

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 180

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

56. sējums

2013. gada 29. jūnijs

Saturs

I Leģislatīvi akti

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 603/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu Regulu (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, un par dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu un Eiropola pieprasījumiem veikt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem tiesībaizsardzības nolūkos, un ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 1077/2011, ar ko izveido Eiropas Aģentūru lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm 31

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai 60
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/33/ES (2013. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai 96

Cena: EUR 7

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 603/2013

(2013. gada 26. jūnijs)

par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu Regulu (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, un par dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu un Eiropola pieprasījumiem veikt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem tiesībaizsardzības nolūkos, un ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 1077/2011, ar ko izveido Eiropas Aģentūru lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (pārstrādāta versija)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu Dublīnas Konvenciju⁽⁴⁾, jāizdara vairākas būtiskas izmaiņas. Skaidrības labad minētās regulas būtu jāpārstrādā.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 78. panta 2. punkta e) apakšpunktu, 87. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 88. panta 2. punkta a) apakšpunktu,

(2) Kopējas patvēruma politikas, tostarp kopējas Eiropas patvēruma sistēmas, izveide ir daļa no Eiropas Savienības mērķa pakāpeniski radīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas ir atvērta tiem, kuri, apstākļu spiesti, meklē starptautisku aizsardzību Savienībā.

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinumu⁽¹⁾,

(3) Eiropadome 2004. gada 4. novembrī pieņēma Hāgas programmu, kurā noteikti mērķi, kas jāsasniedz brīvības, drošības un tiesiskuma telpā laikposmā no 2005. gada līdz 2010. gadam. Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktā, kuru Eiropadome apstiprināja 2008. gada 15. un 16. oktobrī, ir pausts aicinājums pabeigt kopējas Eiropas patvēruma sistēmas izveidi, radot vienotu procedūru, kurā ietvertas kopīgas garantijas un vienots statuss bēgļiem un personām, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību.

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru⁽²⁾,

tā kā:

(1) Padomes Regulā (EK) Nr. 2725/2000 (2000. gada 11. decembris) par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu Dublīnas Konvenciju⁽³⁾, un Padomes Regulā (EK) Nr. 407/2002 (2002. gada 28. februāris), ar ko paredz dažus īstenošanas noteikumus Regulai (EK) Nr. 2725/2000 par

(4) Lai piemērotu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 604/2013 2013. gada 26. jūnijs, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm⁽⁵⁾ gadījumā, kad nelikumīgi šķērsota kāda no Savienības ārējām robežām, ir jānoskaidro starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju un aizturēto personu identitāte. Tāpat Regulas (ES)

(1) OV C 92, 10.4.2010., 1. lpp.

(2) Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. jūnija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2013. gada 20. jūnija lēmums.

(3) OV L 316, 15.12.2000., 1. lpp.

(4) OV L 62, 5.3.2002., 1. lpp.

(5) Sk. šo 31. lpp. OV.

- Nr. 604/2013 un jo īpaši tās 18. panta 1. punkta b) un d) apakšpunkta efektīvas piemērošanas nolūkā ir vēlams, lai katra dalībvalsts varētu pārbaudīt, vai trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas nelikumīgi atrodas tās teritorijā, pieteicies starptautiskajai aizsardzībai kādā citā dalībvalstī.
- (5) Pirkstu nospiedumi ir svarīgs elements šādu personu identitātes noskaidrošanai. Ir jāizveido to daktiloskopisko datu salīdzināšanas sistēma.
- (6) Minētajā nolūkā ir jāizveido par "Eurodac" saukta sistēma, kas sastāv no centrālās sistēmas, kura pārvaldīs datorizētu centrālo daktiloskopisko datubāzi, kā arī no elektroniskiem līdzekļiem datu pārsūtīšanai starp dalībvalstīm un centrālo sistēmu, turpmāk "komunikācijas infrastruktūra".
- (7) Hāgas programmā ir prasīts uzlabot piekļuvi pašreizējām datu reģistrācijas sistēmām Savienībā. Turklāt Stokholmas programmā ir pausts aicinājums mērķtiecīgi vākt datus un pilnveidot informācijas apmaiņu un tās instrumentus, pamatojoties uz tiesībaizsardzības vajadzībām.
- (8) Cīņā pret teroristiskiem nodarījumiem un citiem smagiem noziedzīgiem nodarījumiem ir ļoti svarīgi, lai tiesībaizsardzības iestādēm būtu pēc iespējas pilnīgāka un jaunāka informācija, lai tās varētu veikt savus uzdevumus. Eurodac iekļautā informācija ir vajadzīga, lai novērstu, atklātu vai izmeklētu teroristiskus nodarījumus, kā minēts Padomes Pamatlēmumā 2002/475/TI (2002. gada 13. jūnijs) par terorisma apkarošanu⁽¹⁾ vai citus smagus noziedzīgus nodarījumus, kā minēts Padomes Pamatlēmumā 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūram starp dalībvalstīm⁽²⁾. Tādēļ dalībvalstu izraudzītajām iestādēm un Eiropas Policijas birojam (Eiropols), ievērojot šajā regulā minētos nosacījumus, vajadzētu būt piekļuvei Eurodac datiem, lai veiktu salīdzināšanu.
- (9) Tiesībaizsardzības iestādēm piešķirtajām pilnvarām piekļūt Eurodac nebūtu jāskar starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēja tiesības prasīt, lai viņa pieteikums tiktu apstrādāts savlaicīgi un atbilstoši attiecīgajam tiesību aktam. Turklāt arī jebkādi pēcpārbaudei pēc tam, kad no Eurodac ir iegūts pozitīvs iznākums, nebūtu jāskar šīs tiesības.
- (10) Komisija savā 2005. gada 24. novembra ziņojumā Padomei un Eiropas Parlamentam par Eiropas tieslietu un iekšlietu datubāzu uzlabotu efektivitāti, paplašinātu sadarbību un sinerģiju norāda, ka par iekšējo drošību atbildīgajām iestādēm varētu ļaut piekļūt Eurodac skaidri noteiktos gadījumos, kad ir pamatotas aizdomas par to, ka starptautisko aizsardzību pieprasījusi persona, kas izdarījusi teroristisku nodarījumu vai citu smagu noziedzīgu nodarījumu. Minētajā paziņojumā Komisija arī secināja, ka saskaņā ar proporcionalitātes principu meklēšana Eurodac jāveic tikai tad, ja skartas vispārējās drošības intereses, t. i., ja darbība, ko veicis identificējamais kriminālnoziedznieks vai terorists, ir tik bīstama, ka ir attaisnojama meklēšana datubāzē, kur reģistrētas personas bez kriminālas pagātnes, un tā secināja, ka, lai atbildīgās iekšējās drošības iestādes varētu veikt meklēšanu Eurodac, apdraudējumam vienmēr ir jābūt ievērojami lielākam nekā tad, ja meklēšanu veic kriminālsodīto personu datubāzēs.
- (11) Turklāt Eiropalam ir būtiska loma attiecībā uz dalībvalstu iestāžu sadarbību pārrobežu noziegumu izmeklēšanas jomā, visā Savienībā atbalstot noziedzības novēršanu, analīzi un izmeklēšanu. Tādēļ arī Eiropalam vajadzētu būt piekļuvei Eurodac saistībā ar savu uzdevumu veikšanu un saskaņā ar Padomes Lēmumu 2009/371/TI (2009. gada 6. aprīlis), ar ko izveido Eiropas Policijas biroju (Eiropolu)⁽³⁾.
- (12) Eiropola pieprasījumi veikt salīdzināšanu ar Eurodac datiem būtu jāapstiprina tikai atsevišķos gadījumos, īpašos apstākļos un atbilstoši stingriem nosacījumiem.
- (13) Tā kā Eurodac sākotnēji izveidoja, lai atvieglinātu Dublīnas Konvencijas piemērošanu, piekļuve Eurodac teroristisku nodarījumu vai citu smagu noziedzīgu nodarījumu novēršanas, atklāšanas vai izmeklēšanas nolūkā ievieš izmaiņas attiecībā uz Eurodac sākotnējo mērķi, un šādas izmaiņas ietekmē to personu pamattiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, kuru personas dati tiek apstrādāti Eurodac. Jebkura šāda iejaukšanās jāveic saskaņā ar tiesību aktiem, kuri jānoformulē pietiekami precīzi, lai fiziskas personas varētu pielāgot savu rīcību, un kuriem jāaizsargā fiziskas personas pret patvaļu, un kuros pietiekami skaidri jānorāda, kāds ir kompetentajām iestādēm piešķirto pilnvaru apjoms un to īstenošanas veids. Jebkuram iejaukšanās gadījumam jābūt nepieciešamam demokrātiskā sabiedrībā, lai aizsargātu likumīgas un samērīgas intereses, un tam jābūt samērīgam attiecībā pret likumīgo mērķi, kas jāsasniedz.
- (14) Lai arī Eurodac izveides sākotnējais mērķis neparedzēja iespēju pieprasīt datu salīdzināšanu ar datubāzēm, balstoties uz latentiem pirkstu nospiedumiem, kas ir tie pirkstu

(1) OV L 164, 22.6.2002., 3. lpp.

(2) OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp.

(3) OV L 121, 15.5.2009., 37. lpp.

nospiedumi, kurus var atrast noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietā, šāda iespēja ir būtiska policijas sadarbības jomā. Gadījumos, kad ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka noziedzīga nodarījuma izdarītāju vai cietušo personu var iekļaut kādā no šajā regulā minētajām kategorijām, iespēja salīdzināt latentos pirkstu nospiedumus ar *Eurodac* uzglabātajiem daktiloskopiskajiem datiem būs dalībvalstu izraudzītajām iestādēm ļoti vērtīgs instruments teroristisku nodarījumu vai citu smagu noziedzīgu nodarījumu novēršanā, atklāšanā vai izmeklēšanā, kad, piemēram, vienīgie pierādījumi nozieguma vietā ir latentie pirkstu nospiedumi.

- (15) Šajā regulā ir arī paredzēti nosacījumi, saskaņā ar kuriem būtu jāatļauj pieprasīt daktiloskopisko datu salīdzināšana ar *Eurodac* datiem, lai novērstu, atklātu un izmeklētu teroristiskus nodarījumus vai citus smagus noziedzīgus nodarījumus, un aizsardzības pasākumi, lai nodrošinātu, ka tiek aizsargātas to personu pamattiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, kuru personas dati tiek apstrādāti *Eurodac*. Minētie nosacījumi ir tik stingri tādēļ, ka *Eurodac* datubāzē tiek reģistrēti to personu daktiloskopiskie dati, attiecībā uz kurām pieņem, ka tās nav izdarījušas teroristisku nodarījumu vai citu smagu noziedzīgu nodarījumu.
- (16) Lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret visiem pieteikumu iesniedzējiem un starptautiskās aizsardzības saņēmējiem, kā arī lai panāktu saskaņīgumu ar pašreizējo Savienības patvēruma acquis, jo īpaši ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu⁽¹⁾, un Regulu (ES) Nr. 604/2013, ir lietderīgi paplašināt šīs regulas darbības jomu, lai ietvertu alternatīvās aizsardzības pieteikumu iesniedzējus un personas, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību.
- (17) Ir svarīgi arī, lai dalībvalstis nekavējoties paņemtu un pārsūtītu katru starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēja un katra tā trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka daktiloskopiskos datus, kurš aizturēts sakarā ar kādas dalībvalsts ārējās robežas nelikumīgu šķērsošanu, ja viņam ir vismaz 14 gadi.
- (18) Ir jāparedz precīzi noteikumi šādu daktiloskopisko datu pārsūtīšanai uz centrālo sistēmu, šādu daktiloskopisko datu un citas svarīgas informācijas ievadīšanu centrālajā sistēmā, to glabāšanu, to salīdzināšanu ar citiem daktiloskopiskiem datiem, šā salīdzinājuma rezultātu pārsūtīšanu un ievadīto datu iezīmēšanu un dzēšanu. Šie noteikumi

var būt atšķirīgi dažādu kategoriju trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku gadījumā, un šajā sakarā tie būtu īpaši jāpielāgo.

- (19) Dalībvalstīm būtu jānodrošina daktiloskopisko datu pārsūtīšana pienācīgā kvalitātē, lai tos varētu salīdzināt datorizētajā pirkstu nospiedumu atpazīšanas sistēmā. Visām iestādēm, kurām ir tiesības piekļūt *Eurodac*, būtu jāiegulda līdzekļi pienācīgā apmērā un nepieciešamajā tehniskajā aprīkojumā. Iestādēm, kurām ir tiesības piekļūt *Eurodac*, būtu jāinformē Eiropas Aģentūra lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai bīvēības, drošības un tiesiskuma telpā, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1077/2011⁽²⁾, ("aģentūra") par konkrētām grūtībām, ar kurām tās saskaras saistībā ar datu kvalitāti, lai šīs grūtības novērstu.
- (20) Tam, ka pastāv pagaidu vai pastāvīga neiespējamība sagādāt un/vai pārsūtīt daktiloskopiskos datus tādu iemeslu dēļ kā nepietiekama datu kvalitāte, lai tos pienācīgi salīdzinātu, tehniskas problēmas, ar veselības aizsardzību saistīti iemesli vai sakarā ar to, ka no datu subjekta nevar vai nav iespējams iegūt pirkstu nospiedumus tādu apstākļu dēļ, kurus viņš nevar ietekmēt, nebūtu negatīvi jāietekmē minētās personas iesniegtā starptautiskā aizsardzības pieteikuma izskatīšana vai lēmums.
- (21) *Eurodac* iegūtie pozitīvie iznākumi būtu jāpārbauda apmācītam daktiloskopijas ekspertam, lai nodrošinātu, ka precīzi tiek noteikta atbildība saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 604/2013 un ka precīzi tiek identificēta aizdomās par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu turētā persona vai noziegumā cietusī persona, kuras dati varētu tikt glabāti *Eurodac*.
- (22) Trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki, kas lūguši starptautisko aizsardzību vienā dalībvalstī, var lūgt starptautisko aizsardzību citā dalībvalstī vēl daudzu turpmāko gadu laikā. Tāpēc maksimālajam daktiloskopisko datu glabāšanas laikam centrālajā sistēmā vajadzētu būt ļoti ilgam. Ņemot vērā, ka lielākā daļa trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku, kas jau vairākus gadus ir uzturējušies Savienībā, pēc minētā laikposma beigām iegūs pastāvīgā iedzīvotāja statusu vai pat kādas dalībvalsts pilsonību, desmit gadi būtu jāuzskata par pieņemamu daktiloskopisko datu glabāšanas laikposmu.
- (23) Glabāšanas laikposms būtu jāsaīsina īpašos gadījumos, kad nav vajadzības daktiloskopiskos datus glabāt tik ilgi. Daktiloskopiskie dati būtu jādzēš, tiklīdz trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks iegūst kādas dalībvalsts pilsonību.

⁽¹⁾ OV L 337, 20.12.2011., 9. lpp.

⁽²⁾ OV L 286, 1.11.2011., 1. lpp.

- (24) Ir lietderīgi glabāt datus, kas attiecas uz tiem datu subjektiem, kuru pirkstu nospiedumi sākotnēji tika ievadīti *Eurodac* pēc starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniegšanas un kuriem ir piešķirta starptautiskā aizsardzība kādā dalībvalstī, lai ar šiem pirkstu nospiedumiem varētu salīdzināt datus, kas tiek ievadīti, personai iesniedzot starptautiskās aizsardzības pieteikumu.
- (25) Aģentūrai ir uzticēti Komisijas uzdevumi saistībā ar *Eurodac* darbības pārvaldību saskaņā ar šo regulu un daži uzdevumi saistībā ar komunikācijas infrastruktūru, sākot no dienas, kad aģentūra sāka pildīt savus pienākumus, t. i., no 2012. gada 1. decembra. Aģentūrai būtu jāuzņemas uzdevumi, kas tai uzticēti saskaņā ar šo regulu, un būtu attiecīgi jāgroza attiecīgie noteikumi Regulā (ES) Nr. 1077/2011. Turklāt Eiropolam vajadzētu būt novērotāja statusam aģentūras valdes sanāksmēs, kad darba kārtībā ir jautājums par to, kā piemērot šo regulu attiecībā uz izraudzīto dalībvalstu iestāžu un Eiropola piekļuvi *Eurodac* konsultāciju nolūkos, lai novērstu, atklātu vai izmeklētu teroristiskus nodarījumus vai citus smagus noziedzīgus nodarījumus. Eiropolam vajadzētu būt iespējai iecelt pārstāvi aģentūras *Eurodac* padomdevēju grupā.
- (26) Uz visiem darbiniekiem, kuri aģentūrā strādā ar jautājumiem, kas attiecas uz šo regulu, būtu jāattiecinā Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi ("Civildienesta ierēdņu noteikumi") un Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība ("Nodarbināšanas kārtība"), ko nosaka ar Padomes Regulu (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68 ⁽¹⁾ (abi kopā "Civildienesta noteikumi").
- (27) Ir skaidri jāparedz attiecīgie Komisijas un aģentūras pienākumi attiecībā uz centrālo sistēmu un komunikācijas infrastruktūru un dalībvalstu pienākumi attiecībā uz datu apstrādi, datu drošību, piekļuvi ievadītajiem datiem un to labošanu.
- (28) Ir jāizraugās dalībvalstu kompetentās iestādes, kā arī valstu piekļuves punkti, ar kuru starpniecību tiek iesniegti pieprasījumi par salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem, un jāizveido saraksts ar izraudzīto iestāžu operatīvajām vienībām, kuras ir pilnvarotas pieprasīt šādu salīdzināšanu, lai novērstu, atklātu vai izmeklētu teroristiskus nodarījumus vai citus smagus noziedzīgus nodarījumus.
- (29) Izraudzīto iestāžu operatīvajām vienībām ar verificējošās iestādes starpniecību pieprasījumi veikt salīdzināšanu ar centrālajā sistēmā uzglabātajiem datiem būtu jāiesniedz valsts piekļuves punktam, un šādi pieprasījumi būtu jāpamato. Izraudzīto iestāžu operatīvajām vienībām, kam ir atļauts pieprasīt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem, nebūtu jādarbojas kā verificējošajai iestādei. Verificējošajām iestādēm būtu jārikojas neatkarīgi no izraudzītajām iestādēm un vajadzētu būt atbildīgām par šajā regulā noteikto piekļuves nosacījumu stingras ievērošanas nodrošināšanu neatkarīgā veidā. Verificējošajām iestādēm ar valsts piekļuves punkta starpniecību pieprasījums bez tā pamatojumiem būtu jānosūta centrālajai sistēmai pēc tam, kad ir pārbaudīts, vai visi piekļuves nosacījumi ir izpildīti. Ārkārtas steidzamības gadījumos, ja ir nepieciešams piekļūt agrīnā posmā, reaģējot uz konkrētiem un faktiskiem draudiem saistībā ar teroristiskiem nodarījumiem vai citiem smagiem noziedzīgiem nodarījumiem, verificējošajai iestādei pieprasījums būtu jāapstrādā tūlīt un verifikācija jāveic tikai pēc tam.
- (30) Izraudzītā iestāde un verificējošā iestāde var būt vienas organizācijas daļa, ja tas paredzēts valsts tiesību aktos, taču verificējošajai iestādei, pildot šajā regulā paredzētos uzdevumus, vajadzētu rīkoties neatkarīgi.
- (31) Personas datu aizsardzības nolūkos un lai izslēgtu sistēmisku salīdzināšanu, kas būtu jāaizliedz, *Eurodac* datu apstrāde būtu jāveic tikai atsevišķos gadījumos un tikai tad, kad tas ir nepieciešams teroristisku nodarījumu vai citu smagu noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai vai izmeklēšanai. Īpašs gadījums ir jo sevišķi tad, kad pieprasījums veikt salīdzināšanu ir saistīts ar īpašu un konkrētu situāciju vai ar īpašām un konkrētām briesmām saistībā ar teroristiskiem nodarījumiem vai citiem smagiem noziedzīgiem nodarījumiem, vai konkrētām personām, attiecībā uz kurām ir nopietns pamats domāt, ka tās izdarīs vai jau ir izdarījušas šādu nodarījumu. Īpašs gadījums ir arī tad, kad pieprasījums veikt salīdzināšanu ir saistīts ar personu, kura ir teroristiskā nodarījumā vai citā smagā noziedzīgā nodarījumā cietusi persona. Tādēļ izraudzītajām iestādēm un Eiropolam būtu jāpieprasa veikt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem vienīgi tad, ja tiem ir pamatots iemesls uzskatīt, ka šāda salīdzināšana sniegs informāciju, kas būtiski palīdzēs novērst, atklāt vai izmeklēt teroristiskus nodarījumus vai citus smagus noziedzīgus nodarījumus.
- (32) Turklāt piekļuve būtu jāatļauj tikai ar nosacījumu, ka, veicot salīdzināšanu ar dalībvalsts daktiloskopiskajām datubāzēm un visu citu dalībvalstu automatizētām daktiloskopiskajām identifikācijas sistēmām saskaņā ar Padomes Lēmuma 2008/615/TI (2008. gada 23. jūnijs) par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši — apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību ⁽²⁾, nav tikusi noteikta datu subjekta identitāte. Minētais nosacījums paredz, ka pieprasītājai dalībvalstij ir jāveic salīdzināšana ar tehniski pieejamām citu dalībvalstu automatizētām daktiloskopiskajām identifikācijas sistēmām

⁽¹⁾ OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 210, 6.8.2008., 1. lpp.

- saskaņā ar Lēmumu 2008/615/TI, ja vien minētā dalībvalsts nevar pamatot, ka ir pietiekami iemesli uzskatīt, ka šādas salīdzināšanas rezultātā netiks noteikta datu subjekta identitāte. Šādi pietiekami iemesli jo īpaši pastāv tad, ja konkrētajam gadījumam nav saiknes ar attiecīgo dalībvalsti ne operatīvo, ne izmeklēšanas darbību ziņā. Minētais nosacījums paredz, ka pieprasītājam dalībvalstij daktiloskopijas jomā vispirms ir juridiski un tehniski jāīsteno Lēmums 2008/615/TI, jo tai nevajadzētu atļaut tiesībaizsardzības nolūkos veikt meklēšanu *Eurodac*, ja pirms tam nav veikti iepriekš minētie pasākumi.
- (33) Ar noteikumu, ka ir izpildīti salīdzināšanas nosacījumi, izraudzītajām iestādēm, pirms veikt meklēšanu *Eurodac*, būtu arī jāizmanto Vīzu informācijas sistēma saskaņā ar Padomes Lēmumu 2008/633/TI (2008. gada 23. jūnijs) par izraudzīto dalībvalstu iestāžu un Eiropola piekļuvi Vīzu informācijas sistēmai (VIS) konsultāciju nolūkos, lai novērstu, atklātu un izmeklētu teroristu nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus ⁽¹⁾.
- (34) Lai efektīvi salīdzinātu personas datus un apmainītos ar tiem, dalībvalstīm vajadzētu pilnībā īstenot un izmantot pašreizējos starptautiskos nolīgumus, kā arī spēkā esošos Savienības tiesību aktus par personas datu apmaiņu, jo īpaši Lēmumu 2008/615/TI.
- (35) Piemērojot šo regulu, dalībvalstīm galvenokārt būtu jāņem vērā bērna intereses. Ja pieprasītāja dalībvalsts konstatē, ka *Eurodac* dati attiecas uz nepilngadīgo, šos datus pieprasītāja dalībvalsts drīkst izmantot tiesībaizsardzības nolūkos vienīgi saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts likumiem, kas attiecas uz nepilngadīgajiem, un saskaņā ar pienākumu pirmām kārtām ņemt vērā bērna intereses.
- (36) Ja Savienības ārpuslīgumisko atbildību sakarā ar *Eurodac* sistēmas darbību regulē attiecīgie Līguma par Eiropas Savienības darbību (LES) noteikumi, tad par dalībvalstu ārpuslīgumisko atbildību saistībā ar sistēmas darbību ir jāpieņem īpaši noteikumi.
- (37) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi — izveidot daktiloskopisko datu salīdzināšanas sistēmu, lai palīdzētu īstenot Savienības politiku patvēruma jautājumā, — tā būtības dēļ nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto proporcionalitātes principu.
- Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (38) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽²⁾ piemēro personas datu apstrādei, ko dalībvalstis veic, piemērojot šo regulu, ja vien šādu apstrādi dalībvalstu izraudzītās vai verificējošās iestādes neveic teroristisku nodarījumu vai citu smagu noziedzīgu nodarījumu novēršanas, atklāšanas vai izmeklēšanas nolūkos.
- (39) Uz personas datu apstrādi, ko dalībvalstu iestādes saskaņā ar šo regulu veic teroristisku nodarījumu vai citu smagu noziedzīgu nodarījumu novēršanas, atklāšanas vai izmeklēšanas nolūkos, būtu jāattiecinā dalībvalstu tiesību aktos noteiktais personas datu aizsardzības standarts, kas ir saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (2008. gada 27. novembris) par tādu personas datu aizsardzību, ko apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās ⁽³⁾.
- (40) Jo īpaši attiecībā uz personas datu apstrādi konkrētās jomās būtu jāpapildina vai jāprecizē Direktīvā 95/46/EK norādītie principi par personas tiesību un brīvību, galvenokārt tiesību uz privātumu, aizsardzību.
- (41) To personas datu pārsūtīšana, kurus dalībvalsts vai Eiropols saskaņā ar šo regulu ir ieguvis no centrālās sistēmas, jebkurai trešai valstij vai starptautiskai organizācijai, vai privātai struktūrai, kas izveidota Savienībā vai ārpus tās, būtu jāaizliedz, lai nodrošinātu tiesības uz patvērumu un aizsargātu personas, kuras pieprasa starptautisku aizsardzību, no tā, ka to dati tiek izpausti trešai valstij. Tas nozīmē, ka dalībvalstīm nebūtu jāpārsūta no centrālās sistēmas iegūta informācija par izcelsmes dalībvalsti(-īm), starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas vietu un datumu, izcelsmes dalībvalsts izmantoto atsauces numuru, pirkstu nospiedumu paņemšanas datumu un datumu, kad dalībvalsts(-is) nosūtīja datus *Eurodac*, operatora lietotāja ID, kā arī jebkādu informāciju attiecībā uz datu subjekta jebkādu pārsūtīšanu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 604/2013. Minētajam aizliegumam nebūtu jāskar dalībvalstu tiesības pārsūtīt šādus datus tām trešām valstīm, uz kurām attiecas Regula (ES) Nr. 604/2013, lai nodrošinātu, ka dalībvalstīm ir iespēja sadarboties ar šādām trešām valstīm saistībā ar šajā regulā noteiktajiem mērķiem.

⁽¹⁾ OV L 218, 13.8.2008., 129. lpp.

⁽²⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽³⁾ OV L 350, 30.12.2008., 60. lpp.

- (42) Valstu uzraudzības iestādēm būtu jāuzrauga dalībvalstu veiktās personas datu apstrādes likumība, un ar Lēmumu 2009/371/TI izveidotajai uzraudzības iestādei būtu jāuzrauga Eiropola veikto datu apstrādes darbību likumība.
- (43) Personas datu apstrādei, ko, piemērojot šo regulu, veic Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras, piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti⁽¹⁾ un jo īpaši tās 21. un 22. pantu par datu apstrādes konfidencialitāti un drošību. Tomēr būtu jāprecizē daži jautājumi saistībā ar atbildību par datu apstrādi un datu aizsardzības uzraudzību, paturot prātā, ka datu aizsardzība ir svarīgs faktors sekmīgai *Eurodac* darbībai un ka datu drošība, augsta tehniskā kvalitāte un izmantošanas likumīgums ir būtiski priekšnoteikumi, lai nodrošinātu netraucētu un pareizu *Eurodac* darbību un atvieglotu Regulas [(ES) Nr. 604/2013] piemērošanu.
- (44) Datu subjekts būtu jāinformē par nolūku, kādā personas dati tiks apstrādāti *Eurodac*, tostarp jāizklāsta Regulas (ES) Nr. 604/2013 mērķi un tas, kam tiesībaizsardzības iestādes var izmantot viņa datus.
- (45) Ir lietderīgi, ka valsts uzraudzības iestādes uzrauga dalībvalstu veiktās personas datu apstrādes likumību, bet Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam, kā minēts Regulā (EK) Nr. 45/2001, būtu jāuzrauga Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru darbības saistībā ar personas datu apstrādi, ko veic, piemērojot šo regulu.
- (46) Dalībvalstīm, Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai būtu jānodrošina valstu un Eiropas uzraudzības iestāžu spējas pienācīgi uzraudzīt *Eurodac* datu izmantošanu un piekļuvi tiem.
- (47) Ir regulāri jākontrolē un jāizvērtē tas, cik efektīva ir *Eurodac*, tostarp tas, vai piekļuve datiem tiesībaizsardzības nolūkos ir izraisījusi starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju netiešu diskrimināciju, kā norādīts Komisijas veiktajā novērtējumā par šīs Regulas atbilstību Eiropas Savienības Pamattiesību hartai ("harta").
- (48) Dalībvalstīm būtu jāparedz iedarbīgu, samērīgu un preventīvu sodu sistēma, kas ir jāpiemēro tad, kad centrālajā sistēmā ievadīti dati tiek apstrādāti pretrunā ar *Eurodac* mērķi.
- (49) Dalībvalstis ir jāinformē par konkrētu patvēruma procedūru statusu nolūkā veicināt Regulas (ES) Nr. 604/2013 atbilstīgu piemērošanu.
- (50) Šajā regulā ir respektētas pamattiesības un ir ievēroti principi, kas ir īpaši atzīti hartā. Konkrēti, šīs regulas mērķis ir nodrošināt personas datu aizsardzības un tiesību meklēt starptautisko aizsardzību pilnīgu ievērošanu, un veicināt hartas 8. un 18. panta piemērošanu. Šī regula tādēļ būtu attiecīgi jāpiemēro.
- (51) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (52) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, Apvienotā Karaliste ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.
- (53) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un šī regula tai nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (54) Ir lietderīgi ierobežot šīs regulas teritoriālo piemērošanas jomu tā, lai tā atbilstu Regulas (ES) Nr. 604/2013 teritoriālās piemērošanas jomai,

⁽¹⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI

1. pants

Eurodac mērķis

1. Tiek izveidota par *Eurodac* saukta sistēma, kuras mērķis ir palīdzēt noteikt dalībvalsti, kas atbilstoši Regulai (ES) Nr. 604/2013 ir atbildīga par to, lai tiktu izskatīts kāds starptautiskās aizsardzības pieteikums, ko kādā dalībvalstī iesniedzis trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kā arī citādi sekmēt Regulas (ES) Nr. 604/2013 piemērošanu saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Ar šo regulu arī paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem izraudzītās dalībvalstu iestādes un Eiropas Policijas birojs (Eiropols) tiesībaizsardzības nolūkā var pieprasīt daktiloskopisko datu salīdzināšanu ar centrālajā sistēmā uzglabātajiem datiem.

3. Neskarot to, kā izcelsmes dalībvalsts savās datubāzēs, kas izveidotas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, apstrādā datus, kuri paredzēti iekļaušanai *Eurodac*, daktiloskopiskos datus un citus personas datus var apstrādāt *Eurodac* vienīgi nolūkiem, kas paredzēti šajā regulā un Regulas (ES) Nr. 604/2013 34. panta 1. punktā.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā:

a) "starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējs" ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas ir sagatavojis Direktīvas 2011/95/ES 2. panta h) punktā definēto starptautiskās aizsardzības pieteikumu, par kuru vēl nav pieņemts galīgais lēmums;

b) "izcelsmes dalībvalsts" ir:

i) attiecībā uz personu, uz kuru attiecas 9. panta 1. punkts, — dalībvalsts, kas pārsūta personas datus uz centrālo sistēmu un saņem salīdzinājuma rezultātus;

ii) attiecībā uz personu, uz kuru attiecas 14. panta 1. punkts, — dalībvalsts, kas pārsūta personas datus uz centrālo sistēmu;

iii) attiecībā uz personu, uz kuru attiecas 17. panta 1. punkts, — dalībvalsts, kas pārsūta personas datus uz centrālo sistēmu un saņem salīdzinājuma iznākumus;

c) "starptautiskās aizsardzības saņēmējs" ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kam piešķirta starptautiska aizsardzība, kas definēta Direktīvas 2011/95/ES 2. panta a) punktā;

d) "pozitīvs iznākums" ir atbilstība vai atbilstības, ko centrālā sistēma konstatējusi pēc tam, kad salīdzināti datorizētajā centrālajā datubāzē ievadītie daktiloskopiskie dati un tie dati, kurus attiecībā uz kādu personu pārsūtījusi kāda dalībvalsts, neskarot dalībvalstu pienākumu tūlīt pārbaudīt salīdzinājuma iznākumus saskaņā ar 25. panta 4. punktu;

e) "valsts piekļuves punkts" ir izraudzīta valsts sistēma, kas veic komunikāciju ar centrālo sistēmu;

f) "aģentūra" ir aģentūra, kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. 1077/2011;

g) "Eiropols" ir Eiropas Policijas birojs, kas izveidots ar Lēmumu 2009/371/TI;

h) "*Eurodac* dati" ir visi dati, kas tiek uzglabāti centrālajā sistēmā saskaņā ar 11. pantu un 14. panta 2. punktu;

i) "tiesībaizsardzība" ir teroristisku nodarījumu vai citu smagu noziedzīgu nodarījumu novēršana, atklāšana vai izmeklēšana;

j) "teroristiski nodarījumi" ir valsts tiesību aktos minētie nodarījumi, kas atbilst vai ir līdzvērtīgi tiem nodarījumiem, kuri minēti Pamatlēmuma 2002/475/TI 1. līdz 4. pantā;

k) "smagi noziedzīgi nodarījumi" ir noziedzīgu nodarījumu veidi, kas atbilst vai ir līdzvērtīgi noziedzīgiem nodarījumiem, kas minēti Pamatlēmuma 2002/584/TI 2. panta 2. punktā, ja tie ir sodāmi saskaņā ar valsts tiesību aktiem ar brīvības atņemšanu vai ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, kura maksimālais ilgums ir vismaz trīs gadi;

l) "daktiloskopiskie dati" ir dati par personas visu pirkstu vai vismaz rādītājpirkstu nospiedumiem un, ja šo pirkstu trūkst, dati par visu pārējo personas pirkstu nospiedumiem vai latentiem pirkstu nospiedumiem.

2. Direktīvas 95/46/EK 2. pantā definētajiem terminiem šajā regulā ir tā pati nozīme, ciktāl personas datu apstrādi dalībvalstu iestādes veic šīs regulas 1. panta 1. punktā paredzētajā nolūkā.

3. Ja vien nav norādīts citādi, Regulas (ES) Nr. 604/2013 2. pantā definētajiem terminiem šajā regulā ir tā pati nozīme.

4. Pamatlēmuma 2008/977/EK 2. pantā definētajiem terminiem šajā regulā ir tā pati nozīme, ciktāl personas datu apstrādi dalībvalstu iestādes veic šīs regulas 1. panta 2. punktā paredzētajā nolūkā.

3. pants

Sistēmas arhitektūra un pamatprincipi

1. *Eurodac* veido:

a) datorizēta centrālā daktiloskopisko datu datubāze ("centrālā sistēma"), kas sastāv no

i) centrālās vienības,

ii) darbības nepārtrauktības plāna un sistēmas;

b) komunikācijas infrastruktūra starp centrālo sistēmu un dalībvalstīm, kas nodrošina šifrētu virtuālo tīklu *Eurodac* datiem ("komunikācijas infrastruktūra").

2. Katrai dalībvalstij ir viens valsts piekļuves punkts.

3. Centrālajā sistēmā apstrādāti dati par personām, uz kurām attiecas 9. panta 1. punkts, 14. panta 1. punkts un 17. panta 1. punkts, izcelsmes dalībvalsts vārdā tiek apstrādāti saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem un nodalīti ar atbilstīgiem tehniskiem līdzekļiem.

4. *Eurodac* reglamentējošie noteikumi tiek piemēroti arī darbībām, ko dalībvalstis veic starplaikā no brīža, kad dati tiek pārsūtīti uz centrālo sistēmu, līdz salīdzinājuma rezultātu izmantošanas brīdim.

5. Pirkstu nospiedumu ņemšanas procedūru nosaka un piemēro saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts praksi un saskaņā ar aizsardzības pasākumiem, kas noteikti Eiropas Savienības

Pamattiesību hartā, Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā un Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā par bērna tiesībām.

4. pants

Darbības pārvaldība

1. Par *Eurodac* darbības pārvaldību ir atbildīga aģentūra.

Eurodac darbības pārvaldība ietver visus uzdevumus, kas vajadzīgi, lai 24 stundas diennaktī 7 dienas nedēļā nodrošinātu *Eurodac* darbību saskaņā ar šo regulu, jo īpaši uzturēšanas darbus un tehnisko pielāgošanu, kas vajadzīga, lai sistēmas darbības kvalitāte būtu apmierinošā līmenī, jo īpaši attiecībā uz laiku, kas vajadzīgs, lai sazinātos ar centrālo sistēmu. Darbības nepārtrauktības plāns un sistēma tiek izstrādāta, ņemot vērā uzturēšanas vajadzības un neparedzētu sistēmas dīkstāvi, tostarp darbības nepārtrauktības pasākumu ietekmi uz datu aizsardzību un drošību.

Aģentūra sadarbībā ar dalībvalstīm nodrošina, ka centrālās sistēmas vajadzībām vienmēr izmanto vislabāko un visdrošāko pieejamo tehnoloģiju un tehniskos paņēmienus, pamatojoties uz izmaksu un ieguvumu analīzi.

2. Aģentūra ir atbildīga par šādiem uzdevumiem, kas saistīti ar komunikācijas infrastruktūru:

a) uzraudzība;

b) drošība;

c) attiecību koordinēšana starp dalībvalstīm un pakalpojuma sniedzēju.

3. Komisija ir atbildīga par visiem uzdevumiem, kas saistīti ar komunikācijas infrastruktūru, kuri nav minēti 2. punktā, jo īpaši par:

a) budžeta izpildi;

b) iegādi un atjaunošanu;

c) jautājumiem, kas saistīti ar līgumiem.

4. Neskarot Civildienesta noteikumu 17. pantu, aģentūra piemēro attiecīgus noteikumus par dienesta noslēpumu vai citas līdzvērtīgas konfidencialitātes prasības visiem saviem darbiniekiem, kam jāstrādā ar *Eurodac* datiem. Šis pienākums ir spēkā arī tad, kad šādi darbinieki vairs nav attiecīgajā amatā vai darbā, vai pēc tam, kad ir izbeigti to pienākumi.

5. pants

Dalībvalstu izraudzītās iestādes tiesībaizsardzības nolūkos

1. Šīs regulas 1. panta 2. punktā izklāstītajā nolūkā dalībvalstis izraugās iestādes, kas ir pilnvarotas pieprasīt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem saskaņā ar šo regulu. Izraudzītās iestādes ir dalībvalstu iestādes, kuras ir atbildīgas par teroristisku nodarījumu vai citu smagu noziedzīgu nodarījumu novēršanu, atklāšanu vai izmeklēšanu. Izraudzīto iestāžu vidū nevar būt aģentūras vai vienības, kurām ir ekskluzīva atbildība par izlūkošanu saistībā ar valsts drošību.

2. Katrai dalībvalstij ir izraudzīto iestāžu saraksts.

3. Katrai dalībvalstij ir saraksts ar izraudzīto iestāžu operatīvajām vienībām, kuras ir pilnvarotas ar valsts piekļuves punkta starpniecību pieprasīt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem.

6. pants

Dalībvalstu verificējošās iestādes tiesībaizsardzības nolūkos

1. Šīs regulas 1. panta 2. punktā izklāstītajā nolūkā katra dalībvalsts izraugās vienu valsts iestādi vai šādas iestādes vienību, kas darbosies kā tās verificējošā iestāde. Verificējošā iestāde ir dalībvalsts iestāde, kura ir atbildīga par teroristisku nodarījumu vai citu smagu noziedzīgu nodarījumu novēršanu, atklāšanu vai izmeklēšanu.

Izraudzītā iestāde un verificējošā iestāde var būt vienas organizācijas daļa, ja tas paredzēts valsts tiesību aktos, taču verificējošā iestāde, pildot šajā regulā paredzētos uzdevumus, rīkojas neatkarīgi. Verificējošā iestāde ir nošķirta no operatīvajām vienībām, kas minētas 5. panta 3. punktā, un nesaņem no tām norādījumus par verificācijas iznākumu.

Dalībvalstis saskaņā ar savām konstitucionālajām vai juridiskajām prasībām, var izraudzīties vairāk nekā vienu verificējošo iestādi, lai atspoguļotu to organizatorisko un administratīvo struktūru.

2. Verificējošā iestāde nodrošina, ka ir izpildīti nosacījumi, lai pieprasītu pirkstu nospiedumu salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem.

Saskaņā ar 19. pantu saņemt un nodot pieprasījumu par piekļuvi *Eurodac* ir atļauts tikai pienācīgi pilnvarotiem verificējošās iestādes darbiniekiem.

Vienīgi verificējošā iestāde ir pilnvarota pārsūtīt valsts piekļuves punktam pieprasījumus veikt pirkstu nospiedumu salīdzināšanu.

7. pants

Eiropols

1. Šīs regulas 1. panta 2. punktā izklāstītajā nolūkā Eiropols par savu verificējošo iestādi izraugās tādu specializētu vienību ar pienācīgi pilnvarotiem Eiropola darbiniekiem, kas, pildot šajā regulā noteiktos uzdevumus, rīkojas neatkarīgi no šā panta 2. punktā minētās izraudzītās iestādes un nesaņem izraudzītās iestādes norādījumus par verificācijas iznākumu. Vienība nodrošina, ka ir izpildīti nosacījumi, kas nepieciešami, lai pieprasītu pirkstu nospiedumu salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem. Eiropols, vienojoties ar kādu no dalībvalstīm, izraugās attiecīgās valsts piekļuves punktu, kurš pieprasījumus veikt pirkstu nospiedumu salīdzināšanu nosūta centrālajai sistēmai.

2. Šīs regulas 1. panta 2. punktā izklāstītajā nolūkā Eiropols izraugās operatīvo vienību, kas ar izraudzītā valsts piekļuves punkta starpniecību ir pilnvarota pieprasīt salīdzinājumus ar *Eurodac* datiem. Izraudzītā iestāde ir Eiropola operatīvā vienība, kura ir kompetenta vākt, glabāt, apstrādāt, analizēt informāciju un apmainīties ar to, lai atbalstītu un stiprinātu dalībvalstu rīcību, novēršot, atklājot vai izmeklējot teroristiskus nodarījumus vai citus smagus noziedzīgus nodarījumus, kas ietilpst Eiropola kompetencē.

8. pants

Statistika

1. Aģentūra apkopo ceturkšņa statistiku par centrālās sistēmas darbu, īpaši norādot:

- a) par 9. panta 1. punktā, 14. panta 1. punktā un 17. panta 1. punktā minētajām personām nosūtīto datu kopu skaitu;
- b) to pozitīvo iznākumu skaitu, kuri iegūti attiecībā uz starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem, kas starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesnieguši citā dalībvalstī;
- c) to pozitīvo iznākumu skaitu, kuri iegūti attiecībā uz personām, kas minētas 14. panta 1. punktā un kas vēlāk iesniegušas starptautiskās aizsardzības pieteikumu;

- d) to pozitīvo iznākumu skaitu, kuri iegūti attiecībā uz personām, kas minētas 17. panta 1. punktā, kuras iepriekš sniegušas starptautiskās aizsardzības pieteikumu kādā citā dalībvalstī;
- e) to daktiloskopisko datu skaitu, kurus centrālajai sistēmai no izcelsmes dalībvalsts bija jāprasa vairākas reizes, jo pirmo reizi pārsūtītos daktiloskopiskos datus nevarēja izmantot salīdzinājumam, izmantojot datorizēto pirkstu nospiedumu atpazīšanas sistēmu;
- f) to datu kopu skaitu, kas iezīmētas, kam iezīmējums noņemts, kas bloķētas un atbloķētas, saskaņā ar 18. panta 1. un 3. punktu;
- g) to pozitīvo iznākumu skaitu, kuri iegūti attiecībā uz personām, kas minētas 18. panta 1. punktā, attiecībā uz kurām reģistrēti pozitīvi iznākumi saskaņā ar šā panta b) un d) apakšpunktu;
- h) 20. panta 1. punktā minēto pieprasījumu un pozitīvo iznākumu skaitu;
- i) 21. panta 1. punktā minēto pieprasījumu un pozitīvo iznākumu skaitu.

2. Statistikas datus apkopo katra gada beigās, izmantojot ceturkšņa statistiku par attiecīgo gadu, norādot to personu skaitu, attiecībā uz kurām reģistrēti pozitīvi iznākumi saskaņā ar 1. punkta b), c) un d) apakšpunktu. Statistikā ietver datu sadalījumu par katru dalībvalsti. Rezultāts tiek publicēts.

II NODAĻA

STARPTAUTISKĀS AIZSARDZĪBAS PIETEIKUMA IESNIEDZĒJI

9. pants

Pirkstu nospiedumu ņemšana, pārsūtīšana un salīdzināšana

1. Katrā dalībvalstī nekavējoties paņem katra vismaz 14 gadus veca starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēja visu pirkstu nospiedumus un cik iespējams drīz, bet ne vēlāk kā 72 stundās pēc viņa starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 604/2013 20. panta 2. punktā, nosūta tos un šīs regulas 11. panta b) līdz g) punktā minētos datus uz centrālo sistēmu.

Šā 72 stundu termiņa neievērošana neatbrīvo dalībvalstis no pienākuma paņemt un nosūtīt pirkstu nospiedumus uz centrālo sistēmu. Ja pirkstgalu stāvoklis neļauj paņemt pirkstu nospiedumus pienācīgā kvalitātē, lai varētu veikt 25. pantā paredzēto salīdzināšanu, izcelsmes dalībvalsts atkārtoti paņem pieteikuma iesniedzēja pirkstu nospiedumus un cik drīz iespējams, bet ne vēlāk kā 48 stundās pēc to sekmīgas paņemšanas, nosūta tos atkārtoti.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja nav iespējams paņemt starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēja pirkstu nospiedumus tādu pasākumu dēļ, kas tiek veikti, lai nodrošinātu viņa veselību vai sabiedrības veselības aizsardzību, dalībvalstis šādus pirkstu nospiedumus paņem un nosūta cik iespējams drīz, bet ne vēlāk kā 48 stundu laikā pēc tam, kad beidzas minētie apstākļi, kas saistīti ar veselības nodrošināšanu.

Nopietnu tehnisku problēmu gadījumā dalībvalstis var pagarināt 1. punktā minēto 72 stundu termiņu maksimāli par 48 stundām, lai izpildītu valsts nepārtrauktības plānus.

3. Šīs regulas 11. panta a) punktā minētos daktiloskopiskos datus, ko pārsūtījuši kāda dalībvalsts, izņemot tos, kuri pārsūtīti saskaņā ar 10. panta b) punktu, automātiski salīdzina ar daktiloskopiskajiem datiem, ko pārsūtījušas citas dalībvalstis un kas jau glabājas centrālajā sistēmā.

4. Pēc dalībvalsts pieprasījuma centrālā sistēma nodrošina, ka 3. punktā paredzētajā salīdzinājumā papildus datiem no citām dalībvalstīm tiktu ietverti šīs dalībvalsts iepriekš pārsūtītie daktiloskopiskie dati.

5. Centrālā sistēma automātiski pārsūta salīdzinājuma pozitīvo iznākumu vai negatīvo rezultātu izcelsmes dalībvalstij. Ja iznākums ir pozitīvs, visām datu kopām, kas atbilst pozitīvajam iznākumam, tā pārsūta 11. panta a) līdz k) punktā minētos datus un vajadzības gadījumā 18. panta 1. punktā minēto iezīmējumu.

10. pants

Informācija par datu subjekta statusu

Uz centrālo sistēmu nosūta šādu informāciju, lai to uzglabātu atbilstoši 12. pantam pārsūtīšanas nolūkā saskaņā ar 9. panta 5. punktu:

- a) ja starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējs vai cita persona, kas minēta Regulas (ES) Nr. 604/2013 18. panta 1. punkta d) apakšpunktā, ierodas atbildīgajā dalībvalstī pēc pārsūtīšanas saskaņā ar lēmumu, ar kuru tā piekrīt pieprasījumam uzņemt attiecīgo personu atpakaļ, kā minēts tās 25. pantā, atbildīgā dalībvalsts atjaunina saskaņā ar šīs regulas 11. pantu ievadīto datu kopu, kas attiecas uz minēto personu, pievienojot tās ierašanās datumu;
- b) ja starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējs ierodas atbildīgajā dalībvalstī pēc pārsūtīšanas saskaņā ar lēmumu, ar kuru tā piekrīt uzņemšanas pieprasījumam saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 604/2013 22. pantu, atbildīgā dalībvalsts pārsūta saskaņā ar šīs regulas 11. pantu ievadīto datu kopu, kas attiecas uz minēto personu, un iekļauj tās ierašanās datumu;

- c) tiklīdz izcelsmes dalībvalsts konstatē, ka attiecīgā persona, kuras dati tika ievadīti *Eurodac* saskaņā ar šīs regulas 11. pantu, ir atstājusi dalībvalstu teritoriju, tā atjaunina saskaņā ar šīs regulas 11. pantu ievadīto datu kopu, kas attiecas uz minēto personu, pievienojot datumu, kurā minētā persona ir atstājusi teritoriju, lai atvieglotu Regulas (ES) Nr. 604/2013 19. panta 2. punkta un 20. panta 5. punkta piemērošanu;
- d) tiklīdz izcelsmes dalībvalsts nodrošina, ka attiecīgā persona, kuras dati tika ievadīti *Eurodac* saskaņā ar šīs regulas 11. pantu, ir atstājusi dalībvalstu teritoriju saskaņā ar atgriešanas lēmumu vai lēmumu par piespiedu izraidīšanu, ko izcelsmes dalībvalsts izdevusi pēc starptautiskās aizsardzības pieteikuma atsaukšanas vai noraidījuma, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 604/2013 19. panta 3. punktā, tā atjaunina saskaņā ar šīs regulas 11. pantu ievadīto datu kopu, kas attiecas uz minēto personu, pievienojot tās piespiedu izraidīšanas datumu vai datumu, kad viņa ir atstājusi teritoriju;
- e) dalībvalsts, kas kļūst par atbildīgo dalībvalsti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 604/2013 17. panta 1. punktu, atjaunina saskaņā ar šīs regulas 11. pantu ievadīto datu kopu, kas attiecas uz starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju, pievienojot datumu, kad tika pieņemts lēmums izskatīt pieteikumu.

11. pants

Datu ievadīšana

Centrālajā sistēmā tiek ievadīti vienīgi šādi dati:

- a) daktiloskopiskie dati;
- b) izcelsmes dalībvalsts, starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas vieta un datums; 10. panta b) punktā minētajos gadījumos pieteikuma datums ir tas, kuru ievadījusi dalībvalsts, kura pārsūtījusi pieteikuma iesniedzēju;
- c) dzimums;
- d) atsauces numurs, ko izmanto izcelsmes dalībvalsts;
- e) datums, kad paņemti pirkstu nospiedumi;
- f) datums, kad dati pārsūtīti uz centrālo sistēmu;
- g) operatora lietotāja ID;
- h) attiecīgā gadījumā saskaņā ar 10. panta a) vai b) punktu attiecīgās personas ierašanās datums pēc sekmīgas pārsūtīšanas;

- i) attiecīgā gadījumā saskaņā ar 10. panta c) punktu datums, kurā attiecīgā persona atstājusi dalībvalstu teritoriju;
- j) attiecīgā gadījumā saskaņā ar 10. panta d) punktu datums, kurā attiecīgā persona atstājusi dalībvalstu teritoriju vai tikusi no tās izraidīta;
- k) attiecīgā gadījumā saskaņā ar 10. panta e) punktu datums, kurā tika pieņemts lēmums izskatīt pieteikumu.

12. pants

Datu glabāšana

1. Katru 11. pantā paredzēto datu kopu centrālajā sistēmā glabā desmit gadus no dienas, kad paņemti pirkstu nospiedumi.
2. Beidzoties 1. punktā, minētajam laikposmam, dati no centrālās sistēmas automātiski tiek dzēsti.

13. pants

Priekšlaicīga datu dzēšana

1. Datus attiecībā uz kādu personu, kas ieguvusi kādas dalībvalsts pilsonību pirms 12. panta 1. punktā minētā laikposma beigām, dzēš no centrālās sistēmas saskaņā ar 27. panta 4. punktu, tiklīdz izcelsmes dalībvalstij paziņots, ka attiecīgā persona ieguvusi šādu pilsonību.
2. Centrālā sistēma iespējami drīz un ne vēlāk kā pēc 72 stundām informē visas izcelsmes dalībvalstis par to, ka cita izcelsmes dalībvalsts saskaņā ar 1. punktu ir dzēsusi datus pēc tam, kad ir iegūts pozitīvs iznākums, salīdzinot ar datiem, kurus tās ir nosūtījušas attiecībā uz 9. panta 1. punktā vai 14. panta 1. punktā minētajām personām.

III NODAĻA

TREŠO VALSTU VALSTSPIEDERĪGIE VAI BEZVALSTNIEKI, KAS AIZTURĒTI SAKARĀ AR NELIKUMĪGU KĀDAS ĀRĒJĀS ROBEŽAS ŠĶĒRSOŠANU

14. pants

Daktiloskopisko datu iegūšana un pārsūtīšana

1. Katrā dalībvalstī nekavējoties paņem visus pirkstu nospiedumus katram vismaz 14 gadus vecam trešās valsts valstspiederīgajam vai bezvalstniekam, ko kompetentās iestādes aizturējušas sakarā ar to, ka nelikumīgi šķērsota valsts zemes, jūras vai gaisa robeža, ierodoties no trešām valstīm, un nav nosūtījušas atpakaļ vai kas fiziski joprojām atrodas dalībvalstu teritorijā un netiek turēts apcietinājumā, nav ieslodzīts noteiktā vietā vai netiek turēts apsardzībā visu laikposmu no aizturēšanas līdz izraidīšanai, pamatojoties uz lēmumu nosūtīt šo personu atpakaļ.

2. Attiecīgā dalībvalsts iespējami drīz un ne vēlāk kā pēc 72 stundām pēc aizturēšanas dienas attiecībā uz katru trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku, kā minēts 1. punktā, kurš nav nosūtīts atpakaļ, pārsūta centrālajai sistēmai šādus datus:

- a) daktiloskopiskie dati;
- b) izcelsmes dalībvalsts, aizturēšanas vieta un datums;
- c) dzimums;
- d) atsaucē numurs, ko izmanto izcelsmes dalībvalsts;
- e) datums, kad paņemti pirkstu nospiedumi;
- f) datums, kad dati pārsūtīti uz centrālo sistēmu;
- g) operatora lietotāja ID.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, 2. punktā norādītos datus attiecībā uz personām, kuras ir aizturētas 1. punktā aprakstītajā veidā un kuras fiziski joprojām atrodas dalībvalstu teritorijā, bet pēc aizturēšanas tiek turētas apcietinājumā, ieslodzītas noteiktā vietā vai turētas apsardzībā ilgāk par 72 stundām, pārsūta pirms šo personu atbrīvošanas no apcietinājuma, ieslodzījuma noteiktā vietā vai no turēšanas apsardzībā.

4. Šā panta 2. punktā noteiktā 72 stundu termiņa neievērošana neatbrīvo dalībvalstis no pienākuma paņemt un pārsūtīt pirkstu nospiedumus uz centrālo sistēmu. Ja pirkstgalu stāvoklis neļauj paņemt pirkstu nospiedumus pienācīgā kvalitātē, lai varētu veikt 25. pantā paredzēto salīdzināšanu, izcelsmes dalībvalsts atkārtoti paņem personas, kura aizturēta šā panta 1. punktā aprakstītajā veidā, pirkstu nospiedumus un, cik drīz iespējams, bet ne vēlāk kā 48 stundās pēc to sekmīgas paņemšanas, nosūta tos atkārtoti.

5. Atkāpjoties no 1. punkta, ja nav iespējams paņemt starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēja pirkstu nospiedumus tādu pasākumu dēļ, kas tiek veikti, lai nodrošinātu viņa veselību vai sabiedrības veselības aizsardzību, attiecīgā dalībvalsts šādus pirkstu nospiedumus paņem un nosūta cik iespējams drīz, bet ne vēlāk kā 48 stundās pēc tam, kad beidzas minētie apstākļi, kas saistīti ar veselības nodrošināšanu.

Nopietnu tehnisku problēmu gadījumā dalībvalstis var pagarināt 2. punktā minēto 72 stundu termiņu maksimāli par 48 stundām, lai izpildītu valsts nepārtrauktības plānus.

15. pants

Datu ievadīšana

1. Datus, kas minēti 14. panta 2. punktā, ievada centrālajā sistēmā.

Neskarot 8. pantu, datus, kas nosūtīti centrālajai sistēmai saskaņā ar 14. panta 2. punktu, ievada vienīgi nolūkā tos salīdzināt ar centrālajai sistēmai vēlāk nosūtītiem datiem par starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem un 1. panta 2. punkta nolūkos.

Centrālā sistēma nesalīdzina saskaņā ar 14. panta 2. punktu tai nosūtītus datus ne ar datiem, kas iepriekš ievadīti centrālajā sistēmā, ne ar datiem, kas vēlāk pārsūtīti uz centrālo sistēmu saskaņā ar 14. panta 2. punktu.

2. Salīdzinot uz centrālo sistēmu vēlāk nosūtītus datus par starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem ar datiem, kas minēti 1. punktā, piemēro procedūras, kas paredzētas 9. panta 3. un 5. punktā un 25. panta 4. punktā.

16. pants

Datu glabāšana

1. Katru datu kopu attiecībā uz kādu trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku, kā minēts 14. panta 1. punktā, centrālajā sistēmā glabā 18 mēnešus no dienas, kad paņemti viņa pirkstu nospiedumi. Beidzoties minētajam laikposmam, centrālā sistēma šādus datus automātiski dzēš.

2. Dati attiecībā uz kādu trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku, kā minēts 14. panta 1. punktā, nekavējoties tiek dzēsti no centrālās sistēmas saskaņā ar 28. panta 3. punktu, tiklīdz izcelsmes dalībvalsts pirms šā panta 1. punktā minētā 18 mēnešu laikposma beigām uzzina par šādiem apstākļiem:

- a) trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks ir saņēmis uzturēšanās dokumentu;
- b) trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks ir atstājis dalībvalstu teritoriju;

c) trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks ir ieguvis kādas dalībvalsts pilsonību.

3. Centrālā sistēma iespējami drīz un ne vēlāk kā pēc 72 stundām informē visas izcelsmes dalībvalstis par to, ka dati ir dzēsti šā panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktā norādītā iemesla dēļ vai cita izcelsmes dalībvalsts ir dzēsusi datus pēc tam, kad ir iegūts pozitīvs iznākums, salīdzinot ar datiem, kurus tās ir nosūtījušas attiecībā uz 14. panta 1. punktā minētajām personām.

4. Centrālā sistēma iespējami drīz un ne vēlāk kā pēc 72 stundām informē visas izcelsmes dalībvalstis par to, ka cita izcelsmes dalībvalsts šā panta 2. punkta c) apakšpunktā norādītā iemesla dēļ ir dzēsusi datus pēc tam, kad ir iegūts pozitīvs iznākums, salīdzinot ar datiem, kurus tās ir nosūtījušas attiecībā uz 9. panta 1. punktā vai 14. panta 1. punktā minētajām personām.

IV NODAĻA

TREŠO VALSTU VALSTSPIEDERĪGIE VAI BEZVALSTNIEKI, KAS NELIKUMĪGI UZTURAS KĀDĀ DALĪBVALSTĪ

17. pants

Daktiloskopisko datu salīdzinājums

1. Lai pārbaudītu, vai trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas nelikumīgi uzturas tās teritorijā, nav iepriekš iesniedzis starptautiskās aizsardzības pieteikumu citā dalībvalstī, dalībvalsts var pārsūtīt uz centrālo sistēmu daktiloskopiskos datus attiecībā uz pirkstu nospiedumiem, ko tā ņēmusi no jebkura šāda vismaz 14 gadus veca trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka, kopā ar atsaucē numuru, ko izmanto šī dalībvalsts.

Ir jāpārbauda, vai trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks iepriekš nav iesniedzis starptautiskās aizsardzības pieteikumu citā dalībvalstī, ja:

- trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks paziņo, ka viņš iesniedzis starptautiskās aizsardzības pieteikumu, nenorādot dalībvalsti, kur viņš iesniedzis pieteikumu;
- trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks neprasa starptautisko aizsardzību, bet protestē pret viņa atgriešanu uz izcelsmes valsti, paziņojot, ka viņš tur būtu briesmās, vai
- trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks citādi mēģina novērst viņa piespiedu izraidīšanu, atsakot sadarbību viņa

personas noskaidrošanā, jo īpaši, neuzrādot nekādus personību apliecinājošus dokumentus vai uzrādot viltotus dokumentus.

2. Kad dalībvalstis piedalās 1. punktā minētajā procedūrā, tās pārsūta centrālajai sistēmai daktiloskopiskos datus attiecībā uz 1. punktā minēto trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku visiem pirkstiem vai vismaz attiecībā uz rādītājpirkstiem un, ja to nav, tās pārsūta visu pārējo pirkstu nospiedumus.

3. Kāda 1. punktā raksturotajam gadījumam atbilstoša trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka daktiloskopiskos datus pārsūta uz centrālo sistēmu, lai tos salīdzinātu ar starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju daktiloskopiskajiem datiem, kurus pārsūtījušas pārējās dalībvalstis un kuri jau ievadīti centrālajā sistēmā.

Šāda trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka daktiloskopiskos datus neievada centrālajā sistēmā, un tos arī nesalīdzina ar datiem, kas pārsūtīti uz centrālo sistēmu saskaņā ar 14. panta 2. punktu.

4. Pēc daktiloskopisko datu salīdzinājuma rezultātu nosūtīšanas izcelsmes dalībvalstij informācija par veikto meklēšanu centrālajā sistēmā tiek glabāta tikai 28. pantā minētajiem nolūkiem. Ne dalībvalstis, ne centrālā sistēma nedrīkst glabāt citu informāciju par veikto meklēšanu citiem nolūkiem, kā vien minētajiem nolūkiem.

5. Saskaņā ar šo pantu pārsūtīto daktiloskopisko datu salīdzināšanai ar pārējo dalībvalstu pārsūtītajiem starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju daktiloskopiskajiem datiem, kas jau glabājas centrālajā sistēmā, piemēro 9. panta 3. un 5. punktā un 25. panta 4. punktā paredzētās procedūras.

V NODAĻA

STARPTAUTISKĀS AIZSARDZĪBAS SAŅĒMĒJI

18. pants

Datu iezīmēšana

1. Šīs regulas 1. panta 1. punktā izklāstītajā nolūkā izcelsmes dalībvalsts, kas piešķirusi starptautisko aizsardzību starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējam, kura dati tika iepriekš ievadīti centrālajā sistēmā, ievērojot 11. pantu, iezīmē attiecīgos datus saskaņā ar prasībām, kādas aģentūra noteikusi elektroniskajai komunikācijai ar centrālo sistēmu. Minēto iezīmējumu glabā centrālajā sistēmā saskaņā ar 12. pantu pārsūtīšanas nolūkos, kā paredzēts 9. panta 5. punktā. Centrālā sistēma informē visas izcelsmes dalībvalstis par to, ka cita izcelsmes dalībvalsts ir iezīmējusi datus pēc tam, kad ir iegūts pozitīvs iznākums, salīdzinot ar datiem, kurus tās ir nosūtījušas attiecībā uz 9. panta 1. punktā vai 14. panta 1. punktā minētajām personām. Izcelsmes dalībvalstis arī iezīmē attiecīgās datu kopas.

2. Starptautiskās aizsardzības saņēmēju dati, kas glabājas centrālajā sistēmā un iezīmēti saskaņā ar šā panta 1. punktu, ir pieejami salīdzināšanai 1. panta 2. punktā izklāstītajā nolūkā trīs gadus no dienas, kad datu subjektam tika piešķirta starptautiskā aizsardzība.

Ja ir pozitīvs iznākums, centrālā sistēma pārsūta 11. panta a) līdz k) punktā minētos datus attiecībā uz visām pozitīvajam iznākumam atbilstošajām datu kopām. Centrālā sistēma nepārsūta šā panta 1. punktā minēto iezīmējumu. Pēc trīs gadu laika posma beigām centrālā sistēma automātiski bloķē šādus datus, neļaujot tos pārsūtīt tad, ja ir saņemts salīdzināšanas pieprasījums 1. panta 2. punktā izklāstītajā nolūkā, vienlaikus atļaujot minētos datus salīdzināt 1. panta 1. punktā izklāstītajā nolūkā, līdz dati tiek dzēsti. Bloķētie dati netiek pārsūtīti, un pozitīva iznākuma gadījumā centrālā sistēma paziņo pieprasījuma iesniedzējam dalībvalstij par negatīvu rezultātu.

3. Izcelsmes dalībvalsts noņem iezīmējumu vai bloķējumu datiem, kas attiecas uz trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku, kura dati iepriekš tika iezīmēti vai bloķēti saskaņā ar šā panta 1. vai 2. punktu, ja viņa statuss tiek atcelts vai izbeigts, vai tiek atteikts to pagarināt saskaņā ar Direktīvas 2011/95/ES 14. vai 19. pantu.

VI NODAĻA

PROCEDŪRA SALĪDZINĀŠANAI UN DATU PĀRSŪTĪŠANAI TIESĪBAIZSARDZĪBAS NOLŪKOS

19. pants

Procedūra daktiloskopisko datu salīdzināšanai ar Eurodac datiem

1. Šīs regulas 1. panta 2. punktā izklāstītajā nolūkā izraudzītās iestādes, kas minētas 5. panta 1. punktā un 7. panta 2. punktā, var iesniegt pamatotu elektronisku pieprasījumu, kā paredzēts 20. panta 1. punktā, kopā ar minēto iestāžu izmantoto atsauces numuru verificējošajai iestādei par daktiloskopisko datu pārsūtīšanu ar valsts piekļuves punkta starpniecību centrālajai sistēmai salīdzināšanas nolūkā. Saņemot šādu pieprasījumu, verificējošā iestāde pārbauda, vai ir izpildīti visi 20. un 21. pantā minētie nosacījumi, lai iesniegtu pieprasījumu veikt datu salīdzināšanu.

2. Ja visi 20. un 21. pantā minētie nosacījumi, lai iesniegtu pieprasījumu veikt salīdzināšanu, ir izpildīti, verificējošā iestāde salīdzināšanas pieprasījumu nosūta piekļuves punktam, kas to nosūta centrālajai sistēmai saskaņā ar 9. panta 3. punktu un 5. punktu nolūkā salīdzināt ar datiem, kuri nosūtīti centrālajai sistēmai atbilstīgi 9. panta 1. punktam un 14. panta 2. punktam.

3. Ārkārtas steidzamības gadījumos, ja ir jānovērš tūlītējs apdraudējums, kas saistīts ar teroristiskiem nodarījumiem vai

citiem smagiem noziedzīgiem nodarījumiem, verificējošā iestāde var daktiloskopiskos datus pārsūtīt valsts piekļuves punktam salīdzināšanas nolūkā, tiklīdz izraudzītā iestāde ir saņēmusi pieprasījumu, un tikai verificēt pēc tam, vai visi 20. vai 21. pantā minētie nosacījumi, lai iesniegtu pieprasījumu veikt salīdzināšanu, ir izpildīti, tostarp, vai tas tiešām bija ārkārtas steidzamības gadījums. Šo *ex-post* verificāciju veic bez nepamatotas kavēšanās pēc pieprasījuma apstrādes.

4. Ja *ex-post* verificācijā tiek secināts, ka piekļuve Eurodac datiem nav bijusi pamatota, visas iestādes, kuras ir piekļuvušas šādiem datiem dzēš informāciju, ko paziņojis Eurodac un informē verificējošo iestādi par šādu dzēšanu.

20. pants

Eurodac pieejamības nosacījumi izraudzītajām iestādēm

1. Šīs regulas 1. panta 2. punktā izklāstītajā nolūkā izraudzītās iestādes saskaņā ar savām pilnvarām var iesniegt pamatotu elektronisku pieprasījumu par daktiloskopisko datu salīdzināšanu ar centrālajā sistēmā uzglabātajiem datiem vienīgi tad, ja salīdzinājumu rezultātā nav noteikta datu subjekta identitāte, izmantojot šādas datubāzes:

— valsts daktiloskopisko datu datubāzes;

— ja salīdzināšana ir tehniski iespējama — visu pārējo dalībvalstu automatizētās daktiloskopisko datu identifikācijas sistēmas saskaņā ar Lēmumu 2008/615/TI, ja vien ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka, veicot salīdzināšanu šādās sistēmās, netiks noteikta datu subjekta identitāte. Šādus pamatotus iemeslus norāda tajā pamatotajā elektroniskajā pieprasījumā veikt salīdzināšanu ar Eurodac datiem, kuru izraudzītā iestāde ir nosūtījusi verificējošajai iestādei, un

— Vīzu informācijas sistēmu ar noteikumu, ka ir izpildīti Lēmumā 2008/633/TI minētie nosacījumi šādas salīdzināšanas veikšanai;

un ja ir izpildīti šādi kumulatīvi nosacījumi:

a) salīdzināšana ir vajadzīga, lai novērstu, atklātu vai izmeklētu teroristiskus nodarījumus vai citus smagus noziedzīgus nodarījumus, un tas nozīmē, ka pastāv svarīgi ar sabiedrības drošību saistīti apsvērumi, kuru dēļ meklēšana datubāzē ir samērīga;

b) salīdzināšana ir vajadzīga konkrētā lietā;(t. i. sistemātisku salīdzināšanu neveic); un

c) ir pamatots iemesls uzskatīt, ka salīdzināšana būtiski palīdzēs novērst, atklāt vai izmeklēt kādu no attiecīgajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Šādi iemesli ir jo īpaši pamatoti tad, ja rodas pamatotas aizdomas par to, ka persona, kas izdarījusi teroristisku vai citu smagu noziedzīgu nodarījumu, tiek turēta aizdomās par šāda nodarījuma izdarīšanu, ir šāda nodarījuma sagatavotājs vai upuris, ir ietverta kādā kategorijā, uz kuru attiecas šī regula.

2. Pieprasījumi veikt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem attiecas tikai uz meklēšanu, izmantojot daktiloskopiskos datus.

21. pants

Eurodac datu pieejamības nosacījumi Eiropolam

1. Šīs regulas 1. panta 2. punktā izklāstītajā nolūkā Eiropola izraudzītā iestāde var iesniegt pamatotu elektronisku pieprasījumu par daktiloskopisko datu salīdzināšanu ar centrālajā datubāzē glabātajiem datiem, - saskaņā ar Eiropola piešķirtajām pilnvarām un vajadzības gadījumā — lai veiktu Eiropola uzdevumus, tikai tad, ja, veicot salīdzināšanu ar daktiloskopiskajiem datiem, kuri tiek glabāti jebkādas informācijas apstrādes sistēmās, kuras Eiropolam ir tehniski un likumīgi pieejamas, netiek noteikta datu subjekta identitāte un ja ir izpildīti šādi kumulatīvi nosacījumi:

a) salīdzināšana ir vajadzīga, lai novērstu, atklātu vai izmeklētu teroristiskus nodarījumus vai citus smagus noziedzīgus nodarījumus, un tas nozīmē, ka pastāv svarīgi ar sabiedrības drošību saistīti apsvērumi, kuru dēļ meklēšana datubāzē ir samērīga;

b) salīdzināšana ir vajadzīga konkrētā lietā; (t.i. sistemātisku salīdzināšanu neveic); un

c) ir pamatots iemesls uzskatīt, ka salīdzināšana būtiski palīdzēs novērst, atklāt vai izmeklēt kādu no attiecīgajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Šādi iemesli ir jo īpaši pamatoti tad, ja rodas pamatotas aizdomas par to, ka persona, kas izdarījusi teroristisku vai citu smagu noziedzīgu nodarījumu, tiek turēta aizdomās par šādu nodarījumu izdarīšanu vai ir šāda nodarījuma sagatavotājs vai upuris, ir ietverta kādā kategorijā, uz kuru attiecas šī regula.

2. Pieprasījumi veikt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem attiecas tikai uz daktiloskopisko datu salīdzināšanu.

3. Informāciju, ko Eiropols ieguvīš, veicot salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem, var apstrādāt tikai tad, ja šādas informācijas izcelsmes dalībvalsts ir devusi tam atļauju. Šādu atļauju saņem ar attiecīgās dalībvalsts Eiropola valsts nodaļas starpniecību.

22. pants

Komunikācija starp izraudzītajām iestādēm, verificējošām iestādēm un valstu piekļuves punktiem

1. Neskarot 26. pantu, jebkāda komunikācija starp izraudzītajām iestādēm, verificējošām iestādēm un valstu piekļuves punktiem ir droša un notiek elektroniski.

2. Šīs regulas 1. panta 2. punktā izklāstītajā nolūkā dalībvalsts digitāli apstrādā pirkstu nospiedumus un pārsūta tos tādā datu formātā, kā minēts I pielikumā, lai nodrošinātu, ka, izmantojot datorizētu pirkstu nospiedumu atpazīšanas sistēmu, var veikt salīdzināšanu.

VII NODAĻA

DATU APSTRĀDE, DATU AIZSARDZĪBA UN UZTICAMĪBA

23. pants

Atbildība datu apstrādes jomā

1. Izcelsmes dalībvalsts nodrošina, ka:

a) pirkstu nospiedumus ņem likumīgi;

b) daktiloskopiskos datus, kā arī pārējos datus, kas minēti 11. pantā, 14. panta 2. punktā un 17. panta 2. punktā, uz centrālo sistēmu nosūta likumīgi;

c) dati ir precīzi un atjaunināti, kad tos pārsūta uz centrālo sistēmu;

d) neskarot aģentūras uzdevumus, datus centrālajā sistēmā ievada, glabā, labo un dzēš likumīgi;

e) centrālās sistēmas pārsūtītos daktiloskopisko datu salīdzinājumu iznākumus apstrādā likumīgi.

2. Saskaņā ar 34. pantu izcelsmes dalībvalsts nodrošina 1. punktā minēto datu drošību pirms pārsūtīšanas uz centrālo sistēmu un tās laikā, kā arī no centrālās sistēmas saņemto datu drošību.

3. Izcelsmes dalībvalsts atbild par galīgo datu identificēšanu saskaņā ar 25. panta 4. punktu.

4. Aģentūra nodrošina, ka centrālo sistēmu izmanto saskaņā ar šīs regulas noteikumiem. Aģentūra jo īpaši:

- a) pieņem attiecīgus pasākumus, kas garantē, ka personas, kas strādā ar centrālo sistēmu, izmanto tajā ievadītos datus vienīgi saskaņā ar *Eurodac* mērķi, kas paredzēts 1. pantā;
- b) veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu centrālās sistēmas drošību saskaņā ar 34. pantu;
- c) nodrošina, ka vienīgi personām, kam atļauts strādāt ar centrālo sistēmu, ir piekļuve tai, neskarot Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja kompetenci.

Aģentūra informē Eiropas Parlamentu un Padomi, kā arī Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju par pasākumiem, kurus tā pieņem saskaņā ar pirmo daļu.

24. pants

Pārsūtīšana

1. Pirkstu nospiedumus digitāli apstrādā un pārsūta I pielikumā minētajā datu formātā. Ciktāl tas vajadzīgs centrālās sistēmas efektīvai darbībai, aģentūra nosaka tehniskās prasības attiecībā uz datu formātu, kādā tos savstarpēji pārsūta dalībvalstis un centrālā sistēma. Aģentūra nodrošina to, lai dalībvalstu pārsūtītos daktiloskopiskos datus varētu salīdzināt datorizētajā pirkstu nospiedumu atpazīšanas sistēmā.

2. Datus, kas minēti 11. pantā, 14. panta 2. punktā un 17. panta 2. punktā, dalībvalstis pārsūta elektroniskā veidā. Datus, kas minēti 11. pantā un 14. panta 2. punktā, automātiski ievada centrālajā sistēmā. Ciktāl tas vajadzīgs centrālās sistēmas efektīvai darbībai, aģentūra nosaka tehniskās prasības, lai nodrošinātu datu pienācīgu pārsūtīšanu elektroniskā veidā starp dalībvalstīm un centrālo sistēmu.

3. Atsauces numurs, kas minēts 11. panta d) punktā, 14. panta 2. punkta d) apakšpunktā, 17. panta 1. punktā un 19. panta 1. punktā, ļauj nepārprotami attiecināt datus uz konkrēto personu un dalībvalsti, kura nosūta šos datus. Turklāt tas ļauj noteikt, vai šādi dati attiecas uz tādu personu, kas minēta 9. panta 1. punktā, 14. panta 1. punktā vai 17. panta 1. punktā.

4. Atsauces numurs sākas ar identifikācijas burtu vai burtiem, kas saskaņā ar I pielikumā minēto normu norāda uz dalībvalsti, kura nosūta datus. Identifikācijas burtam vai burtiem seko norāde uz kategoriju, pie kādas pieder attiecīgā persona, vai uz pieprasījumu. Ar ciparu "1" apzīmēti dati, kas attiecas uz tādām personām, kas minētas 9. panta 1. punktā, cipars "2" attiecas uz tādām personām, kas minētas 14. panta 1. punktā, cipars "3" attiecas uz tādām personām, kas minētas 17. panta 1. punktā, cipars "4" attiecas uz 20. pantā minētajiem pieprasījumiem, cipars "5" attiecas uz 21. pantā minētajiem pieprasījumiem un cipars "9" attiecas uz 29. pantā minētajiem pieprasījumiem.

5. Aģentūra nosaka dalībvalstīm nepieciešamās tehniskās procedūras, lai nodrošinātu to, ka centrālā sistēma saņem nepārprotamus datus.

6. Centrālā sistēma apstiprina pārsūtīto datu saņemšanu, cik drīz vien iespējams. Minētajā nolūkā aģentūra nosaka vajadzīgās tehniskās prasības, lai nodrošinātu to, ka dalībvalstis pieprasījuma gadījumā saņem apstiprinājumu par saņemšanu.

25. pants

Salīdzināšana un rezultātu pārsūtīšana

1. Dalībvalstis nodrošina daktiloskopisko datu pārsūtīšanu pienācīgā kvalitātē, lai tos salīdzinātu datorizētajā pirkstu nospiedumu atpazīšanas sistēmā. Ciktāl ir jānodrošina, lai centrālās sistēmas veiktās salīdzināšanas rezultātiem būtu ļoti augsta precizitātes pakāpe, aģentūra definē attiecīgo kvalitāti, kādā jābūt pārsūtītajiem daktiloskopiskajiem datiem. Centrālā sistēma pārbauda pārsūtīto daktiloskopisko datu kvalitāti, cik drīz vien iespējams. Ja daktiloskopiskos datus nav iespējams salīdzināt datorizētajā pirkstu nospiedumu atpazīšanas sistēmā, centrālā sistēma informē attiecīgo dalībvalsti. Tad minētā dalībvalsts pārsūta pienācīgas kvalitātes daktiloskopiskos datus, izmantojot to pašu atsauces ciparu kā iepriekšējai daktiloskopisko datu kopai.

2. Centrālā sistēma veic datu salīdzināšanu tādā secībā, kādā ir pienākuši pieprasījumi. Katru pieprasījumu apstrādā 24 stundās. Dalībvalsts tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, var pieprasīt veikt īpaši steidzamas salīdzināšanas vienas stundas laikā. Ja šādus termiņus nav iespējams ievērot tādu apstākļu dēļ, kas nav aģentūras kompetencē, tad centrālā sistēma šo pieprasījumu apstrādā prioritāri, tiklīdz beidzas minētie apstākļi. Šādos gadījumos, ciktāl tas vajadzīgs centrālās sistēmas efektīvai darbībai, aģentūra nosaka kritērijus, lai nodrošinātu pieprasījumu prioritāru izskatīšanu.

3. Ciktāl tas vajadzīgs centrālās sistēmas efektīvai darbībai, aģentūra nosaka darbības kārtību saņemto datu apstrādei un salīdzināšanas rezultātu pārsūtīšanai.

4. Salīdzinājuma rezultātus nekavējoties pārbauda daktiloskopijas eksperts saņēmējā dalībvalstī, kā noteikts saskaņā ar dalībvalsts noteikumiem, un šis eksperts ir īpaši apmācīts par šajā regulā paredzēto pirkstu nospiedumu veidu salīdzināšanu. Šis regulas 1. panta 1. punktā izklāstītajā nolūkā galīgo identifikāciju saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 604/2013 34. pantu veic izcelsmes dalībvalsts sadarbībā ar pārējām attiecīgajām dalībvalstīm.

No centrālās sistēmas saņemtās ziņas par citiem datiem, kas izrādījušies neuzticami, dzēš, tiklīdz konstatē, ka dati ir neuzticami.

5. Ja saskaņā ar 4. punktu veiktajā galīgajā identifikācijā atklājas, ka no centrālās sistēmas saņemtais salīdzināšanas rezultāts neatbilst salīdzināšanai nosūtītajiem daktiloskopiskajiem datiem, dalībvalstis nekavējoties dzēš salīdzināšanas rezultātu un paziņo par to Komisijai un aģentūrai pēc iespējas drīz un ne vēlāk kā pēc trim darba dienām.

26. pants

Saziņa starp dalībvalstīm un centrālo sistēmu

Pārsūtot datus starp dalībvalstīm un centrālo sistēmu, izmanto komunikācijas infrastruktūru. Ciktāl tas vajadzīgs centrālās sistēmas efektīvai darbībai, aģentūra nosaka tehniskās procedūras, kas nepieciešamas komunikācijas infrastruktūras izmantošanai.

27. pants

Pieklūve Eurodac ievadītiem datiem, to labošana vai dzēšana

1. Izcelsmes dalībvalstij ir pieklūve datiem, kurus tā pārsūtījusi un ievadījusi centrālajā sistēmā saskaņā ar šo regulu.

Neviena dalībvalsts nevar veikt meklēšanas darbības datus, kurus pārsūtījusi cita dalībvalsts, ne arī saņemt šādus datus, izņemot datus, kas iegūti 9. panta 5. punktā minētā salīdzinājuma rezultātā.

2. Dalībvalstu iestādes, kam saskaņā ar šā panta 1. punktu ir pieklūve centrālajā sistēmā ievadītiem datiem, ir tās, kuras izraudzījusi katra dalībvalsts 1. panta 1. punktā izklāstītajā nolūkā. Veicot minēto izraudzīšanos, konkrēti nosaka, kura vienība ir atbildīga par to uzdevumu veikšanu, kas ir saistīti ar šīs regulas piemērošanu. Katra dalībvalsts nekavējoties nosūta Komisijai un aģentūrai sarakstu, kur uzskaitītas minētās vienības, un visus grozījumus tajā. Aģentūra publicē konsolidēto sarakstu Eiropas

Savienības Oficiālajā Vēstnesī. Ja sarakstā ir grozījumi, aģentūra vienu reizi gadā tiešsaistē publicē atjauninātu konsolidētu sarakstu.

3. Tikai izcelsmes dalībvalstij ir tiesības grozīt datus, ko tā pārsūtījusi uz centrālo sistēmu, šādus datus labojot vai papildinot, vai dzēst tos; izņēmums ir dzēšana, ko veic saskaņā ar 12. panta 2. punktu vai 16. panta 1. punktu.

4. Ja kādai dalībvalstij vai aģentūrai ir pierādījumi, ka centrālajā sistēmā ievadītie dati ir faktiski kļūdaini, tā, tiklīdz iespējams, brīdina par to izcelsmes dalībvalsti.

Ja kādai dalībvalstij ir pierādījumi, kas liecina par to, ka centrālajā sistēmā dati ir ievadīti pārkāpjot šo regulu, tā, tiklīdz iespējams, brīdina par to aģentūru, Komisiju un izcelsmes dalībvalsti. Izcelsmes dalībvalsts pārbauda attiecīgos datus un vajadzības gadījumā nekavējoties tos labo vai dzēš.

5. Aģentūra nepārsūta, ne arī dara kādas trešās valsts iestādēm pieejamus centrālajā sistēmā ievadītus datus. Šis aizliegums neattiecas uz datu pārsūtīšanu trešām valstīm, uz kurām attiecas Regula (ES) Nr. 604/2013.

28. pants

Ierakstu glabāšana

1. Aģentūra glabā ierakstus par visām centrālajā sistēmā veiktajām datu apstrādes darbībām. Šie ieraksti rāda pieklūves mērķi, dienu un laiku, pārsūtītos datus, datus, kas izmantoti meklēšanas nolūkā, kā arī tās vienības nosaukumu, kas ievadījusi vai ieguvusi datus, un atbildīgās personas.

2. Šā panta 1. punktā minētos ierakstus var izmantot vienīgi, lai pārbaudītu, vai datu apstrāde bijusi atļauta attiecībā uz datu aizsardzību, kā arī, lai nodrošinātu datu drošību saskaņā ar 34. pantu. Tiem ir jābūt aizsargātiem ar attiecīgiem pasākumiem pret neatļautu piekļuvi, un tos dzēš pēc gada pēc tam, kad ir beidzies 12. panta 1. punktā un 16. panta 1. punktā minētais glabāšanas laiks, ja vien tie nav vajadzīgi jau sāktām kontroles procedūrām.

3. Šīs regulas 1. panta 1. punktā izklāstītajā nolūkā katra dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus, lai sasniegtu mērķus, kas šā panta 1. un 2. punktā noteikti attiecībā uz tās valsts sistēmu. Turklāt katra dalībvalsts reģistrē darbiniekus, kas ir pienācīgi pilnvaroti ievadīt vai izgūt datus.

29. pants

Datu subjekta tiesības

1. Personām, uz kurām attiecas 9. panta 1. punkts, 14. panta 1. punkts vai 17. panta 1. punkts, izcelsmes dalībvalsts rakstiski un vajadzības gadījumā mutiski tādā valodā, kādu tās saprot vai kādu tām vajadzētu saprast, paziņo:

- a) par datu apstrādi atbildīgās personas Direktīvas 95/46/EK 2. panta d) punkta nozīmē un tās pārstāvja, ja tāds ir, identitāti;
- b) to, kādā nolūkā to dati tiks apstrādāti *Eurodac*, tostarp Regulas (ES) Nr. 604/2013 mērķu aprakstu saskaņā ar tās 4. pantu un viegli saprotamu, skaidrā un vienkāršā valodā sagatavotu skaidrojumu par to, ka dalībvalstis un Eiropas tiesībsardzības nolūkos var piekļūt *Eurodac* datiem;
- c) datu saņēmējas personas;
- d) šīs regulas 9. panta 1. punktā vai 14. panta 1. punktā paredzētajām personām — to, ka viņām ir pienākums piekrist pirkstu nospiedumu ņemšanai;
- e) tiesības uz piekļuvi datiem un tiesības pieprasīt, lai tiktu laboti kļūdaini dati, kas attiecas uz šīm personām, vai lai tiktu dzēsti pretlikumīgi apstrādāti dati, kas attiecas uz šīm personām, kā arī tiesības saņemt informāciju par šo tiesību īstenošanas procedūrām, tostarp kontaktinformāciju par personu, kas ir atbildīga par datu apstrādi, un par valsts uzraudzības iestādēm, kas minētas 30. panta 1. punktā.

2. Attiecībā uz personām, uz kurām attiecas 9. panta 1. punkts vai 14. panta 1. punkts, šā panta 1. punktā minēto informāciju sniedz, vēlākais, brīdī, kad ņem šo personu pirkstu nospiedumus.

Attiecībā uz personām, uz kurām attiecas 17. panta 1. punkts, šā panta 1. punktā minēto informāciju sniedz, vēlākais, brīdī, kad datus, kas attiecas uz minēto personu, pārsūta uz centrālo sistēmu. Minēto pienākumu nepiemēro, ja nav iespējas sniegt šādu informāciju vai ja tas prasītu neatbilstīgu pūliņu.

Ja personas, uz kuru attiecas 9. panta 1. punkts, 14. panta 1. punkts un 17. panta 1. punkts, ir nepilngadīgas, dalībvalstis sniedz informāciju to vecumam atbilstošā veidā.

3. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 604/2013 44. panta 2. punktā minēto procedūru ir jā sagatavo kopēja brošūra, kas satur vismaz šā panta 1. punktā minēto informāciju un minētās regulas 4. panta 1. punktā minēto informāciju.

Brošūra ir skaidra un vienkārša un sastādīta tādā valodā, kādu attiecīgā persona saprot vai kādu tai vajadzētu saprast.

Brošūra ir veidota tā, lai dalībvalstis to varētu papildināt ar dalībvalstij specifisku papildu informāciju. Dalībvalstij specifiskajā informācijā ietver arī informāciju vismaz par datu subjekta tiesībām un iespēju saņemt attiecīgās valsts uzraudzības iestāžu palīdzību, kā arī par datu apstrādi atbildīgās personas un valsts uzraudzības iestāžu biroju kontaktinformāciju.

4. Šīs regulas 1. panta 1. punktā izklāstītajā nolūkā katrā dalībvalstī visi datu subjekti saskaņā ar šīs valsts likumiem, noteikumiem un procedūrām var izmantot tiesības, kas paredzētas Direktīvas 95/46/EK 12. pantā.

Neskarot pienākumu sniegt citu informāciju saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 12. panta a) punktu, datu subjektam ir tiesības uz to, ka tam dara zināmus par viņu centrālajā sistēmā ievadītus datus, kā arī dalībvalsti, kas tos pārsūtījusi uz centrālo sistēmu. Šādu piekļuvi datiem var piešķirt tikai dalībvalsts.

5. Šīs regulas 1. panta 1. punktā izklāstītajā nolūkā katrā dalībvalstī jebkura persona var prasīt, lai tiktu izlaboti faktiski kļūdaini dati vai lai tiktu izdzēsti dati, kas ievadīti nelikumīgi. Labošanu un dzēšanu bez pārmērīgas kavēšanās veic dalībvalsts, kas saskaņā ar saviem likumiem, noteikumiem un procedūrām pārsūtījusi šos datus.

6. Šīs regulas 1. panta 1. punktā izklāstītajā nolūkā — ja labošanas vai dzēšanas tiesības tiek izmantotas kādā citā dalībvalstī nekā tajā vai tajās, kas pārsūtījušas datus, šīs dalībvalsts iestādes sazinās ar attiecīgajām dalībvalstis vai dalībvalstu iestādēm, kas pārsūtījušas datus, lai pēdējās minētās iestādes varētu pārbaudīt, vai šie dati ir precīzi un vai to pārsūtīšana un ievadīšana centrālajā sistēmā bijusi likumīga.

7. Šīs regulas 1. panta 1. punktā izklāstītajā nolūkā — ja izrādās, ka centrālajā sistēmā ievadītie dati ir faktiski kļūdaini vai ievadīti nelikumīgi, dalībvalsts, kura tos pārsūtījusi, labo vai dzēš šos datus saskaņā ar 27. panta 3. punktu. Šī dalībvalsts rakstiski un bez pārmērīgas kavēšanās apliecina datu subjektam, ka tā ir labojusi vai dzēsusi datus par viņu.

8. Šīs regulas 1. panta 1. punktā minētajā nolūkā — ja datu pārsūtītāja valsts nepiekrīt, ka centrālajā sistēmā ievadītie dati ir faktiski kļūdaini vai ievadīti pretlikumīgi, tā rakstiski un bez pārmērīgas kavēšanās izskaidro datu subjektam, kāpēc tā nav gatava labot vai dzēst šos datus.

Minētā dalībvalsts tāpat sniedz datu subjektam sīkākas ziņas par pasākumiem, ko tā var veikt, ja datu subjekts nepieņem sniegto paskaidrojumu. Tās ietver informāciju par to, kā celt prasību vai vajadzības gadījumā iesniegt sūdzību minētās dalībvalsts kompetentajās iestādēs vai tiesās, kā arī informāciju par finansiālu vai cita veida palīdzību, ko datu subjekts var saņemt saskaņā ar šīs dalībvalsts likumiem, noteikumiem un procedūrām.

9. Visos pieprasījumos, kas iesniegti saskaņā ar 4. un 5. punktu, ir visas nepieciešamās ziņas, kas vajadzīgas datu subjekta identificēšanai, pirkstu nospiedumus ieskaitot. Šāds datus izmanto vienīgi tam, lai īstenotu tiesības, kas minētas 4. un 5. punktā, un pēc tam nekavējoties dzēš.

10. Dalībvalstu kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai 5., 6. un 7. punktā paredzētās tiesības tiktu īstenotas bez kavēšanās.

11. Ja persona saskaņā ar 4. punktu pieprasa datus, kas uz viņu attiecas, kompetentā iestādē veic uzskaiti rakstiska dokumenta veidā par to, ka šāds pieprasījums ir veikts un kam tas ticis adresēts, un nekavējoties dara valsts uzraudzības iestādēm pieejamu minēto dokumentu.

12. Šīs regulas 1. panta 1. punktā izklāstītajā nolūkā katrā dalībvalstī valsts uzraudzības iestāde saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 28. panta 4. punktu pēc datu subjekta lūguma palīdz datu subjektam īstenot savas tiesības.

13. Šīs regulas 1. panta 1. punktā izklāstītajā nolūkā valsts uzraudzības iestāde datu pārsūtītājā dalībvalstī un valsts uzraudzības iestāde dalībvalstī, kur atrodas datu subjekts, palīdz šai iepriekš minētajai personai, ja tā to prasa, sniedzot padomu par to, kā īstenot savas tiesības izlabot vai dzēst attiecīgos datus. Abas valsts uzraudzības iestādes sadarbojas šajā nolūkā. Palīdzības pieprasījumus var adresēt valsts uzraudzības iestādei dalībvalstī, kur atrodas datu subjekts un kura tos nosūta iestādei dalībvalstī, kas pārsūtījusi datus.

14. Katrā dalībvalstī jebkura persona drīkst saskaņā ar šīs valsts likumiem, noteikumiem un procedūrām celt prasību vai

vajadzības gadījumā iesniegt sūdzību šīs dalībvalsts kompetentajās iestādēs vai tiesās, ja minētajai personai liegtas piekļuves tiesības, kas paredzētas 4. punktā.

15. Katra persona drīkst saskaņā ar likumiem, noteikumiem un procedūrām dalībvalstī, kas pārsūtījusi datus, celt prasību vai vajadzības gadījumā iesniegt sūdzību šīs dalībvalsts kompetentajās iestādēs vai tiesās sakarā ar datiem, kas attiecībā uz viņu ievadīti centrālajā sistēmā, lai īstenotu savas tiesības saskaņā ar 5. punktu. Visu šīs procedūras laiku ir spēkā valsts uzraudzības iestāžu pienākums palīdzēt un, ja datu subjekts to lūdz, sniegt tam padomu saskaņā ar 13. punktu.

30. pants

Valsts uzraudzības iestāžu veiktā uzraudzība

1. Šīs regulas 1. panta 1. punktā izklāstītajā nolūkā katrā dalībvalstī nodrošina to, ka valsts uzraudzības iestāde vai iestādes, kas izraudzītas saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 28. panta 1. punktu, neatkarīgi un saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem uzrauga to, vai personas datu apstrādi, ieskaitot to pārsūtīšanu uz centrālo sistēmu, konkrētā dalībvalstī veic likumīgi saskaņā ar šo regulu.

2. Katrā dalībvalstī nodrošina, ka tās valsts uzraudzības iestāde var lūgt padomu personām, kam ir pietiekamas zināšanas par daktiloskopiskajiem datiem.

31. pants

Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja īstenotā uzraudzība

1. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs pārliecinās, vai datu apstrādes darbības saistībā ar *Eurodac*, jo īpaši aģentūras veiktās darbības, tiek veiktas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001 un šo regulu.

2. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs nodrošina, ka vismaz reizi trijos gados tiek veikta aģentūras veikto personas datu apstrādes darbību revīzija saskaņā ar starptautiskiem revīzijas standartiem. Šādas revīzijas rezultātus nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai, aģentūrai un valstu uzraudzības iestādēm. Pirms ziņojuma pieņemšanas aģentūrai dod iespēju izteikt savus apsvērumus.

32. pants

Valstu uzraudzības iestāžu un Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja sadarbība

1. Valstu uzraudzības iestādes un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs, darbojoties katrs savu pilnvaru ietvaros, aktīvi sadarbojas, veicot savus pienākumus, un nodrošina *Eurodac* koordinētu uzraudzību.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka katru gadu 1. panta 2. punktā izklāstītajā nolūkā neatkarīga iestāde veic revīziju par personas datu apstrādi saskaņā ar 33. panta 2. punktu, tostarp izlases kārtībā analizē pamatotos elektroniskos pieprasījumus.

Šīs revīzijas rezultātus pievieno 40. panta 7. punktā minētajam dalībvalstu gada ziņojumam.

3. Valstu uzraudzības iestādes un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs, darbojoties katrs savu pilnvaru ietvaros, veic attiecīgās informācijas apmaiņu, palīdz cita citai veikt revīzijas un pārbaudes, izskata šīs regulas interpretācijas vai piemērošanas grūtības, pēta problēmas, kas rodas, īstenojot neatkarīgu uzraudzību vai īstenojot datu subjektu tiesības, izstrādā saskaņotus priekšlikumus visu problēmu kopīgiem risinājumiem un, ja vajadzīgs, veicina izpratni par tiesībām datu aizsardzības jomā.

4. Valstu uzraudzības iestādes un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs 3. punktā izklāstītajā nolūkā vismaz divreiz gadā rīko sanāksmi. Šo sanāksmju izmaksas un norisi nodrošina Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs. Reglamentu pieņem pirmajā sanāksmē. Turpmākās darba metodes izstrādā kopīgi pēc vajadzības. Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un aģentūrai reizi divos gados nosūta kopīgu pārskatu par darbībām.

33. pants

Personas datu aizsardzība tiesībaizsardzības nolūkos

1. Ikviens dalībvalsts nodrošina, ka noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar tiesību aktiem, ar kuriem īsteno Pamatlēmumu 2008/977/TI, tiek piemēroti arī personas datu apstrādei, ko veic to valsts iestādes šīs regulas 1. panta 2. punktā izklāstītajā nolūkā.

2. Saskaņā ar Pamatlēmumu 2008/977/TI izraudzītās valstu uzraudzības iestādes uzrauga, lai dalībvalstu veiktā personas datu apstrāde šīs regulas 1. panta 2. punktā izklāstītajā nolūkā, tostarp personas datu pārsūtīšana uz *Eurodac* un saņemšana no *Eurodac*, būtu likumīga.

3. Datu apstrāde, ko Eiropols veic saskaņā ar šo regulu, notiek atbilstīgi Lēmumam 2009/371/TI, un to uzrauga neatkarīgs, ārējs datu aizsardzības uzraudzītājs. Datu apstrādei, ko Eiropols veic saskaņā ar šo regulu, piemēro minētā lēmuma 30., 31. un 32. pantu. Neatkarīgais, ārējais datu aizsardzības uzraudzītājs nodrošina, lai netiktu pārkāptas indivīdu tiesības.

4. Personas datus, kas saskaņā ar šo regulu iegūti no *Eurodac* 1. panta 2. punktā izklāstītajā nolūkā, apstrādā vienīgi nolūkā

novērst, atklāt vai izmeklēt konkrētu gadījumu, saistībā ar kuru minētā dalībvalsts vai Eiropols ir pieprasījis datus.

5. Centrālā sistēma, izraudzītās un verificējošās iestādes un Eiropols glabā datus par veikto meklēšanu, lai ļautu valsts datu aizsardzības iestādēm un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam pārraudzīt datu apstrādes atbilstību Savienības datu aizsardzības noteikumiem, tostarp lai sagatavotu 40. panta 7. punktā minētos gada ziņojumus. Personas datus, kas meklēti citos nolūkos, un datus par veikto meklēšanu pēc viena mēneša izdzēš no visām valstu un Eiropola datnēm, ja vien attiecīgajai dalībvalstij vai Eiropolam šie dati nav nepieciešami saistībā ar konkrētu kriminālizmeklēšanu, kura tobrīd norisinās un kuras vajadzībām attiecīgā dalībvalsts vai Eiropols ir pieprasījis šos datus.

34. pants

Datu drošība

1. Izcelsmes dalībvalsts garantē datu drošību pirms to pārsūtīšanas uz centrālo sistēmu un pārsūtīšanas laikā.

2. Katra dalībvalsts attiecībā uz visiem datiem, kurus apstrādā to kompetentās iestādes saskaņā ar šo regulu, pieņem nepieciešamos pasākumus, tostarp drošības plānu, lai:

- a) fiziski aizsargātu datus, tostarp izstrādājot ārkārtas rīcības plānus kritiskās infrastruktūras aizsardzībai;
- b) liegtu nepiederošām personām piekļuvi valsts iekārtām, kurās dalībvalsts veic darbības saskaņā ar *Eurodac* mērķiem (piekļuves kontrole iekārtām);
- c) novērstu datu nesankcionētu nolasišanu, kopēšanu, grozīšanu vai datu nesēju izņemšanu (datu nesēju kontrole);
- d) novērstu datu nesankcionētu ievadišanu, kā arī liegtu glabāto personas datu nesankcionētu apskati, grozīšanu vai dzēšanu (glabāšanas kontrole);
- e) novērstu datu nesankcionētu apstrādi *Eurodac*, kā arī *Eurodac* apstrādātu datu nesankcionētu grozīšanu vai dzēšanu (datu ievades kontrole);
- f) nodrošinātu, ka personām, kas ir pilnvarotas piekļūt *Eurodac*, ir piekļuve tikai tiem datiem, uz kuriem attiecas viņu piekļuves tiesības, izmantojot tikai individuālas un unikālas lietotāju ID un konfidenciālus piekļuves režīmus (datu piekļuves kontrole);

- g) nodrošinātu to, ka visas iestādes, kurām ir tiesības piekļūt *Eurodac*, izstrādā profilus, kuros aprakstītas to personu funkcijas un pienākumi, kas ir pilnvarotas piekļūt datiem, tos ievadīt, atjaunināt, dzēst un meklēt, un pēc Direktīvas 95/46/EK 28. pantā un Pamatlēmuma 2008/977/TI 25. pantā minēto valsts uzraudzības iestāžu lūguma nekavējoties dara tām pieejamus minētos profilus (personālie profili) un visu citu attiecīgo informāciju, ko minētās iestādes var pieprasīt uzraudzības mērķiem;
- h) nodrošinātu to, ka var verificēt un noteikt, kurām struktūrām personas datus var pārsūtīt, izmantojot datu komunikācijas aprīkojumu (komunikācijas kontrole);
- i) nodrošinātu iespēju verificēt un noteikt, kādi dati ir apstrādāti *Eurodac*, kad, kas un kādam mērķim tos ir apstrādājis (datu reģistrēšanas kontrole);
- j) nodrošinātu to, ka personas datu pārsūtīšanas uz *Eurodac* vai no tās vai datu nesēju transportēšanas laikā nav iespējama personas datu nesankcionēta nolaišana, kopēšana, grozīšana vai dzēšana, to jo īpaši nodrošinot ar attiecīgiem šifrēšanas paņēmieniem (transportēšanas kontrole);
- k) uzraudzītu šajā punktā minēto drošības pasākumu efektivitāti un veiktu nepieciešamos organizatoriskos pasākumus, lai veiktu iekšējo uzraudzību un nodrošinātu atbilstību šim lēmumam (pašrevīzija), un 24 stundās automātiski noteiktu jebkādas attiecīgus notikumus, kas saistīti ar b) līdz j) punktos norādīto pasākumu piemērošanu un kas varētu norādīt uz drošības apdraudējuma rašanos.

3. Dalībvalstis informē aģentūru par savās sistēmās konstatētajiem drošības apdraudējumiem. Aģentūra informē dalībvalstis, Eiropolu un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, ja radušies drošības apdraudējumi. Attiecīgās dalībvalstis, aģentūra un Eiropols drošības apdraudējuma laikā sadarbojas.

4. Aģentūra veic nepieciešamos pasākumus, lai sasniegtu mērķus, kas 2. punktā noteikti attiecībā uz *Eurodac* darbību, tostarp drošības plāna pieņemšanu.

35. pants

Datu pārsūtīšanas aizliegums trešām valstīm, starptautiskām organizācijām vai privātām struktūrām

1. Personas datus, ko dalībvalsts vai Eiropols saskaņā ar šo regulu iegūst no centrālās sistēmas, nenosūta, kā arī nedara pieejamus nevienai trešai valstij, starptautiskai organizācijai vai

privātai struktūrai, kas izveidota Savienībā vai ārpus tās. Šis aizliegums tiek piemērots arī tad, ja minētos datus turpina apstrādāt valsts līmenī vai starp dalībvalstīm Pamatlēmuma 2008/977/TI 2. panta b) punkta nozīmē.

2. Personas dati, kuru izcelsmes vieta ir kāda no dalībvalstīm un ar kuriem dalībvalstis pēc pozitīva iznākuma iegūšanas apmainās 1. panta 2. pantā izklāstītajos nolūkā, netiek pārsūtīti trešām valstīm, ja ir nopietns risks, ka šādas pārsūtīšanas rezultātā datu subjektam var draudēt spīdzināšana, necilvēcīga un pazemojoša attieksme vai sods, vai jebkāds cits personas pamattiesību pārkāpums.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētie aizliegumi neskar dalībvalstu tiesības pārsūtīt šādus datus trešām valstīm, uz kurām attiecas Regula (ES) Nr. 604/2013.

36. pants

Reģistrēšana un dokumentēšana

1. Katra dalībvalsts un Eiropols nodrošina, ka visas datu apstrādes darbības saistībā ar pieprasījumiem veikt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem 1. panta 2. punktā izklāstītajos nolūkā tiek reģistrētas un dokumentētas, lai varētu pārbaudīt, vai pieprasījums atbilst nosacījumiem, lai uzraudzītu datu apstrādes likumību, datu integritāti un drošību, un lai varētu veikt pašuzraudzību.

2. Ierakstā vai dokumentācijā visos gadījumos ir sniegta šāda informācija:

a) salīdzināšanas pieprasījuma konkrētais mērķis, tostarp norāde par to, vai tas attiecas uz teroristisku nodarījumu vai citu smagu noziedzīgu nodarījumu, savukārt Eiropols norāda salīdzināšanas pieprasīšanas konkrēto mērķi;

b) norādītos pamatotos iemeslus, lai neveiktu salīdzināšanu ar citām dalībvalstīm atbilstīgi Lēmumam 2008/615/TI un saskaņā ar šīs regulas 20. panta 1. punktu;

c) atsauce uz valsts datni;

d) datums un konkrēts laiks, kad valsts piekļuves punkts centrālajai sistēmai ir nosūtījis pieprasījumu veikt salīdzināšanu;

e) tās iestādes nosaukums, kura ir pieprasījusi piekļuvi salīdzināšanas nolūkā, un atbildīgās personas vārds un uzvārds, kura iesniedza pieprasījumu un apstrādāja datus;

f) vajadzības gadījumā 19. panta 3. punktā minētās steidzamās procedūras izmantošana un lēmums, kas pieņemts attiecībā uz *ex-post* verifikāciju;

g) salīdzināšanas mērķiem izmantotie dati;

h) saskaņā ar valsts noteikumiem vai Lēmumu Nr. 2009/371/TI tās amatpersonas pazīšanas zīme, kura veica meklēšanu, un tās amatpersonas pazīšanas zīme, kas lika datus meklēt vai iesniegt.

3. Reģistrus un dokumentāciju izmanto tikai, lai uzraudzītu datu apstrādes likumību saistībā ar datu aizsardzību un lai nodrošinātu datu integritāti un drošību. Šīs regulas 40. pantā minētajai uzraudzībai un novērtēšanai drīkst izmantot tikai ierakstus, kas neietver personas datus. Kompetentajām valsts uzraudzības iestādēm, kuras ir atbildīgas par to, lai pārbaudītu, vai pieprasījums atbilst nosacījumiem, un lai uzraudzītu datu apstrādes likumību un datu integritāti un drošību, pēc to pieprasījuma nodrošina piekļuvi šiem ierakstiem, lai tās varētu pildīt savus uzdevumus.

37. pants

Atbildība

1. Katra persona vai katra dalībvalsts, kam nodarīts kaitējums sakarā ar kādu nelikumīgu datu apstrādes darbību vai kādu darbību, kas nesaskan ar šo regulu, ir tiesīga saņemt kompensāciju no dalībvalsts, kas atbild par nodarīto kaitējumu. Šo valsti pa daļai vai pilnīgi atbrīvo no šīs atbildības, ja tā pierāda, ka nav atbildīga par faktu, kas izraisījis kaitējumu.

2. Ja sakarā ar to, ka kāda dalībvalsts nav ievērojusi pienākumus saskaņā ar šo regulu, nodarīts kaitējums centrālajai sistēmai, minēto dalībvalsti sauc pie atbildības par šādu kaitējumu, izņemot gadījumu, kad un ciktāl aģentūra vai cita dalībvalsts nav veikusi pasākumus, lai novērstu kaitējumu vai mazinātu tā ietekmi.

3. Kompensācijas prasījumus pret kādu dalībvalsti par 1. un 2. punktā paredzēto kaitējumu regulē atbildētājās dalībvalsts tiesību aktu noteikumi.

VIII NODAĻA

GROZĪJUMI REGULĀ (ES) Nr. 1077/2011

38. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1077/2011

Regulu (ES) Nr. 1077/2011 groza šādi:

1) regulas 5. pantu aizstāj ar šādu:

"5. pants

Ar Eurodac saistītie uzdevumi

Attiecībā uz Eurodac aģentūra veic:

a) uzdevumus, kas tai uzticēti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 603/2013 par pirkstu nospiedumu 2013. gada 26. jūnijs salīdzināšanas sistēmas Eurodac izveidi, lai efektīvi piemērotu Regulu (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, un par dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu un Eiropola pieprasījumiem veikt salīdzināšanu ar Eurodac datiem tiesībaizsardzības nolūkos (*); un

b) uzdevumus saistībā ar mācībām, kā tehniski izmantot Eurodac.

(*) OV L 180, 29.6.2013, 1. lpp.;"

2) regulas 12. panta 1. punktu groza šādi:

a) punkta u) un v) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"u) pieņem gada ziņojumu par Eurodac centrālās sistēmas darbību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 603/2013 40. panta 1. punktu;

v) izsaka apsvērumus par Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja revīzijas ziņojumiem, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1987/2006 45. panta 2. punktu, Regulas (EK) Nr. 767/2008 42. panta 2. punktu un Regulas (ES) Nr. 603/2013 31. panta 2. punktu un nodrošina atbilstošu turpmāku rīcību pēc minētās revīzijas;"

b) panta x) punktu aizstāj ar šādu:

"x) vāc statistikas datus par Eurodac centrālās sistēmas darbību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 603/2013 8. panta 2. punktu";

c) panta z) punktu aizstāj ar šādu:

"z) nodrošina gadskārtēju tādu iestāžu saraksta publikāciju, kuras ir norīkotas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 603/2013 27. panta 2. punktu.";

3) regulas 15. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Eiropols un Eurojust drīkst piedalīties valdes sanāksmēs novērotāja statusā, ja darba kārtībā ir jautājums par SIS II saistībā ar Lēmuma 2007/533/TI piemērošanu. Eiropols drīkst novērotāja statusā piedalīties valdes sanāksmēs arī tad, ja darba kārtībā ir jautājums par VIS saistībā ar Lēmuma 2008/633/TI piemērošanu vai ja darba kārtībā ir jautājums par *Eurodac* saistībā ar Regulas (ES) Nr. 603/2013 piemērošanu.";

4) regulas 17. pantu groza šādi:

a) panta 5. punkta g) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"g) neskarot Civildienesta noteikumu 17. pantu, nosaka konfidencialitātes prasības, lai ievērotu Regulas (EK) Nr. 1987/2006 17. pantu, Lēmuma 2007/533/TI 17. pantu, Regulas (EK) Nr. 767/2008 26. panta 9. punktu, kā arī Regulas (ES) Nr. 603/2013 4. panta 4. punktu;"

b) panta 6. punkta i) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"i) ziņojumus par katras 12. panta 1. punkta t) apakšpunktā minētās lielapjoma IT sistēmas tehnisko darbību un 12. panta 1. punkta u) apakšpunktā minēto gada pārskatu par *Eurodac* centrālās sistēmas darbību, pamatojoties uz pārraudzības un izvērtējuma rezultātiem;"

5) regulas 19. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Eiropols un Eurojust var iecelt katrs savu pārstāvi SIS II padomdevēju grupā. Eiropols var iecelt vienu pārstāvi arī VIS padomdevēju grupā un *Eurodac* padomdevēju grupā."

IX NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

39. pants

Izmaksas

1. Izdevumus, kas saistīti ar centrālās sistēmas un komunikācijas infrastruktūras izveidi un darbību, sedz no Eiropas Savienības vispārējā budžeta.

2. Izdevumus, kas saistīti ar valsts piekļuves punktiem, un izdevumus, kas paredzēti, lai nodrošinātu sakarus ar centrālo sistēmu, sedz katra dalībvalsts.

3. Katra dalībvalsts un Eiropols par saviem līdzekļiem izveido un uztur tehnisko infrastruktūru, kas vajadzīga, lai īstenotu šo regulu, un ir atbildīgi par izmaksām, kas saistītas ar salīdzināšanas pieprasījumiem ar *Eurodac* datiem 1. panta 2. punktā izklāstītajos nolūkos.

40. pants

Gada ziņojums: uzraudzība un novērtēšana

1. Aģentūra iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam gada ziņojumu par centrālās sistēmas darbībām, tostarp par tās tehnisko darbību un drošību. Gada ziņojumā ir ziņas par *Eurodac* pārvaldību un darbību salīdzinājumā ar kvantitatīviem rādītājiem, kas iepriekš definēti 2. punktā minētajiem mērķiem.

2. Aģentūra gādā par to, lai tiktu ieviestas procedūras, kas ļauj sekot tam, kā darbojas centrālā sistēma salīdzinājumā ar mērķiem saistībā ar rezultātiem, rentabilitāti un pakalpojumu kvalitāti.

3. Tehniskās uzturēšanas, ziņošanas un statistikas nolūkos aģentūrai ir piekļuve vajadzīgajai informācijai, kas attiecas uz apstrādes darbībām, kuras veic centrālajā sistēmā.

4. Līdz 2018. gada 20. jūlijam un pēc tam reizi četros gados Komisija iesniedz vispārēju *Eurodac* darbības izvērtējuma ziņojumu, kurā izvērtē sasniegtos rezultātus, ņemot vērā noteiktos mērķus, un ietekmi uz pamattiesībām, tostarp, vai tiesībsardzības iestāžu piekļuve nav izraisījusi to personu netiešu diskrimināciju, uz kurām attiecas šī regula, un novērtē, vai pamatprincipi būs spēkā arī turpmāk un vai tiks ietekmētas turpmākās darbības, un sniedz jebkādos nepieciešamos ieteikumus. Komisija nosūta novērtējumu Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Dalībvalstis sniedz aģentūrai un Komisijai informāciju, kas nepieciešama, lai izstrādātu 1. punktā minētos gada ziņojumus.

6. Aģentūra, dalībvalstis un Eiropols Komisijai sniedz informāciju, kas vajadzīga, lai sagatavotu 4. punktā minētos novērtējuma ziņojumus. Informācija neapdraud darba metodes, un tajā nav ietverta informācija, kas atklāj izraudzīto iestāžu avotus, darbiniekus vai izmeklēšanas.

7. Ievērojot valstu tiesību aktus par konfidencialas informācijas publicēšanu, katra dalībvalsts un Eiropols sagatavo gada ziņojumus par to, cik efektīva ir bijusi daktiloskopisko datu salīdzināšana ar *Eurodac* datiem tiesībaizsardzības piekļuves nolūkos, un šajos ziņojumos tiek ietverta informācija un statistika par:

— salīdzināšanas konkrēto mērķi, tostarp par teroristiska nodarījuma vai cita smaga noziedzīga nodarījuma veidu,

— aizdomu pamatojumu,

— norādītos pamatotos iemeslus neveikt salīdzināšanu ar citām dalībvalstīm saskaņā ar Lēmumu 2008/615/TI un atbilstoši šīs regulas 20. panta 1. punktam,

— salīdzināšanas pieprasījumu skaitu,

— to lietu skaitu un veidu, kurās ir bijusi sekmīga identifikācija, un

— informāciju par to, cik bieži bija vajadzīgi ārkārtas steidzamības gadījumi un cik bieži tie tika izmantoti, tostarp par gadījumiem, kad verificējošās iestādes veiktajā *ex post* verificācijā netika atzīts, ka šāds ārkārtas steidzamības gadījums pastāvēja.

Dalībvalstu un Europola gada ziņojumus nosūta Komisijai līdz katra nākamā gada 30. jūnijam.

8. Pamatojoties uz dalībvalstu un Europola gada ziņojumiem, kas paredzēti 7. punktā, Komisija papildus 4. punktā minētajam vispārējam izvērtējumam apkopo gada ziņojumu par tiesībaizsardzības iestāžu piekļuvi *Eurodac* datiem un nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam.

41. pants

Sodi

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka centrālajā sistēmā ievadītu datu apstrāde, kas ir pretrunā 1.

pantā noteiktajam *Eurodac* mērķim, tiktu sodīta ar tādiem sodiem, tostarp administratīviem un/vai kriminālsodiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas būtu iedarbīgi, samērīgi un preventīvi.

42. pants

Teritoriālā darbības joma

Šīs regulas noteikumus nepiemēro nevienai teritorijai, uz kuru neattiecas Regula (ES) Nr. 604/2013.

43. pants

Izraudzīto iestāžu un verificējošo iestāžu paziņošana

1. Līdz 2013. gada 20. oktobris katra dalībvalsts Komisijai paziņo savas izraudzītās iestādes, 5. panta 3. punktā minētās operatīvās vienības un savu verificējošo iestādi, un nekavējoties ziņo par jebkādam izmaiņām šai saistībā.

2. Līdz 2013. gada 20. oktobris Eiropols Komisijai paziņo savu izraudzīto iestādi, verificējošo iestādi un valsts piekļuves punktu, ko tas ir izraudzījis, un nekavējoties ziņo par jebkādam izmaiņām šai saistībā.

3. Komisija 1. un 2. punktā minēto informāciju katru gadu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un elektroniskā veidā, kura ir pieejama tiešsaistē un tiek nekavējoties atjaunināta.

44. pants

Pārejas noteikumi

Datiem, kuriem piekļuve centrālajā sistēmā liegta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2725/2000/EK 12. pantu, piekļuves aizliegumu noņem, un tos iezīmē saskaņā ar šīs regulas 18. panta 1. punktu 2015. gada 20. jūlijā.

45. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 2725/2000 un Regulu (EK) Nr. 407/2002 atceļ no 2015. gada 20. jūlijā.

Atsauces uz atceltajām regulām uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu III pielikumā.

46. pants

Stāšanās spēkā un piemērojamība

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šo regulu piemēro no 2015. gada 20. jūlijs.

Dalībvalstis paziņo Komisijai un aģentūrai, tiklīdz tās ir veikušas tehniskos pasākumus, lai nosūtītu datus uz centrālo sistēmu, bet ne vēlāk kā 2015. gada 20. jūlijs.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Briselē, 2013. gada 26. jūnijs

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. SHATTER

*I PIELIKUMS***Datu formāts un daktiloskopijas veidlapa**

Apmaiņai ar daktiloskopiskajiem datiem tiek noteikts šāds formāts:

ANSI/NIST-ITL 1a-1997, Ver.3, 2001. gada jūnijs (INT-1) un jebkādas turpmākās šā standarta izmaiņas.

Standarts attiecībā uz dalībvalstu identifikācijas burtiem

Piemēro šādu ISO standartu: ISO 3166 - 2 burtu kods.

Eurodac – Daktiloskopijas veidlapa

1.	Absauces numurs			
2.	Starptautiskā aizsardzības pieteikuma vieta vai trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka aizturēšanas vieta			
3.	Starptautiskā aizsardzības pieteikuma datums vai trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka aizturēšanas datums			
4.	Dzimums			
5.	Datums, kurā pagēmi pirkstu nospiedumi			
6.	Datums, kurā dati pāršūti uz centrālo vienību			

100 mm no lapas augšas
100 mm no lapas augšas
200 mm no lapas augšas

APLOCES VEIDA NOSPIEDUMI

1. Labais īkšņis	2. Labais rādītājpirksts	3. Labais vidējais pirksts	4. Labais zefņecis	5. Labais mazais pirkstciņģ
50 mm	40 mm	40 mm	40 mm	40 mm
40 mm				40 mm
8. Kreisais īkšņis	7. Kreisais rādītājpirksts	8. Kreisais vidējais pirksts	8. Kreisais zefņecis	10. Kreisais mazais pirkstciņģ
40 mm				

VIENKĀRŠIE NOSPIEDUMI

KREISĀ ROKA Četrus pirkstu nospiedumu vienlciņģ	DVI ĪKŠŅI Nospiedumu valsts vienlciņģ		LABĀ ROKA Četrus pirkstu nospiedumu vienlciņģ
	KREISĀIS	LABĀIS	
75 mm	30 mm	30 mm	75 mm
65 mm	65 mm		

*II PIELIKUMS***Atceltās regulas (minētas 45. pantā)**

Padomes Regula (EK) Nr. 2725/2000

(OV L 316, 15.12.2000., 1. lpp.)

Padomes Regula (EK) Nr. 407/2002

(OV L 62, 5.3.2002., 1. lpp.)

III PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula Nr. (EK) Nr. 2725/2000	Šī regula
1. panta 1. punkts	1. panta 1. punkts
1. panta 2. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunkts	3. panta 1. punkta a) apakšpunkts
1. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts	—
1. panta 2. punkta otrā daļa	3. panta 4. punkts
1. panta 3. punkts	1. panta 3. punkts
2. panta 1. punkta a) apakšpunkts	—
2. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunkts	2. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunkts
—	2. panta 1. punkta e) līdz j) apakšpunkts
3. panta 1. punkts	—
3. panta 2. punkts	3. panta 3. punkts
3. panta 3. punkta a) līdz e) apakšpunkts	8. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunkts
—	8. panta 1. punkta f) līdz i) apakšpunkts
3. panta 4. punkts	—
4. panta 1. punkts	9. panta 1. punkts un 3. panta 5. punkts
4. panta 2. punkts	—
4. panta 3. punkts	9. panta 3. punkts
4. panta 4. punkts	9. panta 4. punkts
4. panta 5. punkts	9. panta 5. punkts
4. panta 6. punkts	25. panta 4. punkts
5. panta 1. punkta a) līdz f) apakšpunkts	11. panta a) līdz f) punkts
—	11. panta g) līdz k) punkts
5. panta 1. punkta g) līdz h) apakšpunkts	—
6. pants	12. pants
7. pants	13. pants
8. pants	14. pants
9. pants	15. pants
10. pants	16. pants
11. panta 1. līdz 3. punkts	17. panta 1. līdz 3. punkts
11. panta 4. punkts	17. panta 5. punkts
11. panta 5. punkts	17. panta 4. punkts
12. pants	18. pants
13. pants	23. pants
14. pants	—

Regula Nr. (EK) Nr. 2725/2000	Šī regula
15. pants	27. pants
16. pants	28. panta 1. un 2. punkts
—	28. panta 3. punkts
17. pants	37. pants
18. pants	29. panta 1., 2., 4. līdz 10. un 12. līdz 15. punkts
—	29. panta 3. un 11. punkts
19. pants	30. pants
—	31. līdz 36. pants
20. pants	—
21. pants	39. panta 1. un 2. punkts
22. pants	—
23. pants	—
24. panta 1. un 2. punkts	40. panta 1. un 2. punkts
—	40. panta 3. līdz 8. punkts
25. pants	41. pants
26. pants	42. pants
—	43. līdz 45. pants
27. pants	46. pants
<hr/>	
Regula Nr. 407/2002	Šī regula
2. pants	24. pants
3. pants	25. panta 1. līdz 3. punkts
—	25. panta 4. un 5. punkts
4. pants	26. pants
5. panta 1. punkts	3. panta 3. punkts
I pielikums	I pielikums
II pielikums	—

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 604/2013

(2013. gada 26. jūnijs),

ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (pārstrādāta redakcija)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 78. panta 2. punkta e) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (3) Eiropadome 1999. gada 15. un 16. oktobrī Tampērē īpašā sanāksmē vienojās izveidot KEPS, kuras pamatā būtu 1951. gada 28. jūlija Ženēvas Konvencijas par bēgļu statusu, kas papildināta ar 1967. gada 31. janvāra Ņujorkas protokolu (turpmāk "Ženēvas konvencija"), pilnīga un visietveroša piemērošana, tādējādi nodrošinot, ka nevienu personu neizdod atpakaļ vajāšanai, t. i., saglabājot neizraidīšanas principu. Šajā ziņā un, neietekmējot šajā regulā noteiktos atbildības kritērijus, visas dalībvalstis ievēro neizraidīšanas principu, un tās uzskata par drošām valstīm trešo valstu valstspiederīgajiem.
- (4) Tampēres sanāksmes secinājumos arī ir noteikts, ka KEPS īsā laikā būtu jāiekļauj skaidra un praktiski realizējama metode, lai noteiktu dalībvalsti, kas ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu.
- (5) Šādai metodei vajadzētu balstīties uz objektīviem un taisnīgiem kritērijiem gan attiecībā uz dalībvalstīm, gan konkrētajām personām. Tai jo īpaši būtu jāparedz iespēja ātri noteikt atbildīgo dalībvalsti, lai garantētu starptautiskās aizsardzības noteikšanas procedūru faktisku pieejamību un nekavētu sasniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu ātras izskatīšanas mērķi.
- (6) Tagad ir pabeigts pirmais posms KEPS izveidei, kurai ilgākā laikposmā būtu jānovēd pie visā Savienībā spēkā esošas kopējas procedūras un vienota statusa attiecībā uz personām, kam piešķirta starptautiskā aizsardzība. Eiropadome 2004. gada 4. novembrī pieņēma Hāgas programmu, kurā ir noteikti mērķi, kas jāsasniedz brīvības, drošības un taisnīguma telpā laikposmā no 2005. gada līdz 2010. gadam. Šajā sakarā Hāgas programmā ir izteikts aicinājums Eiropas Komisijai pabeigt pirmā posma juridisko instrumentu novērtējumu un iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei otrā posma instrumentus un pasākumus, lai tos varētu pieņemt līdz 2010. gadam.
- (7) Eiropadome Stokholmas programmā atkārtoti ir paudusi apņemšanos vēlākais līdz 2012. gadam sasniegt mērķi par kopējas aizsardzības un solidaritātes telpas izveidi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 78. pantu attiecībā uz personām, kurām ir paredzēta
- (1) OV C 317, 23.12.2009., 115. lpp.
- (2) OV C 79, 27.3.2010., 58. lpp.
- (3) Eiropas Parlamenta 2009. gada 7. maija nostāja (OV C 212 E, 5.8.2010., 370. lpp.) un Padomes 2013. gada 6. jūnija nostāja pirmajā lasījumā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. jūnija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).
- (4) OV L 50, 25.2.2003., 1. lpp.

starptautiskā aizsardzība. Turklāt tā uzsvēra, ka Dublīnas sistēma joprojām ir KEPS veidošanas stūrakmens, jo tajā starp dalībvalstīm skaidri sadalīta atbildība par starptautiskās aizsardzības pieteikumu izskatīšanu.

- (8) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 439/2010⁽¹⁾ izveidotā Eiropas Patvēruma atbalsta biroja (EPAB) resursiem vajadzētu varēt sniegt pienācīgu atbalstu attiecīgajiem dalībvalstu dienestiem, kas ir atbildīgi par šīs regulas īstenošanu. Jo īpaši EPAB būtu jānodrošina solidaritātes pasākumi, piemēram, patvēruma reakcijas rezerves sarakstu ar patvēruma atbalsta grupām, lai palīdzētu tām dalībvalstīm, kuras sastopas ar īpašu spiedienu šajā jomā un kurās starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem (turpmāk "ieteikuma iesniedzēji") netiek nodrošināti pienācīgi standarti, jo īpaši saistībā ar uzņemšanu un aizsardzību.
- (9) Ņemot vērā pirmā posma instrumentu īstenošanas novērtējumu rezultātus, šajā posmā ir lietderīgi apstiprināt Regulas (EK) Nr. 343/2003 pamatā esošos principus, vienlaicīgi, atbilstoši pieredzei, veicot vajadzīgos uzlabojumus Dublīnas sistēmas efektivitātei un pieteikuma iesniedzējiem sniegtajai aizsardzībai saskaņā ar minēto sistēmu. Tā kā labi funkcionējoša Dublīnas sistēma ir būtisks KEPS elements, tās principi un darbība būtu regulāri jāpārskata, jo ir izveidoti citi KEPS komponenti un Savienības solidaritātes instrumenti. Būtu jāparedz vispusīga "derīguma pārbaude", veicot uz liecībām pamatotu pārskatīšanu attiecībā uz Dublīnas sistēmas juridisko, ekonomisko un sociālo ietekmi, tostarp tās ietekmi uz pamattiesībām.
- (10) Lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret visiem pieteikuma iesniedzējiem un starptautiskās aizsardzības saņēmējiem un atbilstību pašreizējam Savienības patvēruma *acquis*, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu un par piešķirtās aizsardzības saturu⁽²⁾, šīs regulas darbības jomā ir iekļauti alternatīvās aizsardzības pieteikuma iesniedzēji un personas, kas ir tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību.
- (11) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/33/ES (2013. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka standartus starp-

tautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai⁽³⁾, būtu jāpiemēro atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūrai, kā noteikts saskaņā ar šo regulu, ievērojot minētās direktīvas piemērošanas ierobežojumus.

- (12) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai⁽⁴⁾ būtu jāpiemēro papildus noteikumiem par procesuālajām garantijām, kas tiek noteiktas ar šo regulu, un tos neskarot, ievērojot minētās direktīvas piemērošanas ierobežojumus.
- (13) Saskaņā ar 1989. gada Apvienoto Nāciju Organizācijas Bērna tiesību aizsardzības konvenciju un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu dalībvalstu galvenajam apsvērumam, piemērojot šo regulu, vajadzētu būt bērna interesēm. Izvērtējot bērna intereses, dalībvalstīm jo īpaši būtu pienācīgi jāņem vērā nepilngadīgās personas labklājība un sociālā attīstība, drošuma un drošības apsvērumi un paša nepilngadīgā uzskati, ja vien tas iespējams saskaņā ar viņa vecumu un briedumu, tostarp šīs personas izcelsme. Turklāt būtu jānosaka īpašas procesuālās garantijas nepilngadīgajiem bez pavadības, ņemot vērā viņu īpašo neaizsargātības situāciju.
- (14) Saskaņā ar Eiropas Konvenciju par cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzību un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu dalībvalstu galvenajam apsvērumam, piemērojot šo regulu, vajadzētu būt ģimenes dzīves neaizskaramībai.
- (15) Vienas ģimenes locekļu starptautiskās aizsardzības pieteikumu kopīga izskatīšana vienā dalībvalstī rada iespēju nodrošināt pieteikumu rūpīgu izskatīšanu, saskaņot lēmumu pieņemšanu attiecībā uz tiem un vienas ģimenes locekļu neizšķiršanu.
- (16) Lai pilnībā nodrošinātu ģimenes vienotības principa un bērna interešu ievērošanu, par saistošu atbildības kritēriju būtu jāklūst atkarības attiecībām starp pieteikuma iesniedzēju un viņa bērnu, brāli vai māsu vai vecāku, ņemot vērā pieteikuma iesniedzējas grūtniecību vai maternitāti, veselības stāvokli vai lielo vecumu. Ja pieteikuma iesniedzējs ir nepilngadīgais bez pavadības, par saistošu atbildības kritēriju būtu jāklūst arī ģimenes locekļa vai radnieka, kas var par viņu rūpēties, klātbūtnei citas dalībvalsts teritorijā.

(1) OV L 132, 29.5.2010., 11. lpp.

(2) OV L 337, 20.12.2011., 9. lpp.

(3) Sk. šā Oficiālā Vēstneša 96. lpp.

(4) Sk. šā Oficiālā Vēstneša 60. lpp.

- (17) Jebkurai dalībvalstij jābūt iespējai noteikt izņēmumus attiecībā uz atbildības kritērijiem, jo īpaši humānu apsvērumu un līdzietības dēļ, lai varētu apvienot ģimenes locekļus, radniekus vai personas, ar ko ir jebkādas citas ģimenes attiecības, un izskatīt tajā vai citā dalībvalstī iesniegtu starptautiskās aizsardzības pieteikumu, pat tad, ja šāda izskatīšana nav tās pienākums saskaņā ar šajā regulā noteiktajiem saistošajiem kritērijiem.
- (18) Lai atvieglotu par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu atbildīgās dalībvalsts noteikšanu, būtu jāriko personiska saruna ar pieteikuma iesniedzēju. Tiklīdz starptautiskās aizsardzības pieteikums ir iesniegts, pieteikuma iesniedzējs būtu jāinformē par šīs regulas piemērošanu un par iespēju sarunas laikā sniegt informāciju par ģimenes locekļu, radnieku vai personu, ar ko ir jebkādas citas ģimenes attiecības, atrašanos dalībvalstīs, lai atvieglotu atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūru.
- (19) Lai nodrošinātu attiecīgo personu tiesību efektīvu aizsardzību, būtu jānosaka juridiskās garantijas un tiesības uz efektīviem aizsardzības līdzekļiem attiecībā uz lēmumiem par pārsūtīšanu uz atbildīgo dalībvalsti, jo īpaši saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu. Lai nodrošinātu starptautisko tiesību ievērošanu, efektīvi aizsardzības līdzekļi pret šādiem lēmumiem būtu jāattiecinā gan uz šīs regulas piemērošanas, gan juridiskās un faktiskās situācijas pārbaudi dalībvalstī, uz kuru pārsūta pieteikuma iesniedzēju.
- (20) Pieteikuma iesniedzēju aizturēšana būtu jāpiemēro saskaņā ar pamatprincipu, ka personas nebūtu jāaiztur tikai tā iemesla dēļ, ka tās meklē starptautisko aizsardzību. Aizturēšanai vajadzētu būt uz cik vien iespējams īsu laikposmu un uz to būtu jāattiecas nepieciešamības un proporcionālītātes principiem. Pieteikuma iesniedzēju aizturēšanai jo īpaši jānotiek saskaņā ar Ženēvas konvencijas 31. pantu. Procedūrām, kas paredzētas saskaņā ar šo regulu attiecībā uz aizturētu personu, vajadzētu būt piemērotām prioritāri pēc iespējas īsākos termiņos. Attiecībā uz vispārējām garantijām, ar ko reglamentē aizturēšanu, kā arī aizturēšanas apstākļus, attiecīgā gadījumā dalībvalstīm Direktīvas 2013/33/ES noteikumi būtu jāpiemēro arī personām, kas aizturētas, pamatojoties uz šo regulu.
- (21) Trūkumi patvēruma sistēmās vai to sabrukums, ko bieži vien ir saasinājusi vai veicinājusi īpaša to noslogotība, var apdraudēt ar šo regulu izveidotās sistēmas raitu darbību, kas varētu izraisīt risku, ka tiek pārkāptas tās pieteikuma iesniedzēju tiesības, kuras izklāstītas Savienības *acquis* patvēruma jomā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, citas starptautiskās cilvēktiesības un bēgļu tiesības.
- (22) Lai nodrošinātu spēcīgu sadarbību saistībā ar šo regulu un lai starp dalībvalstīm izveidotu savstarpēju uzticēšanos attiecībā uz patvēruma politiku, būtu jāizveido agrīnas brīdināšanas, sagatavotības un patvēruma krīžu pārvarēšanas process, ar ko pārvarēt trūkumus patvēruma sistēmās vai to sabrukumu, un EPAB tajā būtu jāuzņemas vadoša loma atbilstīgi pilnvarām, kas tam noteiktas ar Regulu (ES) Nr. 439/2010. Šādam procesam būtu jānodrošina, ka Savienība cik drīz vien iespējams saņem ziņojumu, kad ir aizdomas par to, ka ar šo regulu izveidotās sistēmas raita darbība tiek apdraudēta vienas vai vairāku dalībvalstu patvēruma sistēmas īpašās noslogotības un/vai tās trūkumu dēļ. Šāds process ļautu Savienībai veicināt profilakses pasākumus agrīnā stadijā, un ar to tiktu pievērsta piemērota politiska uzmanība šādām situācijām. Solidaritāte, kas ir izšķirošs elements KEPS, iet roku rokā ar savstarpēju uzticēšanos. Veicinot šādu uzticēšanos, agrīnas brīdināšanas, sagatavotības un patvēruma krīžu pārvarēšanas process varētu uzlabot konkrētu patiesas un praktiskas solidaritātes pasākumu virzību uz dalībvalstīm, lai palīdzētu skartajām dalībvalstīm kopumā un pieteikuma iesniedzējiem jo īpaši. Saskaņā ar LESD 80. pantu, Savienības aktos vajadzības gadījumā būtu jāiekļauj atbilstīgi pasākumi, lai solidaritātes princips stātos spēkā, un process būtu jāpapildina ar šādiem pasākumiem. Padomes 2012. gada 8. martā pieņemtajos secinājumos par kopēju sistēmu patiesai un praktiskai solidaritātei ar tām dalībvalstīm, kuru patvēruma sistēmas ir īpaši noslogotas, tostarp ar jauktās migrācijas plūsmām, paredzēts rīku kopums, kurā ietilpst gan jau pastāvoši, gan iespējami jauni pasākumi, kuri būtu jāņem vērā saistībā ar agrīnas brīdināšanas, sagatavotības un krīžu pārvarēšanas mehānismu.
- (23) Dalībvalstīm būtu jāsadarbjas ar EPAB, ievācot informāciju par to spēju pārvarēt to patvēruma un uzņemšanas sistēmu īpašu noslogotību, jo īpaši saistībā ar šīs regulas piemērošanu. EPAB būtu regulāri jāziņo par savāktu informāciju saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 439/2010.
- (24) Saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1560/2003⁽¹⁾ pārsūtīšanu uz dalībvalsti, kas atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, drīkst veikt uz brīvprātības pamata, ar uzraudzītu aizbraukšanu vai ar eskortu. Dalībvalstīm būtu jāveicina brīvprātīga pārsūtīšana, nodrošinot pienācīgu informāciju pieteikuma iesniedzējam, un būtu jānodrošina, ka uzraudzīta pārsūtīšana

(1) OV L 222, 5.9.2003., 3. lpp.

vai pārsūtīšana ar eskortu notiek humāni, pilnībā ievērojot pamattiesības un cilvēka cieņu, kā arī bērna intereses un rūpīgi ņemot vērā attiecīgās judikatūras attīstību, jo īpaši attiecībā uz pārsūtīšanu humānu apsvērumu dēļ.

- (25) Lai pakāpeniski izveidotu telpu bez iekšējām robežām, kurā saskaņā LESD ir garantēta personu brīva pārvietošanās, un noteiktu Savienības politikas attiecībā uz ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem trešo valstu valstspiederīgajiem, tostarp kopējus pasākumus ārējo robežu pārvaldības izveidei, solidaritātes garā jāpanāk atbildības kritēriju līdzsvars.
- (26) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽¹⁾ attiecas uz dalībvalstu veiktu personas datu apstrādi saskaņā ar šo regulu.
- (27) Pieteikuma iesniedzēja personas datu, tostarp sensitīvu datu par viņa veselību, apmaiņa pirms personas pārsūtīšanas nodrošinās, ka kompetentās patvēruma iestādes spēj sniegt pieteikuma iesniedzējiem pietiekamu palīdzību un ka tiek nodrošināta tiem paredzētās aizsardzības un tiesību nepārtrauktība. Būtu jāpieņem īpaši noteikumi, lai nodrošinātu ar minētajā situācijā iesaistītajiem pieteikuma iesniedzējiem saistīto datu aizsardzību saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK.
- (28) Šīs regulas piemērošanu var sekmēt un tās efektivitāti paaugstināt ar dalībvalstu divpusējām vienošanām par kompetento struktūrvienību sakaru uzlabošanu, procedūru termiņu saīsināšanu vai lūgumu par uzņemšanu vai atpakaļuzņemšanu izskatīšanas vienkāršošanu, vai par kārtību, kādā veicama personu pārsūtīšana.
- (29) Jānodrošina ar Regulu (EK) Nr. 343/2003 paredzētās sistēmas atbildīgās dalībvalsts noteikšanai un ar šo regulu noteiktās sistēmas nepārtrauktība. Tāpat jānodrošina šīs regulas atbilstība Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 603/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu Regulu (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, un par dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu un Eiropola pieprasījumiem veikt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem tiesībaizsardzības nolūkos⁽²⁾.
- (30) *Eurodac* sistēmas darbībai, kas noteikta ar Regulu (ES) Nr. 603/2013, būtu jāvienkāršo šīs regulas piemērošana.
- (31) Vīzu informācijas sistēmas darbībai, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 767/2008 (2008. gada 9. jūlijs) par Vīzu informācijas sistēmu (VIS) un datu apmaiņu starp dalībvalstīm saistībā ar īstermiņa vīzām⁽³⁾, un jo īpaši tās 21. un 22. panta īstenošanai būtu jāvienkāršo šīs regulas piemērošana.
- (32) Attiekmē pret personām, uz kurām attiecas šī regula, dalībvalstīm ir jāievēro savas saistības atbilstīgi starptautisko tiesību dokumentiem, tostarp attiecīgajai Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrai.
- (33) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁽⁴⁾.
- (34) Pārbaudes procedūra būtu jāizmanto, lai pieņemtu kopēju bukletu par Dublinu/*Eurodac*, kā arī īpašu bukletu nepilngadīgajiem bez pavadības, standarta veidlapu attiecīgas informācijas par nepilngadīgajiem bez pavadības apmaiņai, vienādus nosacījumus attiecībā uz apspriešanos un informācijas par nepilngadīgajiem un apgādājamajiem apmaiņu, vienādus nosacījumus uzņemšanas un atpakaļuzņemšanas pieprasījumu sagatavošanai un nosūtīšanai, divus sarakstus, kuros norāda tiešo un netiešo pierādījumu būtiskos elementus, un regulāru to pārskatīšanu, lai pieņemtu caurlaides paraugu, vienādus nosacījumus attiecībā uz apspriešanos un informācijas par pārsūtīšanu apmaiņu, lai pieņemtu datu apmaiņas pirms pārsūtīšanas standarta veidlapu, vienotu veselības sertifikātu, vienādus nosacījumus un praktiskus noteikumus attiecībā uz informācijas apmaiņu par personas veselības datiem pirms pārsūtīšanas un drošus elektroniskās datu pārraides kanālus pieprasījumu pārsūtīšanai.

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽²⁾ Sk. šā Oficiālā Vēstneša 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 218, 13.8.2008., 60. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

- (35) Lai nodrošinātu papildu noteikumus, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, attiecībā uz nepilngadīgā bez pavadības ģimenes locekļu, māsu vai brāļu vai radnieku identificēšanu, kritērijiem, kā noteikt, vai pastāv pierādītas ģimenes saiknes, kritērijiem, lai novērtētu radnieka spēju rūpēties par nepilngadīgo bez pavadības, tostarp gadījumos, ja nepilngadīgā bez pavadības ģimenes locekļi, brāļi vai māsas vai radnieki uzturas vairāk nekā vienā dalībvalstī, attiecībā uz elementiem, lai novērtētu atkarības saikni, kritērijiem, lai novērtētu personas spēju rūpēties par apgādājamo un elementiem, kas jāņem vērā, lai izvērtētu nespēju ceļot ievērojami ilgu laiku. Īstenojot savas pilnvaras pieņemt deleģētus aktus, Komisija nepārsniedz to bērna interešu jomu, kas noteikta šīs regulas 6. panta 3. punktā. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbu, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (36) Piemērojot šo regulu, tostarp sagatavojot deleģētus aktus, Komisijai būtu jāapspriežas ar ekspertiem, tostarp un visām attiecīgajām valstu iestādēm.
- (37) Sīki izstrādāti Regulas (EK) Nr. 343/2003 piemērošanas noteikumi ir izklāstīti Regulā (EK) Nr. 1560/2003. Skaidrības labad vai tādēļ, ka tie var palīdzēt sasniegt vispārēju mērķi, šajā regulā būtu jāiekļauj daži Regulas (EK) Nr. 1560/2003 noteikumi. Gan attiecīgajām dalībvalstīm, gan pieteikuma iesniedzējiem ir īpaši svarīgi, lai būtu vispārējs mehānisms risinājuma meklēšanai gadījumos, kad dalībvalstis dažādi piemēro kādu no šīs regulas noteikumiem. Tādēļ ir pamatota Regulā (EK) Nr. 1560/2003 paredzētā mehānisma ar humāno klauzulu saistītu strīdu risināšanai iekļaušana šajā regulā un tā darbības jomas paplašināšana uz visu šo regulu.
- (38) Lai efektīvi pārraudzītu šīs regulas piemērošanu, tā ir regulāri jānovērtē.
- (39) Šajā regulā ir ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā atzītās pamattiesības un principi. Jo īpaši šīs regulas mērķis ir pilnībā nodrošināt hartas 18. pantā garantētās patvēruma tiesības, kā arī tiesības, kas atzītas tās 1., 4., 7., 24. un 47. pantā. Tāpēc šī regula būtu attiecīgi jāpiemēro.
- (40) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi – proti, izveidot tādu kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šīs regulas mēroga un ietekmes dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu, šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (41) Saskaņā ar 3. pantu un 4.a panta 1. punktu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, minētās dalībvalstis ir paziņojušas, ka vēlas piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.
- (42) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā ir paredzēti kritēriji un mehānismi, lai noteiktu dalībvalsti, kas ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kurš iesniegts kādā no dalībvalstīm (turpmāk “atbildīgā dalībvalsts”).

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

- a) “trešās valsts valstspiederīgais” ir jebkura persona, kas nav Savienības pilsonis LESD 20. panta 1. punkta nozīmē un kas nav valstspiederīgais valstī, kura piedalās šajā regulā ar nolīguma ar Eiropas Savienību starpniecību;

- b) "starptautiskās aizsardzības pieteikums" ir starptautiskās aizsardzības pieteikums, kā noteikts Direktīvas 2011/95/ES 2. panta h) punktā;
- c) "pieteikuma iesniedzējs" ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas sagatavojis starptautiskās aizsardzības pieteikumu, par kuru vēl nav pieņemts galīgais lēmums;
- d) "starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšana" ir jebkura pārbaude, lēmums vai nolēmums, ko attiecībā uz starptautiskās aizsardzības pieteikumu izdara vai pieņem kompetentās iestādes saskaņā ar Direktīvu 2013/32/ES un Direktīvu 2011/95/ES, izņemot saskaņā ar šo regulu un paredzētās procedūras atbildīgās dalībvalsts noteikšanai;
- e) "starptautiskās aizsardzības pieteikuma atsaukšana" ir rīcība, ar ko pieteikuma iesniedzējs, noteikti vai klusējot, aptur procedūras, kas saskaņā ar Direktīvu 2013/32/ES uzsāktas, saņemot viņa starptautiskās aizsardzības pieteikumu;
- f) "starptautiskās aizsardzības saņēmējs" ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kam piešķirta starptautiska aizsardzība, kā noteikts Direktīvas 2011/95/ES 2. panta a) punktā;
- g) "ģimenes locekļi", ciktāl šāda ģimene jau pastāvējusi izcelsmes valstī, ir šādi pieteikuma iesniedzēja ģimenes locekļi, kas atrodas dalībvalstu teritorijā:
- pieteikuma iesniedzēja laulātais vai viņa neprecējies partneris, ar kuru viņam ir stabila attiecība, ja atbilstīgi dalībvalsts tiesību aktiem attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem vai praksi neprecēts pārus uzskata par pielīdzinātiem precētiem pāriem,
 - pieteikuma iesniedzēja vai pirmajā ievilkumā minēto pāru nepilngadīgie bērni ar nosacījumu, ka viņi ir neprecējušies, un neatkarīgi no tā, vai viņi ir dzimuši laulībā vai ārpus laulībā, vai ir adoptēti, kā noteikts attiecīgās valsts tiesību aktos,
 - ja pieteikuma iesniedzējs ir nepilngadīgais un nav precējies – tēvs, māte vai cits pieaugušais, kas ir atbildīgs par pieteikuma iesniedzēju saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem vai praksi, kurā atrodas pieaugušais,
 - ja starptautiskās aizsardzības saņēmējs ir nepilngadīgais un nav precējies – tēvs, māte vai cits pieaugušais, kas ir atbildīgs par viņu saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem vai praksi, kurā atrodas saņēmējs;
- h) "radnieks" ir pieteikuma iesniedzēja pieaugusi tante vai tēvocis vai vecvecāks, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, neatkarīgi no tā, vai pieteikuma iesniedzējs ir dzimis laulībā vai ārpus laulībā, vai ir adoptēts, kā noteikts attiecīgās valsts tiesību aktos;
- i) "nepilngadīgais" ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas jaunāks par 18 gadiem;
- j) "nepilngadīgais bez pavadības" ir nepilngadīgais, kas ieradies dalībvalstu teritorijā bez tāda pieaugušā pavadības, kurš ir par viņu atbildīgs saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem vai praksi, un kamēr šāds pieaugušais nav par viņu uzņēmis aizgādību; tas ietver arī nepilngadīgo, kas palicis bez pavadības pēc ierašanās dalībvalstu teritorijā;
- k) "pārstāvis" ir persona vai organizācija, ko kompetentās struktūras ir norīkojušas, lai palīdzētu nepilngadīgajam bez pavadības un pārstāvētu viņu šajā regulā noteiktajās procedūrās nolūkā nodrošināt bērna intereses un vajadzības gadījumā īstenot nepilngadīgās personas tiesības un rīcības spēju. Ja kā pārstāvis ir norīkota organizācija, tā ieceļ personu, kas ir atbildīga par tās pienākumu veikšanu attiecībā uz nepilngadīgo saskaņā ar šo regulu;
- l) "uzturēšanās atļauja" ir jebkura atļauja, ko izdevušas iestādes dalībvalstī, kura atļāvusi trešās valsts valstspiederīgajam vai bezvalstniekam uzturēties tās teritorijā, tostarp dokumentus, kas apliecina atļauju palikt attiecīgajā teritorijā saskaņā ar pagaidu aizsardzības režīmu vai līdz brīdim, kad vairs nebūs spēkā apstākļi, kuri kavē izpildīt rīkojumu par izraidīšanu, izņemot vīzas un uzturēšanās atļaujas, kuras izdotas laikposmā, kāds vajadzīgs, lai noteiktu atbildīgo dalībvalsti, kā paredzēts šajā regulā, vai arī starptautiskās aizsardzības pieteikuma vai uzturēšanās atļaujas pieteikuma izskatīšanas laikā;
- m) "vīza" ir dalībvalsts izdota atļauja vai lēmums, kas vajadzīgs tranzītam vai ieceļošanai minētajā dalībvalstī vai vairākās dalībvalstīs uz paredzēto uzturēšanās laiku. Vīzas veidu nosaka atbilstoši šādām definīcijām:
- "ilgtermiņa vīza" ir kādas dalībvalsts izdota atļauja vai lēmums saskaņā ar tās tiesību aktiem vai Savienības tiesību aktiem, kas vajadzīgs ieceļošanai minētajā dalībvalstī uz paredzēto uzturēšanās laiku, kurš ir ilgāks par trim mēnešiem,

— “īstermiņa vīza” ir dalībvalsts izdota atļauja vai lēmums, lai veiktu tranzītu vai lai paredzētu uzturēties vienā vai vairākās, vai visās dalībvalstīs uz laiku, kas nepārsniedz trīs mēnešus jebkurā sešu mēnešu laikposmā, sākot no pirmās ieceļošanas dienas dalībvalstu teritorijā,

— “lidostas tranzītvīza” ir vīza, kas derīga tranzītam caur vienas vai vairāku dalībvalstu lidostu starptautiskā tranzīta zonām;

n) “bēgšanas iespējamība” nozīmē to, ka attiecīgā gadījumā, pamatojoties uz tiesību aktos noteiktiem objektīviem kritērijiem, ir iemesls uzskatīt, ka pieteikuma iesniedzējs vai trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kuram piemēro pārsūtīšanas procedūru, varētu aizbēgt.

II NODAĻA

VISPĀRĪGI PRINCIPI UN GARANTIJAS

3. pants

Pieklūve starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanas procedūrai

1. Dalībvalstis izskata jebkuru starptautiskās aizsardzības pieteikumu, ko kādai no šīm valstīm tās teritorijā, tostarp pie robežas vai tranzīta zonās, iesniedz trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks. Pieteikumu izskata viena dalībvalsts, kas saskaņā ar III nodaļā izklāstītajiem kritērijiem ir noteikta par atbildīgo.

2. Ja, pamatojoties uz šajā regulā uzskaitītajiem kritērijiem, nav iespējams izraudzīties atbildīgo dalībvalsti, tad par pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kurai pirmajai iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums.

Ja nav iespējams pieteikuma iesniedzēju pārsūtīt uz dalībvalsti, kas izraudzīta par galveno atbildīgo, jo ir pamatots iemesls uzskatīt, ka pastāv sistēmiskas problēmas patvēruma procedūrā un pieteikuma iesniedzēju uzņemšanas apstākļos minētajā dalībvalstī, kā rezultātā pastāv necilvēcīgas un pazemojošas attieksmes risks Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. panta nozīmē, dalībvalsts, kas nosaka atbildīgo dalībvalsti, turpina izskatīt III nodaļā izklāstītos kritērijus, lai noteiktu, vai par atbildīgo var tikt izraudzīta cita dalībvalsts.

Ja saskaņā ar šo punktu nav iespējama pārsūtīšana uz nevienu dalībvalsti, kas izraudzīta, balstoties uz III nodaļā izklāstītajiem kritērijiem, vai uz pirmo dalībvalsti, kurā pieteikums iesniegts, dalībvalsts, kas nosaka atbildīgo dalībvalsti, kļūst par atbildīgo dalībvalsti.

3. Jebkura dalībvalsts patur tiesības nosūtīt pieteikuma iesniedzēju uz drošu trešo valsti, ievērojot Direktīvā 2013/32/ES paredzētos noteikumus un aizsardzības pasākumus.

4. pants

Tiesības uz informāciju

1. Tiklīdz kādā dalībvalstī ir iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums 20. panta 2. punkta nozīmē, tās kompetentās iestādes informē pieteikuma iesniedzēju par šīs regulas piemērošanu un jo īpaši par:

a) šīs regulas mērķiem un sekām, ko radītu vēl kāda pieteikuma sagatavošana citā dalībvalstī, kā arī par sekām, ko izraisa pārceļšanās no vienas dalībvalsts uz citu laikā, kamēr tiek noteikta saskaņā ar šo regulu atbildīgā dalībvalsts, un kamēr tiek izskatīts starptautiskās aizsardzības pieteikums;

b) atbildīgās dalībvalsts noteikšanas kritērijiem, šādu kritēriju hierarhiju dažādos procedūras posmos un to ilgumu, tostarp par to, ka vienā dalībvalstī iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums var izraisīt to, ka minētā dalībvalsts kļūst atbildīga saskaņā ar šo regulu, pat ja šāda atbildība nepamatojas uz minētajiem kritērijiem;

c) personisko sarunu atbilstīgi 5. pantam un iespēju iesniegt informāciju par to, ka dalībvalstīs atrodas ģimenes locekļi, radnieki vai personas, ar ko ir jebkādas citas ģimenes attiecības, tostarp par veidiem, kādos pieteikuma iesniedzējs var iesniegt šādu informāciju;

d) iespēju apstrīdēt lēmumu par pārsūtīšanu un vajadzības gadījumā pieteikties pārsūtīšanas atlikšanai;

e) to, ka dalībvalstu kompetentās iestādes var apmainīties ar datiem par viņu tikai nolūkā īstenot savas no šīs regulas izrietošās saistības;

f) tiesībām piekļūt ar viņu saistītiem datiem un tiesībām pieprasīt šādu datu izlabošanu, ja tie ir nepareizi vai dzēšanu, ja tie ir apstrādāti nelikumīgi, kā arī par minēto tiesību īstenošanas procedūrām tostarp par 35. pantā minēto iestāžu un to valsts datu aizsardzības iestāžu kontaktinformāciju, kuras ir atbildīgas par ar personas datu aizsardzību saistītu prasību izskatīšanu.

2. Informāciju, kas minēta 1. punktā, sniedz rakstiski valodā, kuru pieteikuma iesniedzējs saprot vai kuru ir pamats uzskatīt par viņam saprotamu. Dalībvalstis izmanto kopēju bukletu, kas saskaņā ar 3. punktu izveidota minētajam nolūkam.

Vajadzības gadījumā, lai pieteikuma iesniedzējs pienācīgi saprastu sniegto informāciju, to sniedz arī mutiski, piemēram, saistībā ar personisko sarunu, kas minēta 5. pantā.

3. Komisija ar īstenošanas aktiem izstrādā kopēju bukletu, kā arī īpašu bukletu nepilngadīgajiem bez pavadības, kurš satur vismaz šā panta 1. punktā minēto informāciju. Šajā kopējā bukletā iekļauj arī informāciju par to, kā piemērot Regulu (ES) Nr. 603/2013, un jo īpaši par nolūku, kādēļ pieteikuma iesniedzēja dati var tikt apstrādāti *Eurodac* sistēmā. Kopējais buklets ir veidots tā, lai dalībvalstis to varētu papildināt ar dalībvalstij specifisku papildu informāciju. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar šīs regulas 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. pants

Personiska saruna

1. Lai atvieglotu atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procesu, dalībvalsts, kas nosaka atbildīgo dalībvalsti, rīko personisku sarunu ar pieteikuma iesniedzēju. Saruna arī ļauj pareizi izprast informāciju, kas pieteikuma iesniedzējam sniegta saskaņā ar 4. pantu.

2. Personisko sarunu var nerīkot, ja:

a) pieteikuma iesniedzējs ir aizbēdzis; vai

b) pēc 4. pantā minētās informācijas saņemšanas pieteikuma iesniedzējs jau ir sniedzis informāciju, kas vajadzīga, lai citādi noteiktu atbildīgo dalībvalsti. Dalībvalsts, kas nerīko sarunu, sniedz pieteikuma iesniedzējam iespēju sniegt visu papildu informāciju, kas ir nozīmīga, lai noteiktu atbildīgo dalībvalsti, pirms tiek pieņemts lēmums pārsūtīt pieteikuma iesniedzēju uz atbildīgo dalībvalsti saskaņā ar 26. panta 1. punktu.

3. Personiskā saruna notiek savlaicīgi un, jebkurā gadījumā, pirms tiek pieņemts jebkāds lēmums par pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšanu uz atbildīgo dalībvalsti saskaņā ar 26. panta 1. punktu.

4. Personiskā saruna notiek valodā, kuru pieteikuma iesniedzējs saprot vai kuru ir pamats uzskatīt par viņam saprotamu un kurā viņš spēj sazināties. Ja vajadzīgs, dalībvalstīm ir līdzekļi tulkam, kas spēj nodrošināt pienācīgu saziņu starp pieteikuma iesniedzēju un personu, kas vada personisko sarunu.

5. Personiskā saruna notiek apstākļos, kas nodrošina pienācīgu konfidencialitāti. To vada kvalificēta persona saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

6. Dalībvalsts, kas vada personisko sarunu, sastāda tās rakstisku kopsavilkumu, kurā iekļauj vismaz galveno informāciju, ko pieteikuma iesniedzējs sniedzis sarunā. Šis kopsavilkums

var būt ziņojuma vai standarta veidlapas formā. Dalībvalsts nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējam un/vai juridiskajam padomniekam vai citam padomdevējam, kas pārstāv pieteikuma iesniedzēju, tiek savlaicīgi nodrošināta pieeja kopsavilkumam.

6. pants

Garantijas nepilngadīgajiem

1. Bērna intereses ir dalībvalstu galvenais apsvērumus attiecībā uz visām šajā regulā paredzētajām procedūrām.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka saistībā ar visām šajā regulā paredzētajām procedūrām nepilngadīgo bez pavadības pārstāv un/vai viņam palīdz pārstāvis. Pārstāvis ir kvalificēts un viņam ir īpašas zināšanas, lai nodrošinātu, ka nepilngadīgā intereses tiek ņemtas vērā, veicot šajā regulā noteiktās procedūras. Šādam pārstāvim ir pieeja attiecīgo dokumentu saturam pieteikuma iesniedzēja lietā, tostarp īpašajam bukletam, kas paredzēts nepilngadīgajiem bez pavadības.

Šis punkts neskar attiecīgos Direktīvas 2013/32/ES 25. panta noteikumus.

3. Bērna interešu izvērtēšanā dalībvalstis cieši sadarbojas savā starpā un jo īpaši ņem vērā šādus faktoros:

a) ģimenes atkalapvienošanās iespējas;

b) nepilngadīgā labklājību un sociālo attīstību;

c) drošuma un drošības apsvērumus, jo īpaši, ja pastāv risks, ka nepilngadīgais varētu būt cilvēku tirdzniecības upuris;

d) nepilngadīgā viedokli atbilstoši viņa vecumam un briedumam.

4. Lai piemērotu 8. pantu, dalībvalsts, kurā nepilngadīgais bez pavadības iesniedzis starptautiskās aizsardzības pieteikumu, cik drīz vien iespējams veic atbilstīgas darbības, lai dalībvalstu teritorijā apzinātu nepilngadīgā bez pavadības ģimenes locekļus, brāļus vai māsas vai radniekus, vienlaikus aizsargājot bērna intereses.

Šajā sakarā minētā dalībvalsts var lūgt starptautisku vai citu atbilstīgu organizāciju palīdzību, un atvieglināt nepilngadīgā piekļuvi šādu organizāciju sniegtajiem atrašanas pakalpojumiem.

Šīs regulas 35. pantā minēto kompetento iestāžu darbinieki, kuri izskata lūgumus, kas saistīti ar nepilngadīgajiem bez pavadības, jau ir pienācīgi apmācīti saistībā ar nepilngadīgo īpašajām vajadzībām un turpina saņemt šādu apmācību.

5. Lai saskaņā ar šā panta 4. punktu veicinātu piemērotu darbību, kā identificēt nepilngadīgā bez pavadības ģimenes locekļus, brāļus vai māsas vai radniekus, kas dzīvo citas dalībvalsts teritorijā, Komisija pieņem īstenošanas aktus, tostarp standarta veidlapu, kas paredzēta attiecīgās informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

III NODAĻA

KRITĒRIJI ATBILDĪGĀS DALĪBVALSTS NOTEIKŠANAI

7. pants

Kritēriju hierarhija

1. Kritērijus atbildīgās dalībvalsts noteikšanai piemēro tādā kārtībā, kādā tie izklāstīti šajā nodaļā.

2. Saskaņā ar šajā nodaļā izklāstītajiem kritērijiem atbildīgo dalībvalsti nosaka, pamatojoties uz stāvokli, kāds bija, pieteikuma iesniedzējam pirmo reizi iesniedzot starptautiskās aizsardzības pieteikumu dalībvalstij.

3. Piemērojot 8., 10. un 16. pantā minētos kritērijus, dalībvalstis ņem vērā jebkādus pieejamos pierādījumus par to, vai kādas dalībvalsts teritorijā atrodas pieteikuma iesniedzēja ģimenes locekļi, radnieki vai personas, ar ko ir jebkādas citas ģimenes attiecības, ar nosacījumu, ka šādi pierādījumi tiek iesniegti, pirms cita dalībvalsts saskaņā ar, attiecīgi, 22. un 25. pantu ir akceptējusi pieprasījumu uzņemt vai uzņemt atpakaļ attiecīgo personu, un ka par pieteikuma iesniedzēja iepriekšējiem starptautiskās aizsardzības pieteikumiem vēl nav pieņemts pirmais lēmums pēc būtības.

8. pants

Nepilngadīgie

1. Ja pieteikuma iesniedzējs ir nepilngadīgais bez pavadības, tad atbildīgā dalībvalsts ir tā dalībvalsts, kurā likumīgi atrodas kāds nepilngadīgā bez pavadības ģimenes loceklis vai brālis vai māsa, ar noteikumu, ka tas ir nepilngadīgā interesēs. Ja pieteikuma iesniedzējs ir precējies nepilngadīgais, kura laulātais likumīgi neatrodas dalībvalstu teritorijā, tad atbildīgā dalībvalsts ir tā dalībvalsts, kurā likumīgi atrodas nepilngadīgā tēvs, māte vai kāds cits pieaugušais, kas saskaņā ar tiesību aktiem vai minētās dalībvalsts praksi ir atbildīgs par nepilngadīgo, vai viņa brālis vai māsa.

2. Ja pieteikuma iesniedzējs ir nepilngadīgais bez pavadības, kuram ir radnieks, kas likumīgi atrodas citā dalībvalstī, un ja, balstoties uz individuālu izvērtējumu, ir konstatēts, ka šis

radnieks var par viņu parūpēties, tad minētā dalībvalsts apvieno nepilngadīgo ar viņa radnieku un ir atbildīgā dalībvalsts, ar noteikumu, ka tas ir nepilngadīgā interesēs.

3. Ja 1. un 2. punktā minētie ģimenes locekļi, brāļi vai māsas vai radnieki atrodas vairāk nekā vienā dalībvalstī, tad lēmumu par atbildīgo dalībvalsti pieņem, ņemot vērā to, kas ir nepilngadīgā bez pavadības interesēs.

4. Ja nepilngadīgajam nav ģimenes locekļa, brāļa vai māsas vai radnieka, kā minēts 1. un 2. punktā, atbildīgā dalībvalsts ir tā dalībvalsts, kurā nepilngadīgais bez pavadības iesniedzis starptautiskās aizsardzības pieteikumu, ar noteikumu, ka tas ir nepilngadīgā interesēs.

5. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 45. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz nepilngadīgo bez pavadības ģimenes locekļu, brāļu vai māsu vai radnieku identificēšanu, kritērijiem, kā noteikt, vai pastāv pierādītas ģimenes saiknes, attiecībā uz kritērijiem, lai izvērtētu radnieka spēju rūpēties par nepilngadīgo bez pavadības, tostarp, ja ģimenes locekļi, brāļi vai māsas vai radnieki uzturas vairāk nekā vienā dalībvalstī. Īstenojot pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, Komisija nepārsniedz bērna interešu jomu, kas noteiktas 6. panta 3. punktā.

6. Komisija ar īstenošanas aktiem izveido vienādus nosacījumus attiecībā uz apspriešanos un informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2.punktā minēto pārbaudes procedūru.

9. pants

Ģimenes locekļi, kas ir starptautiskās aizsardzības saņēmēji

Ja pieteikuma iesniedzējam ir kāds ģimenes loceklis, kuram ir atļauts uzturēties dalībvalstī kā starptautiskās aizsardzības saņēmējam, neatkarīgi no tā, vai šī ģimene ir bijusi izveidota iepriekš izcelsmes valstī, tad minētā dalībvalsts ir atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, ar noteikumu, ka attiecīgās personas ir rakstiski paidušas savu vēlēšanos.

10. pants

Ģimenes locekļi, kas ir starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēji

Ja pieteikuma iesniedzējam ir kāds ģimenes loceklis dalībvalstī un par šā ģimenes locekļa starptautiskās aizsardzības pieteikumu minētajā dalībvalstī vēl nav pieņemts pirmais lēmums pēc būtības, tad minētā dalībvalsts ir atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, ar noteikumu, ka attiecīgās personas ir rakstiski paidušas savu vēlēšanos.

11. pants

Ģimenes procedūra

Ja vairāki ģimenes locekļi un/vai nepilngadīgi neprecējušies brāļi vai māsas iesniedz starptautiskās aizsardzības pieteikumus vienā dalībvalstī vienlaicīgi vai ar pietiekami īsu starplaiku, lai procedūras atbildīgās dalībvalsts noteikšanai veiktu kopā, un ja šajā regulā izklāstīto kritēriju piemērošana novestu pie šo ģimenes locekļu izšķiršanas, tad atbildīgo dalībvalsti nosaka, pamatojoties uz šādiem noteikumiem:

- a) par visu ģimenes locekļu un/vai nepilngadīgu neprecējušos brāļu vai māsu starptautiskās aizsardzības pieteikumu izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kura atbilstoši kritērijiem ir atbildīga par ģimenes locekļu vairākuma uzņemšanu;
- b) ja tas nav iespējams, tad atbildīga ir dalībvalsts, kas atbilstoši kritērijiem ir atbildīga par vecākā ģimenes locekļa patvēruma pieteikuma izskatīšanu.

12. pants

Uzturēšanās atļauju vai vīzu izdošana

1. Ja pieteikuma iesniedzējam ir derīga uzturēšanās atļauja, par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kas izdevusi šo atļauju.

2. Ja pieteikuma iesniedzējam ir derīga vīza, par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kas izdevusi šo vīzu, ja vien šī vīza nav izdota citas dalībvalsts vārdā, izmantojot pārstāvības pasākumu, kas paredzēts 8. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu⁽¹⁾. Tādā gadījumā par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga pārstāvētā dalībvalsts.

3. Ja pieteikuma iesniedzējam ir vairāk nekā viena derīga uzturēšanās atļauja vai vīza, ko izdevušas dažādas dalībvalstis, tad atbildību par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu dalībvalstis uzņemas šādā secībā:

- a) dalībvalsts, kas ir izdevusi uzturēšanās atļauju, piešķirot tiesības uz ilgāko uzturēšanās laikposmu, vai arī, ja visu atļauju derīguma termiņi ir vienādi, dalībvalsts, kura ir izdevusi uzturēšanās atļauju ar visvēlāko derīguma beigu termiņu;
- b) dalībvalsts, kas ir izdevusi vīzu ar visvēlāko derīguma beigu termiņu, ja dažādās vīzas ir viena veida vīzas;

- c) ja vīzas ir dažāda veida vīzas, – dalībvalsts, kas ir izdevusi vīzu ar visilgāko derīguma termiņu, vai, ja derīguma termiņi ir vienādi, dalībvalsts, kura ir izdevusi vīzu ar visvēlāko derīguma beigu termiņu.

4. Ja pieteikuma iesniedzējam ir tikai viena vai vairākas tādas uzturēšanās atļaujas, kuru derīguma termiņš ir beidzies pirms mazāk nekā diviem gadiem, vai viena vai vairākas vīzas, kuru derīguma termiņš ir beidzies pirms mazāk nekā sešiem mēnešiem, un kuras ir ļāvušas viņam faktiski ieceļot kādas dalībvalsts teritorijā, šā panta 1., 2. un 3. punktu piemēro tik ilgi, kamēr pieteikuma iesniedzējs nav atstājis dalībvalstu teritorijas.

Ja pieteikuma iesniedzējam ir viena vai vairākas uzturēšanās atļaujas, kuru derīguma termiņš ir beidzies pirms vairāk nekā diviem gadiem, vai viena vai vairākas vīzas, kuru derīguma termiņš ir beidzies pirms vairāk nekā sešiem mēnešiem un kuras ir ļāvušas viņam faktiski ieceļot kādas dalībvalsts teritorijā, un ja pieteikuma iesniedzējs nav atstājis dalībvalstu teritorijas, atbildīga ir dalībvalsts, kurā iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums.

5. Fakts, ka uzturēšanās atļauja vai vīza izdota, pamatojoties uz fiktīvu vai nelikumīgi pieņemtu identitāti vai, uzrādot falsificētus, viltotus vai nederīgus dokumentus, nekavē uzlikt atbildību dalībvalstij, kas to izdevusi. Dalībvalsts, kas izdevusi uzturēšanās atļauju vai vīzu, tomēr nav atbildīga, ja tā spēj konstatēt, ka krāpšana notikusi pēc atļaujas vai vīzas izdošanas.

13. pants

Ieceļošana un/vai uzturēšanās

1. Ja, pamatojoties uz tiešiem vai netiešiem pierādījumiem, kas aprakstīti abos šīs regulas 22. panta 3. punktā minētajos sarakstos, tostarp Regulā (ES) Nr. 603/2013 minēto informāciju, ir konstatēts, ka pieteikuma iesniedzējs nelikumīgi šķērsojis dalībvalsts sauszemes, jūras vai gaisa robežu, ieceļojot no trešās valsts, tad par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kurā patvēruma meklētājs šādā veidā ieceļojis. Minētā atbildība izbeidzas divpadsmit mēnešus pēc nelikumīgās robežas šķērsošanas dienas.

2. Ja dalībvalsti saskaņā ar šā panta 1. punktu nevar uzskatīt vai vairs nevar uzskatīt par atbildīgu un ja, pamatojoties uz tiešiem vai netiešiem pierādījumiem, kas aprakstīti abos 22. panta 3. punktā minētajos sarakstos, ir konstatēts, ka pieteikuma iesniedzējs – kurš ieceļojis dalībvalstu teritorijās nelikumīgi vai kura ieceļošanas apstākļus nav iespējams noskaidrot – pastāvīgi dzīvojis kādā dalībvalstī vismaz piecus mēnešus pirms starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas, tad minētā dalībvalsts ir atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu.

Ja pieteikuma iesniedzējs vismaz piecus mēnešu laikposmus dzīvojis vairākās dalībvalstīs, par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kurā viņš dzīvojis pēdējā laikā.

⁽¹⁾ OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.

14. pants

Ieceļošana vīzu atceļšanas gadījumā

1. Ja trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks ieceļo tādās dalībvalsts teritorijā, kurā attiecībā uz viņu ir atcelta prasība par vīzas nepieciešamību, tad minētā dalībvalsts ir atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu.

2. Šā panta 1. punktā izklāstīto principu nepiemēro, ja trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks iesniedz starptautiskās aizsardzības pieteikumu citā dalībvalstī, kurā attiecībā uz viņa ieceļošanu tās teritorijā arī ir atcelta prasība par vīzas nepieciešamību. Minētajā gadījumā par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga minētā cita dalībvalsts.

15. pants

Pieteikuma iesniegšana lidostas starptautiskajā tranzīta zonā

Ja trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks starptautiskās aizsardzības pieteikumu ir sagatavojis dalībvalsts lidostas starptautiskajā tranzīta zonā, par pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga minētā dalībvalsts.

IV NODAĻA

APGĀDĀJAMIE UN DISKRECIJONĀRĀS KLAUZULAS

16. pants

Apgādājамie

1. Ja pieteikuma iesniedzējs, ņemot vērā grūtniecības, jaundzimuša bērna, nopietnas saslimšanas, smagas invaliditātes vai vecuma dēļ ir atkarīgs no palīdzības, ko sniedz viņa bērns, brālis vai māsa vai vecāks, kas likumīgi uzturas kādā dalībvalstī, vai ja pieteikuma iesniedzēja bērns, brālis vai māsa vai vecāks, kas likumīgi uzturas kādā no dalībvalstīm, ir atkarīgs no pieteikuma iesniedzēja palīdzības, dalībvalstis pieteikuma iesniedzēju parasti patur kopā vai apvieno ar minēto bērnu, brāli vai māsu vai vecāku, ar noteikumu, ka ģimenes saites ir pastāvējušas izcelsmes valstī, ka bērns, brālis vai māsa vai vecāks, vai pieteikuma iesniedzējs ir spējīgs rūpēties par apgādājamo un ka attiecīgās personas ir rakstiski paidušas savu vēlmi.

2. Ja 1. punktā minētais bērns, brālis vai māsa vai vecāks likumīgi uzturas dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā atrodas pieteikuma iesniedzējs, atbildīgā dalībvalsts ir dalībvalsts, kurā likumīgi uzturas bērns, brālis vai māsa vai vecāks, ja vien pieteikuma iesniedzēja veselības stāvoklis ilgāku laiku viņam liedz ceļot uz minēto dalībvalsti. Šādā gadījumā atbildīgā dalībvalsts ir dalībvalsts, kurā atrodas pieteikuma iesniedzējs. Šādai dalībvalstij nav pienākuma pārvietot bērnu, brāli vai māsu vai vecāku uz savu teritoriju.

3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 45. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz elementiem, kas jāņem vērā, lai izvērtētu atkarības saikni, attiecībā uz kritērijiem, kā noteikt, vai pastāv pierādītas ģimenes saiknes, kritērijiem, lai izvērtētu attiecīgās personas spēju rūpēties par apgādājamo, un elementiem, kas jāņem vērā, lai izvērtētu nespēju ceļot ievērojami ilgu laiku.

4. Komisija ar īstenošanas aktiem izveido vienādus nosacījumus attiecībā uz apspriešanos un informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

17. pants

Diskreccionārās klauzulas

1. Atkāpjoties no 3. panta 1. punkta, katra dalībvalsts var nolemt izskatīt starptautiskās aizsardzības pieteikumu, ko tai iesniedzis trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, pat ja saskaņā ar šajā regulā noteiktajiem kritērijiem šāda izskatīšana nav attiecīgās dalībvalsts pienākums.

Dalībvalsts, kas nolemj saskaņā ar šo punktu izskatīt starptautiskās aizsardzības pieteikumu, kļūst par atbildīgo dalībvalsti un uzņemas ar minēto atbildību saistītos pienākumus. Vajadzības gadījumā tā, izmantojot elektroniskās komunikācijas tīklu *Dublinet*, kas izveidots saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1560/2003 18. pantu, informē iepriekšējo atbildīgo dalībvalsti, dalībvalsti, kas veic procedūru, lai noteiktu atbildīgo dalībvalsti, vai dalībvalsti, kura saņēmusi pieprasījumu par pieteikuma iesniedzēja uzņemšanu vai par viņa atpakaļuzņemšanu.

Dalībvalsts, kas kļūst par atbildīgo dalībvalsti saskaņā ar šo punktu, to tūlīt norāda *Eurodac* saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 603/2013, pievienojot datumu, kad tika pieņemts lēmums izskatīt pieteikumu.

2. Dalībvalsts, kurā ir sagatavots starptautiskās aizsardzības pieteikums un kura veic atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūru, vai atbildīgā dalībvalsts var jebkurā laikā, pirms ir pieņemts pirmais lēmums pēc būtības, pieprasīt citai dalībvalstij uzņemt pieteikuma iesniedzēju, lai apvienotu personas, ar ko ir jebkādas ģimenes attiecības, pamatojoties uz humāniem un, jo īpaši, ģimenes vai kultūras apsvērumiem, pat ja minētā cita dalībvalsts nav atbildīga saskaņā ar 8. līdz 11. pantā un 16. pantā noteiktajiem kritērijiem. Attiecīgās personas pauž savu piekrišanu rakstiski.

Pieteikumā par uzņemšanu ir visi pieprasījumu iesniegušās dalībvalsts rīcībā esošie materiāli, kas pieprasījumu saņēmumajai dalībvalstij ļauj izvērtēt situāciju.

Dalībvalsts, kas saņem pieprasījumu, veic jebkādas vajadzīgās pārbaudes, lai izskatītu minētos humānos apsvērumus, un divos mēnešos no pieprasījuma saņemšanas dienas atbild pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij, izmantojot elektroniskās komunikācijas tīklu *DubliNet*, kas izveidots saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1560/2003 18. pantu. Atbildē par pieprasījuma noraidīšanu norāda iemeslus, kas ir noraidīšanas pamatā.

Ja pieprasījumu saņēmumā dalībvalsts pieņem šo pieprasījumu, tā pārņem atbildību par pieteikuma izskatīšanu.

V NODAĻA

ATBILDĪGĀS DALĪBVALSTS PIENĀKUMI

18. pants

Atbildīgās dalībvalsts pienākumi

1. Saskaņā ar šo regulu atbildīgajai dalībvalstij ir pienākums:

- a) saskaņā ar 21., 22. un 29. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņemt pieteikuma iesniedzēju, kas iesniedzis pieteikumu citā dalībvalstī;
- b) saskaņā ar 23., 24., 25. un 29. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņemt atpakaļ pieteikuma iesniedzēju, kura pieteikums tiek izskatīts un kurš ir sagatavojis pieteikumu citā dalībvalstī, vai kurš atrodas citas dalībvalsts teritorijā bez uzturēšanās atļaujas;
- c) saskaņā ar 23., 24., 25. un 29. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņemt atpakaļ trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku, kurš ir atsaucis pieteikumu tā izskatīšanas laikā un ir sagatavojis pieteikumu citā dalībvalstī vai kurš atrodas citas dalībvalsts teritorijā bez uzturēšanās atļaujas;
- d) saskaņā ar 23., 24., 25. un 29. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņemt atpakaļ trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku, kura pieteikums ir noraidīts un kurš ir sagatavojis pieteikumu citā dalībvalstī, vai kurš atrodas citas dalībvalsts teritorijā bez uzturēšanās atļaujas.

2. Atbildīgā dalībvalsts gadījumos, uz kuriem attiecas 1. punkta a) un b) apakšpunkts, izskata vai pabeidz izskatīt starptautiskās aizsardzības pieteikumu, ko sagatavojis pieteikuma iesniedzējs.

Gadījumos, uz kuriem attiecas 1. punkta c) apakšpunkts, kad atbildīgā dalībvalsts ir pārtraukusi pieteikuma izskatīšanu pēc tam, kad pieteikuma iesniedzējs to ir atsaucis, pirms ir pieņemts lēmums pēc būtības pirmajā instancē, minētā dalībvalsts nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējam ir tiesības pieprasīt, lai viņa pieteikuma izskatīšana tiek pabeigta, vai iesniedz jaunu

starptautiskās aizsardzības pieteikumu, kuru neuzskatīs par turpmāku pieteikumu, kā noteikts Direktīvā 2013/32/ES. Šādos gadījumos dalībvalstis nodrošina, ka tiek pabeigta pieteikuma izskatīšana.

Gadījumos, uz kuriem attiecas 1. punkta d) apakšpunkts, kad pieteikums ir noraidīts tikai pirmajā instancē, atbildīgā dalībvalsts nodrošina, ka attiecīgajai personai ir vai ir bijusi iespēja izmantot efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli saskaņā ar Direktīvas 2013/32/ES 46. pantu.

19. pants

Atbildības izbeigšanās

1. Ja dalībvalsts izdod pieteikuma iesniedzējam uzturēšanās atļauju, tad minētā dalībvalsts pārņem 18. panta 1. punktā noteiktās saistības.

2. Šīs regulas 18. panta 1. punktā noteiktās saistības izbeidzas, ja atbildīgā dalībvalsts, kad tai pieprasa uzņemt vai uzņemt atpakaļ pieteikuma iesniedzēju vai citu personu, kas minēta 18. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā, var konstatēt, ka attiecīgā persona ir atstājusi dalībvalstu teritoriju vismaz uz trim mēnešiem, ja vien attiecīgajai personai nav derīgas uzturēšanās atļaujas, ko izdevusi atbildīgā dalībvalsts.

Pieteikumu, kas iesniegts pēc pirmajā daļā minētā prombūtnes laikposma, uzskata par jaunu pieteikumu, kas ir pamatā jaunai procedūrai, lai noteiktu atbildīgo dalībvalsti.

3. Šīs regulas 18. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā noteiktās saistības izbeidzas, ja atbildīgā dalībvalsts, kad tai pieprasa uzņemt atpakaļ pieteikuma iesniedzēju vai citu personu, kas minēta 18. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā, var konstatēt, ka attiecīgā persona ir atstājusi dalībvalstu teritoriju atbilstīgi atgriešanas lēmumam vai izraidīšanas rīkojumam, kas izdots pēc pieteikuma atsaukšanas vai noraidīšanas.

Pieteikumu, kas iesniegts pēc tam, kad notikusi efektīva izraidīšana, uzskata par jaunu pieteikumu, kas ir pamatā jaunai procedūrai, lai noteiktu atbildīgo dalībvalsti.

VI NODAĻA

UZŅĒMŠANAS UN ATPAKAĻUZŅĒMŠANAS PROCEDŪRAS

I IEDAĻA

Procedūras uzsākšana

20. pants

Procedūras uzsākšana

1. Process, kurā nosaka atbildīgo dalībvalsti, sākas, tiklīdz kādā no dalībvalstīm pirmo reizi tiek iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums.

2. Starptautiskās aizsardzības pieteikumu uzskata par iesniegtu, ja attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes ir saņēmušas pieteikuma iesniedzēja iesniegtu veidlapu vai attiecīgo iestāžu sagatavotu ziņojumu. Ja pieteikums nav sagatavots rakstiski, laikposms no nodoma paziņošanas līdz ziņojuma iesniegšanai ir cik vien iespējams īss.

3. Šajā regulā nepilngadīgais, kas ir kopā ar pieteikuma iesniedzēju un atbilst ģimenes locekļa definīcijai, nav nošķirams no ģimenes locekļa un viņa stāvoklis ir tās dalībvalsts ziņā, kura ir atbildīga par minētā ģimenes locekļa starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, pat ja nepilngadīgais nav pieteikuma iesniedzējs, ar noteikumu, ka tas ir nepilngadīgā interesēs. Tāda pati attieksme piemērojama bērniem, kas dzimuši pēc pieteikuma iesniedzēja ierašanās dalībvalstu teritorijā, neuzsākot jaunu procedūru viņu uzņemšanai.

4. Ja starptautiskās aizsardzības pieteikumu dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir iesniedzis pieteikuma iesniedzējs, kas atrodas citas dalībvalsts teritorijā, tad atbildīgo dalībvalsti nosaka tā dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas pieteikuma iesniedzējs. Dalībvalsts, kas saņēmusi pieteikumu, nekavējoties informē dalībvalsti, kuras teritorijā atrodas pieteikuma iesniedzējs, un šīs regulas piemērošanas nolūkā to uzskata par dalībvalsti, kurai ir iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums.

Pieteikuma iesniedzēju rakstiski informē par dalībvalsts, kas nosaka atbildīgo dalībvalsti, maiņu un tās datumu.

5. Pieteikuma iesniedzēju, kas atrodas citā dalībvalstī bez uzturēšanās atļaujas vai kas tur iesniedz starptautiskās aizsardzības pieteikumu pēc sava pirmā pieteikuma, kas sagatavots citā dalībvalstī, atsaukšanas atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūras laikā, saskaņā ar 23., 24., 25. un 29. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņem atpakaļ dalībvalsts, kurā pirmoreiz iesniegts minētais starptautiskās aizsardzības pieteikums, lai pabeigtu procedūru atbildīgās dalībvalsts noteikšanai.

Minētā saistība izbeidzas, ja dalībvalsts, kurai pieprasīts pabeigt atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procesu, var konstatēt, ka pieteikuma iesniedzējs pa to laiku ir atstājis dalībvalstu teritoriju vismaz uz trim mēnešiem vai arī citā dalībvalstī ir saņēmis uzturēšanās atļauju.

Pieteikumu, kas iesniegts pēc šā punkta otrajā daļā minētā prombūtnes laikposma, uzskata par jaunu pieteikumu, kas ir pamatā jaunai procedūrai, lai noteiktu atbildīgo dalībvalsti.

II IEDAĻA

Procedūras uzņemšanas pieprasījumiem

21. pants

Uzņemšanas pieprasījuma iesniegšana

1. Ja dalībvalsts, kurai iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums, uzskata, ka par šā pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga

cita dalībvalsts, tā iespējami īsā laikā un jebkurā gadījumā trīs mēnešos no pieteikuma iesniegšanas dienas 20. panta 2. punkta nozīmē var pieprasīt minētajai otrajai dalībvalstij uzņemt attiecīgo pieteikuma iesniedzēju.

Neatkarīgi no pirmās daļas, ja *Eurodac* sistēmā tiek atrasti dati, kas reģistrēti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 603/2013 14. pantu, pieprasījumu nosūta divos mēnešos no minētās datu atrašanas atbilstīgi minētās regulas 15. panta 2. punktam.

Ja pieprasījums uzņemt pieteikuma iesniedzēju nav iesniegts pirmajā un otrajā daļā noteiktajos laikposmos, tad par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kurai ir iesniegts pieteikums.

2. Pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts var lūgt steidzamu atbildi gadījumos, ja starptautiskās aizsardzības pieteikums ir iesniegts pēc ieceļošanas vai palikšanas atļaujas atteikuma, pēc apcietināšanas sakarā ar nelikumīgu uzturēšanos vai pēc izraidīšanas rīkojuma nodošanas vai izpildes.

Pieprasījumā norāda iemeslus, kas pamato atbildes steidzamību, un paredzamo atbildes saņemšanas termiņu. Minētais termiņš ir vismaz viena nedēļa.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētajos gadījumos pieprasījumu citai dalībvalstij uzņemt personu iesniedz, izmantojot standarta veidlapu un iekļaujot tiešus vai netiešus pierādījumus, kas aprakstīti abos 22. panta 3. punktā minētajos sarakstos, un/vai būtiskas ziņas no pieteikuma iesniedzēja sniegtās informācijas, lai iestādes dalībvalstī, kas saņem pieprasījumu, var pārbaudīt, vai, pamatojoties uz šajā regulā izklāstītajiem kritērijiem, šī dalībvalsts ir atbildīga par pieteikuma izskatīšanu.

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem vienādus nosacījumus uzņemšanas pieprasījumu sagatavošanai un iesniegšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

22. pants

Atbilde uz uzņemšanas pieprasījumu

1. Dalībvalsts, kas saņem pieprasījumu, veic vajadzīgās pārbaudes un paziņo lēmumu attiecībā uz pieprasījumu par pieteikuma iesniedzēja uzņemšanu divos mēnešos no pieprasījuma saņemšanas.

2. Procedūrā, lai noteiktu atbildīgo dalībvalsti, izmanto tiešos un netiešos pierādījumus.

3. Komisija ar īstenošanas aktiem izveido un regulāri pārskata divus sarakstus, kuros saskaņā ar šā punkta a) un b) apakšpunktā izklāstītajiem kritērijiem ir norādīti tiešo un netiešo pierādījumu attiecīgie elementi. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

a) Tiešie pierādījumi:

- i) formāli pierādījumi, kas saskaņā ar šo regulu nosaka atbildību, kamēr tie nav atspēkoti ar pierādījumiem par pretējo;
- ii) dalībvalstis iesniedz ar 44. pantu paredzētajai komitejai dažādu veidu administratīvu dokumentu paraugus saskaņā ar formālo pierādījumu sarakstā noteikto tipoloģiju;

b) netiešie pierādījumi:

- i) indikatīvi elementi, kas, būdami apstrīdami, atsevišķos gadījumos var būt pietiekami atbilstīgi tiem piešķirtajam pierādījuma spēkam;
- ii) to pierādījuma spēku attiecībā uz atbildību par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu izvērtē katrā atsevišķā gadījumā.

4. Prasībai par pierādījumiem nebūtu jāpārsniedz šās regulas pareizai piemērošanai vajadzīgais.

5. Ja nav formālu pierādījumu, pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts atzīst savu atbildību, ja netiešie pierādījumi ir saskanīgi, pamatoti un pietiekami detalizēti, lai noteiktu atbildību.

6. Ja pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts saskaņā ar 21. panta 2. punkta noteikumiem ir lūgusi ievērot jautājuma steidzamību, dalībvalsts, kas saņēmusi pieprasījumu, veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ievērotu noteikto termiņu. Izņēmuma gadījumos, ja iespējams pierādīt, ka pieprasījuma, kas attiecas uz pieteikuma iesniedzēja uzņemšanu, izskatīšana ir īpaši sarežģīta, dalībvalsts, kura saņēmusi pieprasījumu, var sniegt atbildi pēc noteiktā termiņa, taču jebkurā gadījumā viena mēneša laikā. Šādos gadījumos dalībvalstij, kas saņēmusi pieprasījumu, jāpaziņo pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij lēmums par atbildes sniegšanu pēc sākotnēji noteiktā termiņa.

7. Atbildes nesniegšana 1. punktā minētajā divu mēnešu termiņā un 6. punktā minētajā viena mēneša termiņā ir pielīdzināma pieprasījuma akceptam un ietver pienākumu uzņemt attiecīgo personu, tostarp pienākumu nodrošināt atbilstošus pasākumus saistībā ar viņa ierašanos.

III IEDAĻA

Procedūras atpakaļuzņemšanas pieprasījumiem

23. pants

Atpakaļuzņemšanas pieprasījuma iesniegšana, ja pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī ir iesniegts jauns pieteikums

1. Ja dalībvalsts, kurā 18. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā persona ir iesniegusi jaunu starptautiskās aizsar-

dzības pieteikumu, uzskata, ka saskaņā ar 20. panta 5. punktu un 18. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktu atbildīga ir cita dalībvalsts, tā var prasīt minētajai citai dalībvalstij uzņemt minēto personu atpakaļ.

2. Atpakaļuzņemšanas pieprasījumu iesniedz pēc iespējas ātrāk un jebkurā gadījumā divos mēnešos pēc Eurodac pozitīvā iznākuma saņemšanas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 603/2013 9. panta 5. punktu.

Ja atpakaļuzņemšanas pieprasījuma pamatā ir citi pierādījumi, nevis no Eurodac sistēmas iegūtie dati, pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij to nosūta trīs mēnešos no dienas, kad iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums 20. panta 2. punkta nozīmē.

3. Ja atpakaļuzņemšanas pieprasījums netiek iesniegts 2. punktā noteiktajos termiņos, par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga tā dalībvalsts, kurā iesniegts jaunais pieteikums.

4. Atpakaļuzņemšanas pieprasījumu iesniedz, izmantojot standarta veidlapu un tajā ietver tiešos vai netiešos pierādījumus, kā aprakstīts divos 22. panta 3. punktā minētajos sarakstos, un/vai attiecīgus elementus no attiecīgās personas sniegtās informācijas, kas ļautu pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts iestādēm pārbaudīt, vai tā ir atbildīga, pamatojoties uz šajā regulā paredzētajiem kritērijiem.

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem vienādus nosacījumus atpakaļuzņemšanas pieprasījumu sagatavošanai un iesniegšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

24. pants

Atpakaļuzņemšanas pieprasījuma iesniegšana, ja pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī nav iesniegts jauns pieteikums

1. Ja dalībvalsts, kuras teritorijā bez uzturēšanās atļaujas uzturas 18. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā persona un kurā nav iesniegts jauns starptautiskās aizsardzības pieteikums, uzskata, ka saskaņā ar 20. panta 5. punktu un 18. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktu atbildīga ir cita dalībvalsts, tā var prasīt minētajai citai dalībvalstij uzņemt minēto personu atpakaļ.

2. Atkāpjoties no 6. panta 2. punkta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī

uzturas nelikumīgi⁽¹⁾), ja dalībvalsts, kuras teritorijā bez uzturēšanās atļaujas uzturas persona, nolemj veikt meklējumu Eurodac sistēmā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 603/2013 17. pantu, pieprasījumu uzņemt atpakaļ šīs regulas 18. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktā minēto personu vai 18. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto personu, kuras starptautiskās aizsardzības pieteikums nav noraidīts ar galīgo lēmumu, iesniedz pēc iespējas ātrāk un jebkurā gadījumā divos mēnešos pēc Eurodac pozitīvā iznākuma saņemšanas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 603/2013 17. panta 5. punktu.

Ja atpakaļuzņemšanas pieprasījuma pamatā ir citi pierādījumi, nevis no Eurodac sistēmas iegūtie dati, pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij to nosūta trīs mēnešos no dienas, kad pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij kļūst zināms, ka par attiecīgo personu varētu būt atbildīga cita dalībvalsts.

3. Ja atpakaļuzņemšanas pieprasījums netiek iesniegts 2. punktā paredzētajos termiņos, dalībvalsts, kuras teritorijā attiecīgā persona uzturas bez uzturēšanās atļaujas, dod minētajai personai iespēju iesniegt jaunu pieteikumu.

4. Ja šīs regulas 18. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētā persona, kuras starptautiskās aizsardzības pieteikums ar galīgo lēmumu ir noraidīts vienā dalībvalstī, bez uzturēšanās atļaujas atrodas citā dalībvalstī, pēdējā minētā dalībvalsts var vai nu pieprasīt, lai pirmā minētā dalībvalsts uzņem atpakaļ attiecīgo personu, vai arī izpildīt atgriešanas procedūru saskaņā ar Direktīvu 2008/115/EK.

Ja pēdējā minētā dalībvalsts nolemj pieprasīt, lai pirmā minētā dalībvalsts uzņem atpakaļ attiecīgo personu, Direktīvā 2008/115/EK paredzētos noteikumus nepiemēro.

5. Pieprasījumu uzņemt atpakaļ 18. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto personu iesniedz, izmantojot standarta veidlapu, un tajā ietver tiešos vai netiešos pierādījumus, kā aprakstīts divos 22. panta 3. punktā minētajos sarakstos, un/vai attiecīgus elementus no personas sniegtās informācijas, kas ļautu pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts iestādēm pārbaudīt, vai pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts ir atbildīga, pamatojoties uz šajā regulā paredzētajiem kritērijiem.

Komisija ar īstenošanas aktiem izveido un regulāri pārskata divus sarakstus, kuros saskaņā ar 22. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā izklāstītajiem kritērijiem ir norādīti tiešo un netiešo pierādījumu attiecīgie elementi un pieņem vienādus nosacījumus atpakaļuzņemšanas pieprasījumu sagatavošanai un iesniegšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

25. pants

Atbilde uz atpakaļuzņemšanas pieprasījumu

1. Pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts veic vajadzīgās pārbaudes un sniedz lēmumu par pieprasījumu atpakaļuzņemt attiecīgo personu, cik vien iespējams drīz un jebkurā gadījumā

ne vēlāk kā vienu mēnesi no pieprasījuma saņemšanas dienas. Ja pieprasījums ir pamatots ar datiem, kas iegūti no Eurodac sistēmas, tad minēto termiņu saīsina līdz divām nedēļām.

2. Atbildes nesniegšana viena mēneša termiņā vai 1. punktā minētajā divu nedēļu termiņā ir pielīdzināma pieprasījuma akceptam un ietver pienākumu uzņemt attiecīgo personu atpakaļ, tostarp pienākumu veikt atbilstošus pasākumus saistībā ar tās ierašanos.

IV IEDAĻA

Procesuālās garantijas

26. pants

Pārsūtīšanas lēmuma paziņošana

1. Ja dalībvalsts, kas saņēmusi pieprasījumu, piekrīt uzņemt vai uzņemt atpakaļ pieteikuma iesniedzēju vai citu 18. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minētu personu, tad pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts paziņo attiecīgajai personai par lēmumu pārsūtīt viņu uz atbildīgo dalībvalsti un attiecīgi par lēmumu neizskatīt viņa starptautiskās aizsardzības pieteikumu. Ja attiecīgo personu pārstāv juridiskais konsultants vai cits padomdevējs, dalībvalstis var nolemt par lēmumu paziņot šādam juridiskajam konsultantam vai padomdevējam, nevis attiecīgajai personai, un attiecīgos gadījumos par lēmumu informēt attiecīgo personu.

2. Šā panta 1. punktā minētajā lēmumā ietver informāciju par pieejamiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, tostarp attiecīgos gadījumos par tiesībām lūgt apturēt lēmuma izpildi, un par šādu tiesiskās aizsardzības līdzekļu izmantošanai un pārsūtīšanai piemērojamiem termiņiem un, vajadzības gadījumā, ietver informāciju par vietu, kur attiecīgajai personai jāierodas, kā arī ierašanās datumu, ja minētā persona dodas uz atbildīgo dalībvalsti patstāvīgi.

Dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgajai personai kopā ar 1. punktā minēto lēmumu tiek paziņota informācija par personām vai vienībām, kas attiecīgajai personai var sniegt juridisku palīdzību, ja minētā informācija nav jau tikusi sniegta.

3. Ja attiecīgajai personai nepalīdz vai viņu nepārstāv juridiskais konsultants vai cits padomdevējs, dalībvalstis viņu informē par galvenajiem lēmuma elementiem, tajā vienmēr ietverot informāciju par pieejamiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem un šādu tiesiskās aizsardzības līdzekļu izmantošanai piemērojamiem termiņiem un informāciju sniedzot valodā, ko attiecīgā persona saprot vai kuru ir pamats uzskatīt par viņai saprotamu.

27. pants

Tiesiskās aizsardzības līdzekļi

1. Pieteikuma iesniedzējam vai citai personai, kas minēta 18. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā, ir tiesības uz efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli, proti, pārsūtīšanas lēmuma faktisku un juridisku apelāciju vai pārskatīšanu tiesā.

2. Dalībvalstis nodrošina saprātīgu termiņu, kurā attiecīgā persona var īstenot savas tiesības uz efektīvu tiesisku aizsardzības līdzekli saskaņā ar 1. punktu.

⁽¹⁾ OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.

3. Pārsūtīšanas lēmumu apelācijas vai pārskatīšanas nolūkos dalībvalstis savos tiesību aktos paredz, ka:

- a) apelācija vai pārskatīšana attiecīgajai personai dod tiesības palikt attiecīgajā dalībvalstī līdz brīdim, kad kļūst zināms apelācijas vai pārskatīšanas rezultāts; vai
- b) pārsūtīšanu automātiski aptur un šāda apturēšana beidzas pēc konkrēta saprātīga termiņa, kura laikā tiesa pēc rūpīgas un padziļinātas izskatīšanas pieņem lēmumu par to, vai apelācijai vai pārskatīšanai būs apturošs spēks; vai
- c) attiecīgajai personai ir iespēja saprātīgā termiņā pieprasīt, lai tiesa aptur pārsūtīšanas lēmuma izpildi līdz brīdim, kad kļūst zināms apelācijas vai pārskatīšanas rezultāts. Dalībvalstis nodrošina, ka ir pieejams efektīvs tiesiskās aizsardzības līdzeklis, apturot pārsūtīšanu līdz brīdim, kad tiks pieņemts lēmums par pirmo apturēšanas pieprasījumu. Lēmumu par to, vai apturēt pārsūtīšanas lēmuma izpildi, pieņem saprātīgā laikposmā, tomēr dodot iespēju rūpīgai un padziļinātai apturēšanas pieprasījuma izskatīšanai. Ja tiek pieņemts lēmums neapturēt pārsūtīšanas lēmuma izpildi, tajā norāda apsvērumus, kas ir tā pamatā.

4. Dalībvalstis var paredzēt, ka kompetentās iestādes var nolemt rīkoties *ex officio*, lai apturētu pārsūtīšanas lēmuma izpildi līdz brīdim, kad kļūst zināms apelācijas vai pārskatīšanas rezultāts.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgajai personai ir pieejama juridiskā palīdzība un vajadzības gadījumā lingvistiska palīdzība.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka juridiskā palīdzība pēc pieprasījuma tiek piešķirta bez maksas, ja attiecīgā persona nevar atļauties segt ar to saistītās izmaksas. Dalībvalstis var paredzēt, ka attiecībā uz maksām un citiem izdevumiem attieksme pret pieteikuma iesniedzējiem nav labvēlīgāka par attieksmi, ko ar juridisko palīdzību saistītos jautājumos parasti saņem attiecīgās valsts valstspiederīgie.

Patvarīgi neierobežojot piekļuvi juridiskajai palīdzībai, dalībvalstis var paredzēt, ka bezmaksas juridisko palīdzību un pārstāvību nepiešķir gadījumos, kad kompetentā iestāde vai tiesa uzskata, ka nepastāv vērā ņemama iespēja, ka apelācija vai pārsūdzība varētu būt sekmīga.

Ja lēmumu nepiešķirt šajā punktā paredzēto bezmaksas juridisko palīdzību un pārstāvību pieņem iestāde, kas nav tiesa, dalībvalstis paredz tiesības izmantot efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli, lai minēto lēmumu pārsūdzētu tiesā.

Ievērojot šajā punktā noteiktās prasības, dalībvalstis nodrošina, ka juridiskā palīdzība un pārstāvība netiek patvarīgi ierobežota

un ka netiek kavēta pieteikuma iesniedzēja iespēja efektīvi piekļūt tiesu iestādēm.

Juridiskā palīdzība ietver vismaz vajadzīgo procedūras dokumentu sagatavošanu un pārstāvību tiesā, un var paredzēt, ka to sniedz tikai juridiskie konsultanti vai padomdevēji, kuriem ar valsts tiesību aktiem īpaši uzdots sniegt palīdzību un pārstāvību.

Procedūras attiecībā uz piekļuvi juridiskajai palīdzībai nosaka valsts tiesību aktos.

V IEDAĻA

Aizturēšana pārsūtīšanas nolūkā

28. pants

Aizturēšana

1. Dalībvalstis neaiztur personu vienīgi tādēļ, ka uz viņu attiecas šajā regulā paredzētā procedūra.

2. Ja pastāv būtiska personas bēgšanas iespējamība, dalībvalstis var aizturēt attiecīgo personu, lai nodrošinātu pārsūtīšanas procedūras saskaņā ar šo regulu, balstoties uz individuālu izvērtējumu, un tiktāl, ciktāl aizturēšana ir samērīga, un nav iespējams efektīvi piemērot citus mazāk stingrus alternatīvus pasākumus.

3. Aizturēšanu veic uz iespējami īsāku laikposmu un ne ilgāk kā uz laiku, kas saprātīgi uzskatāms par nepieciešamu, lai ar pienācīgu rūpību izpildītu vajadzīgās administratīvās procedūras, līdz ir pabeigta pārsūtīšana saskaņā ar šo regulu.

Ja persona tiek aizturēta saskaņā ar šo pantu, uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījuma iesniegšanas termiņš nepārsniedz vienu mēnesi no pieteikuma iesniegšanas. Dalībvalstis, kas veic procedūru saskaņā ar šo regulu, šādos gadījumos lūdz atbildēt steidzami. Šādu atbildi sniedz divās nedēļās no pieprasījuma saņemšanas. Atbildes nesniegšana divās nedēļās ir pielīdzināma pieprasījuma akceptam un ietver pienākumu uzņemt vai uzņemt atpakaļ personu, tostarp veikt atbilstošus pasākumus saistībā ar tās ierašanos.

Ja persona tiek aizturēta saskaņā ar šo pantu, minētās personas pārsūtīšanu no pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts uz atbildīgo dalībvalsti veic, cik drīz vien praktiski iespējams un vēlākais sešās nedēļās no brīža, kad cita dalībvalsts ir netieši vai tieši akceptējusi pieprasījumu uzņemt vai uzņemt atpakaļ attiecīgo personu, vai no brīža, kad pārsūdzībai vai pārskatīšanai vairs nav apturoša spēka saskaņā ar 27. panta 3. punktu.

Ja pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts neievēro termiņus uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījuma iesniegšanai vai ja pārsūtīšana netiek veikta trešajā daļā minētajā sešu nedēļu termiņā, personu vairs neaiztur. Attiecīgi turpina piemērot 21., 23., 24. un 29. pantu.

4. Attiecībā uz aizturēšanas nosacījumiem un aizturētām personām piemērojamām garantijām, lai nodrošinātu pārsūtīšanas procedūras uz atbildīgo dalībvalsti, piemēro Direktīvas 2013/33/ES 9., 10. un 11. pantu.

VI IEDAĻA

Pārsūtīšanas

29. pants

Kārtība un termiņi

1. Pieteikuma iesniedzēja vai citas 18. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minētās personas pārsūtīšanu no pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts uz atbildīgo dalībvalsti veic saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts tiesību aktiem pēc abu attiecīgo dalībvalstu savstarpējas apspriešanās, cik vien iespējams īsā laikā, un, vēlākais, sešos mēnešos no dienas, kad akceptēts citas dalībvalsts pieprasījums uzņemt vai uzņemt atpakaļ attiecīgo personu, vai no dienas, kad pieņemts galīgais lēmums par pārsūdzību vai pārskatīšanu, ja tas aptur pārsūtīšanu saskaņā ar 27. panta 3. punktu.

Ja pārsūtīšanu uz atbildīgo dalībvalsti veic, uzraugot izceļošanu vai izmantojot eskortu, dalībvalstis nodrošina, ka tā tiek veikta humāni un pilnībā ievērojot pamattiesības un cilvēka cieņu.

Vajadzības gadījumā pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts izdod pieteikuma iesniedzējam caurlaidi. Komisija ar īstenošanas aktiem izveido caurlaides paraugu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Atbildīgā dalībvalsts attiecīgi informē pieprasījuma iesniedzēju dalībvalsti par attiecīgās personas sekmīgu ierašanos vai par to, ka tā nav ieradies noteiktajā termiņā.

2. Ja pārsūtīšana nenotiek sešu mēnešu termiņā, tad atbildīgā dalībvalsts tiek atbrīvota no pienākuma uzņemt vai uzņemt atpakaļ attiecīgo personu un atbildība tiek nodota pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij. Šo termiņu var pagarināt, ilgākais, līdz vienam gadam, ja pārsūtīšanu nevar veikt attiecīgās personas ieslodzījuma dēļ, vai, ilgākais, līdz astoņpadsmit mēnešiem attiecīgās personas bēgšanas gadījumā.

3. Ja persona ir pārsūtīta kļūdas dēļ vai lēmums par pārsūtīšanu apelācijas vai pārskatīšanas rezultātā ir atcelts pēc tam, kad pārsūtīšana ir notikusi, dalībvalsts, kas veica pārsūtīšanu, tūlīt pieņem minēto personu atpakaļ.

4. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka vienādus nosacījumus attiecībā uz apspriešanos un informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, īpaši gadījumos, kad tiek veikta atlikta vai nokavēta pārsūtīšana, pārsūtīšana, kas akceptēta pēc noklusējuma, nepilngadīgu vai apgādājamu personu pārsūtīšana, un uzraudzīta pārsūtīšana. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

30. pants

Pārsūtīšanas izmaksas

1. Nepieciešamās izmaksas pieteikuma iesniedzēja vai citas personas, kas minēta 18. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā, pārsūtīšanai uz atbildīgo dalībvalsti, sedz pārsūtītāja dalībvalsts.

2. Ja attiecīgā persona ir jāpārsūta atpakaļ uz dalībvalsti tādēļ, ka notikusi kļūdaina pārsūtīšana vai apelācijas vai pārskatīšanas rezultātā pārsūtīšanas lēmums ir atcelts pēc tam, kad pārsūtīšana jau ir veikta, dalībvalsts, kas sākotnēji veica pārsūtīšanu, ir atbildīga par izmaksām saistībā ar attiecīgās personas pārsūtīšanu atpakaļ uz savu teritoriju.

3. Personām, kas pārsūtāmas atbilstoši šai regulai, netiek prasīts segt šādu pārsūtīšanu izmaksas.

31. pants

Attiecīgās informācijas apmaiņa, pirms veic pārsūtīšanu

1. Dalībvalsts, kas veic pieteikuma iesniedzēja vai citas personas, kas minēta 18. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā, pārsūtīšanu, paziņo atbildīgajai dalībvalstij tos personas datus attiecībā uz pārsūtāmo personu, kas ir pieņemami, atbilstoši un samērīgā apjomā vienīgi nolūkā nodrošināt, ka valsts tiesību aktos paredzētās kompetētās iestādes atbildīgajā dalībvalstī var sniegt minētajai personai pienācīgu palīdzību, tostarp neatliekamu medicīnisko palīdzību, kas vajadzīga, lai aizsargātu viņas būtiskas intereses, un nodrošināt šajā regulā un citos attiecīgos juridiskos patvēruma jomas instrumentos paredzētās aizsardzības un tiesību nepārtrauktību. Minētos datus atbildīgajai dalībvalstij paziņo pietiekami savlaicīgi pirms pārsūtīšanas, lai nodrošinātu, ka valsts tiesību aktos paredzētajām kompetentajām iestādēm ir pietiekami daudz laika veikt vajadzīgos pasākumus.

2. Pārsūtītāja dalībvalsts nosūta atbildīgajai dalībvalstij jebkādu informāciju – ciktāl tāda informācija ir pieejama valsts tiesību aktos paredzētajai kompetentajai iestādei –, kas ir svarīga, lai nodrošinātu pārsūtāmās personas tiesības un neatliekamas īpašas vajadzības, un jo īpaši informāciju:

- a) par neatliekamiem pasākumiem, kas atbildīgajai dalībvalstij jāveic, lai nodrošinātu, ka tiek pienācīgi apmierinātas pārsūtāmās personas īpašas vajadzības, tostarp neatliekama veselības aprūpe, ja tāda vajadzīga;
- b) attiecīgā gadījumā ģimenes locekļu, radnieku vai personu, ar ko ir jebkādas citas ģimenes attiecības, kontaktinformāciju uzņēmējā dalībvalstī;
- c) attiecībā uz nepilngadīgiem – informāciju par viņu izglītību;
- d) pieteikuma iesniedzēja vecuma novērtējumu.

3. Informācijas apmaiņa saskaņā ar šo pantu notiek tikai starp iestādēm, par ko Komisijai paziņots saskaņā ar šīs regulas 35. pantu, un izmantojot elektroniskās komunikācijas tīklu *DubliNet*, kas izveidots saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1560/2003 18. pantu. Savstarpēji paziņoto informāciju izmanto vienīgi šā panta 1. punktā paredzētajiem nolūkiem un neveic nekādu tās turpmāku apstrādi.

4. Lai atvieglotu informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, Komisija ar īstenošanas aktiem izstrādā standarta veidlapu saskaņā ar šo pantu paredzētās informācijas nosūtīšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. Informācijas apmaiņai saskaņā ar šo pantu piemēro 34. panta 8. līdz 12. punktā paredzētos noteikumus.

32. pants

Datu apmaiņa par veselības stāvokli, pirms veic pārsūtīšanu

1. Vienīgi nolūkos nodrošināt medicīnisku aprūpi vai ārstēšanu, jo īpaši attiecībā uz personām ar invaliditāti, vecāka gadāģājuma cilvēkiem, grūtniecēm, nepilngadīgiem un personām, kas pārcietušas spīdzināšanu, izvarošanu vai cita veida nopietnu psiholoģisku, fizisku un seksuālu vardarbību, pārsūtītāja dalībvalsts atbildīgajai dalībvalstij nosūta informāciju, kas pieejama valsts tiesību aktos paredzētajai kompetentajai iestādei, par jebkādam pārsūtāmās personas īpašām vajadzībām, kas īpašos gadījumos var ietvert informāciju par minētās personas fizisko vai garīgo veselību. Minēto informāciju nosūta, izmantojot vienotu veselības sertifikātu, kam pievieno vajadzīgos dokumentos. Atbildīgā dalībvalsts nodrošina, lai šīs īpašās vajadzības tiktu pienācīgi apmierinātas, tostarp jo īpaši sniegta jebkāda nepieciešamā pamata medicīniskā aprūpe.

Komisija ar īstenošanas aktiem izstrādā vienotu veselības sertifikātu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Pārsūtītāja dalībvalsts nosūta atbildīgajai dalībvalstij 1. punktā minēto informāciju tikai pēc tam, kad tā saņēmusi pieteikuma iesniedzēja un/vai viņa pārstāvja nepārprotamu piekrišanu vai – ja pieteikuma iesniedzējs ir fiziski vai tiesiski nespējīgs dot savu piekrišanu – šāda nosūtīšana ir nepieciešama, lai aizsargātu pieteikuma iesniedzēja vai citas personas būtiskas intereses. Ja piekrišanas nav, tostarp, ja ir atteikums dot piekrišanu, tas nerada šķērslī pārsūtīšanai.

3. Šā panta 1. punktā minētos datus par personas veselību apstrādā tikai tas veselības aprūpes darbinieks, uz kuru saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai valsts kompetento struktūru pieņemtiem noteikumiem attiecas pienākums ievērot dienesta noslēpumu, vai cita persona, kurai jāievēro līdzvērtīgs pienākums ievērot dienesta noslēpumu.

4. Informācijas apmaiņa saskaņā ar šo pantu notiek tikai starp veselības aprūpes darbiniekiem vai citām personām, kas minēti 3. punktā. Savstarpēji paziņoto informāciju izmanto vienīgi 1. punktā paredzētajiem mērķiem un neveic nekādu tās turpmāku apstrādi.

5. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem vienādus nosacījumus un praktisko kārtību šā panta 1. punktā minētās informācijas apmaiņai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. Noteikumi, kas paredzēti 34. panta 8. līdz 12. punktā, attiecas uz informācijas apmaiņu saskaņā ar šo pantu.

33. pants

Agrīnas brīdināšanas, sagatavotības un krīžu pārvarēšanas mehānisms

1. Ja, balstoties jo īpaši uz informāciju, ko saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 439/2010 savācis EPAB, Komisija konstatē, ka šīs regulas piemērošana var būt apdraudēta tāpēc, ka ir pamatota iespējamība, ka kādas dalībvalsts patvēruma sistēma varētu piedzīvot īpašu noslogotību, un/vai tāpēc, ka pastāv problēmas kādas dalībvalsts patvēruma sistēmas darbībā, tā sadarbībā ar EPAB sniedz ieteikumus minētajai dalībvalstij, aicinot to sagatavot preventīvu rīcības plānu.

Attiecīgā dalībvalsts informē Padomi un Komisiju par to, vai tā ir paredzējusi izstrādāt šādu preventīvu rīcības plānu, lai pārvarētu noslogotību un/vai problēmas tās patvēruma sistēmas darbībā, vienlaikus nodrošinot starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju pamattiesību aizsardzību.

Dalībvalsts var pēc saviem ieskatiem un iniciatīvas sagatavot preventīvu rīcības plānu un tā turpmākas pārskatītas redakcijas. Sagatavojot preventīvu rīcības plānu, dalībvalsts var lūgt Komisijas, citu dalībvalstu, EPAB un citu attiecīgu Savienības aģentūru palīdzību.

2. Ja ir izstrādāts preventīvais rīcības plāns, attiecīgā dalībvalsts to iesniedz Padomei un Komisijai, un regulāri ziņo par tā īstenošanu. Komisija arī informē Eiropas Parlamentu par preventīvā rīcības plāna svarīgākajiem elementiem. Komisija iesniedz Padomei un pārsūta Eiropas Parlamentam ziņojumus par tā īstenošanu.

Attiecīgā dalībvalsts veic visus piemērotos pasākumus, lai risinātu situāciju saistībā ar savas patvēruma sistēmas īpašu noslogotību vai nodrošinātu, ka tiek risinātas identificētās problēmas, pirms situācija pasliktinās. Ja preventīvā rīcības plānā ietilpst pasākumi, kuru mērķis ir pārvarēt īpašu dalībvalsts patvēruma sistēmas noslogotību, kurš varētu apdraudēt šīs regulas piemērošanu, Komisija pirms ziņošanas Eiropas Parlamentam un Padomei lūdz EPAB atzinumu.

3. Ja Komisija, balstoties uz EPAB atzinumu, konstatē, ka preventīvā rīcības plāna īstenošana nav novērsusi identificētos trūkumus vai ka pastāv nopietns risks, ka patvēruma situācija attiecīgajā dalībvalstī varētu izvērsties krīzē, ko, visticamāk, nevarēs novērst ar preventīvo rīcības plānu, Komisija, attiecīgā gadījumā sadarbībā ar EPAB, var lūgt attiecīgo dalībvalsti izstrādāt krīzes pārvarēšanas rīcības plānu un attiecīgā gadījumā tā pārskatītas redakcijas. Krīzes pārvarēšanas rīcības plānā nodrošina, ka visā ar šo pantu izveidotās agrīnas brīdināšanas, sagatavotības un krīžu pārvarēšanas procesa laikā tiek ievērots Savienības *acquis* patvēruma jomā, jo īpaši starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju pamattiesības.

Ja dalībvalsts ir saņēmusi pieprasījumu izstrādāt krīzes pārvarēšanas rīcības plānu, tā sadarbībā ar Komisiju un EPAB to dara nekavējoties un ne vēlāk kā trīs mēnešos pēc pieprasījuma.

Attiecīgā dalībvalsts Komisijai un attiecīgā gadījumā citām attiecīgajām ieinteresētajām personām, piemēram, EPAB, iesniedz savu krīzes pārvarēšanas rīcības plānu un vismaz reizi trīs mēnešos ziņo par tā īstenošanu.

Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi par krīzes pārvarēšanas rīcības plānu, tā pārskatītām redakcijām un tā īstenošanu. Minētajos ziņojumos attiecīgā dalībvalsts ietver datus, kas ļauj pārraudzīt atbilstību krīzes pārvarēšanas rīcības plānam, piemēram, datus par procedūras ilgumu, aizturēšanas nosacījumiem un uzņemšanas spējām saistībā ar pieteikuma iesniedzēju pieplūdumu.

4. Visā ar šo pantu izveidotās agrīnas brīdināšanas, sagatavotības un krīžu pārvarēšanas procesa gaitā Padome cieši pārrauga situāciju un var lūgt papildu informāciju un sniegt politiskus norādījumus, jo īpaši attiecībā uz situācijas steidzamību un nopietnību un attiecīgi uz to, ka dalībvalstij jā sagatavo vai nu preventīvs rīcības plāns vai vajadzības gadījumā krīzes pārvarēšanas rīcības plāns. Eiropas Parlaments un Padome visā procesa laikā var apspriesties un sniegt norādījumus par solidaritātes pasākumiem, ko tie uzskata par piemērotiem.

VII NODAĻA

ADMINISTRATĪVĀ SADARBĪBA

34. pants

Informācijas apmaiņa

1. Ikviens dalībvalsts paziņo jebkurai dalībvalstij, kas to pieprasa, tādus personas datus attiecībā uz pieteikuma iesniedzēju, kuri ir pareizi, būtiski un samērīgi, lai:

- a) noteiktu atbildīgo dalībvalsti;
- b) izskatītu starptautiskās aizsardzības pieteikumu;
- c) izpildītu visas saistības, kas izriet no šīs regulas.

2. Informācija, kas minēta 1. punktā, var attiekties tikai uz:

- a) pieteikuma iesniedzēja un, attiecīgā gadījumā, viņa ģimenes locekļu, radnieku vai personu, ar ko ir jebkādas citas ģimenes attiecības, personas datiem (vārds, uzvārds un, attiecīgā gadījumā, agrākais uzvārds; pavārds vai pseidonīmi; pašreizējā un agrākā valstspiederība; dzimšanas datums un vieta);
- b) personu apliecinošiem dokumentiem un ceļošanas dokumentiem (numurs, derīguma termiņš, izdošanas datums, izdevējstāde, izdošanas vieta utt.);
- c) citu informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu pieteikuma iesniedzēja identitāti, tostarp pirkstu nospiedumus, kuri apstrādāti saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 603/2013;

- d) dzīvesvietām un ceļojumu maršrutiem;
- e) uzturēšanās atļaujām vai vīzām, ko izdevusi kāda dalībvalsts;
- f) vietu, kur iesniegts pieteikums;
- g) datumu, kad ir iesniegts jebkurš iepriekšējais starptautiskās aizsardzības pieteikums, pašreizējā pieteikuma iesniegšanas datumu, izskatīšanas procedūras posmu un pieņemtajiem lēmumiem, ja tādi ir.

3. Bez tam, ja tas vajadzīgs starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanas nolūkā, atbildīgā dalībvalsts var pieprasīt, lai otra dalībvalsts dara tai zināmu pieteikuma iesniedzēja pieteikuma pamatojumu un, attiecīgā gadījumā, to lēmumu pamatojumu, kas pieņemti attiecībā uz šo pieteikuma iesniedzēju. Otra dalībvalsts var atteikties atbildēt uz tai iesniegto pieprasījumu, ja šādas informācijas paziņošana varētu kaitēt tās būtiskām interesēm vai attiecīgās personas vai citu personu brīvību un pamattiesību aizsardzībai. Jebkurā gadījumā pieprasīto informāciju nosūta tikai tad, ja starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējs pieprasītājam dalībvalstij ir devis rakstisku piekrišanu. Tādā gadījumā pieteikuma iesniedzējam ir jāzina, tieši par kādu informāciju viņš dod savu piekrišanu.

4. Katru informācijas pieprasījumu nosūta tikai atsevišķa starptautiskās aizsardzības pieteikuma kontekstā. Tajā pamato un, ja tā nolūks ir pārbaudīt kritērijus, kas varētu norādīt uz pieprasījumu saņēmušās dalībvalsts atbildību, norāda, uz kādiem pierādījumiem, ieskaitot būtisku informāciju no ticamiem avotiem par to, kādā veidā un ar kādiem līdzekļiem pieteikuma iesniedzēji ieceļo dalībvalstu teritorijās, vai uz kādu konkrētu un pārbaudāmu pieteikuma iesniedzēja sniegtās informācijas daļu šis pieprasījums ir pamatots. Saprotams, ka pati šāda būtiska informācija no ticamiem avotiem nav pietiekama, lai noteiktu dalībvalsts atbildību un kompetenci saskaņā ar šo regulu, bet tā var palīdzēt izvērtēt citas norādes saistībā ar konkrēto pieteikuma iesniedzēju.

5. Dalībvalstij, kas saņem pieprasījumu, ir pienākums sniegt atbildi piecās nedēļās. Jebkāda kavēšanās sniegt atbildi tiek pienācīgi pamatota. Piecu nedēļu termiņa neievērošana neatbrīvo pieprasījuma saņēmēju dalībvalsti no pienākuma atbildēt. Ja pētījums, ko veikusi pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts, kura nav ievērojusi maksimālo termiņu, uzrāda informāciju, kas liecina, ka tā ir atbildīga, minētā dalībvalsts nedrīkst izmantot 21., 23. un 24. pantā paredzētā termiņa izbeigšanos kā iemeslu atteikumam izpildīt uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījumu. Tādā gadījumā 21., 23. un 24. pantā paredzētos termiņus, kuros jāiesniedz pieprasījums uzņemt vai uzņemt atpakaļ, pagarina par laikposmu, kas atbilst pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts atbildes kavējumam.

6. Informācijas apmaiņu veic pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma un to savstarpēji var darīt tikai tādas iestādes, kuru izraudzīšana katrā dalībvalstī ir darīta zināma Komisijai saskaņā ar 35. panta 1. punktu.

7. Savstarpēji paziņoto informāciju var izmantot vienīgi 1. punktā paredzētajiem nolūkiem. Katrā no dalībvalstīm šādu informāciju atkarībā no tās veida un saņēmējstādes pilnvarām var sniegt tikai iestādēm un tiesām, kuru piekritībā ir:

- a) atbildīgās dalībvalsts noteikšana;
- b) starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšana;
- c) jebkādu no šīs regulas izrietošo saistību izpilde.

8. Dalībvalsts, kas nosūta informāciju, nodrošina tās precizitāti un atbilstību jaunākajiem datiem. Ja izrādās, ka tā ir sniegusi neprecīzu informāciju vai tādu informāciju, kuru nevajadzēja sūtīt, par to nekavējoties paziņo saņēmējam dalībvalstīm. Tām ir jāizlabo šāda informācija vai jāgādā par to, lai tā tiktu izdzēsta.

9. Pieteikuma iesniedzējam ir tiesības pēc pieprasījuma saņemt informāciju par visiem apstrādātajiem datiem, ko apstrādā saistībā ar viņu.

Ja pieteikuma iesniedzējs uzskata, ka dati apstrādāti, pārkāpjot šo regulu vai Direktīvu 95/46/EK, jo īpaši to nepilnīguma vai neprecizitātes gadījumā, viņš ir tiesīgs pieprasīt to precizēšanu vai dzēšanu.

Iestāde, kas veic datu precizēšanu vai dzēšanu, attiecīgā gadījumā informē dalībvalsti, kura nosūta vai saņem informāciju.

Pieteikuma iesniedzējam ir tiesības uzsākt tiesvedību vai iesniegt sūdzību kompetentām iestādēm vai tiesām tajā dalībvalstī, kura ir atteikusies nodrošināt tiesības piekļūt ar viņu saistītiem datiem vai tiesības tos precizēt vai dzēst.

10. Katrā attiecīgajā dalībvalstī apmaiņas informācijas nosūtīšanu un saņemšanu reģistrē attiecīgās personas personiskajā lietā un/vai reģistrā.

11. Apmaiņas datus glabā ne ilgāk par to laikposmu, kāds vajadzīgs nolūkam, kam to apmaiņa veikta.

12. Ja datus neapstrādā automatiski vai tie nav iekļauti, vai nav paredzēti ievadīšanai kartotēkā, tad katra dalībvalsts veic piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu šā panta noteikumu ievērošanu, izdarot faktiskas pārbaudes.

35. pants

Kompetentās iestādes un resursi

1. Katra dalībvalsts bez kavēšanās dara Komisijai zināmas konkrētās iestādes, kas ir atbildīgas par to saistību izpildi, kuras izriet no šīs regulas un jebkādiem tās grozījumiem. Dalībvalstis nodrošina minētajām iestādēm līdzekļus, kas vajadzīgi attiecīgo uzdevumu veikšanai un, jo īpaši, lai noteiktajos termiņos dotu atbildes uz informācijas pieprasījumiem, pieprasījumiem uzņemt pieteikuma iesniedzējus un pieprasījumiem uzņemt pieteikuma iesniedzēju atpakaļ.

2. Komisija publicē 1. punktā minēto iestāžu konsolidēto sarakstu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Ja tajā ir izdarīti grozījumi, Komisija reizi gadā publicē atjauninātu konsolidēto sarakstu.

3. Iestāžu, kas minētas 1. punktā, darbinieki saņem apmācību, kas vajadzīga saistībā ar šīs regulas piemērošanu.

4. Komisija ar īstenošanas aktiem izveido drošus elektroniskās datu pārraides kanālus starp 1. punktā minētajām iestādēm, lai nosūtītu pieprasījumus, atbildes un visu saraksti un lai nodrošinātu, ka sūtītāji automatiski saņem elektronisku piegādes apstiprinājumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

36. pants

Administratīvie pasākumi

1. Dalībvalstis, divpusēji vienojoties, var noteikt savstarpējus administratīvus pasākumus attiecībā uz šīs regulas īstenošanas praktiskajiem jautājumiem, lai veicinātu tās piemērošanu un paaugstinātu tās efektivitāti. Šādi pasākumi var attiekties uz:

a) sadarbības koordinātoru apmaiņu;

b) procedūru vienkāršošanu un termiņu saīsināšanu attiecībā uz to pieprasījumu nosūtīšanu un izskatīšanu, kuros lūdz pieteikuma iesniedzēju uzņemšanu vai atpakaļuzņemšanu.

2. Dalībvalstis var arī saglabāt administratīvos pasākumus, par ko noslēgta vienošanās saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 343/2003. Ciktāl šādi pasākumi neatbilst šai regulai, attiecīgās dalībvalstis tos groza, lai novērstu konstatētās neatbilstības.

3. Pirms vienošanās par 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem pasākumiem vai to grozīšanas attiecīgās dalībvalstis apspriežas ar Komisiju par pasākuma atbilstību šai regulai.

4. Ja Komisija uzskata, ka 1. punkta b) apakšpunktā minētie pasākumi neatbilst šai regulai, tā saprātīgā laikposmā par to paziņo attiecīgajām dalībvalstīm. Dalībvalstis veic visus piemērotos pasākumus, lai saprātīgā laikā grozītu attiecīgo pasākumu un novērstu konstatētās neatbilstības.

5. Dalībvalstis informē Komisiju par visiem 1. punktā minētajiem pasākumiem, to denonsēšanu vai grozīšanu.

VIII NODAĻA

SAMIERINĀŠANA

37. pants

Samierināšana

1. Ja dalībvalstis nevar izšķirt strīdu par jebkādu jautājumu saistībā ar šīs regulas piemērošanu, tās var izmantot 2. punktā noteikto pušu samierināšanas procedūru.

2. Samierināšanas procedūru saskaņā ar 44. pantu izveidotās komitejas priekšsēdētājs var ierosināt ar vienas no strīdā iesaistītajām dalībvalstīm iesniegto pieprasījumu. Vienojoties izmantot samierināšanas procedūru, iesaistītās dalībvalstis rūpīgi iepazīstas ar piedāvāto atrisinājumu.

Komitejas priekšsēdētājs izraugās trīs komitejas locekļus no trijām izskatāmajā jautājumā neiesaistītām dalībvalstīm. Tie saņem pušu argumentus rakstiski vai mutiski, un pēc apspriešanās viena mēneša laikā piedāvā risinājumu, vajadzības gadījumā balsojot.

Apspriedi vada komitejas priekšsēdētājs vai tā vietnieks. Viņš var paust savu viedokli, bet viņam nav balsstiesību.

Piedāvātais atrisinājums ir galīgs un ir neatceļams neatkarīgi no tā, vai puses tam piekrīt.

IX NODAĻA

PĀREJAS NOTEIKUMI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

38. pants

Datu drošība un datu aizsardzība

Dalībvalstis veic visus piemērotos pasākumus, lai nodrošinātu pārsūtīto personas datu drošību un jo īpaši lai novērstu nelikumīgu vai neatļautu piekļuvi apstrādātajiem personas datiem, to atklāšanu, grozīšanu vai zudumu.

Katra dalībvalsts paredz, ka saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 28. panta 1. punktu ieceltā valsts uzraudzības iestāde vai iestādes neatkarīgi un saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem pārtrauga to, vai attiecīgā dalībvalsts personas datus saskaņā ar šo regulu apstrādā likumīgi.

39. pants

Konfidencialitāte

Dalībvalstis nodrošina, ka 35. pantā minētajām iestādēm attiecībā uz informāciju, ko tās iegūst darba gaitā, ir saistoši valsts tiesību aktos paredzētie konfidencialitātes noteikumi.

40. pants

Sankcijas

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par jebkādu saskaņā ar šo regulu apstrādāto datu nepareizu izmantošanu piemēro sankcijas, tostarp valstu tiesību aktos piemērotu administratīvu un/vai kriminālu sodu, kas ir efektīvs, proporcionāls un preventīvs.

41. pants

Pārejas pasākumi

Ja pieteikums iesniegts pēc 49. panta otrajā daļā minētās dienas, tomēr jāņem vērā gadījumi, kas, iespējams, var radīt dalībvalsts atbildību saskaņā ar šo regulu, pat ja tie notikuši pirms minētās dienas; izņēmums ir 13. panta 2. punktā minētie gadījumi.

42. pants

Termiņu aprēķināšana

Visus šajā regulā noteiktos laikposmus aprēķina šādi:

a) ja dienās, nedēļās vai mēnešos izteikts laikposms jāsāk skaitīt no kāda notikuma vai darbības brīža, tad dienu, kad notiek attiecīgais notikums vai darbība, attiecīgajā termiņā neieskaita;

b) nedēļās vai mēnešos izteikts laikposms beidzas pēdējās nedēļas vai mēneša tajā pašā nedēļas dienā vai arī tajā pašā datumā, kad ir noticis notikums vai darbība, no kuras sāk skaitīt attiecīgo laikposmu. Ja mēnešos izteikta laikposma pēdējā mēnesī nav tā datuma, kurā tam būtu jābeidzas, tad laikposms beidzas minētā mēneša pēdējā dienā;

c) termiņš ietver sestdienas, svētdienas un visu attiecīgo dalībvalstu oficiālās brīvdienas.

43. pants

Teritoriālā piemērošanas joma

Attiecībā uz Franciju šo regulu piemēro tikai tās Eiropas teritorijā.

44. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja atzinumu nesniedz, Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

45. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 8. panta 5. punktā un 16. panta 3. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no šīs regulas spēkā stāšanās dienas. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 8. panta 5. punktā un 16. panta 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 8. panta 5. punktu un 16. panta 3. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja četros mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

46. pants

Pārraudzība un novērtēšana

Līdz 2016. gada 21. jūlijam Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas piemērošanu un, attiecīgā gadījumā, ierosina vajadzīgos grozījumus. Dalībvalstis nosūta Komisijai visu minētā ziņojuma sagatavošanai piemēroto informāciju, vēlākais, sešus mēnešus pirms minētā termiņa izbeigšanās dienas.

Pēc minētā ziņojuma iesniegšanas Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas piemērošanu vienlaicīgi ar ziņojumu iesniegšanu par Regulas (ES) Nr. 603/2013 40. pantā paredzētās *Eurodac* sistēmas īstenošanu.

47. pants

Statistika

Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 862/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par Kopienas statistiku attiecībā uz migrāciju un starptautisko aizsardzību⁽¹⁾ 4. panta 4.

punktu dalībvalstis Komisijai (*Eurostat*) dara zināmu statistiku par šīs regulas un Regulas (EK) Nr. 1560/2003 piemērošanu.

48. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 343/2003 atceļ.

Regulas (EK) Nr. 1560/2003 11. panta 1. punktu, 13., 14. un 17. pantu atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu vai pantiem uzskata par atsaucēm uz šo regulu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu II pielikumā.

49. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro starptautiskās aizsardzības pieteikumiem, kas iesniegti no sestā mēneša pēc regulas spēkā stāšanās pirmās dienas, un no minētās dienas to piemēro visiem pieprasījumiem uzņemt pieteikuma iesniedzējus vai uzņemt tos atpakaļ neatkarīgi no datuma, kad sagatavots pieteikums. Dalībvalsti, kas atbildīga par tāda starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kurš iesniegts pirms minētās dienas, nosaka saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 343/2003 izklāstītajiem kritērijiem.

Atsauces šajā regulā uz Regulu (ES) Nr. 603/2013, Direktīvu 2013/32/ES un Direktīvu 2013/33/ES līdz to piemērošanas dienām uzskata attiecīgi par atsaucēm uz Regulu (EK) Nr. 2725/2000⁽²⁾, Direktīvu 2003/9/EK⁽³⁾ un Direktīvu 2005/85/EK⁽⁴⁾.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Briselē, 2013. gada 26. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. SHATTER

⁽¹⁾ OV L 199, 31.7.2007., 23. lpp.

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2725/2000 (2000. gada 11. decembris) par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu Dublinas konvenciju (OV L 316, 15.12.2000., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Direktīva 2003/9/EK (2003. gada 27. janvāris), ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai (OV L 31, 6.2.2003., 18. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 2005/85/EK (2005. gada 1. decembris) par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūram, ar kurām piešķir un atņem bēgļa statusu (OV L 326, 13.12.2005., 13. lpp.).

*I PIELIKUMS***Atceltās regulas (minētas 48. pantā)**

Padomes Regula (EK) Nr. 343/2003

(OV L 50, 25.2.2003., 1. lpp.)

Komisijas Regulā (EK) Nr. 1560/2003 atceļ tikai 11. panta 1. punktu, 13., 14. un 17. pantu.

(OV L 222, 5.9.2003., 3. lpp.)

II PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EK) Nr. 343/2003	Šī regula
1. pants	1. pants
2. panta a) punkts	2. panta a) punkts
2. panta b) punkts	svītrots
2. panta c) punkts	2. panta b) punkts
2. panta d) punkts	2. panta c) punkts
2. panta e) punkts	2. panta d) punkts
2. panta f) punkts	2. panta e) punkts
2. panta g) punkts	2. panta f) punkts
—	2. panta h) punkts
—	2. panta i) punkts
2. panta h) punkts	2. panta j) punkts
2. panta i) punkts	2. panta g) punkts
—	2. panta k) punkts
2. panta j) un k) punkts	2. panta l) un m) punkts
—	2. panta n) punkts
3. panta 1. punkts	3. panta 1. punkts
3. panta 2. punkts	17. panta 1. punkts
3. panta 3. punkts	3. panta 3. punkts
3. panta 4. punkts	4. panta 1. punkts, ievadteksts
—	4. panta 1. punkta a) līdz f) apakšpunkts
—	4. panta 2. un 3. punkts
4. panta 1. līdz 5. punkts	20. panta 1. līdz 5. punkts
—	20. panta 5. punkta trešā daļa
—	5. pants
—	6. pants
5. panta 1. punkts	7. panta 1. punkts
5. panta 2. punkts	7. panta 2. punkts
—	7. panta 3. punkts
6. panta pirmā daļa	8. panta 1. punkts
—	8. panta 3. punkts
6. panta otrā daļa	8. panta 4. punkts
7. pants	9. pants

Regula (EK) Nr. 343/2003	Šī regula
8. pants	10. pants
9. pants	12. pants
10. pants	13. pants
11. pants	14. pants
12. pants	15. pants
—	16. pants
13. pants	3. panta 2. punkts
14. pants	11. pants
15. panta 1. punkts	17. panta 2. punkta pirmā daļa
15. panta 2. punkts	16. panta 1. punkts
15. panta 3. punkts	8. panta 2. punkts
15. panta 4. punkts	17. panta 2. punkta ceturtdā daļa
15. panta 5. punkts	8. panta 5. un 6. punkts un 16. panta 2. punkts
16. panta 1. punkta a) apakšpunkts	18. panta 1. punkta a) apakšpunkts
16. panta 1. punkta b) apakšpunkts	18. panta 2. punkts
16. panta 1. punkta c) apakšpunkts	18. panta 1. punkta b) apakšpunkts
16. panta 1. punkta d) apakšpunkts	18. panta 1. punkta c) apakšpunkts
16. panta 1. punkta e) apakšpunkts	18. panta 1. punkta d) apakšpunkts
16. panta 2. punkts	19. panta 1. punkts
16. panta 3. punkts	19. panta 2. punkta pirmā daļa
—	19. panta 2. punkta otrā daļa
16. panta 4. punkts	19. panta 3. punkts
—	19. panta 3. punkta otrā daļa
17. pants	21. pants
18. pants	22. pants
19. panta 1. punkts	26. panta 1. punkts
19. panta 2. punkts	26. panta 2. punkts un 27. panta 1. punkts
—	27. panta 2. līdz 6. punkts
19. panta 3. punkts	29. panta 1. punkts
19. panta 4. punkts	29. panta 2. punkts
—	29. panta 3. punkts
19. panta 5. punkts	29. panta 4. punkts
20. panta 1. punkts, ievadteksts	23. panta 1. punkts
—	23. panta 2. punkts
—	23. panta 3. punkts

Regula (EK) Nr. 343/2003	Šī regula
—	23. panta 4. punkts
20. panta 1. punkta a) apakšpunkts	23. panta 5. punkta pirmā daļa
—	24. pants
20. panta 1. punkta b) apakšpunkts	25. panta 1. punkts
20. panta 1. punkta c) apakšpunkts	25. panta 2. punkts
20. panta 1. punkta d) apakšpunkts	29. panta 1. punkta pirmā daļa
20. panta 1. punkta e) apakšpunkts	26. panta 1. un 2. punkts, 27. panta 1. punkts, 29. panta 1. punkta otrā un trešā daļa
20. panta 2. punkts	29. panta 2. punkts
20. panta 3. punkts	23. panta 5. punkta otrā daļa
20. panta 4. punkts	29. panta 4. punkts
—	28. pants
—	30. pants
—	31. pants
—	32. pants
—	33. pants
21. panta 1. līdz 9. punkts	34. panta 1. punkts līdz 9. punkta pirmā līdz trešā daļa
—	34. panta 9. punkta ceturta daļa
21. panta 10. līdz 12. punkts	34. panta 10. līdz 12. punkts
22. panta 1. punkts	35. panta 1. punkts
—	35. panta 2. punkts
—	35. panta 3. punkts
22. panta 2. punkts	35. panta 4. punkts
23. pants	36. pants
—	37. pants
—	40. pants
24. panta 1. punkts	svītrots
24. panta 2. punkts	41. pants
24. panta 3. punkts	svītrots
25. panta 1. punkts	42. pants
25. panta 2. punkts	svītrots
26. pants	43. pants

Regula (EK) Nr. 343/2003	Šī regula
27. panta 1. un 2. punkts	44. panta 1. un 2. punkts
27. panta 3. punkts	svītrots
—	45. pants
28. pants	46. pants
—	47. pants
—	48. pants
29. pants	49. pants

Regula (EK) Nr. 1560/2003	Šī regula
11. panta 1. punkts	—
13. panta 1. punkts	17. panta 2. punkta pirmā daļa
13. panta 2. punkts	17. panta 2. punkta otrā daļa
13. panta 3. punkts	17. panta 2. punkta trešā daļa
13. panta 4. punkts	17. panta 2. punkta pirmā daļa
14. pants	37. pants
17. panta 1. punkts	9. un 10. pants, 17. panta 2. punkta pirmā daļa
17. panta 2. punkts	34. panta 3. punkts

PADOMES, EIROPAS PARLAMENTA UN KOMISIJAS PAZIŅOJUMS

Neskarot Komisijas iniciatīvas tiesības, Padome un Eiropas Parlaments aicina to apsvērt iespēju pēc tam, kad Tiesa būs pieņēmusi spriedumu lietā C-648/11 MA un citi pret Iekšlietu ministrijas valsts sekretāru, un ne vēlāk kā Dublinas regulas 46. pantā noteiktajos termiņos pārskatīt Dublinas regulas pārstrādātās redakcijas 8. panta 4. punktu. Pēc tam Eiropas Parlaments un Padome īsteno savas likumdošanas pilnvaras, ņemot vērā bērna intereses.

Kompromisa garā un lai nodrošinātu, ka priekšlikums tiek nekavējoties pieņemts, Komisija piekrīt apsvērt šo aicinājumu, saprotot, ka tas attiecas tikai uz šiem īpašajiem apstākļiem un nerada precedentu.

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2013/32/ES

(2013. gada 26. jūnijs)

par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (pārstrādāta versija)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 78. panta 2. punkta d) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atziņumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Padomes Direktīvā 2005/85/EK (2005. gada 1. decembris) par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem bēgļa statusu ⁽³⁾, ir jāizdara vairākas būtiskas izmaiņas. Skaidrības labad minētā direktīva būtu jāpārstrādā.

(2) Kopējas patvēruma politikas, tostarp kopējas Eiropas patvēruma sistēmas izveide ir daļa no Eiropas Savienības mērķa pakāpeniski radīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas ir atvērta tiem, kuri, apstākļu spiesti, likumīgi meklē aizsardzību Savienībā. Šādas politikas pamatā vajadzētu būt solidaritātes principam un taisnīgai atbildības, tostarp tās finansiālo aspektu, dalīšanai dalībvalstu starpā.

(3) Eiropadome īpašā sanāksmē Tampērē 1999. gada 15. un 16. oktobrī vienojās strādāt, lai radītu kopēju Eiropas patvēruma sistēmu, kuras pamatā būtu 1951. gada 28. jūlija Ženēvas Konvencijas par bēgļa statusu, kas grozīta ar 1967. gada 31. janvāra Ņujorkas protokolu ("Ženēvas konvencija"), pilnīga un visietveroša piemērošana, tādējādi saglabājot neizraidīšanas principu un nodrošinot, ka nevienu personu nenodod atpakaļ vajāšanai.

(4) Tampēres sanāksmes secinājumos paredzēts, ka kopējā Eiropas patvēruma sistēmā īsā laikā būtu jāietver kopēji standarti taisnīgām un efektīvām patvēruma piešķiršanas procedūrām dalībvalstīs un ilgtermiņā – Savienības noteikumi kopējas patvēruma procedūras izveidei Savienībā.

(5) Kopējas Eiropas patvēruma sistēmas pirmais posms tika īstenots, pieņemot Līgumos paredzētos attiecīgos juridiskos instrumentus, tostarp Direktīvu 2005/85/EK, kura bija pirmais pasākums patvēruma piešķiršanas procedūru izveidē.

(6) Eiropadome sanāksmē 2004. gada 4. novembrī pieņēma Hāgas programmu, kurā ir noteikti mērķi, kas brīvības, drošības un tiesiskuma jomā ir jāīsteno no 2005. gada līdz 2010. gadam. Tāpēc Hāgas programmā Eiropas Komisija tika aicināta pabeigt pirmā posma juridisko instrumentu novērtēšanu un iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei otrā posma instrumentus un pasākumus. Saskaņā ar Hāgas programmu kopējas Eiropas patvēruma sistēmas izveides mērķis ir noteikt kopēju patvēruma procedūru un vienotu statusu, kas ir spēkā visā Savienībā.

(7) Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktā, kas pieņemts 2008. gada 16. oktobrī, Eiropadome norādīja, ka dalībvalstīs joprojām pastāv būtiskas atšķirības, piešķirot aizsardzību, un aicināja nākt klajā ar jaunām iniciatīvām, tostarp priekšlikumu par vienotas patvēruma procedūras, kas ietver kopējas garantijas, izveidi, lai pabeigtu Hāgas programmā paredzēto kopējās Eiropas patvēruma sistēmas izveidi.

⁽¹⁾ OV C 24, 28.1.2012., 79. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa nostāja (OV C 296 E, 2.10.2012., 184. lpp.) un Padomes 2013. gada 6. jūnija nostāja pirmajā lasījumā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. jūnija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

⁽³⁾ OV L 326, 13.12.2005., 13. lpp.

- (8) Eiropadome sanāksmē 2009. gada 10. un 11. decembrī pieņēma Stokholmas programmu, kurā atkārtoti ir paudusi apņemšanos līdz 2012. gadam sasniegt mērķi par kopējas aizsardzības un solidaritātes telpas izveidi, kuras pamatā ir kopēja patvēruma procedūra un vienots statuss tām personām, kurām ir piešķirta starptautiska aizsardzība, kas balstīta uz augstiem aizsardzības standartiem un taisnīgām un efektīvām procedūrām. Stokholmas programmā tika apstiprināts, ka personām, kurām vajadzīga starptautiskā aizsardzība, ir jānodrošina piekļuve juridiski drošām un efektīvām patvēruma procedūrām. Saskaņā ar Stokholmas programmu personām būtu jānodrošina vienāda attieksme attiecībā uz procesuālajiem pasākumiem un statusa noteikšanu, neatkarīgi no dalībvalsts, kurā ir iesniegts viņu starptautiskās aizsardzības pieteikums. Mērķis ir, ka līdzīgas lietas būtu jāizskata tādā pašā veidā un to iznākamam vajadzētu būt vienam un tam pašam.
- (9) No Eiropas Bēgļu fonda un Eiropas Patvēruma atbalsta biroja (EPAB) būtu jāpiešķir līdzekļi, lai sniegtu pienācīgu atbalstu dalībvalstu centieniem kopējās Eiropas patvēruma sistēmas otrajā posmā noteikto standartu īstenošanā, jo īpaši atbalstot tās dalībvalstis, kas saskaras ar īpašu un nesamērīgu noslogojumu to patvēruma sistēmām saistībā ar to ģeogrāfisko vai demogrāfisko situāciju.
- (10) Šīs direktīvas īstenošanā dalībvalstīm būtu jāņem vērā attiecīgās pamatnostādnes, ko izstrādājis EPAB.
- (11) Lai nodrošinātu, ka pieteikuma iesniedzēju vajadzības pēc starptautiskās aizsardzības tiek izvērtētas pilnībā un efektīvi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu un par piešķirtās aizsardzības saturu⁽¹⁾ nozīmē, starptautiskās aizsardzības piešķiršanas un atņemšanas procedūru Savienības satvara pamatā vajadzētu būt vienotas procedūras jēdzienam.
- (12) Šīs direktīvas galvenais mērķis ir precīzāk izstrādāt standartus dalībvalstu procedūrām starptautiskās aizsardzības piešķiršanai un atņemšanai, lai izveidotu kopēju patvēruma procedūru Savienībā.
- (13) Starptautiskās aizsardzības piešķiršanas un atņemšanas noteikumu tuvināšanai būtu jāpalīdz ierobežot starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju otrreizēju plūsmu starp dalībvalstīm, ja šādu plūsmu izraisītu tiesisko regulējumu atšķirības, un radīt vienlīdzīgus nosacījumus Direktīvas 2011/95/ES piemērošanai dalībvalstīs.
- (14) Dalībvalstīm vajadzētu būt pilnvarām ieviest vai uzturēt labvēlīgākus noteikumus trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem, kas lūdz starptautisku aizsardzību dalībvalstī, ja uzskata, ka šāds lūgums balstīts uz to, ka attiecīgajai personai ir vajadzīga starptautiskā aizsardzība Direktīvas 2011/95/ES nozīmē.
- (15) Attieksmē pret personām, uz ko attiecas šī direktīva, dalībvalstīm ir saistības atbilstīgi starptautisko tiesību instrumentiem, attiecībā uz kuriem tās ir puses.
- (16) Ir būtiski, ka attiecībā uz visiem starptautiskās aizsardzības pieteikumiem lēmumus pieņem, pamatojoties uz faktiem, un ka pirmajā instancē tos pieņem iestādes, kuru darbiniekiem ir piemērotas zināšanas vai sniegta vajadzīga apmācība starptautiskās aizsardzības jomā.
- (17) Lai nodrošinātu to, ka starptautiskās aizsardzības pieteikumus izskata un lēmumus par tiem pieņem objektīvi un taisnīgi, nepieciešams, lai amatpersonas, kas rīkojas saskaņā ar šajā direktīvā paredzētajām procedūrām, veic darbu, pienācīgi ievērojot piemērojamās profesionālās ētikas principus.
- (18) Tas ir gan dalībvalstu, gan starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju interesēs, lai lēmumi par starptautiskās aizsardzības pieteikumiem tiktu pieņemti cik drīz vien iespējams, neskarot pieteikumu atbilstīgu un pilnīgu izskatīšanu.
- (19) Lai dažos gadījumos saīsinātu procedūras vispārējo ilgumu, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai – saskaņā ar valsts vajadzībām – noteikt prioritātes starptautiskās aizsardzības pieteikumu izskatīšanā, lai jebkuru pieteikumu varētu izskatīt pirms citiem iepriekš sagatavotiem pieteikumiem, neatkāpjoties no parasti piemērojamiem procedūras termiņiem, principiem un garantijām.
- (20) Precīzi noteiktos gadījumos, kad pieteikums, iespējams, ir nepamatots vai kad pastāv nopietnas bažas par valsts drošību vai sabiedrisko kārtību, dalībvalstīm vajadzētu spēt paātrināt izskatīšanas procedūru – jo īpaši nosakot īsākus, bet saprātīgus termiņus dažiem procedūras posmiem –, neskarot atbilstīgu un pilnīgu izskatīšanu un šajā direktīvā paredzēto principu un garantiju efektīvu pieejamību pieteikuma iesniedzējam.

⁽¹⁾ OV L 337, 20.12.2011., 9. lpp.

- (21) Ja pieteikuma iesniedzējs var norādīt pamatotu iemeslu, iecelšanas dokumentu neesamībai vai viltotu dokumentu izmantošanai pašai par sevi nevajadzētu nozīmēt to, ka automātiski tiek piemērotas robežprocedūras vai paātrinātas procedūras.
- (22) Tas ir arī dalībvalstu un pieteikuma iesniedzēju interesēs nodrošināt, ka vajadzība pēc starptautiskās aizsardzības tiek pareizi konstatēta jau pirmajā instancē. Šajā nolūkā pieteikuma iesniedzējiem pirmajā instancē būtu jānodrošina bezmaksas juridiskā un procesuālā informācija, ņemot vērā viņu īpašos apstākļus. Šādas informācijas sniegšana *inter alia* ļautu pieteikuma iesniedzējiem labāk izprast procedūru un tādējādi palīdzētu viņiem ievērot attiecīgos pienākumus. Būtu nesamērīgi dalībvalstīm prasīt, lai tās sniedz šādu informāciju, izmantojot tikai kvalificētu juristu pakalpojumus. Tāpēc dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izmantot vispiemērotākos līdzekļus, lai sniegtu šādu informāciju, piemēram, ar nevalstisko organizāciju vai valdības iestāžu amatpersonu, vai īpašu valsts dienestu starpniecību.
- (23) Pārsūdzības procedūrās, ievērojot noteiktus nosacījumus, pieteikuma iesniedzējiem būtu jānodrošina bezmaksas juridiskā palīdzība un pārstāvība, ko sniedz personas, kuras ir kompetentas tādu sniegt saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Turklāt visos procedūras posmos pieteikuma iesniedzējiem jābūt tiesībām par saviem līdzekļiem apsprieties ar juridiskajiem konsultantiem vai padomdevējiem, ko pieļauj vai atļauj valsts tiesību akti.
- (24) Sabiedriskās kārtības jēdziens *inter alia* var attiekties uz sodāmību par smaga nozieguma izdarīšanu.
- (25) Lai pareizi identificētu personas, kam vajadzīga aizsardzība kā bēgļiem Ženēvas konvencijas 1. panta nozīmē vai kā personas, kam ir tiesības uz alternatīvo aizsardzību, visiem pieteikuma iesniedzējiem vajadzētu būt efektīvai piekļuvei procedūrām, iespējai sadarboties un pienācīgi sazināties ar kompetentajām iestādēm, lai iesniegtu attiecīgos savas lietas faktus, un pietiekamām procesuālām garantijām, lai virzītu savu lietu visos procedūras posmos. Turklāt starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanas procedūrai parasti būtu jāparedz, ka pieteikuma iesniedzējam ir vismaz: uzturēšanās tiesības tīkmēr, kamēr atbildīgā iestāde nav pieņēmusi lēmumu; piekļuve tulka pakalpojumiem, iesniedzot savu lietu, ja viņu intervē iestādes; iespēja sazināties ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu jautājumos (UNHCR) pārstāvi un organizācijām, kas starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem sniedz padomus vai konsultācijas; tiesības saņemt attiecīgu paziņojumu par lēmumu un par minētā lēmuma juridiskajiem un faktiskajiem iemesliem; iespēja apsprieties ar juridisko konsultantu vai citu padomdevēju; tiesības izšķirīgos
- procedūras brīžos saņemt informāciju par savu tiesisko stāvokli valodā, kuru viņš saprot vai kuru ir pamats uzskatīt par viņam saprotamu; un – negatīva lēmuma gadījumā – tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību tiesā.
- (26) Lai nodrošinātu efektīvu piekļuvei izskatīšanas procedūrai, amatpersonām, kas pirmās kontaktējas ar personām, kas lūdz starptautisko aizsardzību, jo īpaši amatpersonām, kas veic sauszemes vai jūras robežu uzraudzību vai veic robežpārbaudes, būtu jāsaņem attiecīga informācija un nepieciešamā apmācība par to, kā konstatēt starptautiskās aizsardzības pieteikumus un rīkoties ar tiem, *inter alia* pienācīgi ņemot vērā attiecīgās pamatnostādnes, ko izstrādājis EPAB. Viņiem būtu jāspēj sniegt trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem, kas atrodas dalībvalstu teritorijā, tostarp pie robežas, teritoriālajos ūdeņos vai tranzīta zonās, un kas gatavo starptautiskās aizsardzības pieteikumu, attiecīgo informāciju par to, kur un kā var iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu. Ja minētās personas atrodas dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos, tās būtu jāizceļ krastā un jāpārbauda viņu pieteikumi saskaņā ar šo direktīvu.
- (27) Ņemot vērā, ka trešās valsts valstspiederīgie un bezvalstnieki, kas ir izteikuši vēlmi pieteikties starptautiskajai aizsardzībai, ir starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēji, tiem būtu jāievēro pienākumi un jāizmanto tiesības saskaņā ar šo direktīvu un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/33/ES (2013. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai⁽¹⁾. Tādēļ dalībvalstīm būtu pēc iespējas drīzāk jāreģistrē fakts, ka minētās personas ir starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēji.
- (28) Lai atvieglotu piekļuvei izskatīšanas procedūrai robežšķērsošanas punktos un aizturēšanas vietās, būtu jādara pieejama informācija par iespēju pieteikties starptautiskajai aizsardzībai. Pamata komunikācija, kas vajadzīga, lai kompetentās iestādes varētu saprast, vai personas paziņo par savu vēlmi pieteikties starptautiskajai aizsardzībai, būtu jānodrošina ar mutiskās tulkošanas palīdzību.
- (29) Dažiem pieteikuma iesniedzējiem var būt nepieciešamas īpašas procesuālās garantijas *inter alia* viņu vecuma, dzimuma, seksuālās orientācijas, dzimumidentitātes, invaliditātes, nopietnas saslimšanas, garīgu traucējumu dēļ vai spīdzināšanas, izvarošanas vai citu smagu psiholoģiskās, fiziskās vai seksuālās vardarbības veidu radīto seku dēļ.

(1) Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 96. lpp.

- Pirms tiek pieņemts lēmums pirmajā instancē, dalībvalstīm būtu jācenšas noteikt, kuriem pieteikuma iesniedzējiem ir nepieciešamas īpašas procesuālās garantijas. Minētajiem pieteikuma iesniedzējiem būtu jānodrošina atbilstīgs atbalsts, tostarp pietiekams laiks, lai radītu apstākļus, kas nepieciešami to efektīvai piekļuvei procedūrām unlai iesniegtu elementus viņu starptautiskās aizsardzības pieteikuma pamatojumam.
- (30) Ja pieteikuma iesniedzējam, kam ir vajadzīgas īpašas procesuālās garantijas, nevar sniegt piemērotu atbalstu saistībā ar paātrinātām procedūrām vai robežprocedūrām, tad šāds pieteikuma iesniedzējs būtu jāatbrīvo no minētajām procedūrām. Vajadzībai pēc īpašām procesuālajām garantijām, kuru dēļ varētu būt liegta paātrinātu procedūru vai robežprocedūru piemērošana, būtu jānozīmē arī tas, ka pieteikuma iesniedzējs gadījumos, kad viņa pārsūdzībai nav automātiska apturoša spēka, saņem papildu garantijas, lai viņa konkrētajā gadījumā efektīvi aizsargātu viņa tiesības.
- (31) Valstu pasākumi, veicot spīdzināšanas vai citu smagas fiziskas vai psiholoģiskas vardarbības, tostarp seksuālas vardarbības, simptomu un pazīmju identificēšanu un dokumentēšanu saistībā ar šajā direktīvā minētajām procedūrām, *inter alia* var būt balstīti uz Rokasgrāmatu par spīdzināšanas un citas nežēlīgas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodīšanas izmeklēšanu un dokumentēšanu (Stambulas protokols).
- (32) Lai pēc būtības nodrošinātu vienlīdzību starp pieteikuma iesniedzējam sievietēm un pieteikuma iesniedzējiem vīriešiem, veicot pārbaudes, būtu jāņem vērā dzimumu atšķirības. Jo īpaši personiskas intervijas būtu jāorganizē tā, lai gan sievietes, gan vīrieši varētu runāt par savu pieredzi saistībā ar vajāšanu dzimuma dēļ. Ar dzimumu saistīto prasību sarežģītība pienācīgi būtu jāņem vērā procedūrās, kuru pamatā ir drošas trešās valsts koncepcija, drošas izcelsmes valsts koncepcija vai turpmāku pieteikumu jēdziens.
- (33) Dalībvalstu galvenajam apsvērumam, piemērojot šo direktīvu, vajadzētu būt bērnu interesēm, saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu (Harta) un Apvienoto Nāciju Organizācijas 1989. gada Konvenciju par bērna tiesībām. Izvērtējot bērna intereses, dalībvalstīm jo īpaši būtu pienācīgi jāņem vērā nepilngadīga bērna labklājība un sociālā attīstība, tostarp viņa priekšvēsture.
- (34) Procedūrām, lai pārbaudītu starptautiskās aizsardzības nepieciešamību, vajadzētu būt tādām, lai kompetentās iestādes varētu veikt starptautiskās aizsardzības pieteikumu rūpīgu izskatīšanu.
- (35) Kad saistībā ar pieteikuma apstrādi tiek veikta pieteikuma iesniedzēja pārmeklēšana, minētā pārmeklēšana būtu jādara tā paša dzimuma personai. Tam nevajadzētu skart pārmeklēšanu, ko veic drošības apsvērumu dēļ, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem.
- (36) Ja pieteikuma iesniedzējs iesniedz turpmāku pieteikumu, nesniedzot jaunus pierādījumus vai argumentus, būtu nesamērīgi likt dalībvalstīm veikt jaunu pilnīgas izskatīšanas procedūru. Minētajos gadījumos dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noraidīt pieteikumu kā nepieņemamu saskaņā ar *res judicata* principu.
- (37) Kad savlaicīgā intervēšanā par pieteikuma būtību tiek iesaistīti tādas iestādes darbinieki, kura nav atbildīgā iestāde, to, kas ir "savlaicīgas", būtu jāizvērtē, ņemot vērā 31. pantā paredzētos termiņus.
- (38) Daudzi starptautiskās aizsardzības pieteikumi tiek sagatavoti pie dalībvalsts robežas vai tās tranzīta zonā, pirms pieņemts lēmums par pieteikuma iesniedzēja ieceļošanu. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai nodrošināt pieņemamības un/vai rūpīgas izskatīšanas procedūras, kuru rezultātā būtu iespējams pieņemt lēmumus par šādiem pieteikumiem minētajās zonās skaidri noteiktos gadījumos.
- (39) Nosakot, vai pieteikuma iesniedzēja izcelsmes valstī situācija joprojām ir nedroša, dalībvalstīm būtu jāpārlicinās, ka tās no attiecīgajiem avotiem, piemēram, EPAB, UNHCR, Eiropas Padomes un citām attiecīgām starptautiskām organizācijām, saņem precīzu un atjauninātu informāciju. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka procedūras pabeigšana tiek atlikta, pilnā mērā ievērojot to saistības saskaņā ar Direktīvu 2011/95/ES un Hartas 41. pantu, neskarot šajā direktīvā paredzēto procedūru efektivitāti un taisnīgumu.
- (40) Viens no galvenajiem apsvērumiem attiecībā uz starptautiskās aizsardzības pieteikuma pamatotību ir pieteikuma iesniedzēja drošība viņa izcelsmes valstī. Ja kādu trešo valsti var uzskatīt par drošu izcelsmes valsti, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai to atzīt par drošu un pieņemt, ka tā ir droša konkrētam pieteikuma iesniedzējam, ja vien viņš nesniedz norādes par pretējo.

- (41) Ņemot vērā saskaņotības līmeni, kas sasniegts attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo un bezvalstnieku atzīšanu par alternatīvās aizsardzības saņēmējiem, būtu jāizstrādā kopēji kritēriji, lai noteiktu trešās valstis kā drošas izcelsmes valstis.
- (42) Šajā direktīvā trešās valsts noteikšana par drošu izcelsmes valsti nevar nodrošināt minētās valsts valstspiederīgajiem pilnīgu drošību. Izvērtējumā, kas ir šīs noteikšanas pamatā, var tikai ņemt vērā vispārējos civilos, tiesiskos un politiskos apstākļus minētajā valstī un to, vai vajāšanas, spīdzināšanas vai necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodīšanas dalībniekiem piemēro sankcijas praksē, ja viņus minētajā valstī atzīst par atbildīgiem. Šā iemesla dēļ ir svarīgi, ka attiecīgā valsts vairs nav uzskatāma par drošu attiecībā uz pieteikuma iesniedzēju, ja viņš norāda pamatotus iemeslus, kas liek uzskatīt, ka attiecīgā valsts viņa konkrētajā gadījumā vairs nav droša.
- (43) Dalībvalstīm būtu jāizskata visi pieteikumi pēc būtības, t. i., jāizvērtē, vai attiecīgo pieteikuma iesniedzēju var atzīt par tiesīgu saņemt starptautisko aizsardzību saskaņā ar Direktīvu 2011/95/ES, izņemot, ja šajā direktīvā paredzēts citādi, jo īpaši, ja var pamatoti pieņemt, ka cita valsts veiktu pārbaudi vai sniegtu pietiekamu aizsardzību. Jo īpaši dalībvalstīm nebūtu jāizvērtē starptautiskās aizsardzības pieteikums pēc būtības, ja pirmā patvēruma valsts pieteikuma iesniedzējam ir piešķīrusi bēgļa statusu vai citādu pietiekamu aizsardzību, un minētā valsts pieteikuma iesniedzēju uzņems atpakaļ.
- (44) Dalībvalstīm arī nevajadzētu būt pienākumam izvērtēt starptautiskās aizsardzības pieteikumu pēc būtības, ja var pamatoti sagaidīt, ka pieteikuma iesniedzējs sakarā ar pietiekamu saikni ar kādu trešo valsti, kā to nosaka valsts tiesību akti, meklēs aizsardzību minētajā trešā valstī, un ir pamats uzskatīt, ka pieteikuma iesniedzējs tiks uzņemts vai atpakaļuzņemts minētajā valstī. Dalībvalstīm būtu šādi jārikojas tikai tad, ja minētais konkrētais pieteikuma iesniedzējs būtu drošs attiecīgajā trešā valstī. Lai novērstu pieteikuma iesniedzēju otrreizēju plūsmu, būtu jāizstrādā kopēji principi, pēc kuriem dalībvalstis novērtē vai nosaka, ka trešās valstis ir drošas.
- (45) Turklāt attiecībā uz konkrētam trešām valstīm Eiropā, kas ievēro īpaši augstus cilvēktiesību un bēgļu aizsardzības standartus, dalībvalstīm būtu jāatļauj neveikt starptautiskās aizsardzības pieteikumu izskatīšanu vai veikt daļēju pieteikumu izskatīšanu attiecībā uz iesniedzējiem, kas ieceļo to teritorijā no šādām trešām valstīm Eiropā.
- (46) Ja dalībvalstis konkrētos gadījumos piemēro drošas valsts koncepcijas vai nosaka valstis par drošām, šajā nolūkā pieņemot sarakstus, tām *inter alia* būtu jāņem vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 439/2010 (2010. gada 19. maijs), ar ko izveido Eiropas Patvēruma atbalsta biroju ⁽¹⁾, minētās pamatnostādnes un darbības rokasgrāmatas un informācija par izcelsmes valsti un darbībām, tostarp EPAB metodoloģija saistībā ar informatīvu ziņojumu par izcelsmes valsti, kā arī attiecīgas UNHCR pamatnostādnes.
- (47) Lai veicinātu regulāru informācijas apmaiņu par to, kā valstis piemēro drošas izcelsmes valsts, drošas trešās valsts un drošas Eiropas trešās valsts koncepcijas, kā arī lai Komisija varētu regulāri pārskatīt to, kā dalībvalstis izmanto minētās koncepcijas, un lai sagatavotos iespējamai tālākai saskaņošanai nākotnē, dalībvalstīm būtu jāpaziņo vai periodiski jāinformē Komisija par tām trešām valstīm, uz kurām šīs koncepcijas tiek attiecinātas. Komisijai būtu regulāri jāinformē Eiropas Parlaments par tās veikto pārskatīšanu rezultātiem.
- (48) Lai nodrošinātu drošas valsts koncepciju pareizu piemērošanu, pamatojoties uz atjauninātu informāciju, dalībvalstīm būtu regulāri jāpārskata situācija minētajās valstīs, pamatojoties uz virkni informācijas avotu, tostarp jo īpaši informāciju, ko sniedz citas dalībvalstis, EPAB, UNHCR, Eiropas Padome un citas attiecīgas starptautiskas organizācijas. Ja dalībvalstīm kļūst zināms, ka valstī, kuru tās noteikušas par drošu, ir ievērojami mainījusies situācija cilvēktiesību jomā, tām būtu jānodrošina, ka pēc iespējas drīzāk tiek sagatavots pārskats par minēto situāciju, un vajadzības gadījumā jāpārskata minētās valsts noteikšana par drošu valsti.
- (49) Attiecībā uz bēgļa vai alternatīvās aizsardzības statusa atņemšanu dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka personas, kas gūst labumu no starptautiskās aizsardzības, attiecīgi informē par iespējamu viņu statusa pārskatīšanu, un ka viņām ir dota iespēja iesniegt savu viedokli, pirms iestādes pieņem pamatotu lēmumu atņemt viņu statusu.
- (50) Tas atspoguļo Savienības tiesību pamatprincipu, ka uz lēmumiem par starptautiskās aizsardzības pieteikumiem, lēmumiem par atteikumu atsākt pieteikuma izskatīšanu pēc tās pārtraukšanas un lēmumiem par bēgļa vai alternatīvās aizsardzības statusa atņemšanu attiecinā efektīvu tiesisko aizsardzību tiesā.

⁽¹⁾ OV L 132, 29.5.2010., 11. lpp.

- (51) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 72. pantu šī direktīva neietekmē to dalībvalstu pienākumu izpildi, kas attiecas uz likumības un kārtības uzturēšanu un iekšējās drošības nodrošināšanu.
- (52) Personas datu apstrāde, ko dalībvalstīs veic saskaņā ar šo direktīvu, tiek reglamentēta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾.
- (53) Šī direktīva neattiecas uz procedūrām starp dalībvalstīm, ko reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm ⁽²⁾.
- (54) Šī direktīva būtu jāpieņem pieteikuma iesniedzējiem, uz kuriem attiecas Regula (ES) Nr. 604/2013, papildus minētās regulas noteikumiem un neskarot tos.
- (55) Šīs direktīvas īstenošana būtu regulāri jānovērtē.
- (56) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi – proti, noteikt kopējas procedūras starptautiskās aizsardzības piešķiršanai un atņemšanai, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šīs direktīvas mēroga un iedarbības dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (57) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ⁽³⁾ dalībvalstīs ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (58) Saskaņā ar 1. un 2. pantu un 4.a panta 1. punktu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju
- saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste un Īrija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un tām šī direktīva nav saistoša un nav jāpieņem.
- (59) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un Dānijai šī direktīva nav saistoša un nav jāpieņem.
- (60) Šī direktīva respektē pamattiesības un ievēro principus, kas ir atzīti Hartā. Šī direktīva jo īpaši cenšas pilnībā respektēt cilvēka cieņu un veicināt hartas 1., 4., 18., 19., 21., 23., 24. un 47. panta piemērošanu, un tā ir attiecīgi jāīsteno.
- (61) Pienākums transponēt šo direktīvu valsts tiesību aktos būtu jāattiecinā vienīgi uz tiem noteikumiem, kuri, salīdzinot ar Direktīvu 2005/85/EK, ir grozījumi pēc būtības. Pienākums transponēt noteikumus, kas nav mainīti, izriet no minētās direktīvas.
- (62) Šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstu pienākumi attiecībā uz termiņu II pielikuma B daļā minētās Direktīvas 2005/85/EK transponēšanai valsts tiesību aktos,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI

1. pants

Mērķis

Šīs direktīvas mērķis ir noteikt kopējas procedūras starptautiskās aizsardzības piešķiršanai un atņemšanai saskaņā ar Direktīvu 2011/95/ES.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- a) “Ženēvas konvencija” ir 1951. gada 28. jūlija Konvencija par bēgļa statusu, kas grozīta ar Ņujorkas 1967. gada 31. janvāra protokolu;

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽²⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 31. lpp.

⁽³⁾ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

- b) "starptautiskās aizsardzības pieteikums" jeb "pieteikums" ir pieprasījums, ko dalībvalstij iesniedzis trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, lai saņemtu bēgļa statusu vai alternatīvās aizsardzības statusu un kas nepārprotami nepieprasa cita veida aizsardzību, kura ir ārpus Direktīvas 2011/95/ES darbības jomas, un par kuru var iesniegt atsevišķu pieteikumu;
- c) "pieteikuma iesniedzējs" ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezpavalstnieks, kas sagatavojis starptautiskās aizsardzības pieteikumu, par kuru vēl nav pieņemts galīgais lēmums;
- d) "pieteikuma iesniedzējs, kuram nepieciešamas īpašas procedurālās garantijas" ir pieteikuma iesniedzējs, kura spējas izmantot tiesības un pildīt pienākumus saskaņā ar šo direktīvu ir ierobežotas konkrētu apstākļu dēļ;
- e) "galīgais lēmums" ir lēmums par to, vai trešās valsts valstspiederīgajam vai bezvalstniekam var tikt piešķirts bēgļa vai alternatīvās aizsardzības statuss saskaņā ar Direktīvu 2011/95/ES un kas vairs nav pakļauts tiesiskajai aizsardzībai atbilstīgi šīs direktīvas V nodaļai, neatkarīgi no tā, vai šāda tiesiskā aizsardzība paredz pieteikuma iesniedzēja palikšanu attiecīgajās dalībvalstīs līdz tās iznākumam;
- f) "atbildīgā iestāde" ir jebkura ar tieslietām saistīta vai administratīva struktūra dalībvalstī, kas atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu un kas ir kompetenta, lai šādos gadījumos pieņemtu lēmumus pirmajā instancē;
- g) "bēglis" ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas atbilst Direktīvas 2011/95/ES 2. panta d) punkta prasībām;
- h) "persona, kas tiesīga saņemt alternatīvo aizsardzību" ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas atbilst Direktīvas 2011/95/ES 2. panta f) punkta prasībām;
- i) "starptautiskā aizsardzība" ir bēgļa statuss un alternatīvās aizsardzības statuss, kā noteikts j) un k) punktā;
- j) "bēgļa statuss" nozīmē, ka dalībvalsts atzīst trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku par bēgli;
- k) "alternatīvās aizsardzības statuss" nozīmē, ka dalībvalsts atzīst trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku kā personu, kas ir tiesīga saņemt alternatīvo aizsardzību;
- l) "nepilngadīgais" ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas jaunāks par 18 gadiem;
- m) "nepilngadīgais bez pavadības" ir nepilngadīgais bez pavadības, kā noteikts Direktīvas 2011/95/ES 2. panta l) punktā;
- n) "pārstāvis" ir persona vai organizācija, ko kompetentās struktūras ir norīkojušas, lai tā palīdzētu nepilngadīgajam bez pavadības un viņu pārstāvētu šajā direktīvā paredzētajās procedūrās nolūkā nodrošināt bērna intereses un vajadzības gadījumā īstenot nepilngadīgā tiesībspēju un rīcībspēju. Ja kā pārstāvis ir norīkota organizācija, tā ieceļ personu, kas ir atbildīga par pārstāvja pienākumu veikšanu attiecībā uz nepilngadīgo bez pavadības, saskaņā ar šo direktīvu;
- o) "starptautiskās aizsardzības atņemšana" ir kompetentās iestādes lēmums atcelt, izbeigt vai atteikties pagarināt personas bēgļa vai alternatīvās aizsardzības statusu saskaņā ar Direktīvu 2011/95/ES;
- p) "palikt dalībvalstī" nozīmē palikt tās dalībvalsts teritorijā, tostarp pie robežas vai tranzīta zonā, kurā sagatavots starptautiskās aizsardzības pieteikums vai kurā tas tiek izskatīts;
- q) "turpmāks pieteikums" ir starptautiskās aizsardzības pieteikums, kas ir sagatavots pēc tam, kad ir pieņemts galīgais lēmums par iepriekšēju pieteikumu, tostarp gadījumos, kad pieteikuma iesniedzējs ir skaidri atsaucis savu pieteikumu, un gadījumos, kad atbildīgā iestāde ir noraidījusi pieteikumu pēc tā netiešas atsaukšanas saskaņā ar 28. panta 1. punktu.

3. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro visiem starptautiskās aizsardzības pieteikumiem, kas sagatavoti teritorijā, tostarp pie dalībvalsts robežas, teritoriālajos ūdeņos vai tranzīta zonās, kā arī starptautiskās aizsardzības atņemšanai.

2. Šo direktīvu nepiemēro diplomātiskā vai teritoriālā patvēruma pieprasījumiem, kas iesniegti dalībvalstu pārstāvniecībās.

3. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu piemērot šo direktīvu procedūrās, lemjot par pieteikumiem jebkāda veida aizsardzībai, kas neietilpst Direktīvas 2011/95/ES darbības jomā.

4. pants

Atbildīgās iestādes

1. Dalībvalstis visās procedūrās norāda atbildīgo iestādi, kas būs atbildīga par pieteikumu atbilstīgu izvērtēšanu saskaņā ar šo direktīvu. Dalībvalstis nodrošina, ka šādai iestādei tiek piešķirti atbilstoši līdzekļi, tostarp pietiekami kompetenti darbinieki, lai pildītu tās uzdevumus saskaņā ar šo direktīvu.

2. Dalībvalstis var noteikt, ka iestāde, kas nav 1. punktā minētā iestāde, ir atbildīga par:

a) lietām saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 604/2013; un

b) atļaujas piešķiršanu vai atteikumu iecerot saskaņā ar procedūru, kas minēta 43. pantā, ievērojot tajā izklāstītos nosacījumus un pamatojoties uz atbildīgās iestādes argumentētu atzinumu.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai 1. punktā minētās atbildīgās iestādes darbinieki būtu pienācīgi apmācīti. Šajā nolūkā dalībvalstis nodrošina attiecīgu apmācību, kurā ietver elementus, kas uzskaitīti Regulas (ES) Nr. 439/2010 6. panta 4. punkta a) līdz e) apakšpunktā. Dalībvalstis arī ņem vērā attiecīgo apmācību, ko izveidojis un izstrādājis Eiropas Patvēruma atbalsta birojs (EPAB). Personas, kuras saskaņā ar šo direktīvu intervē pieteikuma iesniedzējus, vispārīgi pārzina arī problēmas, kas varētu negatīvi ietekmēt pieteikuma iesniedzēju spēju sniegt interviju – piemēram, pazīmes, ka pieteikuma iesniedzējs agrāk varētu būt bijis pakļauts spīdzināšanai.

4. Ja tiek norādīta iestāde saskaņā ar 2. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka minētās iestādes darbinieki ir ar atbilstīgām zināšanām vai saņem nepieciešamo apmācību, lai pildītu savus pienākumus, īstenojot šo direktīvu.

5. Starptautiskās aizsardzības pieteikumus, kas sagatavoti vienā dalībvalstī citas dalībvalsts iestādēm, kas veic robežkontroli vai imigrācijas kontroli, izskata tā dalībvalsts, kuras teritorijā pieteikums ir sagatavots.

5. pants

Labvēlīgāki noteikumi

Dalībvalstis var ieviest vai saglabāt labvēlīgākus procedūru standartus, piešķirot vai atņemot starptautisko aizsardzību, ja vien minētie standarti atbilst šai direktīvai.

II NODAĻA

PAMATPRINCIPI UN GARANTIJAS

6. pants

Pieklūve procedūrai

1. Ja persona starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedz iestādei, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir kompetenta reģistrēt šādu pieteikumu, tad reģistrācija jāveic ne vēlāk kā triju darbadienu laikā pēc pieteikuma sagatavošanas.

Ja starptautiskās aizsardzības pieteikumu sagatavo citām iestādēm, kas var pieņemt šādus pieteikumus, bet saskaņā ar valsts tiesību aktiem nav kompetentas tos reģistrēt, tad dalībvalstis nodrošina, lai reģistrācija tiktu veikta ne vēlāk kā sešu darbadienu laikā pēc pieteikuma sagatavošanas.

Dalībvalstis nodrošina, lai minēto citu iestāžu, kas var pieņemt starptautiskās aizsardzības pieteikumus, piemēram, policija, robežsardze, imigrācijas iestādes un aizturēšanas vietu darbinieki, būtu attiecīgi informēti un lai minēto iestāžu darbinieki saņemtu saviem uzdevumiem un pienākumiem atbilstīgu apmācību pietiekamā līmenī un norādījumus pieteikuma iesniedzēju informēšanai par to, kur un kā var iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai personai, kura sagatavojusi starptautiskās aizsardzības pieteikumu, būtu reāla iespēja to iesniegt iespējami īsā laikā. Ja pieteikuma iesniedzējs neiesniedz savu pieteikumu, dalībvalstis var attiecīgi piemērot 28. pantu.

3. Neskarot 2. punktu, dalībvalstis var prasīt, lai starptautiskās aizsardzības pieteikumi tiktu iesniegti personiski un/vai tam paredzētā vietā.

4. Neatkarīgi no 3. punkta starptautiskās aizsardzības pieteikumu uzskata par iesniegtu, ja attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes ir saņēmušas pieteikuma iesniedzēja iesniegtu veidlapu vai – ja to paredz valsts tiesību akti – oficiālu ziņojumu.

5. Ja tas, ka starptautiskās aizsardzības pieteikumus vienlaikus iesniedz liels skaits trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku, praksē ļoti apgrūtina 1. punktā noteiktā termiņa ievērošanu, dalībvalstis var paredzēt minētā termiņa pagarināšanu līdz 10 darbdienu.

7. pants

Apgādājamo personu vai nepilngadīgo vārdā sagatavoti pieteikumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka katrs tiesībspējīgs un rīcībspējīgs pieaugušais ir tiesīgs sagatavot starptautiskās aizsardzības pieteikumu savā vārdā.

2. Dalībvalstis var paredzēt, ka pieteikumu var sagatavot pieteikuma iesniedzējs savu apgādājamo vārdā. Šādos gadījumos dalībvalstis nodrošina, ka pieauguši apgādājāmie piekrīt pieteikuma iesniegšanai to vārdā, pretējā gadījumā viņiem ir iespēja sagatavot pieteikumu pašiem savā vārdā.

Piepriekš minētajā laikā, kad pieteikums tiek iesniegts, vai vēlākais tad, kad tiek veikta personiskā intervija ar pieaugušo apgādājamo. Pirms pieprasīt piekrišanu, katru pieaugušo apgādājamo privāti informē par attiecīgajām viņu vārdā iesniegtā pieteikuma procesuālajām sekām un šīs personas tiesībām iesniegt atsevišķu starptautiskās aizsardzības pieteikumu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka nepilngadīgajam ir tiesības sagatavot starptautiskās aizsardzības pieteikumu vai nu savā vārdā, ja viņam ir tiesībspēja un rīcībspēja rīkoties procedūrās saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, vai arī ar savu vecāku vai citu pieaugušo ģimenes locekļu starpniecību, vai ar tāda pieaugušā starpniecību, kas ir par viņu atbildīgs saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem vai praksi, vai arī ar pārstāvja starpniecību.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi⁽¹⁾, 10. pantā minētajām attiecīgajām struktūrām ir tiesības iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu nepilngadīgā bez pavadības vārdā, ja, pamatojoties uz viņa personiskās situācijas izvērtējumu, minētās struktūras uzskata, ka nepilngadīgajam, iespējams, vajadzīga aizsardzība saskaņā ar Direktīvu 2011/95/ES.

5. Dalībvalstis valsts tiesību aktos var noteikt:

- a) gadījumus, kad nepilngadīgais var sagatavot pieteikumu savā vārdā;
- b) gadījumus, kad nepilngadīgā bez pavadības pieteikums jāiesniedz pārstāvim, kā paredzēts 25. panta 1. punkta a) apakšpunktā;
- c) gadījumus, kad starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšana tiek uzskatīta arī par starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanu attiecībā uz jebkuru neprecētu nepilngadīgo.

8. pants

Informācija un konsultēšana aizturēšanas vietās un robežšķērsošanas punktos

1. Ja ir norādes par to, ka trešās valsts valstspiederīgie vai bezvalstnieki, kas tiek turēti aizturēšanas vietās vai atrodas robežšķērsošanas punktos, tostarp tranzīta zonās pie ārējām robežām, varētu vēlēties iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu, dalībvalstis viņiem sniedz informāciju par iespēju to darīt. Minētajās aizturēšanas vietās un šķērsošanas punktos dalībvalstis organizē mutisko tulkošanu, ciktāl tā nepieciešama, lai atvieglotu piekļuvi patvēruma procedūrai.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka organizācijas un personas, kas sniedz padomus un konsultācijas pieteikuma iesniedzējiem, var efektīvi piekļūt pieteikuma iesniedzējiem robežšķērsošanas punktos, tostarp tranzīta zonās pie ārējām robežām. Dalībvalstis var paredzēt noteikumus, kas attiecas uz šādu organizāciju un personu klātbūtni minētajos šķērsošanas punktos, un jo īpaši to, ka piekļuve tiek nodrošināta saskaņā ar vienošanos ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Šādas piekļuves ierobežojumus var piemērot tikai tad, ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem tie ir objektīvi nepieciešami drošības, sabiedriskās kārtības vai attiecīgā šķērsošanas punkta administratīvās pārvaldības dēļ, ar noteikumu, ka piekļuve tādējādi netiek pārmērīgi ierobežota vai padarīta par neiespējamu.

9. pants

Tiesības palikt dalībvalstī pieteikuma izvērtēšanas laikā

1. Pieteikuma iesniedzējiem atļauj palikt dalībvalstī vienīgi procedūras nolūkā, kamēr atbildīgā iestāde ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar procedūrām pirmajā instancē, kas noteiktas III nodaļā. Minētās tiesības palikt nerada tiesības uz uzturēšanās atļauju.

2. Dalībvalstis var pieļaut izņēmumu tikai tādā gadījumā, ja persona iesniedz turpmāku pieteikumu, kas minēts 41. pantā, vai ja tās attiecīgi nodos vai izdos personu citai dalībvalstij, ievērojot pienākumus saskaņā ar Eiropas apcietināšanas orderi⁽²⁾ vai citādi, vai trešai valstij, vai starptautiskajām krimināltiesībām.

3. Dalībvalsts var izdot pieteikuma iesniedzēju trešai valstij saskaņā ar 2. punktu tikai tādos gadījumos, ja kompetentās iestādes ir pārliecinātas, ka izdošanas lēmuma rezultātā nebūs tieša vai netieša izraidīšana, pārkāpjot minētās dalībvalsts starptautiskās un Savienībā noteiktās saistības.

⁽¹⁾ OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.

⁽²⁾ Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp.).

10. pants

Pieteikumu izskatīšanas prasības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka starptautiskās aizsardzības pieteikumi netiek noraidīti vai izslēgti no izskatīšanas, pamatojoties tikai uz to, ka tie nav sagatavoti cik ātri vien iespējams.

2. Izskatot starptautiskās aizsardzības pieteikumus, atbildīgā iestāde vispirms nosaka, vai pieteikuma iesniedzēji ir kvalificējami kā bēgļi, un, ja nē, tad nosaka, vai pieteikuma iesniedzēji ir tiesīgi saņemt alternatīvo aizsardzību.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgās iestādes lēmumi par starptautiskās aizsardzības pieteikumiem tiek pieņemti pēc atbilstīgas izskatīšanas. Šajā nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) pieteikumi tiek izskatīti un lēmumi tiek pieņemti individuāli, objektīvi un taisnīgi;
- b) tiek iegūta precīza un aktualizēta informācija no dažādiem avotiem, piemēram, no EPAB un UNHCR, un attiecīgām starptautiskām cilvēktiesību organizācijām par vispārējo situāciju, kas valda pieteikuma iesniedzēju izcelsmes valstīs un, vajadzības gadījumā, valstīs, caur kurām tie ir izbraukuši, un ka šāda informācija ir pieejama darbiniekiem, kas ir atbildīgi par pieteikumu izskatīšanu un lēmumu pieņemšanu;
- c) darbinieki, kas izskata pieteikumus un pieņem lēmumus, zina attiecīgos standartus, kas piemērojami patvēruma jomā, un tiesību aktiem bēgļu jautājumos;
- d) darbiniekiem, kas izskata pieteikumus un pieņem lēmumus, ir iespēja vajadzības gadījumā konsultēties ar ekspertiem par konkrētiem jautājumiem, piemēram, par medicīnu, kultūru, reliģiju, ar bērniem saistītiem jautājumiem vai dzimumu jautājumiem.

4. Iestādēm, kas minētas V nodaļā, ar atbildīgās iestādes vai pieteikuma iesniedzēja starpniecību vai kā citādi ir piekļuve vispārējai informācijai, kas minēta 3. punkta b) apakšpunktā un kas nepieciešama to uzdevuma izpildei.

5. Dalībvalstis paredz noteikumus attiecībā uz to dokumentu tulkošanu, kas attiecas uz pieteikumu izskatīšanu.

11. pants

Prasības attiecībā uz atbildīgās iestādes lēmumu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka lēmumi par starptautiskās aizsardzības pieteikumiem tiek sniegti rakstiski.

2. Dalībvalstis arī nodrošina, ka, ja pieteikums tiek noraidīts attiecībā uz bēgļa statusu un/vai alternatīvās aizsardzības statusu, lēmumā tiek sniegts faktiskais un juridiskais pamatojums, un informācija, kā apstrīdēt negatīvu lēmumu, tiek sniegta rakstiski.

Dalībvalstīm informācija par to, kā apstrīdēt negatīvu lēmumu nav jāsniedz rakstiski saistībā ar lēmumu, kurā pieteikuma iesniedzējam šāda informācija jau agrāk sniegta rakstiski vai izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus, kas pieteikuma iesniedzējam ir pieejami.

3. Piemērojot 7. panta 2. punktu un vienmēr, kad pieteikuma pamatā ir vieni un tie paši fakti, dalībvalstis var pieņemt vienu lēmumu, kas attiecas uz visiem apgādājamajiem, ja vien, to darot, netiktu atklāti pieteikuma iesniedzēja īpašie apstākļi, kas var apdraudēt viņa intereses, jo īpaši gadījumos, kas saistīti ar vajāšanu dzimuma, seksuālās orientācijas, dzimumidentitātes un/vai vecuma dēļ. Šādos gadījumos par attiecīgo personu pieņem atsevišķu lēmumu.

12. pants

Garantijas pieteikuma iesniedzējiem

1. Ņemot vērā procedūras, kas paredzētas III nodaļā, dalībvalstis nodrošina, ka visiem pieteikuma iesniedzējiem tiek sniegtas šādas garantijas:

- a) viņus informē valodā, ko viņi saprot vai ko ir pamats uzskatīt par viņiem saprotamu, par procedūru, kas jāievēro, un par viņu tiesībām un pienākumiem procedūras laikā, un iespējamām sekām, ja tie nepilda savus pienākumus un nesadarbojas ar iestādēm. Viņus informē par termiņiem, par viņu rīcībā esošajiem līdzekļiem, lai pildītu pienākumu iesniegt faktus, kas minēti Direktīvas 2011/95/ES 4. pantā, kā arī par pieteikuma skaidras vai netiešas atsaukšanas sekām. Minēto informāciju sniedz savlaicīgi, lai nodrošinātu, ka viņi spēj izmantot tiesības, kas garantētas šajā direktīvā, un izpildīt pienākumus, kas izklāstīti 13. pantā;
- b) iesniedzot savu lietu kompetentajām iestādēm, viņi saņem tulka pakalpojumus, kad vien tas nepieciešams. Dalībvalstis uzskata par vajadzīgu sniegt minētos pakalpojumus vismaz tādā gadījumā, ja pieteikuma iesniedzēju paredzēts intervēt, kā tas minēts 14. līdz 17. pantā un 34. pantā, un atbilstīga saziņa nevar tikt nodrošināta bez šādiem pakalpojumiem. Tādā gadījumā un citos gadījumos, kad kompetentās iestādes izsauc pieteikuma iesniedzēju, minētie pakalpojumi tiek apmaksāti no valsts līdzekļiem;

c) viņiem neliedz iespēju sazināties ar UNHCR vai ar jebkuru citu organizāciju, kas saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem sniedz juridiskus padomus vai citas konsultācijas pieteikuma iesniedzējiem;

- d) viņiem un attiecīgā gadījumā viņu juridiskajiem konsultantiem vai citiem padomdevējiem saskaņā ar 23. panta 1. punktu ir piekļuve informācijai, kas minēta 10. panta 3. punkta b) apakšpunktā, un informācijai, kuru sniedz 10. panta 3. punkta d) apakšpunktā minētie eksperti, ja atbildīgā iestāde ir ņēmusi vērā minēto informāciju, lai pieņemtu lēmumu par viņu pieteikumu;
- e) viņiem savlaicīgi paziņo, kāds ir atbildīgās iestādes lēmums par viņu pieteikumu. Ja juridiskais konsultants vai cits padomdevējs juridiski pārstāv pieteikuma iesniedzēju, dalībvalsts var izvēlēties paziņot par lēmumu viņam, nevis pieteikuma iesniedzējam;
- f) viņus informē par atbildīgās iestādes lēmumu valodā, ko viņi saprot vai ko ir pamats uzskatīt par viņiem saprotamu, ja viņiem nepalīdz vai viņus nepārstāv juridiskais konsultants vai cits padomdevējs. Sniegtajā informācijā ietver informāciju par to, kā apstrīdēt negatīvu lēmumu saskaņā ar 11. panta 2. punktu.

2. Attiecībā uz procedūrām, kas paredzētas V nodaļā, dalībvalstis nodrošina, ka visi pieteikuma iesniedzēji saņem garantijas, kas ir līdzvērtīgas tām, kuras minētas 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā.

13. pants

Pieteikuma iesniedzēju pienākumi

1. Dalībvalstis pieteikuma iesniedzējiem uzliek par pienākumu sadarboties ar kompetentajām iestādēm, lai tās varētu noskaidrot viņu identitāti un citus elementus, kas minēti Direktīvas 2011/95/ES 4. panta 2. punktā. Dalībvalstis var noteikt pieteikuma iesniedzējiem citus pienākumus sadarboties ar kompetentajām iestādēm, ciktāl šādi pienākumi ir nepieciešami, lai izskatītu pieteikumu.
2. Jo īpaši dalībvalstis var paredzēt, ka:
- a) pieteikuma iesniedzējiem jāziņo kompetentajām iestādēm vai jāierodas tur personiski, vai nu bez kavēšanās, vai noteiktajā laikā;
- b) pieteikuma iesniedzējiem jāiesniedz to īpašumā esošie dokumenti, kas attiecas uz pieteikuma izskatīšanu, piemēram, pase;
- c) pieteikuma iesniedzējiem jāinformē kompetentās iestādes par viņu pašreizējo dzīvesvietu vai adresi un par šīs dzīvesvietas vai adreses maiņu cik ātri vien iespējams. Dalībvalstis var paredzēt, ka pieteikuma iesniedzējam jebkurš paziņojums

jāpieņem pēdējā dzīvesvietā vai adresē, ko viņš attiecīgi ir norādījis;

- d) kompetentās iestādes var pārmeklēt pieteikuma iesniedzēju un priekšmetus, kas atrodas pie viņa. Neskarot jebkādu pārmeklēšanu, ko veic drošības apsvērumu dēļ, pieteikuma iesniedzēja pārmeklēšanu saskaņā ar šo direktīvu veic tā paša dzimuma persona, pilnā mērā ievērojot cilvēka cieņas un fiziskās un psiholoģiskās neaizskaramības principus;
- e) kompetentās iestādes var nofotografēt pieteikuma iesniedzēju; un
- f) kompetentās iestādes var ierakstīt pieteikuma iesniedzēja mutiskās liecības, ar noteikumu, ka viņš ir iepriekš par to informēts.

14. pants

Personiskā intervija

1. Pirms atbildīgā iestāde pieņem lēmumu, pieteikuma iesniedzējam dod iespēju tikt personiski intervētam par viņa starptautiskās aizsardzības pieteikumu, ko veic persona, kura saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir kompetenta veikt šādu interviju. Personiskās intervijas par starptautiskās aizsardzības pieteikuma būtību veic atbildīgās iestādes darbinieki. Šī daļa neskar 42. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

Ja tas, ka starptautiskajai aizsardzībai vienlaikus piesakās liels skaits trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku, atbildīgajai iestādei dara par praktiski neiespējamu veikt savlaicīgas intervijas par katra pieteikumu būtību, dalībvalstis var paredzēt, ka citas iestādes darbinieki uz laiku iesaistās šādu interviju veikšanā. Šādos gadījumos minētās citas iestādes darbinieki iepriekš saņem attiecīgo apmācību, kurā ietver Regulas (ES) Nr. 439/2010 6. panta 4. punkta a) līdz e) apakšpunktā uzskaitītos elementus. Personas, kuras saskaņā ar šo direktīvu veic pieteikuma iesniedzēju personiskās intervijas, ir arī apguvušas vispārīgas zināšanas par problēmām, kas varētu negatīvi ietekmēt pieteikuma iesniedzēja spēju sniegt interviju – piemēram, pazīmes, ka pieteikuma iesniedzējs agrāk varētu būt bijis pakļauts spīdzināšanai.

Ja persona ir iesniegusi starptautiskās aizsardzības pieteikumu savu apgādājamo vārdā, katram apgādājamam pieaugušajam tiek dota iespēja tikt personiski intervētam.

Dalībvalstis valsts tiesību aktos var noteikt gadījumus, kad nepilngadīgajam tiek dota iespēja tikt personiski intervētam.

2. Personisko interviju par pieteikuma būtību var neveikt, ja:

- a) atbildīgā iestāde var pieņemt pozitīvu lēmumu attiecībā uz bēgļa statusu, pamatojoties uz pieejamajiem pierādījumiem; vai
- b) atbildīgā iestāde uzskata, ka pieteikuma iesniedzēja stāvoklis nav piemērots tam, lai viņu intervētu, vai viņu nav iespējams intervēt sakarā ar pastāvīgiem apstākļiem, ko viņš nekontrolē. Šādu gadījumā atbildīgā iestāde konsultējas ar medicīnas speciālistu, lai noteiktu, vai stāvoklis, kas padara pieteikuma iesniedzēju par nepiemērotu intervijas sniegšanai vai nespējīgu sniegt interviju, ir īslaicīgs vai ilgstošs.

Ja personiska intervija saskaņā ar b) apakšpunktu netiek veikta vai, attiecīgā gadījumā, ar apgādājamo, tiek veikti atbilstīgi pasākumi, lai ļautu pieteikuma iesniedzējam vai apgādājamajam iesniegt turpmāku informāciju.

3. Personiskās intervijas neveikšana saskaņā ar šo pantu nekavē atbildīgo iestādi pieņemt lēmumu par starptautiskās aizsardzības pieteikumu.

4. Personiskās intervijas neveikšana saskaņā ar 2. punkta b) apakšpunktu neietekmē nelabvēlīgi atbildīgās iestādes lēmumu.

5. Neatkarīgi no 28. panta 1. punkta dalībvalstis, pieņemot lēmumu par starptautiskās aizsardzības pieteikumu, var ņemt vērā faktu, ka pieteikuma iesniedzējs neieradās uz personisko interviju, ja vien viņam nebija svarīgi neierašanās iemesli.

15. pants

Prasības attiecībā uz personisko interviju

1. Personiskā intervija parasti notiek bez ģimenes locekļu klātbūtnes, ja vien atbildīgā iestāde neuzskata, ka atbilstīgai izskatīšanai ir nepieciešama citu ģimenes locekļu klātbūtne.

2. Personiskā intervija notiek apstākļos, kas nodrošina atbilstīgu konfidencialitāti.

3. Dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka personiskās intervijas tiek veiktas tādos apstākļos, kas ļauj pieteikuma iesniedzējiem sniegt vispusīgu savu pieteikumu pamatojumu. Šajā aspektā dalībvalstis:

- a) nodrošina, ka persona, kas veic interviju, ir kompetenta, lai ņemtu vērā personiskos un vispārējos apstākļus, kas saistīti ar pieteikumu, tostarp pieteikuma iesniedzēja kultūras izcelsmi, dzimumu, seksuālo orientāciju, dzimumidentitāti vai neaizsargātību;

- b) ja vien iespējams, nodrošina, ka pieteikuma iesniedzēju intervē tā paša dzimuma persona, ja pieteikuma iesniedzējs to pieprasa, ja vien atbildīgajai iestādei ir pamats uzskatīt, ka šāda pieprasījuma iemesli nav saistīti ar grūtībām, kuru dēļ pieteikuma iesniedzējs nevarētu saprotami izklāstīt sava pieteikuma iemeslus;

- c) izvēlas tulku, kas spēj nodrošināt atbilstīgu saziņu starp pieteikuma iesniedzēju un personu, kas veic interviju. Saziņa notiek valodā, kurai priekšroku dod pieteikuma iesniedzējs, ja vien nepastāv kāda cita valoda, kuru viņš saprot un kurā viņš ir spējīgs skaidri sazināties. Ja vien iespējams, dalībvalstis nodrošina tā paša dzimuma tulku, ja pieteikuma iesniedzējs to pieprasa, ja vien atbildīgajai iestādei ir pamats uzskatīt, ka šāda pieprasījuma iemesli nav saistīti ar grūtībām, kuru dēļ pieteikuma iesniedzējs nevarētu saprotami izklāstīt sava pieteikuma iemeslus;

- d) nodrošina, ka persona, kas veic interviju par starptautiskās aizsardzības pieteikuma būtību, nav militārajā vai tiesībsardzības formās tērpā;

- e) nodrošina, ka intervijas ar nepilngadīgajiem notiek bērniem piemērotā veidā.

4. Dalībvalstis var paredzēt noteikumus par trešo personu klātbūtni personiskajā intervijā.

16. pants

Personiskās intervijas saturs

Veicot personisku interviju par starptautiskās aizsardzības pieteikuma būtību, atbildīgā iestāde nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējam ir dota pienācīga iespēja izklāstīt elementus, kas vajadzīgi, lai saskaņā ar Direktīvas 2011/95/ES 4. pantu pēc iespējas pilnīgāk pamatotu pieteikumu. Tas ietver iespēju sniegt paskaidrojumu par iespējami trūkstošiem elementiem un/vai jebkādam neatbilstībām vai pretrunām pieteikuma iesniedzēja apgalvojumos.

17. pants

Personiskās intervijas ierakstīšana un ziņojums par to

1. Dalībvalstis nodrošina, ka par katru personisko interviju tiek sagatavots vai nu visaptverošs un ar faktiem pamatots ziņojums, kurā ietilpst visi būtiskie elementi, vai protokols.

2. Dalībvalstis var nodrošināt personiskās intervijas audio vai audiovizuālo ierakstīšanu. Ja tiek veikta šāda ierakstīšana, dalībvalstis nodrošina, ka ieraksts vai tā protokols ir pieejams saistībā ar pieteikuma iesniedzēja lietu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējam personiskās intervijas beigās vai noteiktā laikposmā līdz atbildīgās iestādes lēmuma pieņemšanai ir iespēja mutiski un/vai rakstiski izteikt piezīmes un/vai sniegt precizējumus attiecībā uz jebkādiem kļūdainiem tulkojumiem vai pārpratumiem ziņojumā vai protokolā. Šajā nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējs ir pilnībā informēts par ziņojuma saturu vai protokola būtiskajiem elementiem, vajadzības gadījumā ar tulka palīdzību. Dalībvalstis tad prasa pieteikuma iesniedzējam apstiprināt, ka ziņojuma vai protokola saturs pareizi atspoguļo interviju.

Ja personiskā intervija ir ierakstīta saskaņā ar 2. punktu un ieraksts ir pieļaujams kā pierādījums V nodaļā minētajās pārsūdzības procedūrās, dalībvalstīm nav jāprasa pieteikuma iesniedzējam apstiprināt, ka ziņojuma vai protokola saturs pareizi atspoguļo interviju. Neskarot 16. pantu, ja dalībvalstīs personisko interviju gan protokolē, gan ieraksta, dalībvalstīm nav jāļauj pieteikuma iesniedzējam izteikt piezīmes un/vai sniegt precizējumus par protokolu.

4. Ja pieteikuma iesniedzējs atsakās apstiprināt to, ka ziņojuma vai protokola saturs pareizi atspoguļo personisko interviju, viņa atsacīšanās iemeslus ieraksta pieteikuma iesniedzēja lietā.

Šāda atteikšanās nekavē atbildīgo iestādi pieņemt lēmumu par pieteikumu.

5. Pieteikuma iesniedzējiem un to juridiskajiem konsultantiem vai citiem padomdevējiem, kā noteikts 23. pantā, ir piekļuve ziņojumam vai protokolam un attiecīgā gadījumā ierakstam, pirms atbildīgā iestāde pieņem lēmumu.

Ja dalībvalstīs personisko interviju gan protokolē, gan ieraksta, dalībvalstīm nav jānodrošina ieraksta pieejamība III nodaļā minētajās pirmās instances procedūrās. Šādos gadījumos ieraksta pieejamību tās tomēr nodrošina V nodaļā minētajās pārsūdzības procedūrās.

Neskarot šā panta 3. punktu, ja pieteikumu izskata saskaņā ar 31. panta 8. punktu, dalībvalstis var paredzēt, ka piekļuvi ziņojumam vai protokolam, un vajadzības gadījumā ierakstam piešķir tajā pašā laikā, kad tiek pieņemts lēmums.

18. pants

Medicīniskā pārbaude

1. Ja atbildīgā iestāde uzskata, ka tas ir būtiski, lai izvērtētu starptautiskās aizsardzības pieteikumu saskaņā ar Direktīvas

2011/95/ES 4. pantu, dalībvalstis ar pieteikuma iesniedzēja piekrišanu organizē pieteikuma iesniedzēja medicīnisko pārbaudi attiecībā uz pazīmēm, kas varētu norādīt uz agrāk veiktu vajāšanu vai nodarītu smagu kaitējumu. Dalībvalstis var arī paredzēt, ka pieteikuma iesniedzējs pats organizē šādu medicīnisko pārbaudi.

Pirmajā daļā minētās medicīniskās pārbaudes veic kvalificēti medicīnas speciālisti, un pārbaudžu rezultātus pēc iespējas drīz iesniedz atbildīgajai iestādei. Dalībvalstis var noteikt tos medicīnas speciālistus, kuri drīkst veikt šādas medicīniskās pārbaudes. Pieteikuma iesniedzēja atteikšanās iziet šādu medicīnisko pārbaudi neliedz atbildīgajai iestādei pieņemt lēmumu par starptautiskās aizsardzības pieteikumu.

Medicīniskās pārbaudes, ko veic saskaņā ar šo punktu, apmaksā no valsts līdzekļiem.

2. Ja medicīniskā pārbaude saskaņā ar 1. punktu netiek veikta, dalībvalstis informē pieteikuma iesniedzējus par to, ka viņi pēc savas iniciatīvas un uz sava rēķina var organizēt medicīnisko pārbaudi attiecībā uz pazīmēm, kas varētu norādīt uz agrāk veiktu vajāšanu vai nodarītu smagu kaitējumu.

3. Atbildīgā iestāde 1. un 2. punktā minēto medicīnisko pārbaudžu rezultātus izvērtē kopā ar pārējiem pieteikuma elementiem.

19. pants

Bezmaksas juridiskās un procesuālās informācijas sniegšana procedūrās pirmajā instancē

1. III nodaļā paredzētajās pirmās instances procedūrās dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējiem pēc pieprasījuma un bez maksas tiek sniegta juridiskā un procesuālā informācija, tostarp vismaz informācija par procedūru, ņemot vērā pieteikuma iesniedzēja konkrētos apstākļus. Negatīva lēmuma gadījumā par pieteikumu pirmajā instancē dalībvalstis pieteikumu iesniedzējiem pēc pieprasījuma sniedz arī informāciju – papildus tai, ko sniedz saskaņā ar 11. panta 2. punktu un 12. panta 1. punkta f) apakšpunktu –, lai precīzi izklāstītu šāda lēmuma iemeslus un skaidrotu, kā to var apstrīdēt.

2. Bezmaksas juridiskās un procesuālās informācijas sniegšanai piemēro 21. pantā paredzētos nosacījumus.

20. pants

Bezmaksas juridiskā palīdzība un pārstāvība pārsūdzības procedūrās

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc pieprasījuma tiek garantēta bezmaksas juridiskā palīdzība un pārstāvība pārsūdzības procedūrās, kas paredzētas V nodaļā. Tas ietver vismaz vajadzīgo procesuālo dokumentu sagatavošanu un piedalīšanos pirmās instances tiesas uzklaušīšanā pieteikuma iesniedzēja vārdā.

2. Dalībvalstis var sniegt arī bezmaksas juridisko palīdzību un/vai pārstāvību procedūrās pirmajā instancē, kas paredzētas III nodaļā. Šādos gadījumos 19. pantu nepiemēro.

3. Dalībvalstis var paredzēt, ka šo bezmaksas juridisko palīdzību un pārstāvību nepiešķir, ja tiesa vai cita kompetentā iestāde uzskata, ka pieteikuma iesniedzēja pārsūdzībai nav reālu izredžu gūt panākumus.

Ja lēmumu nepiešķirt šajā punktā paredzēto bezmaksas juridisko palīdzību un pārstāvību pieņem iestāde, kas nav tiesa, dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējam ir tiesības uz efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli, lai minēto lēmumu pārsūdzētu tiesā.

Piemērojot šo punktu, dalībvalstis nodrošina, ka juridiskā palīdzība un pārstāvība netiek patvaļīgi ierobežota un pieteikuma iesniedzēja efektīva pieeja tiesu iestādēm netiek traucēta.

4. Bezmaksas juridiskajai palīdzībai un pārstāvībai piemēro 21. pantā paredzētos nosacījumus.

21. pants

Nosacījumi bezmaksas juridiskās un procesuālās informācijas un bezmaksas juridiskās palīdzības un pārstāvības sniegšanai

1. Dalībvalstis var paredzēt, ka 19. pantā minēto bezmaksas juridisko un procesuālo informāciju sniedz nevalstiskās organizācijas vai valdības iestāžu vai specializētu valsts dienestu amatpersonas.

Direktīvas 20. pantā minēto bezmaksas juridisko palīdzību un pārstāvību šādas personas sniedz tā, kā tas tiek pieļauts vai atļauts saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

2. Dalībvalstis var paredzēt, ka 19. pantā minētā bezmaksas juridiskā un procesuālā informācija un 20. pantā minētā bezmaksas juridiskā palīdzība un pārstāvība tiek sniegta:

a) tikai tiem, kuriem nav pietiekamu līdzekļu; un/vai

b) tikai izmantojot pakalpojumus, ko sniedz juridiskie konsultanti vai citi padomdevēji, kas ir īpaši norādīti valsts tiesību aktos, lai palīdzētu pieteikuma iesniedzējiem un lai viņus pārstāvētu;

Dalībvalstis var paredzēt, ka 20. pantā minētā bezmaksas juridiskā palīdzība un pārstāvība tiek piešķirta tikai saistībā ar tām pārsūdzības procedūrām, kas notiek pirmās instances tiesā saskaņā ar V nodaļu, un nevienā turpmākā pārsūdzībā vai pārskatīšanā, kuru paredz valsts tiesību akti, tostarp atkārtotu pārsūdzības izskatīšanu vai pārskatīšanu.

Dalībvalstis var paredzēt arī to, ka 20. pantā minēto bezmaksas juridisko palīdzību un pārstāvību nepiešķir pieteikuma iesniedzējiem, kuri vairs neatrodas to teritorijā, piemērojot 41. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

3. Dalībvalstis var paredzēt noteikumus attiecībā uz 19. pantā minētās bezmaksas juridiskās un procesuālās informācijas un 20. pantā minētās bezmaksas juridiskās palīdzības un pārstāvības pieprasījumu iesniegšanu un izskatīšanu.

4. Dalībvalstis arī var:

a) noteikt finansiālus ierobežojumus un/vai termiņus attiecībā uz 19. pantā minētās bezmaksas juridiskās un procesuālās informācijas un 20. pantā minētās bezmaksas juridiskās palīdzības un pārstāvības sniegšanu, ar noteikumu, ka šādi ierobežojumi patvaļīgi neierobežo piekļuvi juridiskās un procesuālās informācijas sniegšanai un juridiskajai palīdzībai un pārstāvībai;

b) paredzēt, ka attiecībā uz maksām un citiem izdevumiem pieteikuma iesniedzējiem nepiemēro labvēlīgākus nosacījumus kā tos, ko parasti piemēro dalībvalstu valstspiederīgajiem jautājumos saistībā ar juridisko palīdzību.

5. Dalībvalstis var pieprasīt, lai tām pilnībā vai daļēji atmaksā jebkurus piešķirtos izdevumus, ja un kad pieteikuma iesniedzēja finansiālais stāvoklis ir ievērojami uzlabojies vai ja lēmums piešķirt šādus izdevumus tika pieņemts, pamatojoties uz pieteikuma iesniedzēja sniegtu nepatiesu informāciju.

22. pants

Tiesības uz juridisko palīdzību un pārstāvību visos procedūras posmos

1. Pieteikuma iesniedzējiem dod iespēju uz sava rēķina efektīvi konsultēties ar juridisko konsultantu vai citu padomdevēju, kuru pieļauj vai atļauj valsts tiesību akti, par jautājumiem, kas saistīti ar to starptautiskās aizsardzības pieteikumiem, visos procedūras posmos, tostarp pēc negatīva lēmuma.

2. Dalībvalstis var atļaut nevalstiskajām organizācijām saskaņā ar valsts tiesību aktiem sniegt pieteikuma iesniedzējiem juridisko palīdzību un/vai pārstāvību procedūrās, kas paredzētas III un V nodaļā.

23. pants

Juridiskās palīdzības un pārstāvības kompetence

1. Dalībvalstis nodrošina, ka juridiskais konsultants vai cits padomdevējs, kuru kā tādu pieļauj vai atļauj valsts tiesību akti un kurš sniedz palīdzību vai pārstāv pieteikuma iesniedzēju saskaņā ar valsts tiesību aktu noteikumiem, var piekļūt informācijai pieteikuma iesniedzēja lietā, uz kuras pamata ir pieņemts lēmums vai tiks pieņemts lēmums.

Dalībvalstis var izdarīt izņēmumu gadījumā, ja šādas informācijas vai avotu atklāšana varētu kaitēt valsts drošībai, to organizāciju vai personu drošībai, kas sniedz informāciju, vai to personu drošībai, uz ko informācija attiecas, vai ja varētu tikt kompromitētas izmeklēšanas intereses saistībā ar starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, ko veic dalībvalstu kompetentās iestādes, vai dalībvalstu starptautiskās attiecības. Šādos gadījumos dalībvalstis:

- a) V nodaļā minētajām iestādēm nodrošina piekļuvi šādai informācijai vai avotiem; un
- b) valsts tiesību aktos paredz procedūras, ar ko garantē, ka tiek ievērotas pieteikuma iesniedzēja tiesības uz aizstāvību.

Attiecībā uz b) apakšpunktu piekļuvi šādai informācijai vai avotiem dalībvalstis var jo īpaši piešķirt juridiskajam konsultantam vai citam padomdevējam, kas ir izgājis drošības pārbaudi, ciktāl informācija ir saistīta ar pieteikuma izskatīšanu vai lēmuma pieņemšanu par starptautiskās aizsardzības atņemšanu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka juridiskais konsultants vai cits padomdevējs, kas sniedz palīdzību vai pārstāv pieteikuma iesniedzēju, var piekļūt slēgtajām zonām, piemēram, aizturēšanas vietām un tranzīta zonām, lai varētu konsultēt minēto pieteikuma iesniedzēju saskaņā ar Direktīvas 2013/33/ES 10. panta 4. punktu un 18. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktu.

3. Dalībvalstis atļauj pieteikuma iesniedzējam ierasties uz personisko interviju kopā ar juridisko konsultantu vai citu padomdevēju, kuru kā tādu atļauj vai pieļauj valsts tiesību akti.

Dalībvalstis var noteikt, ka juridiskais konsultants vai cits padomdevējs personiskajā intervijā var iesaistīties tikai tās noslēgumā.

4. Neskarot šo pantu vai 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu, dalībvalstis var paredzēt noteikumus attiecībā uz juridisko konsultantu vai citu padomdevēju klātbūtni visās procedūras intervijās.

Dalībvalstis var pieprasīt pieteikuma iesniedzēja klātbūtni personiskajā intervijā, pat ja viņu saskaņā ar valsts tiesību aktu noteikumiem pārstāv juridiskais konsultants vai padomdevējs, un var pieprasīt, lai pieteikuma iesniedzējs personīgi atbild uz uzdotajiem jautājumiem.

Neskarot 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu, juridiskā konsultanta vai cita padomdevēja neesamība neliedz atbildīgajai iestādei veikt personisku interviju ar pieteikuma iesniedzēju.

24. pants

Pieteikuma iesniedzēji, kuriem vajadzīgas īpašas procesuālās garantijas

1. Dalībvalstis saprātīgā laikposmā pēc tam, kad ir sagatavots starptautiskās aizsardzības pieteikums, izvērtē, vai pieteikuma iesniedzējs ir tāds, kuram ir vajadzīgas īpašas procesuālās garantijas.

2. Šā panta 1. punktā minētā izvērtēšana var tikt iekļauta pastāvošajās valsts procedūrās un/vai Direktīvas 2013/33/ES 22. pantā minētajā izvērtēšanā, un tā nav jāveic kā administratīva procedūra.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja pieteikuma iesniedzēji ir atzīti par pieteikuma iesniedzējiem, kam vajadzīgas īpašas procesuālās garantijas, viņi saņem pienācīgu atbalstu, lai visas patvēruma procedūras laikā viņi varētu izmantot tiesības un pildīt pienākumus, kas paredzēti šajā direktīvā.

Ja šādu pienācīgu atbalstu nevar sniegt saistībā ar 31. panta 8. punktā un 43. pantā minētajām procedūrām, jo īpaši tad, ja dalībvalstis uzskata, ka pieteikuma iesniedzējam spīdzināšanas, izvarošanas vai cita veida nopietnas psiholoģiskas, fiziskas vai seksuālas vardarbības dēļ ir vajadzīgas īpašas procesuālās garantijas, dalībvalstis nepiemēro vai pārtrauc piemērot 31. panta 8. punktu un 43. pantu. Ja pieteikuma iesniedzējiem, uz kuriem saskaņā ar šo daļu nevar attiecināt 31. panta 8. punktu un 43. pantu, dalībvalstis piemēro 46. panta 6. punktu, tās nodrošina vismaz 46. panta 7. punktā paredzētās garantijas.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka vajadzība pēc īpašām procesuālām garantijām saskaņā ar šo direktīvu tiek apmierināta arī tad, ja tā tiek konstatēta vēlākā procedūras posmā, un šādā gadījumā procedūra nav noteikti jāsauc no jauna.

25. pants

Garantijas nepilngadīgajiem bez pavadības

1. Ņemot vērā visas procedūras, kas paredzētas šajā direktīvā, un neskarot 14. līdz 17. panta noteikumus, dalībvalstis:

a) cik ātri vien iespējams veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka pārstāvis pārstāv un sniedz palīdzību nepilngadīgajam bez pavadības, lai dotu viņam iespēju izmantot tiesības un ievērot pienākumus, kas paredzēti šajā direktīvā. Nepilngadīgo bez pavadības nekavējoties informē par pārstāvja iecelšanu. Pārstāvis savus pienākumus veic saskaņā ar bērna interesēm, un šajā nolūkā viņam ir vajadzīgās zināšanas un pieredze. Persona, kas darbojas kā pārstāvis, tiek mainīta tikai tad, kad tas ir nepieciešams. Organizācijas vai indivīdi, kuru intereses ir vai varētu būt pretrunā nepilngadīgā bez pavadības interesēm, nav tiesīgi kļūt par pārstāvjiem. Pārstāvis var arī būt pārstāvis, kas minēts Direktīvā 2013/33/ES;

b) nodrošina, ka pārstāvim tiek sniegta iespēja informēt nepilngadīgo bez pavadības par personiskās intervijas nozīmi un iespējamām sekām un, vajadzības gadījumā, informēt par to, kā sagatavoties personiskajai intervijai. Dalībvalstis nodrošina, ka pārstāvis un/vai juridiskais konsultants vai cits padomdevējs, kura kā tādu pieļauj vai atļauj valsts tiesību akti, piedalās minētajā intervijā un viņam ir iespēja uzdot jautājumus vai sniegt komentārus, ciktāl to atļauj persona, kas veic interviju.

Dalībvalstis var pieprasīt nepilngadīgā bez pavadības klātbūtni personiskajā intervijā, pat ja ir ieradies pārstāvis.

2. Dalībvalstis var atturēties no pārstāvja iecelšanas, ja nepilngadīgais bez pavadības visticamāk, sasniegs 18 gadu vecumu, pirms tiek pieņemts lēmums pirmajā instancē.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka:

a) gadījumā, ja nepilngadīgajam bez pavadības ir personiskā intervija par viņa starptautiskās aizsardzības pieteikumu, kā minēts 14. līdz 17. pantā un 34. pantā, minēto interviju veic persona, kam ir nepieciešamās zināšanas par nepilngadīgo īpašajām vajadzībām;

b) amatpersona, kam ir nepieciešamās zināšanas par nepilngadīgo īpašajām vajadzībām, sagatavo atbildīgās iestādes lēmumu par nepilngadīgā bez pavadības pieteikumu.

4. Nepilngadīgajiem bez pavadības un to pārstāvjiem bez maksas nodrošina juridisko un procesuālo informāciju, kā

minēts 19. pantā, arī attiecībā uz procedūrām saistībā ar IV nodaļā paredzēto starptautiskās aizsardzības atņemšanu.

5. Dalībvalstis var izmantot medicīnisko pārbaudi, lai noteiktu nepilngadīgo bez pavadības vecumu saistībā ar starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, ja pēc vispārīgiem apgalvojumiem vai citām attiecīgam pazīmēm dalībvalstīm ir šaubas par pieteikuma iesniedzēja vecumu. Ja pēc tam dalībvalstis joprojām šaubās par pieteikuma iesniedzēja vecumu, tās pieņem, ka pieteikuma iesniedzējs ir nepilngadīgs.

Visas medicīniskās pārbaudes veic, pilnībā ievērojot personas cieņu un ar vismazāk invazīviem paņēmieniem, un pārbaudes veic kvalificēti medicīnas speciālisti, nodrošinot, lai pārbaūžu rezultāti būtu pēc iespējas uzticamāki.

Ja tiek izmantotas medicīniskās pārbaudes, dalībvalstis nodrošina, ka:

a) nepilngadīgie bez pavadības tiek informēti pirms to starptautiskās aizsardzības pieteikumu izskatīšanas un tādā valodā, kuru viņi saprot vai kuru ir pamats uzskatīt par viņiem saprotamu, par iespēju, ka viņu vecums var tikt noteikts medicīniskajā pārbaudē. Tas ietver informāciju par pārbaudes metodi un iespējamo medicīniskās pārbaudes rezultātu ietekmi uz starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kā arī par sekām, kas varētu rasties, ja nepilngadīgais bez pavadības atsakās no medicīniskās pārbaudes;

b) nepilngadīgie bez pavadības un/vai to pārstāvji piekrīt, ka tiek veikta medicīniskā pārbaude, lai noteiktu attiecīgo nepilngadīgo vecumu; un

c) lēmumu noraidīt tāda nepilngadīgā bez pavadības starptautiskās aizsardzības pieteikumu, kas atteicies no medicīniskās pārbaudes, nebalsta tikai uz minēto atteikšanos.

Fakts, ka nepilngadīgais bez pavadības ir atteicies no medicīniskās pārbaudes, nekavē atbildīgo iestādi pieņemt lēmumu par starptautiskās aizsardzības pieteikumu.

6. Īstenojot šo direktīvu, dalībvalstīm vispirms jāņem vērā bērna intereses.

Ja dalībvalstis patvēruma procedūras laikā personu identificē kā nepilngadīgo bez pavadības, tās var:

a) piemērot vai turpināt piemērot 31. panta 8. punktu tikai tad, ja:

i) pieteikuma iesniedzējs nāk no valsts, kura atbilst kritērijiem, lai to uzskatītu par drošu izcelsmes valsti šīs direktīvas nozīmē; vai

- ii) pieteikuma iesniedzējs ir iesniedzis turpmāku starptautiskās aizsardzības pieteikumu, kas nav nepieņemams saskaņā ar 40. panta 5. punktu; vai
- iii) nopietnu iemeslu dēļ var uzskatīt, ka pieteikuma iesniedzējs dalībvalstī apdraud valsts drošību vai sabiedrisko kārtību, vai pieteikuma iesniedzējs saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir bijis izraidīts no valsts nopietnu sabiedriskās drošības vai sabiedriskās kārtības apsvērumu dēļ;
- b) piemērot vai turpināt piemērot 43. pantu saskaņā ar Direktīvas 2013/33/ES 8. līdz 11. pantu tikai tad, ja:
- i) pieteikuma iesniedzējs nāk no valsts, kura atbilst kritērijiem, lai to uzskatītu par drošu izcelsmes valsti šīs direktīvas nozīmē; vai
- ii) pieteikuma iesniedzējs ir iesniedzis turpmāku pieteikumu; vai
- iii) nopietnu iemeslu dēļ var uzskatīt, ka pieteikuma iesniedzējs dalībvalstī apdraud valsts drošību vai sabiedrisko kārtību, vai pieteikuma iesniedzējs saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir bijis izraidīts no valsts nopietnu sabiedriskās drošības vai sabiedriskās kārtības apsvērumu dēļ; vai
- iv) ir pamatots iemesls uzskatīt, ka valsts, kas nav dalībvalsts, pieteikuma iesniedzējam ir droša trešā valsts saskaņā ar 38. pantu; vai
- v) pieteikuma iesniedzējs ir maldinājis iestādes, iesniedzot viltotus dokumentus; vai
- vi) pieteikuma iesniedzējs ļaunprātīgi ir iznīcinājis vai izmetis personu apliecinošu vai ceļošanas dokumentu, kas būtu palīdzējis noteikt viņa identitāti vai valstspiederību.
- Šā apakšpunkta v) un vi) punktu dalībvalstis var piemērot tikai atsevišķos gadījumos, ja ir nopietns pamats uzskatīt, ka pieteikuma iesniedzējs cenšas slēpt būtiskus elementus, kuru dēļ varētu pieņemt viņam nelabvēlīgu lēmumu, un ar noteikumu, ka pieteikuma iesniedzējam – ņemot vērā nepilngadīgo bez pavadības īpašās procesuālās vajadzības – ir dotas visas iespējas pamatoti izklāstīt v) un vi) punktā minēto darbību iemeslus, tostarp konsultējoties ar savu pārstāvi;
- c) uzskatīt pieteikumu par nepieņemamu saskaņā ar 33. panta 2. punkta c) apakšpunktu, ja valsti, kas nav dalībvalsts, uzskata par pieteikuma iesniedzējam drošu trešo valsti saskaņā ar 38. pantu – ar noteikumu, ka tas ir nepilngadīgā interesēs;

- d) piemērot 20. panta 3. punktā minēto procedūru, ja nepilngadīgā pārstāvim saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir juridiskā kvalifikācija.

Neskarot 41. pantu, dalībvalstis, nepilngadīgajiem bez pavadības piemērojot 46. panta 6. punktu, visos gadījumos nodrošina vismaz 46. panta 7. punktā paredzētās garantijas.

26. pants

Aizturēšana

1. Dalībvalstis neaiztur personu tikai tāpēc, ka viņa ir pieteikuma iesniedzējs. Aizturēšanas pamatojums un nosacījumi, un aizturētajiem pieteikuma iesniedzējiem pieejamās garantijas ir saskaņā ar Direktīvu 2013/33/ES.

2. Ja pieteikuma iesniedzējs tiek aizturēts, dalībvalstis nodrošina, ka pastāv iespēja paātrināti veikt izskatīšanu tiesā saskaņā ar Direktīvu 2013/33/ES.

27. pants

Procedūra pieteikuma atsaukšanas gadījumā

1. Ciktāl dalībvalstis paredz pieteikuma skaidras atsaukšanas iespēju saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kad pieteikuma iesniedzējs skaidri atsauc savu starptautiskās aizsardzības pieteikumu, dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgā iestāde pieņem lēmumu vai nu pārtraukt pieteikuma izskatīšanu, vai noraidīt pieteikumu.

2. Dalībvalstis var arī pieņemt lēmumu, ka atbildīgā iestāde var nolemt pārtraukt izskatīšanu bez lēmuma pieņemšanas. Minētajā gadījumā dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgā iestāde izdara par to ierakstu pieteikuma iesniedzēja lietā.

28. pants

Procedūra pieteikuma netiešas atsaukšanas vai atteikšanās gadījumā

1. Ja pastāv vērā ņemams iemesls uzskatīt, ka pieteikuma iesniedzējs ir netieši atsaucis vai atteicies no sava pieteikuma, dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgā iestāde pieņem lēmumu vai nu pārtraukt izskatīšanu, vai noraidīt pieteikumu, ar noteikumu, ka atbildīgā iestāde uzskata pieteikumu par nepamatotu, pamatojoties uz tā būtības atbilstīgu izskatīšanu saskaņā ar Direktīvas 2011/95/ES 4. pantu.

Dalībvalstis var pieņemt, ka pieteikuma iesniedzējs ir netieši atsaucis vai atteicies no sava starptautiskās aizsardzības pieteikuma, ja ir jo īpaši noskaidrots, ka:

- a) viņš nav atbildējis uz prasību sniegt informāciju, kas ir būtiska viņa pieteikumam saistībā ar Direktīvas 2011/95/ES 4. pantu, vai nav ieradies uz personisko interviju, kā paredzēts šīs direktīvas 14. līdz 17. pantā, ja vien pieteikuma iesniedzējs savlaicīgi pierāda, ka nav izpildījis šīs prasības no viņa neatkarīgu apstākļu dēļ;

b) viņš ir aizbēdzis vai bez atļaujas atstājis vietu, kur dzīvoja vai tika turēts, saprātīgā laikā neinformējot par to atbildīgo iestādi, vai viņš savlaicīgi nav izpildījis ziņošanas pienākumu vai citas saistības sniegt informāciju, ja vien pieteikuma iesniedzējs pierāda, ka tas noticis no viņa neatkarīgu apstākļu dēļ.

Lai īstenotu šos noteikumus, dalībvalstis var noteikt termiņus vai izstrādāt pamatnostādnes.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējam, kas atkal piesakās atbildīgajā iestādē pēc tam, kad ir pieņemts lēmums pārtraukt izskatīšanu, kā minēts šā panta 1. punktā, ir tiesības pieprasīt, ka viņa lietas izskatīšana tiek atsākta, vai iesniegt jaunu pieteikumu, kuram nepiemēro 40. un 41. pantā minēto procedūru.

Dalībvalstis var paredzēt termiņu – vismaz deviņus mēnešus –, pēc kura pieteikuma iesniedzēja lietas izskatīšanu vairs nevar atsākt, vai jauno pieteikumu var uztvert kā turpmāku pieteikumu un piemērot tam 40. un 41. pantā minēto procedūru. Dalībvalstis var paredzēt, ka pieteikuma iesniedzēja lietas izskatīšanu var atsākt tikai vienu reizi.

Dalībvalstis nodrošina, ka šāda persona netiek pārvietota pretēji neizraidīšanas principam.

Dalībvalstis var ļaut atbildīgajai iestādei atsākt izskatīšanu tajā posmā, kad tā tika pārtraukta.

3. Šis pants neskar Regulu (ES) Nr. 604/2013.

29. pants

UNHCR loma

1. Dalībvalstis ļauj UNHCR:

- a) piekļūt pieteikuma iesniedzējiem, tostarp tiem, kas ir aizturēti, atrodas pie robežas un tranzīta zonās;
- b) piekļūt informācijai par individuāliem starptautiskās aizsardzības pieteikumiem, procedūras gaitu un pieņemtajiem lēmumiem, ar noteikumu, ka pieteikuma iesniedzējs tam piekrist;
- c) veicot uzraudzības pienākumus saskaņā ar Ženēvas konvencijas 35. pantu, paust savus uzskatus jebkurai kompetentajai iestādei par individuāliem starptautiskās aizsardzības pieteikumiem jebkurā procedūras posmā.

2. Šā panta 1. punkts attiecas arī uz organizāciju, kas darbojas attiecīgās dalībvalsts teritorijā UNHCR vārdā saskaņā ar vienošanos ar minēto dalībvalsti.

30. pants

Informācijas vākšana par individuāliem gadījumiem

Lai izskatītu individuālus gadījumus, dalībvalstis:

- a) neatklāj informāciju par individuāliem starptautiskās aizsardzības pieteikumiem vai faktu, ka pieteikums ir ticis sagatavots, iespējamiem vajātājiem vai personām, kas nodarījušas smagu kaitējumu;
- b) neiegūst informāciju no iespējamiem vajātājiem vai personām, kas nodarījušas smagu kaitējumu tādā veidā, lai šādas personas tiktu tieši informētas par faktu, ka konkrētais pieteikuma iesniedzējs ir sagatavojis pieteikumu, kā arī, ja šādi tiktu kaitēts pieteikuma iesniedzēja vai viņa apgādājamo fiziskajai veselībai vai to viņa ģimenes locekļu brīvībai un drošībai, kas joprojām dzīvo izcelsmes valstī.

III NODAĻA

PIRMĀS INSTANCES PROCEDŪRAS

I SADAĻA

31. pants

Izskatīšanas procedūra

1. Dalībvalstis apstrādā starptautiskās aizsardzības pieteikumus izskatīšanas procedūrā saskaņā ar pamatprincipiem un garantijām, kas izklāstītas II nodaļā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka izskatīšanas procedūra tiek pabeigta, cik ātri vien iespējams, neskarot atbilstīgu un pilnīgu izvērtēšanu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka izskatīšanas procedūra tiek pabeigta sešos mēnešos pēc pieteikuma iesniegšanas.

Ja uz pieteikumu attiecas Regulā (ES) Nr. 604/2013 izklāstītā procedūra, sešu mēnešu termiņš sākas no brīža, kad par tā izvērtēšanu atbildīgā dalībvalsts ir noteikta saskaņā ar minēto regulu, pieteikuma iesniedzējs atrodas minētās dalībvalsts teritorijā un kompetentā iestāde par viņu ir uzņēmusies atbildību.

Dalībvalstis var pagarināt šajā punktā noteikto sešu mēnešu termiņu vēl uz laikposmu, kas nepārsniedz deviņus mēnešus, ja:

- a) ir iesaistīti sarežģīti faktiski un/vai juridiski jautājumi;

b) uz starptautisko aizsardzību vienlaikus pretendē liels skaits trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku, kas praksē ļoti lielā mērā apgrūrina procedūras pabeigšanu sešu mēnešu termiņā;

c) kavēšanos var nepārprotami saistīt ar to, ka pieteikuma iesniedzējs nav ievērojis savus pienākumus saskaņā ar 13. pantu.

Izņēmuma kārtā dalībvalstis pienācīgi pamatotos apstākļos var pārsniegt šajā punktā noteiktos termiņus par ilgākais trim mēnešiem, ja tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu starptautiskās aizsardzības pieteikuma atbilstīgu un pilnīgu izskatīšanu.

4. Neskarot Direktīvas 2011/95/ES 13. un 18. pantu, dalībvalstis var atlikt izskatīšanas procedūras pabeigšanu, ja paredzams, ka atbildīgā iestāde nevarēs pieņemt lēmumu 3. punktā noteiktajos termiņos, jo izcelsmes valstī ir neskaidrs stāvoklis, kas varētu būt īslaicīgs. Šādā gadījumā dalībvalstis:

a) vismaz reizi sešos mēnešos veic pārbaudes par stāvokli minētajā izcelsmes valstī;

b) savlaicīgi informē attiecīgos pieteikuma iesniedzējus par atlikšanas iemesliem;

c) savlaicīgi informē Komisiju par procedūru atlikšanu attiecībā uz minēto izcelsmes valsti.

5. Jebkurā gadījumā dalībvalstis pabeidz izskatīšanas procedūru ilgākais divdesmit vienā mēnesī no pieteikuma iesniegšanas.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja lēmumu nevar pieņemt sešos mēnešos, attiecīgais pieteikuma iesniedzējs tiek:

a) informēts par aizkavēšanos; un

b) pēc viņa pieprasījuma saņem informāciju par kavējuma iemesliem un laikposmu, kurā gaidāms lēmums par viņa pieteikumu.

7. Dalībvalstis var noteikt prioritātes starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanai saskaņā ar pamatprincipiem un garantijām, kas noteiktas II nodaļā, jo īpaši:

a) ja pieteikums šķiet pienācīgi pamatots;

b) ja pieteikuma iesniedzējs ir neaizsargāts Direktīvas 2013/33/ES 22. panta nozīmē vai viņam ir nepieciešamas īpašas procesuālās garantijas, jo īpaši nepilngadīgajiem bez pavadības.

8. Dalībvalstis var paredzēt, ka izvērtēšanas procedūra saskaņā ar pamatprincipiem un garantijām, kas minētas II nodaļā, tiek paātrināta un/vai veikta pie robežas vai tranzīta zonās saskaņā ar 43. pantu, ja:

a) pieteikuma iesniedzējs, iesniedzot savu pieteikumu un izklāstot faktus, ir norādījis tikai tos jautājumus, kas nav svarīgi izvērtēšanā par to, vai viņu var kvalificēt kā bēgli vai kā personu, kas ir tiesīga saņemt alternatīvo aizsardzību saskaņā ar Direktīvu 2011/95/ES; vai

b) pieteikuma iesniedzējs ir no drošas izcelsmes valsts šīs direktīvas nozīmē; vai

c) pieteikuma iesniedzējs ir maldinājis iestādes, iesniedzot nepatiesu informāciju vai dokumentus vai neiesniedzot atbilstīgu informāciju vai dokumentus saistībā ar savu identitāti un/vai valstspiederību, kas varētu negatīvi ietekmēt lēmumu; vai

d) pastāv iespējamība, ka pieteikuma iesniedzējs ļaunprātīgi ir iznīcinājis vai izmetis personu apliecinošu dokumentu vai ceļošanas dokumentu, kas būtu palīdzējis noteikt viņa identitāti vai valstspiederību; vai

e) pieteikuma iesniedzējs ir iesniedzis nepārprotami nekonsekventu un pretrunīgu, nepārprotami nepatiesu vai acīmredzami neticamu informāciju, kas ir pretrunā pietiekami pārbaudītai izcelsmes valsts informācijai, tādējādi padarot viņa prasību nepārliciecināšu saistībā ar to, vai viņš ir kvalificējams kā alternatīvās aizsardzības saņēmējs saskaņā ar Direktīvu 2011/95/ES; vai

f) pieteikuma iesniedzējs ir iesniedzis turpmāku starptautiskās aizsardzības pieteikumu, kas nav nepieņemams saskaņā ar 40. panta 5. punktu; vai

g) pieteikuma iesniedzējs iesniedz pieteikumu galvenokārt tāpēc, lai kavētu vai izjauktu agrāka vai nenovēršama lēmuma spēkā stāšanos, kā rezultātā tiktu īstenota viņa pārvietošana; vai

h) pieteikuma iesniedzējs nelikumīgi ieceļojis dalībvalsts teritorijā vai nelikumīgi paldzinājis savu uzturēšanos un bez vērā ņemama iemesla nav sevi stādījis priekšā iestādēm vai nav sagatavojis starptautiskās aizsardzības pieteikumu cik ātri vien iespējams, ņemot vērā viņa ieceļošanas apstākļus; vai

- i) pieteikuma iesniedzējs atsakās izpildīt pienākumu nodot savu pirkstu nospiedumus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 603/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu Regulu (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, un par dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu pieprasījumiem veikt salīdzināšanu ar *Eurodac* un Eiropola datiem tiesībaizsardzības nolūkos ⁽¹⁾; vai
- j) pieteikuma iesniedzēju nopietnu iemeslu dēļ var uzskatīt par draudu dalībvalsts valsts drošībai vai sabiedriskajai kārtībai, vai pieteikuma iesniedzējs ir bijis izraidīts sabiedriskās drošības vai kārtības iemeslu dēļ saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
9. Dalībvalstis nosaka termiņus lēmuma pieņemšanai procedūrā pirmajā instancē saskaņā ar 8. punktu. Minētie termiņi ir saprātīgi.

Neskarot 3. līdz 5. punktu, dalībvalstis var pārsniegt minētos termiņus, ja tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu starptautiskās aizsardzības pieteikuma atbilstīgu un pilnīgu izvērtēšanu.

32. pants

Nepamatoti pieteikumi

1. Neskarot 27. pantu, dalībvalstis var uzskatīt pieteikumu par nepamatotu tikai tadā gadījumā, ja atbildīgā iestāde ir noteikusi, ka pieteikuma iesniedzējs nav tiesīgs saņemt starptautisko aizsardzību saskaņā ar Direktīvu 2011/95/ES.

2. Nepamatotu pieteikumu gadījumos, uz kuriem attiecas jebkurš no apstākļiem, kas minēts 31. panta 8. punktā, dalībvalstis var arī uzskatīt pieteikumu par acimredzami nepamatotu, ja tas ir noteikts kā tāds valsts tiesību aktos.

II SADAĻA

33. pants

Nepieņemami pieteikumi

1. Papildus gadījumiem, kad pieteikums netiek izskatīts saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 604/2013, dalībvalstīm nav jāizvērtē, vai pieteikuma iesniedzējs ir tiesīgs saņemt starptautisko aizsardzību saskaņā ar Direktīvu 2011/95/ES, ja pieteikums tiek uzskatīts par nepieņemamu saskaņā ar šo pantu.

2. Dalībvalstis var uzskatīt starptautiskās aizsardzības pieteikumu par nepieņemamu tikai tad, ja:

- a) cita dalībvalsts ir piešķirusi starptautisko aizsardzību;
- b) valsts, kas nav dalībvalsts, tiek uzskatīta par pieteikuma iesniedzēja pirmo patvēruma valsti saskaņā ar 35. pantu;
- c) valsts, kas nav dalībvalsts, tiek uzskatīta par pieteikuma iesniedzējam drošu trešo valsti saskaņā ar 38. pantu;
- d) pieteikums ir turpmāks pieteikums, kurā nav ietverti jauni elementi vai konstatējumi, kas saistīti ar izvērtēšanu, vai pieteikuma iesniedzējs ir kvalificējams kā bēglis vai persona, kas ir tiesīga saņemt alternatīvo aizsardzību atbilstīgi Direktīvai 2011/95/ES, vai tādus nav iesniedzis pieteikuma iesniedzējs; vai
- e) pieteikuma iesniedzēja apgādājamaais iesniedz pieteikumu pēc tam, kad viņš saskaņā ar 7. panta 2. punktu piekrita, ka viņa lieta ir daļa no pieteikuma, kas iesniegts viņa vārdā, un nav faktu, kas saistīti ar apgādājamā situāciju un kas attaisno atsevišķu pieteikumu.

34. pants

Īpašie noteikumi intervijai par pieņemamību

1. Pirms atbildīgā iestāde pieņem lēmumu par starptautiskās aizsardzības pieteikuma pieņemamību, dalībvalstis ļauj pieteikuma iesniedzējiem paust savus uzskatus par 33. pantā minēto pamatojumu piemērošanu viņu konkrētajiem apstākļiem. Šim nolūkam dalībvalstis veic personisku interviju par pieteikuma pieņemamību. Dalībvalstis var pieļaut izņēmumus tikai saskaņā ar 42. pantu turpmāka pieteikuma gadījumā.

Šis punkts neskar šīs direktīvas 4. panta 2. punkta a) apakšpunktu un Regulas (ES) Nr. 604/2013 5. pantu.

2. Dalībvalstis var paredzēt, ka personisko interviju par starptautiskās aizsardzības pieteikuma pieņemamību veic iestāžu, kas nav atbildīgā iestāde, darbinieki. Šādos gadījumos dalībvalstis nodrošina, ka šādi darbinieki iepriekš saņem nepieciešamo pamatapmācību, jo īpaši attiecībā uz starptautiskajām cilvēktiesībām, Savienības *acquis* patvēruma jomā un intervēšanas metodēm.

III SADAĻA

35. pants

Pirmās patvēruma valsts koncepcija

Valsts var tikt uzskatīta par pirmo patvēruma valsti konkrētam pieteikuma iesniedzējam, ja:

⁽¹⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 1. lpp.

- a) viņš minētajā valstī ir ticis atzīts par bēgli un viņš joprojām var gūt labumu no minētās aizsardzības; vai
- b) viņš bauda citādu pietiekamu aizsardzību minētajā valstī, tostarp priekšrocības no neizraidīšanas principa,

ar noteikumu, ka viņš tiks atpakaļuzņemts minētajā valstī.

Piemērojot pirmās patvēruma valsts koncepciju konkrētiem pieteikuma iesniedzēja apstākļiem, dalībvalstis var ņemt vērā 38. panta 1. punktu. Pieteikuma iesniedzējam ļauj apstrīdēt pirmās patvēruma valsts koncepcijas piemērošanu viņa konkrētajiem apstākļiem.

36. pants

Drošas izcelsmes valsts koncepcija

1. Trešā valsts, kas norādīta kā droša izcelsmes valsts saskaņā ar šo direktīvu, var pēc individuālas pieteikuma izskatīšanas tikt uzskatīta par drošu izcelsmes valsti konkrētajam pieteikuma iesniedzējam tikai tad, ja:

- a) viņam ir minētās valsts valstspiederība; vai
- b) viņš ir bezvalstnieks un pirms tam bija pastāvīgi dzīvojis minētajā valstī;

un viņš nav iesniedzis nekādu nopietnu pamatojumu, lai uzskatītu, ka valsts nav droša izcelsmes valsts viņa konkrētajos apstākļos un saistībā ar viņa kvalificēšanu kā bēgli vai kā personu, kurai ir tiesības uz alternatīvo aizsardzību saskaņā ar Direktīvu 2011/95/ES.

2. Dalībvalstis valsts tiesību aktos paredz turpmākus noteikumus un kārtību drošas izcelsmes valsts koncepcijas piemērošanai.

37. pants

Trešo valstu norādīšana par drošām izcelsmes valstīm saskaņā ar valsts tiesību aktiem

1. Dalībvalstis var saglabāt vai ieviest tiesību aktus, kas ļauj saskaņā ar I pielikumu norādīt drošas izcelsmes valstis, lai izskatītu starptautiskās aizsardzības pieteikumus.
2. Dalībvalstis regulāri pārskata situāciju trešās valstīs, kas saskaņā ar šo pantu ir norādītas kā drošas izcelsmes valstis.
3. Vērtējums par to, vai valsts ir droša izcelsmes valsts saskaņā ar šo pantu, balstās uz dažādiem informācijas avotiem, tostarp jo īpaši informāciju no citām dalībvalstīm, EPAB, UNHCR, Eiropas Padomes un citām atbilstīgām starptautiskajām organizācijām.

4. Dalībvalstis paziņo Komisijai par valstīm, kas ir norādītas kā drošas izcelsmes valstis saskaņā ar šo pantu.

38. pants

Drošas trešās valsts koncepcija

1. Dalībvalstis var piemērot drošas trešās valsts koncepciju tikai tad, ja kompetentās iestādes ir pārliecinātas, ka personai, kas lūdz starptautisko aizsardzību, attiecīgajā trešā valstī piemēros šādus principus:

- a) dzīvība un brīvība netiek pakļauta briesmām, pamatojoties uz rasi, reliģiju, tautību, piederību konkrētai sociālajai grupai vai politisko uzskatu dēļ;
- b) nepastāv smaga kaitējuma risks, kā definēts Direktīvā 2011/95/ES;
- c) tiek ievērots neizraidīšanas princips saskaņā ar Ženēvas konvenciju;
- d) tiek ievērots aizliegums viņu pārvietot, pārkāpjot tiesības netikt pakļautam spīdzināšanai un cietsirdīgai, necilvēcīgai vai pazemojošai attieksmei, kā noteikts starptautiskajos tiesību aktos; un
- e) pastāv iespēja pieprasīt bēgļa statusu un, ja viņš tiek atzīts par bēgli, saņemt aizsardzību saskaņā ar Ženēvas konvenciju.

2. Drošas trešās valsts koncepcijas piemērošanā ievēro noteikumus, kas noteikti valsts tiesību aktos, tostarp:

- a) noteikumus, kas pieprasa saistību starp pieteikuma iesniedzēju un attiecīgo trešo valsti, uz kā pamata minētajai personai pamatoti doties uz minēto valsti;
- b) noteikumus par metodoloģiju, ar kuras palīdzību kompetentās iestādes pārliecinās, ka drošas trešās valsts koncepcija var tikt piemērota konkrētai valstij vai konkrētam pieteikuma iesniedzējam. Šāda metodoloģija katrā konkrētā gadījumā ietver apsvērumus par valsts drošību konkrētam pieteikuma iesniedzējam un/vai valsts norādi par valstīm, kas parasti tiek uzskatītas par drošām;
- c) noteikumus saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem, kas ļauj veikt individuālu izvērtēšanu par to, vai attiecīgā trešā valsts ir droša konkrētajam pieteikuma iesniedzējam, un kas ļauj pieteikuma iesniedzējam vismaz apstrīdēt drošas trešās valsts koncepcijas piemērošanu, pamatojoties uz to, ka trešā valsts nav droša viņa konkrētajos apstākļos. Pieteikuma iesniedzējam ļauj arī apstrīdēt to, ka starp viņu un trešo valsti pastāv saistība saskaņā ar a) apakšpunktu.

3. Īstenojot lēmumu, kas balstīts vienīgi uz šo pantu, dalībvalstis:

- a) informē par to pieteikuma iesniedzēju; un
- b) izsniedz viņam dokumentu, informējot trešās valsts iestādes minētās valsts valodā, ka pieteikums nav ticis izskatīts pēc tā būtības.

4. Ja trešā valsts neļauj pieteikuma iesniedzējam ieceļot tās teritorijā, dalībvalstis nodrošina, ka piekļuve procedūrai tiek sniegta saskaņā ar pamatprincipiem un garantijām, kas izklāstītas II nodaļā.

5. Dalībvalstis periodiski informē Komisiju par valstīm, kurām šī koncepcija tiek piemērota saskaņā ar šā panta noteikumiem.

39. pants

Drošas Eiropas trešās valsts koncepcija

1. Dalībvalstis var paredzēt, ka nekāda vai nepilnīga starptautiskās aizsardzības pieteikuma un pieteikuma iesniedzēja drošības izvērtēšana viņa konkrētajos apstākļos, kā norādīts II nodaļā, nenotiek gadījumos, kad kompetentā iestāde pamatojoties uz faktiem ir noteikusi, ka pieteikuma iesniedzējs vēlas ieceļot vai ir nelegāli ieceļojis dalībvalsts teritorijā no drošas trešās valsts saskaņā ar 2. punktu.

2. Trešā valsts var tikt uzskatīta par drošu trešo valsti 1. punkta piemērošanas nolūkā, ja:

- a) tā ir ratificējusi un ievēro Ženēvas konvencijas noteikumus bez jebkādiem ģeogrāfiskiem ierobežojumiem;
- b) tajā pastāv patvēruma procedūra, kas noteikta tiesību aktos; un
- c) tā ir ratificējusi Eiropas konvenciju par cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzību un ievēro tās noteikumus, tostarp standartus attiecībā uz efektīvu tiesisko aizsardzību

3. Pieteikuma iesniedzējam ir atļauts apstrīdēt drošas Eiropas trešās valsts koncepcijas piemērošanu, pamatojoties uz to, ka attiecīgā trešā valsts nav droša viņa konkrētajos apstākļos.

4. Attiecīgās dalībvalstis valsts tiesību aktos nosaka kārtību, lai īstenotu 1. punkta noteikumus un to lēmumu sekas, kuri pieņemti, ievērojot minētos noteikumus, saskaņā ar neizraidīšanas principu, tostarp paredzot izņēmumus no šā panta piemērošanas humanitāru vai politisku iemeslu vai starptautisko publisko tiesību dēļ.

5. Īstenojot lēmumu, kas balstīts tikai uz šo pantu, attiecīgās dalībvalstis:

- a) informē par to pieteikuma iesniedzēju; un
- b) izsniedz viņam dokumentu, informējot trešās valsts iestādes minētās valsts valodā, ka pieteikums nav ticis izvērtēts pēc tā būtības.

6. Ja droša trešā valsts neuzņem atpakaļ pieteikuma iesniedzēju, dalībvalstis nodrošina, ka piekļuve procedūrai tiek nodrošināta saskaņā ar pamatprincipiem un garantijām, kas izklāstītas II nodaļā.

7. Dalībvalstis periodiski informē Komisiju par valstīm, kurām šī koncepcija tiek piemērota saskaņā ar šo pantu.

IV SADAĻA

40. pants

Turpmāks pieteikums

1. Ja persona, kas ir pieteikusies uz starptautisko aizsardzību dalībvalstī, sniedz papildu paziņojumus vai turpmāku pieteikumu tajā pašā dalībvalstī, minētā dalībvalsts pārbauda šos turpmākos paziņojumus vai turpmākā pieteikuma elementus saskaņā ar iepriekšējā pieteikuma izskatīšanu vai saskaņā ar tāda lēmuma izskatīšanu, kas atrodas pārskatīšanas vai pārsūdzības procesā, ciktāl kompetentās iestādes var ņemt vērā un apsvērt visus elementus, kas ir pamatā turpmākajiem paziņojumiem vai turpmākajam pieteikumam.

2. Lai pieņemtu lēmumu par starptautiskās aizsardzības pieteikuma pieņemamību saskaņā ar 33. panta 2. punkta d) apakšpunktu, turpmākais starptautiskās aizsardzības pieteikums tiek vispirms pakļauts sākotnējai izskatīšanai attiecībā uz to, vai ir konstatēti vai pieteikuma iesniedzējs ir iesniedzis jaunus elementus vai faktus, kas attiecas uz pārbaudi, vai viņš ir kvalificējams kā starptautiskās aizsardzības saņēmējs saskaņā ar Direktīvu 2011/95/ES.

3. Ja sākotnējā izskatīšanā, kas minēta 2. punktā, tiek konstatēti vai pieteikuma iesniedzējs ir iesniedzis jaunus elementus vai faktus, kas ievērojami palielina iespēju pieteikuma iesniedzējam tikt kvalificētam kā starptautiskās aizsardzības saņēmējam saskaņā ar Direktīvu 2011/95/ES, pieteikumu turpina izskatīt saskaņā ar II nodaļu. Dalībvalstis var paredzēt arī citus iemeslus, kuru dēļ turpināt izskatīt turpmāku pieteikumu.

4. Dalībvalstis var paredzēt, ka pieteikumu turpinās izskatīt tikai tad, ja attiecīgais pieteikuma iesniedzējs iepriekšējā procedūrā nevarēja, nebūdam pie tā vainīgs, izvērtēt situācijas, kas aprakstītas šā panta 2. un 3. punktā, jo īpaši izmantojot savas tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību saskaņā ar 46. pantu.

5. Ja turpmāku pieteikumu tālāk neizskata saskaņā ar šo pantu, to uzskata par nepieņemamu saskaņā ar 33. panta 2. punkta d) apakšpunktu.

6. Procedūru, kas minēta šajā pantā, var arī piemērot gadījumā, ja:

- a) apgādājamaais iesniedz pieteikumu pēc tam, kad viņš saskaņā ar 7. panta 2. punktu ir piekritis, ka viņa lieta ir daļa no pieteikuma, kas iesniegts viņa vārdā; un/vai
- b) neprecēts nepilngadīgais iesniedz pieteikumu pēc tam, kad pieteikums ir iesniegts tās vārdā saskaņā ar 7. panta 5. punkta c) apakšpunktu.

Minētajos gadījumos sākotnējā izskatīšana, kas minēta 2. punktā, sastāvēs no izvērtēšanas par to, vai pastāv fakti saistībā ar apgādājama vai neprecēta nepilngadīgā situāciju, kas pamato atsevišķu pieteikumu.

7. Ja persona, attiecībā uz kuru ir jāizpilda pārsūtīšanas lēmums saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 604/2013 iesniedz papildu paziņojumus vai turpmāku pieteikumu nosūtošajā dalībvalstī, minētos paziņojumus vai turpmākos pieteikumus izvērtē atbilstīgā dalībvalstī, kā definēts minētajā regulā, saskaņā ar šo direktīvu.

41. pants

Izņēmumi attiecībā uz tiesībām palikt turpmāku pieteikumu gadījumā

1. Dalībvalstis var pieļaut izņēmumu attiecībā uz tiesībām palikt teritorijā, ja persona:

- a) ir iesniegusi pirmo turpmāko pieteikumu, kas netiek tālāk izvērtēts saskaņā ar 40. panta 5. punktu, galvenokārt tāpēc, lai kavētu vai izjauktu tāda lēmuma izpildi, kā rezultātā nekavējoties tiktu īstenota viņa pārvietošana no minētās dalībvalsts; vai
- b) iesniedz citu turpmāku pieteikumu tajā pašā dalībvalstī pēc galīgā lēmuma uzskatīt pirmo turpmāko pieteikumu par nepieņemamu saskaņā ar 40. panta 5. punktu vai pēc galīgā lēmuma noraidīt minēto pieteikumu kā nepamatotu.

Dalībvalstis var pieļaut šādu izņēmumu tikai tad, ja atbildīgā iestāde uzskata, ka atgriešanas lēmuma rezultāts nebūs tieša vai netieša izraidīšana, pārkāpjot minētās dalībvalsts starptautiskās un Savienībā noteiktās saistības.

2. Šā panta 1. punktā minētajos gadījumos dalībvalstis var arī:

- a) atkāpties no termiņiem, kas parasti ir piemērojami paātrinātās procedūrās, saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ja izskatīšanas procedūra tiek paātrināta saskaņā ar 31. panta 8. punkta g) apakšpunktu;
- b) atkāpties no termiņiem, kas parasti ir piemērojami pieņemamības procedūrām, kuras paredzētas 33. un 34. pantā, saskaņā ar valsts tiesību aktiem; un/vai
- c) atkāpties no 46. panta 8. punkta.

42. pants

Procedūras noteikumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzēji, kuru pieteikumi ir pakļauti sākotnējai izskatīšanai saskaņā ar 40. pantu, izmanto garantijas, kas paredzētas 12. panta 1. punktā.

2. Dalībvalstis var noteikt valsts tiesību aktos noteikumus par sākotnējo izskatīšanu saskaņā ar 40. pantu. Minētie noteikumi *inter alia* var:

- a) uzlikt pienākumu pieteikuma iesniedzējam norādīt faktus un pierādījumus, kas pamato jauno procedūru;
- b) ļaut veikt sākotnējo izskatīšanu, pamatojoties tikai uz rakstiskajiem iesniegumiem, bez personiskās intervijas, izņemot 40. panta 6. punktā norādītos gadījumus.

Minētie noteikumi nepadara neiespējamu pieteikuma iesniedzēju piekļuvi jaunai procedūrai, tāpat arī tie nav par iemeslu šādas piekļuves atcelšanai vai tās ievērojamai ierobežošanai.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējs ir atbilstīgi informēts par sākotnējās izskatīšanas rezultātiem un, ja pieteikums netiks tālāk izvērtēts, par iemesliem, kāpēc tā notiek, un iespējām pārsūdzēt lēmumu vai pieprasīt tā pārskatīšanu.

V SADAĻA

43. pants

Robežprocedūras

1. Dalībvalstis var nodrošināt procedūras saskaņā ar pamatprincipiem un garantijām, kas minētas II nodaļā, lai pieņemtu lēmumu pie dalībvalsts robežas vai tranzīta zonā par:

- a) to pieteikumu pieņemamību saskaņā ar 33. pantu, kas sagatavoti šādās vietās; un/vai

b) pieteikumu būtību, ja tiek piemērota 31. panta 8. punktā minētā procedūra.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka lēmums saistībā ar 1. punktā paredzētajām procedūrām tiek pieņemts saprātīgā laikā. Ja lēmums nav pieņemts četrās nedēļās, pieteikuma iesniedzējam tiek atļauts ieceļot dalībvalsts teritorijā, lai viņa pieteikums tiktu izskatīts saskaņā ar citiem šīs direktīvas noteikumiem.

3. Ja ierodas liels skaits trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku, kas iesniedz starptautiskās aizsardzības pieteikumus pie robežas vai tranzīta zonā, un tas 1. punkta noteikumu piemērošanu praksē padara neiespējamu, minētās procedūras var arī tikt piemērotas, ja un kamēr šie trešās valsts valstspiederīgie vai bezvalstnieki ir izmitināti vietās, kas atrodas netālu no robežas vai tranzīta zonas.

IV NODAĻA

STARPTAUTISKĀS AIZSARDZĪBAS ATŅĒMŠANAS PROCEDŪRAS

44. pants

Starptautiskās aizsardzības atņemšana

Dalībvalstis nodrošina, ka izvērtēšanu, lai konkrētai personai atņemtu starptautisko aizsardzību, var uzsākt, ja tiek konstatēti jauni elementi vai atklājas fakti, kas norāda, ka pastāv iemesli, lai atkārtoti izskatītu viņa starptautiskās aizsardzības pamatotību.

45. pants

Procedūras noteikumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja kompetentā iestāde apsver iespēju atņemt starptautisko aizsardzību trešās valsts valstspiederīgajam vai bezvalstniekam saskaņā ar Direktīvas 2011/95/ES 14. vai 19. pantu, attiecīgā persona saņem šādas garantijas:

- a) tikt informētai rakstiski, ka kompetentā iestāde atkārtoti izskata viņa kā starptautiskās aizsardzības saņēmēja atbilstību, kā arī par šādas atkārtotas izskatīšanas iemesliem; un
- b) saņemt iespēju sniegt pamatojumu par to, kāpēc viņa starptautisko aizsardzību nevajadzētu atņemt, personiskajā intervijā saskaņā ar 12. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 14. līdz 17. pantu, vai iesniedzot rakstisku paziņojumu.

2. Turklāt dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar 1. punktā noteikto procedūru:

- a) kompetentā iestāde var iegūt precīzu un atjauninātu informāciju no dažādiem avotiem, piemēram, vajadzības

gadījumā, informāciju no EPAB un UNHCR, attiecībā uz vispārējo situāciju, kas valda attiecīgo personu izcelsmes valstīs; un

- b) ja informācija par individuālu gadījumu tiek iegūta, lai atkārtoti izskatītu starptautisko aizsardzību, tā tiek iegūta no vajātājiem vai smaga kaitējuma nodarītājiem tādā veidā, ka šādas personas nesaņem tiešu informāciju par faktu, ka attiecīgā persona ir starptautiskās aizsardzības saņēmējs, kura statuss ir pakļauts atkārtotai izskatīšanai, kā arī neradot kaitējumu personas vai viņas apgādājamo fiziskajai veselībai vai to viņas ģimenes locekļu brīvībai un drošībai, kas joprojām dzīvo izcelsmes valstī.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes lēmums atņemt starptautisko aizsardzību tiek sniegts rakstiski. Lēmumā tiek norādīts juridiskais un faktiskais pamatojums, un informāciju, kā apstrīdēt lēmumu, sniedz rakstiski.

4. Tiklīdz kompetentā iestāde ir pieņēmusi lēmumu atņemt starptautisko aizsardzību, vienlīdz ir piemērojams 20. pants, 22. pants, 23. panta 1. punkts un 29. pants.

5. Atkāpjoties no šā panta 1. līdz 4. punkta, dalībvalsts var pieņemt lēmumu, ka starptautiskā aizsardzība tiek zaudēta pēc likuma, ja starptautiskās aizsardzības saņēmējs ir nepārprotami atteicies no viņa atzīšanas par tādu. Dalībvalsts var paredzēt arī, ka starptautiskā aizsardzība tiek zaudēta pēc likuma, ja starptautiskās aizsardzības saņēmējs ir kļuvis par minētās dalībvalsts valstspiederīgo.

V NODAĻA

PĀRSŪDZĪBAS PROCEDŪRAS

46. pants

Tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējiem ir tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību tiesā saistībā ar:

- a) pieņemto lēmumu par to starptautiskās aizsardzības pieteikumu, tostarp lēmumu:
 - i) uzskatīt pieteikumu par nepamatotu attiecībā uz bēgļa un/vai alternatīvās aizsardzības statusu;
 - ii) uzskatīt pieteikumu par nepieņemamu saskaņā ar 33. panta 2. punktu;
 - iii) kas pieņemts pie dalībvalsts robežas vai tranzīta zonās, kā izklāstīts 43. panta 1. punktā;

- iv) neveikt izvērtēšanu saskaņā ar 39. pantu;
- b) atteikumu atsākt pieteikuma izvērtēšanu pēc tās pārtraukšanas saskaņā ar 27. un 28. pantu;
- c) lēmumu atņemt starptautisko aizsardzību saskaņā ar 45. pantu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka personām, ko atbildīgā iestāde ir atzinusi par tiesīgām saņemt alternatīvo aizsardzību, ir tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību saskaņā ar 1. punktu, saistībā ar lēmumu atzīt pieteikumu par nepamatotu attiecībā uz bēgļa statusu.

Neskarot 1. punkta c) apakšpunktu, ja dalībvalsts piešķirtais alternatīvās aizsardzības statuss sniedz tādas pašas tiesības un priekšrocības kā bēgļa statuss saskaņā ar Savienības un valstu tiesību aktiem, minētā dalībvalsts var uzskatīt, ka lēmuma atzīt pieteikumu par nepamatotu attiecībā uz bēgļa statusu pārsūdzēšana ir nepieņemama, pamatojoties uz to, ka pieteikuma iesniedzējs nav pietiekami ieinteresēts procedūru turpināšanā.

3. Lai izpildītu 1. punkta prasības, dalībvalstis nodrošina, ka ar efektīvu tiesisko aizsardzību ir nodrošināta faktiskā un juridiskā pamatojuma pilnīga un *ex nunc* pārbaude, tostarp attiecīgā gadījumā pārbaude par starptautiskās aizsardzības nepieciešamību saskaņā ar Direktīvu 2011/95/ES, vismaz attiecībā uz pārsūdzības procedūrām pirmās instances tiesā.

4. Dalībvalstis paredz saprātīgus termiņus un citus nepieciešamus noteikumus, lai pieteikuma iesniedzējs varētu izmantot savas tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību saskaņā ar 1. punktu. Termiņi nav tādi, kas šādu izmantošanu darītu neiespējamu vai pārmērīgi apgrūtinātu.

Dalībvalstis var arī paredzēt to lēmumu *ex officio* pārskatīšanu, kas pieņemti saskaņā ar 43. pantu.

5. Neskarot 6. punktu, dalībvalstis ļauj pieteikuma iesniedzējiem palikt teritorijā līdz termiņam, kurā beidzas viņu iespēja izmantot tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību, un, ja šādas tiesības ir izmantotas noteiktajā termiņā – līdz tiesiskās aizsardzības iznākumam.

6. Ja ir pieņemts lēmums:

- a) uzskatīt pieteikumu par acīmredzami nepamatotu saskaņā ar 32. panta 2. punktu vai nepamatotu pēc izvērtēšanas saskaņā ar 31. panta 8. punktu, izņemot gadījumus, kad šie lēmumi ir balstīti uz 31. panta 8. punkta h) apakšpunktā minētajiem apstākļiem;

- b) uzskatīt pieteikumu par nepieņemamu saskaņā ar 33. panta 2. punkta a), b) vai d) apakšpunktu;

- c) noraidīt pieteikuma iesniedzēja lietas izskatīšanas atsākšanu pēc tam, kad tā bijusi pārtraukta saskaņā ar 28. pantu; vai

- d) pieteikumu neizvērtēt vai neizvērtēt pilnīgi saskaņā ar 39. pantu,

tiesai pēc pieteikuma iesniedzēja pieprasījuma vai *ex officio* ir tiesības lemt, vai pieteikuma iesniedzējs var palikt dalībvalsts teritorijā, ja šāda lēmuma rezultātā tiek izbeigtas pieteikuma iesniedzēja tiesības palikt dalībvalstī un ja šādos gadījumos tiesības palikt dalībvalstī līdz tiesiskās aizsardzības iznākumam nav paredzētas valsts tiesību aktos.

7. Šā panta 6. punktu piemēro tikai 43. pantā minētajām procedūrām ar noteikumu, ka:

- a) pieteikuma iesniedzējam ir nodrošināta nepieciešamā mutiskā tulkošana, juridiskā palīdzība un vismaz nedēļa laika, lai sagatavotu pieprasījumu un tiesai iesniegtu argumentus par labu tam, lai viņam tiktu piešķirtas tiesības palikt teritorijā līdz tiesiskās aizsardzības iznākumam; un

- b) saistībā ar 6. punktā minētā pieprasījuma izvērtēšanu tiesa izvērtē atbildīgās iestādes negatīvo lēmumu no faktiskā un juridiskā viedokļa.

Ja nav izpildīti a) un b) apakšpunktā minētie nosacījumi, piemēro 5. punktu.

8. Dalībvalstis ļauj pieteikuma iesniedzējam palikt to teritorijā, kamēr līdz 6. un 7. punktā paredzētās procedūras iznākumam, lai izlemtu, vai pieteikuma iesniedzējs var vai nevar palikt to teritorijā.

9. Šā panta 5., 6. un 7. punkts neskar Regulas (ES) Nr. 604/2013 26. pantu.

10. Dalībvalstis var noteikt termiņus tiesai saskaņā ar 1. punktu, lai izvērtētu atbildīgās iestādes lēmumu.

11. Dalībvalstis var valsts tiesību aktos arī noteikt nosacījumus, saskaņā ar kuriem var pieņemt, ka pieteikuma iesniedzējs ir nepārprotami atsaucis vai atteicies no savas tiesiskās aizsardzības saskaņā ar 1. punktu, kā arī procedūras noteikumus, kas ir jāievēro.

VI NODAĻA

VISPĀRĒJI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

47. pants

Apstrīdēšana, ko veic valsts iestādes

Šī direktīva neietekmē iespēju valsts iestādēm apstrīdēt administratīvos un/vai juridiskos lēmumus, kā paredzēts valsts tiesību aktos.

48. pants

Konfidencialitāte

Dalībvalstis nodrošina, ka iestādes, kas īsteno šo direktīvu, ievēro konfidencialitātes principu, kā tas noteikts valsts tiesību aktos, saistībā ar jebkuru informāciju, ko tās iegūst sava darba gaitā.

49. pants

Sadarbība

Katra dalībvalsts nozīmē valsts kontaktpunktu un paziņo tā adresi Komisijai. Komisija minēto informāciju paziņo pārējām dalībvalstīm.

Dalībvalstis kopā ar Komisiju veic visus piemērotos pasākumus, lai izveidotu tiešu sadarbību un informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm.

Ja tiek piemēroti 6. panta 5. punktā, 14. panta 1. punkta otrajā daļā un 31. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētie pasākumi, dalībvalstis informē Komisiju tiklīdz vairs nepastāv iemesli minēto ārkārtas pasākumu piemērošanai un vismaz reizi gadā. Minētā informācija attiecīgā gadījumā ietver datus par to, cik procentiem no kopējā pieteikumu skaita, ko apstrādāja minētajā laikposmā, piemēroja atkāpes.

50. pants

Ziņojums

Ne vēlāk kā 2017. gada 20. jūlijā Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu dalībvalstīs un ierosina jebkādu grozījumu, kas ir nepieciešami. Dalībvalstis nosūta Komisijai visu informāciju, kas attiecas uz tās ziņojuma sagatavošanu. Pēc ziņojuma iesniegšanas Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu dalībvalstīs vismaz katru piekto gadu.

Pirmajā ziņojumā Komisija jo īpaši ziņo arī par 17. panta piemērošanu un dažādajiem instrumentiem, ko izmanto saistībā ar ziņojuma sniegšanu par personisko interviju.

51. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu 1. līdz 30. panta, 31. panta 1., 2. un 6. līdz 9. punkta, 32. līdz 46. panta, 49. un 50. panta un I pielikuma prasības vēlākais līdz 2015. gada 20. jūlijam. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto pasākumu tekstu.

2. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu 31. panta 3., 4. un 5. punkta prasības līdz 2018. gada 20. jūlijam. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto pasākumu tekstu.

3. Kad dalībvalstis pieņem 1. un 2. punktā minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Tajos ietver arī paziņojumu, ka atsauces spēkā esošos normatīvos un administratīvos aktos uz direktīvu, kas atcelta ar šo direktīvu, uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce un kā formulējams minētais paziņojums.

4. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

52. pants

Pārejas noteikumi

Dalībvalstis piemēro normatīvos un administratīvos aktus, kas minēti 51. panta 1. punktā, starptautiskās aizsardzības pieteikumiem, kas iesniegti, un procedūrām par starptautiskās aizsardzības atņemšanu, kas uzsāktas pēc 2015. gada 20. jūlija vai agrākā datumā. Pieteikumus, kas iesniegti pirms 2015. gada 20. jūlija, un procedūras par bēgļa statusa atņemšanu, kas uzsāktas pirms minētā datuma, reglamentē normatīvie un administratīvie akti, kas pieņemti saskaņā ar Direktīvu 2005/85/EK.

Starptautiskās aizsardzības pieteikumiem, kas iesniegti pēc 2018. gada 20. jūlija vai agrākā datumā, dalībvalstis piemēro 51. panta 2. punktā minētos normatīvos un administratīvos aktus. Pieteikumus, kas iesniegti pirms minētā datuma, reglamentē normatīvie un administratīvie akti saskaņā ar Direktīvu 2005/85/EK.

53. pants

Atcelšana

Direktīvu 2005/85/EK tām dalībvalstīm, kurām šī direktīva ir saistoša, atceļ no 2015. gada 21. jūlija, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņu II pielikuma B daļā minētās direktīvas transponēšanai valsts tiesību aktos.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu III pielikumā.

54. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šīs direktīvas 47. un 48. pantu piemēro no 2015. gada 21. jūlija.

55. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

Briselē, 2013. gada 26. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. SHATTER

—

I PIELIKUMS

Drošu izcelsmes valstu norādīšana 37. panta 1. punkta piemērošanas nolūkā

Valsts tiek uzskatīta par drošu izcelsmes valsti, ja, pamatojoties uz tiesisko situāciju, tiesību aktu piemērošanu demokrātiskā sistēmā un uz vispārējiem politiskajiem apstākļiem, var pierādīt, ka kopumā un konsekventi nepastāv vajāšana, kā noteikts Direktīvas 2011/95/ES 9. pantā, spīdzināšana vai necilvēcīga vai pazemojoša izturēšanās vai sodīšana, kā arī nepastāv vardarbības draudi starptautiska vai iekšzemes bruņota konflikta situācijās.

Izdarot šādu vērtējumu, *inter alia* tiek ņemts vērā apjoms, kādā aizsardzību pret vajāšanu vai sliktu apiešanos nodrošina:

- a) attiecīgie valsts normatīvie akti un veids, kādā tos piemēro;
- b) to tiesību un brīvību ievērošana, kas noteiktas Eiropas cilvēktiesību un pamatbrīvību konvencijā un/vai Starptautiskajā paktā par civilajām un politiskajām tiesībām un/vai Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā pret spīdzināšanu, jo īpaši tās tiesības, no kuru ievērošanas nevar atkāpties saskaņā ar minētās Eiropas konvencijas 15. panta 2. punktu;
- c) neizraidīšanas principa ievērošana saskaņā ar Ženēvas konvenciju;
- d) efektīva tiesiskās aizsardzības sistēma pret minēto tiesību un brīvību pārkāpšanu.

II PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltā direktīva

(minēta 53. pantā)

Padomes Direktīva 2005/85/EK

(OV L 326, 13.12.2005., 13. lpp.)

B DAĻA

Termiņš transponēšanai valsts tiesību aktos

(minēts 51. pantā)

Direktīva	Termiņi transponēšanai
2005/85/EK	Pirmais termiņš: 2007. gada 1. decembris Otrais termiņš: 2008. gada 1. decembris

III PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Direktīva 2005/85/EK	Šī direktīva
1. pants	1. pants
2. panta a) līdz c) punkts	2. panta a) līdz c) punkts
—	2. panta d) punkts
2. panta d) līdz f) punkts	2. panta e) līdz g) punkts
—	2. panta h) un i) punkts
2. panta g) punkts	2. panta j) punkts
—	2. panta k) un l) punkts
2. panta h) līdz k) punkts	2. panta m) līdz p) punkts
—	2. panta q) punkts
3. panta 1. un 2. punkts	3. panta 1. un 2. punkts
3. panta 3. punkts	—
3. panta 4. punkts	3. panta 3. punkts
4. panta 1. punkta pirmā daļa	4. panta 1. punkta pirmā daļa
4. panta 1. punkta otrā daļa	—
4. panta 2. punkta a) apakšpunkts	4. panta 2. punkta a) apakšpunkts
4. panta 2. punkta b) līdz d) apakšpunkts	—
4. panta 2. punkta e) apakšpunkts	4. panta 2. punkta b) apakšpunkts
4. panta 2. punkta f) apakšpunkts	—
—	4. panta 3. punkts
4. panta 3. punkts	4. panta 4. punkts
—	4. panta 5. punkts
5. pants	5. pants
6. panta 1. punkts	6. panta 1. punkts
—	6. panta 2. līdz 4. punkts
6. panta 2. un 3. punkts	7. panta 1. un 2. punkts
—	7. panta 3. punkts
—	7. panta 4. punkts
6. panta 4. punkts	7. panta 5. punkts
6. panta 5. punkts	—
—	8. pants
7. panta 1. un 2. punkts	9. panta 1. un 2. punkts

Direktīva 2005/85/EK	Šī direktīva
—	9. panta 3. punkts
8. panta 1. punkts	10. panta 1. punkts
—	10. panta 2. punkts
8. panta 2. punkta a) līdz c) apakšpunkts	10. panta 3. punkta a) līdz c) apakšpunkts
—	10. panta 3. punkta d) apakšpunkts
8. panta 3. un 4. punkts	10. panta 4. un 5. punkts
9. panta 1. punkts	11. panta 1. punkts
9. panta 2. punkta pirmā daļa	11. panta 2. punkta pirmā daļa
9. panta 2. punkta otrā daļa	—
9. panta 2. punkta trešā daļa	11. panta 2. punkta otrā daļa
9. panta 3. punkts	11. panta 3. punkts
10. panta 1. punkta a) līdz c) apakšpunkts	12. panta 1. punkta a) līdz c) apakšpunkts
—	12. panta 1. punkta d) apakšpunkts
10. panta 1. punkta d) un e) apakšpunkts	12. panta 1. punkta e) un f) apakšpunkts
10. panta 2. punkts	12. panta 2. punkts
11. pants	13. pants
12. panta 1. punkta pirmā daļa	14. panta 1. punkta pirmā daļa
12. panta 2. punkta otrā daļa	—
—	14. panta 1. punkta otrā un trešā daļa
12. panta 2. punkta trešā daļa	14. panta 1. punkta ceturtā daļa
12. panta 2. punkta a) apakšpunkts	14. panta 2. punkta a) apakšpunkts
12. panta 2. punkta b) apakšpunkts	—
12. panta 2. punkta c) apakšpunkts	—
12. panta 3. punkta pirmā daļa	14. panta 2. punkta b) apakšpunkts
12. panta 3. punkta otrā daļa	14. panta 2. punkta otrā daļa
12. panta 4. līdz 6. punkts	14. panta 3. līdz 5. punkts
13. panta 1. un 2. punkts	15. panta 1. un 2. punkts
13. panta 3. punkta a) apakšpunkts	15. panta 3. punkta a) apakšpunkts
—	15. panta 3. punkta b) apakšpunkts
13. panta 3. punkta b) apakšpunkts	15. panta 3. punkta c) apakšpunkts
—	15. panta 3. punkta d) apakšpunkts
—	15. panta 3. punkta e) apakšpunkts
13. panta 4. punkts	15. panta 4. punkts

Direktīva 2005/85/EK	Šī direktīva
13. panta 5. punkts	—
—	16. pants
14. pants	—
—	17. pants
—	18. pants
—	19. pants
15. panta 1. punkts	22. panta 1. punkts
15. panta 2. punkts	20. panta 1. punkts
—	20. panta 2. līdz 4. punkts
—	21. panta 1. punkts
15. panta 3. punkta a) apakšpunkts	—
15. panta 3. punkta b) un c) apakšpunkts	21. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
15. panta 3. punkta d) apakšpunkts	—
15. panta 3. punkta otrā daļa	—
15. panta 4. līdz 6. punkts	21. panta 3. līdz 5. punkts
—	22. panta 2. punkts
16. panta 1. punkta pirmā daļa	23. panta 1. punkta pirmā daļa
16. panta 1. punkta otrās daļas pirmais teikums	23. panta 1. punkta otrās daļas ievadvārdi
—	23. panta 1. punkta a) apakšpunkts
16. panta 1. punkta otrās daļas otrais teikums	23. panta 1. punkta b) apakšpunkts
16. panta 2. punkta pirmais teikums	23. panta 2. punkts
16. panta 2. punkta otrais teikums	—
—	23. panta 3. punkts
16. panta 3. punkts	23. panta 4. punkta pirmā daļa
16. panta 4. punkta pirmā daļa	—
16. panta 4. punkta otrā un trešā daļa	23. panta 4. punkta otrā un trešā daļa
—	24. pants
17. panta 1. punkts	25. panta 1. punkts
17. panta 2. punkta a) apakšpunkts	25. panta 2. punkts
17. panta 2. punkta b) un c) apakšpunkts	—
17. panta 3. punkts	—
17. panta 4. punkts	25. panta 3. punkts
—	25. panta 4. punkts
17. panta 5. punkts	25. panta 5. punkts

Direktīva 2005/85/EK	Šī direktīva
—	25. panta 6. punkts
17. panta 6. punkts	25. panta 7. punkts
18. pants	26. pants
19. pants	27. pants
20. panta 1. un 2. punkts	28. panta 1. un 2. punkts
—	28. panta 3. punkts
21. pants	29. pants
22. pants	30. pants
23. panta 1. punkts	31. panta 1. punkts
23. panta 2. punkta pirmā daļa	31. panta 2. punkts
—	31. panta 3. punkts
—	31. panta 4. un 5. punkts
23. panta 2. punkta otrā daļa	31. panta 6. punkts
23. panta 3. punkts	—
—	31. panta 7. punkts
23. panta 4. punkta a) apakšpunkts	31. panta 8. punkta a) apakšpunkts
23. panta 4. punkta b) apakšpunkts	—
23. panta 4. punkta c) apakšpunkta i) punkts	31. panta 8. punkta b) apakšpunkts
23. panta 4. punkta c) apakšpunkta ii) punkts	—
23. panta 4. punkta d) apakšpunkts	31. panta 8. punkta c) apakšpunkts
23. panta 4. punkta e) apakšpunkts	—
23. panta 4. punkta f) apakšpunkts	31. panta 8. punkta d) apakšpunkts
23. panta 4. punkta g) apakšpunkts	31. panta 8. punkta e) apakšpunkts
—	31. panta 8. punkta f) apakšpunkts
23. panta 4. punkta h) un i) apakšpunkts	—
23. panta 4. punkta j) apakšpunkts	31. panta 8. punkta g) apakšpunkts
—	31. panta 8. punkta h) un i) apakšpunkts
23. panta 4. punkta k) un l) apakšpunkts	—
23. panta 4. punkta m) apakšpunkts	31. panta 8. punkta j) apakšpunkts
23. panta 4. punkta n) un o) apakšpunkts	—
—	31. panta 9. punkts
24. pants	—
25. pants	33. pants
25. panta 1. punkts	33. panta 1. punkts

Direktīva 2005/85/EK	Šī direktīva
25. panta 2. punkta a) līdz c) apakšpunkts	33. panta 2. punkta a) līdz c) apakšpunkts
25. panta 2. punkta d) un e) apakšpunkts	—
25. panta 2. punkta f) un g) apakšpunkts	33. panta 2. punkta d) un e) apakšpunkts
—	34. pants
26. pants	35. pants
27. panta 1. punkta a) apakšpunkts	38. panta 1. punkta a) apakšpunkts
—	38. panta 1. punkta b) apakšpunkts
27. panta 1. punkta b) līdz d) apakšpunkts	38. panta 1. punkta c) līdz e) apakšpunkts
27. panta 2. līdz 5. punkts	38. panta 2. līdz 5. punkts
28. pants	32. pants
29. pants	—
30. panta 1. punkts	37. panta 1. punkts
30. panta 2. līdz 4. punkts	—
—	37. panta 2. punkts
30. panta 5. un 6. punkts	37. panta 3. un 4. punkts
31. panta 1. punkts	36. panta 1. punkts
31. panta 2. punkts	—
31. panta 3. punkts	36. panta 2. punkts
32. panta 1. punkts	40. panta 1. punkts
32. panta 2. punkts	—
32. panta 3. punkts	40. panta 2. punkts
32. panta 4. punkts	40. panta 3. punkta pirmais teikums
32. panta 5. punkts	40. panta 3. punkta otrais teikums
32. panta 6. punkts	40. panta 4. punkts
—	40. panta 5. punkts
32. panta 7. punkta pirmā daļa	40. panta 6. punkta a) apakšpunkts
—	40. panta 6. punkta b) apakšpunkts
32. panta 7. punkta otrā daļa	40. panta 6. punkta otrā daļa
—	40. panta 7. punkts
—	41. pants
33. pants	—
34. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts	42. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts
34. panta 2. punkta b) apakšpunkts	—
34. panta 2. punkta c) apakšpunkts	42. panta 2. punkta b) apakšpunkts

Direktīva 2005/85/EK	Šī direktīva
34. panta 3. punkta a) apakšpunkts	42. panta 3. punkts
34. panta 3. punkta b) apakšpunkts	—
35. panta 1. punkts	43. panta 1. punkta a) apakšpunkts
—	43. panta 1. punkta b) apakšpunkts
35. panta 2. punkts un 3. punkta a) līdz f) apakšpunkts	—
35. panta 4. punkts	43. panta 2. punkts
35. panta 5. punkts	43. panta 3. punkts
36. panta 1. punkts līdz 2. punkta c) apakšpunkts	39. panta 1. punkts līdz 2. punkta c) apakšpunkts
36. panta 2. punkta d) apakšpunkts	—
36. panta 3. punkts	—
—	39. panta 3. punkts
36. panta 4. līdz 6. punkts	39. panta 4. līdz 6. punkts
—	39. panta 7. punkts
36. panta 7. punkts	—
37. pants	44. pants
38. pants	45. pants
—	46. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkts
39. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) un ii) punkts	46. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) un iii) punkts
39. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punkts	—
39. panta 1. punkta b) apakšpunkts	46. panta 1. punkta b) apakšpunkts
39. panta 1. punkta c) un d) apakšpunkts	—
39. panta 1. punkta e) apakšpunkts	46. panta 1. punkta c) apakšpunkts
—	46. panta 2. un 3. punkts
39. panta 2. punkts	46. panta 4. punkta pirmā daļa
—	46. panta 4. punkta otrā un trešā daļa
39. panta 3. punkts	—
—	46. panta 5. līdz 9. punkts
39. panta 4. punkts	46. panta 10. punkts
39. panta 5. punkts	—
39. panta 6. punkts	41. panta 11. punkts
40. pants	47. pants
41. pants	48. pants
—	49. pants
42. pants	50. pants

Direktīva 2005/85/EK	Šī direktīva
43. panta pirmā daļa	51. panta 1. punkts
—	51. panta 2. punkts
43. panta otrā un trešā daļa	51. panta 3. un 4. punkts
44. pants	52. panta pirmā daļa
—	52. panta otrā daļa
—	53. pants
45. pants	54. pants
46. pants	55. pants
I pielikums	—
II pielikums	I pielikums
III pielikums	—
—	II pielikums
—	III pielikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2013/33/ES

(2013. gada 26. jūnijs),

**ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai
(pārstrādāta redakcija)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 78. panta 2. punkta f) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīvā 2003/9/EK (2003. gada 27. janvāris), ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai ⁽⁴⁾, ir jāizdara vairākas būtiskas izmaiņas. Skaidrības labad minētā direktīva būtu jāpārstrādā.
- (2) Kopējas patvēruma politikas, tostarp kopējas Eiropas patvēruma sistēmas izveide ir daļa no Eiropas Savienības mērķa pakāpeniski radīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas ir atvērta tiem, kuri, apstākļu spiesti, likumīgi meklē aizsardzību Savienībā. Šādas politikas galvenajiem principiem būtu jābūt solidaritātei un taisnīgam atbildības, tostarp tās finanšu seku sadalījumam starp dalībvalstīm.
- (3) Eiropadome 1999. gada 15 un 16. oktobrī Tampērē īpašā sanāksmē vienojās radīt kopēju Eiropas patvēruma sistēmu, kuras pamatā būtu 1951. gada 28. jūlija Ženēvas

Konvencijas par bēgļu statusu, kas papildināta ar 1967. gada 31. janvāra Ņujorkas protokolu ("Ženēvas konvencija"), pilnīga un ietveroša piemērošana, tādējādi apstiprinot neizraidīšanas principu. Kopējas Eiropas patvēruma sistēmas pirmais posms tika īstenots, pieņemot Līgumos paredzētos attiecīgos juridiskos instrumentus, tostarp Direktīvu 2003/9/EK.

- (4) Eiropadome savā 2004. gada 4. novembra sanāksmē pieņēma Hāgas programmu, kurā noteikti mērķi, kas jāīsteno brīvības, drošības un tiesiskuma jomā laika posmā no 2005. līdz 2010. gadam. Šajā saistībā Hāgas programmā Eiropas Komisija tika aicināta pabeigt pirmā posma instrumentu novērtēšanu un iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei otrā posma instrumentus un pasākumus.
- (5) Eiropadome savā sanāksmē 2009. gada 10. un 11. decembrī pieņēma Stokholmas programmu, kurā tika atkārtoti pausta apņemšanās ievērot mērķi par kopējās aizsardzības un solidaritātes telpas izveidi līdz 2012. gadam, kuras pamatā ir kopīga patvēruma procedūra un vienots statuss personām, kurām ir piešķirta starptautiska aizsardzība, balstoties uz augstiem aizsardzības standartiem un taisnīgām un efektīvām procedūrām. Stokholmas programmā turklāt noteikts, ka neatkarīgi no dalībvalsts, kurā personas sagatavojušas starptautiskās aizsardzības pieteikumu, ir būtiski tām nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi attiecībā uz uzņemšanas apstākļiem.
- (6) Būtu jāpiešķir Eiropas Bēgļu fonda un Eiropas patvēruma atbalsta biroja līdzekļi, lai sniegtu pienācīgu atbalstu pasākumiem dalībvalstīs, ieviešot Kopējās Eiropas patvēruma sistēmas otrajā posmā noteiktos standartus, jo īpaši tajās dalībvalstīs, kuras saskaras ar savu patvēruma sistēmu īpašu un nesamērīgu noslogojumu, kam par iemeslu ir to ģeogrāfiskā vai demogrāfiskā situācija.
- (7) Ņemot vērā pirmā posma instrumentu īstenošanas novērtējumu rezultātus, šajā posmā ir lietderīgi apstiprināt principus, kas ir pamatā Direktīvai 2003/9/EK, lai starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem ("pieteikuma iesniedzēji") nodrošinātu uzlabotus uzņemšanas nosacījumus.

⁽¹⁾ OV C 317, 23.12.2009., 110. lpp., un OV C 24, 28.1.2012., 80. lpp.

⁽²⁾ OV C 79, 27.3.2010., 58. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 7. maija nostāja (OV C 212 E, 5.8.2010., 348. lpp.) un Padomes 2013. gada 6. jūnija nostāja pirmajā lasījumā (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. jūnija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

⁽⁴⁾ OV L 31, 6.2.2003., 18. lpp.

- (8) Lai visā Savienībā nodrošinātu vienādu attieksmi pret pieteikuma iesniedzējiem, šī direktīva būtu jāpiemēro visos procedūru posmos un visu veidu procedūrās saistībā ar starptautiskās aizsardzības pieteikumiem, visās tajās vietās un iestādēs, kur uzņem pieteikuma iesniedzējus, un tikmēr, kamēr vien viņiem ir atļauts palikt dalībvalstu teritorijā kā pieteikuma iesniedzējiem.
- (9) Piemērojot šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jātiecas nodrošināt pilnīgu atbilstību principiem par bērna interesēm un ģimenes vienotību saskaņā ar attiecīgi Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, Apvienoto Nāciju Organizācijas 1989. gada Konvenciju par bērna tiesībām un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju.
- (10) Attieksmē pret personām, uz kurām attiecas šī direktīva, dalībvalstīm ir saistības atbilstīgi to pieņemtiem starptautisko tiesību aktiem.
- (11) Būtu jānosaka standarti pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai, kas ir pietiekami, lai nodrošinātu viņiem cilvēka cienīgu dzīves līmeni un salīdzināmus dzīves apstākļus visās dalībvalstīs.
- (12) Pieteikuma iesniedzēju uzņemšanas nosacījumu saskaņošanai būtu jāpalīdz ierobežot pieteikuma iesniedzēju otrreizēju plūsmu dažādo uzņemšanas nosacījumu dēļ.
- (13) Lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret visiem starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem un lai garantētu saskaņotību ar spēkā esošo ES *acquis* patvēruma jomā, jo īpaši ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu un par piešķirtās aizsardzības saturu ⁽¹⁾, ir lietderīgi paplašināt šīs direktīvas darbības jomu, lai iekļautu alternatīvās aizsardzības pieteikuma iesniedzējus.
- (14) To personu uzņemšanai, kurām ir īpašas uzņemšanas vajadzības, vajadzētu būt valsts iestāžu galvenajām rūpēm, lai nodrošinātu, ka šāda uzņemšana ir izstrādāta tā, lai apmierinātu viņu īpašās uzņemšanas vajadzības.
- (15) Pieteikuma iesniedzēju aizturēšana būtu jāveic saskaņā ar pamatprincipu, ka personu nedrīkst aizturēt tikai tāpēc, ka viņa vēlas iegūt starptautisku aizsardzību, īpaši saskaņā ar dalībvalstu starptautiskām juridiskām saistībām un Ženēvas konvencijas 31. pantu. Pieteikuma iesniedzējus drīkst aizturēt tikai ļoti skaidri definētos izņēmuma apstākļos, kas paredzēti šajā direktīvā, un atbilstoši nepieciešamībai un samērīguma principam gan attiecībā uz šādas aizturēšanas veidu, gan nolūku. Ja pieteikuma iesniedzējs ir aizturēts, viņam vajadzētu būt efektīvai piekļuvei nepieciešamajām procesuālajām garantijām, piemēram, tiesību aizsardzībai valsts tiesu iestādē.
- (16) Attiecībā uz administratīvām procedūrām saistībā ar aizturēšanas iemesliem ar "pienācīgas rūpības" jēdzienu ir prasīts vismaz tas, lai dalībvalstis veiktu konkrētus un jēgpilnus pasākumus ar mērķi nodrošināt, ka aizturēšanas iemeslu pārbaudei vajadzīgais laiks ir pēc iespējas īsāks un ka pastāv reālas izredzes šādu pārbaudi veiksmīgi īstenot pēc iespējas īsākā laikā. Aizturēšanai nav jāpārsniedz saprātīgs laikposms, kas vajadzīgs, lai pabeigtu attiecīgās procedūras.
- (17) Šajā direktīvā izklāstītie aizturēšanas iemesli neskar citus aizturēšanas iemeslus, tostarp aizturēšanas iemeslus saistībā ar kriminālprocesu, kas piemērojami saskaņā ar valsts tiesību aktiem bez saistības ar trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikumu.
- (18) Pret aizturētiem pieteikuma iesniedzējiem būtu jāizturas, pilnībā ievērojot cilvēka cieņu, un viņu uzņemšana būtu jāveic tā, lai apmierinātu viņu vajadzības šādā situācijā. Dalībvalstīm jo īpaši būtu jānodrošina, ka tiek piemērots Apvienoto Nāciju Organizācijas 1989. gada Konvencijas par bērna tiesībām 37. pants.
- (19) Var būt gadījumi, kad praksē nav iespējams pie aizturēšanas nekavējoties nodrošināt dažas uzņemšanas garantijas, piemēram, aizturēšanas iestādes ģeogrāfiskā izvietojuma vai īpašās struktūras dēļ. Tomēr visām atkāpēm no minētajām garantijām vajadzētu būt īslaicīgām un tās būtu jāpiemēro tikai šajā direktīvā noteiktajos apstākļos. Atkāpes būtu jāpiemēro tikai ārkārtas apstākļos un tām vajadzētu būt pienācīgi pamatotām, ņemot vērā katra gadījuma apstākļus, tostarp piemērojamās atkāpes bardzību, tās ilgumu un ietekmi uz attiecīgo pieteikuma iesniedzēju.

(¹) OV L 337, 20.12.2011., 9. lpp.

- (20) Lai labāk nodrošinātu pieteikuma iesniedzēju fizisko un psiholoģisko neaizskaramību, aizturēšanai vajadzētu būt kā galējam pasākumam, un to drīkst piemērot tikai tad, ja ir pienācīgi izskatīti visi aizturēšanas alternatīvie pasākumi. Jebkurā pasākumā, kas alternatīvs aizturēšanai, ir jāievēro pieteikuma iesniedzēja cilvēka pamattiesības.
- (21) Lai nodrošinātu procesuālās garantijas, kas paredz iespējas sazināties ar organizācijām vai personu grupām, kas nodrošina juridisko palīdzību, jāsniedz informācija par šādām organizācijām un personu grupām.
- (22) Pieņemot lēmumu par izmitināšanas kārtību, dalībvalstīm būtu pienācīgi jāņem vērā bērna intereses, kā arī jebkura tāda pieteikuma iesniedzēja konkrētie apstākļi, kurš ir atkarīgs no ģimenes locekļiem vai citiem tuviem radniekiem, piemēram, neprecētiem nepilngadīgiem brāļiem vai māsām, kuri jau atrodas dalībvalstī.
- (23) Lai sekmētu pieteikuma iesniedzēju pašpietiekamību un ierobežotu lielās atšķirības dalībvalstu starpā, ir būtiski sniegt skaidrus noteikumus par pieteikuma iesniedzēju piekļuvi darba tirgum.
- (24) Lai nodrošinātu, ka pieteikuma iesniedzējiem sniegtais materiālais atbalsts atbilst šajā direktīvā noteiktajiem principiem, ir nepieciešams, lai dalībvalstis noteiktu šāda atbalsta līmeni, pamatojoties uz attiecīgām atsaucēm. Tas nenozīmē, ka piešķirtajam apjomam vajadzētu būt tādam pašam kā tam, ko piešķir valstspiederīgajiem. Dalībvalstis drīkst pieteikuma iesniedzējiem piemērot mazāk labvēlīgu attieksmi nekā valstspiederīgajiem, kā norādīts šajā direktīvā.
- (25) Uzņemšanas sistēmas ļaunprātīgas izmantošanas iespējas jāierobežo, nosakot apstākļus, kuros uzņemšanas materiālos nosacījumus pieteikuma iesniedzējiem var pasliktināt vai atteikt, vienlaikus nodrošinot cilvēka cienīgu dzīves līmeni visiem pieteikuma iesniedzējiem.
- (26) Jānodrošina valstu uzņemšanas sistēmu efektivitāte un sadarbība starp dalībvalstīm pieteikuma iesniedzēju uzņemšanas jomā.
- (27) Jārosina pienācīga saskaņotība starp kompetentām iestādēm attiecībā uz pieteikuma iesniedzēju uzņemšanu, un šā iemesla dēļ jāsekmē saskaņotas attiecības starp vietējo kopienu un izmitināšanas centriem.
- (28) Dalībvalstīm būtu jābūt pilnvarām ieviest vai uzturēt labvēlīgākus noteikumus trešo valstu valstspiederīgajiem un bezvalstniekiem, kas prasa starptautisku aizsardzību dalībvalstī.
- (29) Šādā garā dalībvalstis arī ir aicinātas piemērot minētās direktīvas noteikumus saistībā ar procedūrām, ar kurām pieņem lēmumus par pieteikumiem citādi aizsardzībai nekā tā, kas paredzēta Direktīvā 2011/95/ES.
- (30) Šīs direktīvas piemērošana būtu regulāri jāizvērtē.
- (31) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķis, proti, izveidot standartus pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai dalībvalstīs, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šīs direktīvas vēriena un seku dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (32) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem⁽¹⁾ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (33) Saskaņā ar 1. un 2. pantu un 4.a panta 1. punktu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un Līgumam par Eiropas Savienības darbību (LESD), un neskarot minētā protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste un Īrija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un šī direktīva nav tām saistoša un nav jāpiemēro.
- (34) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un Dānijai šī direktīva nav saistoša un nav jāpiemēro.

(1) OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

- (35) Šī direktīva respektē pamattiesības un ievēro principus, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Šī direktīva īpaši cenšas pilnībā respektēt cilvēka cieņu un veicināt hartas 1., 4., 6., 7., 18., 21., 24. un 47. panta piemērošanu, un tā ir attiecīgi jāīsteno.
- (36) Pienākums transponēt šo direktīvu valsts tiesību aktos būtu jāattiecinā tikai uz tiem noteikumiem, kas ir būtiski grozījumi, salīdzinot ar Direktīvu 2003/9/EK. Pienākums transponēt noteikumus, kas nav grozīti, izriet no minētās direktīvas.
- (37) Šī direktīva nedrīkstētu skart dalībvalstu pienākumus attiecībā uz II pielikuma B daļā minēto termiņu Direktīvas 2003/9/EK transponēšanai valsts tiesību aktos,
- pieteikuma iesniedzēja vai pirmajā ievilkumā minēto pāru nepilngadīgie bērni ar nosacījumu, ka viņi ir neprecējies, un neatkarīgi no tā, vai viņi ir dzimuši laulībā vai ārpus laulībā vai ir adoptēti, kā noteikts valsts tiesību aktos,
- tēvs, māte, vai cits pieaugušais, kas saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem vai praksi ir atbildīgs par pieteikuma iesniedzēju, ja minētais pieteikuma iesniedzējs ir nepilngadīgs un neprecējies;
- d) "nepilngadīgais" ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas jaunāks par 18 gadiem;
- e) "nepilngadīgais bez pavadības" ir nepilngadīgais, kas ieradies dalībvalstu teritorijā bez tādu pieaugušo pavadības, kuri ir par viņu atbildīgi saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem vai praksi, kamēr šāda persona nav par viņu uzņēmusies aizgādību; tas ietver nepilngadīgo, kas palicis bez pavadības pēc ierašanās dalībvalstīs;
- f) "uzņemšanas nosacījumi" ir pasākumu kopums, ko dalībvalstis garantē pieteikuma iesniedzējiem saskaņā ar šo direktīvu;
- g) "uzņemšanas materiālie nosacījumi" ir uzņemšanas nosacījumi, kas ietver mājokli, pārtiku un apģērbu, kurus nodrošina natūrā vai kā finansiālus pabalstus vai talonus, vai kā šo trīs iespēju kombināciju, un dienasnaudu;
- h) "aizturēšana" ir dalībvalsts veikta pieteikuma iesniedzēja ieslodzīšana noteiktā vietā, kur pieteikuma iesniedzējam vai iesniedzējai ir liegta pārvietošanās brīvība;
- i) "izmitināšanas centrs" ir vieta, kura ir izmantota kā kopīgs mājoklis pieteikuma iesniedzējiem;
- j) "pārstāvis" ir persona vai organizācija, ko kompetentās struktūras ir norīkojušas, lai tas palīdzētu nepilngadīgajam bez pavadības un viņu pārstāvētu šajā direktīvā paredzētajās procedūrās nolūkā nodrošināt bērna intereses un vajadzības gadījumā īstenot nepilngadīgā tiesībspēju un rīcībspēju. Ja kā pārstāvis ir norīkota organizācija, tā ieceļ personu, kas ir atbildīga par pārstāvja pienākumu veikšanu attiecībā uz nepilngadīgo bez pavadības, saskaņā ar šo direktīvu;
- k) "pieteikuma iesniedzējs ar īpašām uzņemšanas vajadzībām" ir mazāk aizsargāta persona saskaņā ar 21. pantu, kam ir nepieciešamas īpašas garantijas, lai baudītu tiesības un izpildītu pienākumus, kas paredzēti šajā direktīvā.

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

MĒRĶIS, DEFINĪCIJAS UN DARBĪBAS JOMA

1. pants

Mērķis

Šīs direktīvas mērķis ir noteikt standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju ("pieteikuma iesniedzēji") uzņemšanai dalībvalstīs.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā ir šādas definīcijas:

- a) "starptautiskās aizsardzības pieteikums" ir starptautiskās aizsardzības pieteikums, kā definēts Direktīvas 2011/95/ES 2. panta h) punktā;
- b) "pieteikuma iesniedzējs" ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas sagatavojis starptautiskās aizsardzības pieteikumu, par kuru vēl nav pieņemts galīgais lēmums;
- c) "ģimenes locekļi", ciktāl šāda ģimene ir bijusi izcelsmes valstī, ir šādi pieteikuma iesniedzēja ģimenes locekļi, kas ir tajā pašā dalībvalstī saistībā ar starptautiskās aizsardzības pieteikumu:
- pieteikuma iesniedzēja laulātais vai viņa neprecējies partneris, ar kuru viņam ir stabilas attiecības, ja saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, kas attiecināmi uz trešo valstu valstspiederīgajiem, vai atbilstīgi praksei attiecīgajā dalībvalstī neprecēts pārus uzskata par pielīdzinātiem precētiem pāriem,

3. pants

Darbības joma

1. Šī direktīva attiecas uz visiem trešo valstu valstspiederīgajiem un bezvalstniekiem, kas gatavo starptautiskās aizsardzības pieteikumu dalībvalsts teritorijā, tostarp pie robežas, teritoriālajos ūdeņos vai tranzīta zonās, kamēr viņiem atļauts uzturēties dalībvalsts teritorijā kā pieteikuma iesniedzējiem, kā arī uz viņu ģimenes locekļiem, ja uz viņiem attiecināms šāds starptautiskās aizsardzības pieteikums saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

2. Šo direktīvu nepiemēro, ja dalībvalstu pārstāvniecībās iesniegta prasība pēc diplomātiskā vai teritoriālā patvēruma.

3. Šo direktīvu nepiemēro, ja piemēro Padomes Direktīvu 2001/55/EK (2001. gada 20. jūlijs) par obligātajiem standartiem, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību, un par pasākumiem, lai līdzsvarotu dalībvalstu pūliņus, uzņemot šādas personas un uzņemoties ar to saistītās sekas⁽¹⁾.

4. Dalībvalstis var izlemt par šīs direktīvas piemērošanu saistībā ar procedūrām, kuras tiek izmantotas, pieņemot lēmumus par citāda veida aizsardzības pieteikumiem nekā no Direktīvas 2011/95/ES izrietošā aizsardzība.

4. pants

Labvēlīgāki noteikumi

Dalībvalstis var ieviest vai saglabāt labvēlīgākus noteikumus tādu pieteikuma iesniedzēju un pieteikuma iesniedzēja citu tuvu radnieku uzņemšanas nosacījumu jomā, kas ir tajā pašā dalībvalstī, ja tie ir atkarīgi no pieteikuma iesniedzēja, vai arī humānu apsvērumu dēļ, ciktāl šādi noteikumi ir saderīgi ar šo direktīvu.

II NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI PAR UZŅEMŠANAS NOSACĪJUMIEM

5. pants

Informācija

1. Dalībvalstis saprātīgā termiņā, kas nav ilgāks kā piecpadsmit dienas pēc starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas, informē pieteikuma iesniedzējus vismaz par viņiem piešķirtajiem pabalstiem un saistībām, kādas viņiem jāievēro attiecībā uz uzņemšanas nosacījumiem.

Dalībvalstis nodrošina, lai pieteikuma iesniedzējiem sniegtu informāciju par organizācijām vai personu grupām, kas nodrošina noteiktu juridisko palīdzību, un organizācijām, kas varētu palīdzēt vai informēt viņus par pieejamajiem uzņemšanas nosacījumiem, tostarp veselības aprūpi.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā noteiktā informācija ir sniegta rakstveidā un tādā valodā, kuru pieteikuma iesniedzējs saprot, vai valodā, kuru ir pamats uzskatīt par viņam saprotamu. Ja nepieciešams, šo informāciju var sniegt arī mutiski.

6. pants

Dokumentācija

1. Dalībvalstis nodrošina, ka trīs dienās pēc starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas pieteikuma iesniedzējam ir izsniegts dokuments uz viņa vārda, kas apliecina viņa pieteikuma iesniedzēja statusu vai liecina, ka viņam atļauts uzturēties dalībvalsts teritorijā līdz viņa pieteikuma izskatīšanai.

Ja personai, kam šāds dokuments izsniegts, nav atļauts pārvietoties visā vai daļā no dalībvalsts teritorijas, dokumentā apliecina arī minēto faktu.

2. Ja pieteikuma iesniedzējs ir aizturēts, kā arī, kamēr izskata starptautiskās aizsardzības pieteikumu, kas sagatavots pie robežas, vai saistībā ar procedūru, ar ko izlemj, vai pieteikuma iesniedzējam ir tiesības ieceļot dalībvalsts teritorijā, dalībvalstis var izslēgt šā panta piemērošanu. Īpašos gadījumos dalībvalstis, izskatot starptautiskās aizsardzības pieteikumu, var izsniegt pieteikuma iesniedzējiem cita veida liecības, kas ir līdzvērtīgas 1. punktā noteiktajam dokumentam.

3. Dokumentam, kas noteikts 1. punktā, nav jāapliecina pieteikuma iesniedzēja persona.

4. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu pieteikuma iesniedzējiem 1. punktā noteikto dokumentu, kam jābūt derīgam tik ilgi, kamēr viņiem atļauts uzturēties attiecīgajā dalībvalstī.

5. Dalībvalstis var izsniegt pieteikuma iesniedzējiem ceļojuma dokumentu, ja radušies nopietni humāni iemesli, kuru dēļ viņiem nepieciešams būt citā valstī.

⁽¹⁾ OV L 212, 7.8.2001., 12. lpp.

6. Dalībvalstis neizvirza pieteikuma iesniedzējiem nevajadzīgas vai nesamērīgas prasības par dokumentiem vai citas administratīvas prasības pirms to tiesību piešķiršanas, kuras tiem pienākas saskaņā ar šo direktīvu, tikai tā iemesla dēļ, ka viņi ir starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēji.

7. pants

Dzīvesvieta un pārvietošanās brīvība

1. Pieteikuma iesniedzēji var brīvi pārvietoties viņus uzņēmušās dalībvalsts teritorijā vai apgabalā, kādu šī dalībvalsts viņiem šādam nolūkam noteikusi. Noteiktais apgabals neietekmē neatņemamo privātās dzīves jomu un ir pietiekams, lai nodrošinātu pieeju visiem pabalstiem saskaņā ar šo direktīvu.

2. Sabiedrības interešu, sabiedriskās kārtības dēļ vai, ja tas nepieciešams, lai ātri apstrādātu un efektīvi pārraudzītu pieteikuma iesniedzēja starptautiskās aizsardzības pieteikumu, dalībvalstis var izlemt jautājumu par viņa dzīvesvietu.

3. Dalībvalstis var nodrošināt uzņemšanas materiālos nosacījumus, paredzot pieteikuma iesniedzēja faktisko dzīvesvietu kādā īpašā vietā, kuru nosaka dalībvalstis. Šādu lēmumu, kam var būt vispārīgs raksturs, pieņem individuāli, un tas ir noteikts attiecīgās valsts tiesību aktos.

4. Dalībvalstis nosaka iespēju piešķirt pieteikuma iesniedzējiem pagaidu atļauju atstāt 2. un 3. punktā minēto dzīvesvietu un/vai 1. punktā minēto noteikto apgabalu. Lēmumus pieņem individuāli, objektīvi un taisnīgi, paskaidrojot iemeslus, ja lēmums ir negatīvs.

Pieteikuma iesniedzējam nav vajadzīga atļauja, lai iepriekš noteiktos laikos apmeklētu iestādes un tiesas, ja viņa ierašanās ir nepieciešama.

5. Dalībvalstis pieprasa, lai pieteikuma iesniedzēji informē kompetentās iestādes par savu pašreizējo adresi un, cik drīz vien iespējams, paziņo šādām iestādēm par jebkurām izmaiņām adresē.

8. pants

Aizturēšana

1. Dalībvalstis personu neaiztur tikai tā iemesla dēļ, ka tā ir pieteikuma iesniedzējs saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 60. lpp.

2. Vajadzības gadījumā un pamatojoties uz katras lietas individuālu izvērtējumu, dalībvalstis var pieteikuma iesniedzēju aizturēt, ja citus, mazāk ierobežojošus alternatīvus līdzekļus nav iespējams efektīvi piemērot.

3. Pieteikuma iesniedzēju var aizturēt tikai:

- a) lai noteiktu vai pārbaudītu viņa identitāti vai valstspiederību;
- b) lai noteiktu tos elementus, kuri ir pamatā viņa starptautiskās aizsardzības pieteikumam, kurus nevarētu iegūt neaizturot, jo īpaši, ja pastāv pieteikuma iesniedzēja bēgšanas iespējamība;
- c) lai procedūras sakarā izlemtu par pieteikuma iesniedzēja tiesībām ieceļot valsts teritorijā;
- d) ja viņš ir aizturēts saskaņā ar atgriešanas procedūru atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi ⁽²⁾, lai sagatavotu atgriešanu un/vai īstenotu izraidīšanas procesu, un ja attiecīgā dalībvalsts var ar objektīviem kritērijiem pamatot – tostarp to, ka viņam jau bija iespēja piekļūt patvēruma procedūrai –, ka ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka viņš sagatavojis starptautiskās aizsardzības pieteikumu tikai, lai aizkavētu vai traucētu atgriešanas lēmuma izpildi;
- e) ja tas nepieciešams valsts drošībai vai sabiedriskajai kārtībai;
- f) saskaņā ar 28. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm ⁽³⁾.

Aizturēšanas pamatus nosaka valsts tiesību aktos.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts tiesību aktos tiek paredzēti noteikumi attiecībā uz aizturēšanas alternatīvām, piemēram, regulāru reģistrēšanos attiecīgās iestādēs, finansiālas garantijas iemaksu vai pienākumu uzturēties norādītā vietā.

⁽²⁾ OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.

⁽³⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 31. lpp.

9. pants

Garantijas aizturētiem pieteikuma iesniedzējiem

1. Pieteikuma iesniedzēju aiztur tikai uz cik iespējams īsu laiku un patur apcietinājumā tikai, kamēr ir piemērojami 8. panta 3. punktā paredzētie pamati.

Administratīvās procedūras, kas attiecas uz 8. panta 3. punktā paredzētajiem aizturēšanas pamatiem, veic ar pienācīgu rūpību. Administratīvo procedūru kavēšanās, ko nevar piedēvēt pieteikuma iesniedzējam, nav pamatojums aizturēšanas turpināšanai.

2. Pieteikuma iesniedzēju aizturēšanas rīkojumu izdod rakstiski tiesu vai administratīvās iestādes. Aizturēšanas rīkojumā norāda faktiskos un juridiskos iemeslus, kas ir tā pamatā.

3. Ja aizturēšanas rīkojumu izdod administratīvās iestādes, dalībvalstis nodrošina aizturēšanas likumības ātru juridisku pārskatīšanu, to veicot *ex officio* un/vai pēc pieteikuma iesniedzēja pieprasījuma. Ja šādu aizturēšanas likumības pārskatīšanu veic *ex officio*, lēmumu pieņem pēc iespējas drīzāk kopš aizturēšanas. Ja pārskatīšanu veic pēc pieteikuma iesniedzēja pieprasījuma, par to nolemj pēc iespējas drīzāk kopš attiecīgās procedūras sākuma. Dalībvalstis valsts tiesību aktos attiecīgi nosaka laikposmu, kurā ir jāveic *ex officio* juridiskā pārskatīšana un/vai juridiskā pārskatīšana pēc pieteikuma iesniedzēja pieprasījuma.

Ja juridiskās pārskatīšanas rezultātā tiek konstatēts, ka aizturēšana ir nelikumīga, attiecīgo pieteikuma iesniedzēju nekavējoties atbrīvo.

4. Aizturētus pieteikuma iesniedzējus viņiem saprotamā valodā vai valodā, kuru ir pamats uzskatīt par šīm personām saprotamu, nekavējoties rakstiski informē par aizturēšanas iemesliem un valsts tiesību aktos noteiktajām procedūrām aizturēšanas rīkojuma apstrīdēšanai, kā arī par iespēju lūgt bezmaksas juridisko palīdzību un pārstāvību.

5. Tiesu iestāde ik pēc saprātīga laika posma *ex officio* un/vai pēc attiecīgā pieteikuma iesniedzēja pieprasījuma pārskata aizturēšanu, jo īpaši, ja aizturēšana ir ilgstoša, ja rodas attiecīgi apstākļi vai kļūst pieejama jauna informācija, kas var ietekmēt aizturēšanas likumību.

6. Ja 3. punktā minētais aizturēšanas rīkojums tiek juridiski pārskatīts, dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējiem ir pieejama bezmaksas juridiskā palīdzība un pārstāvība. Tā ietver vismaz nepieciešamo procesuālo dokumentu sagatavošanu un piedalīšanos uzklaušānā tiesu iestādēs pieteikuma iesniedzēja vārdā.

Bezmaksas juridisko palīdzību un pārstāvību sniedz tādas piemēroti kvalificētas personas, kā tas pieļauts vai atļauts saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kuru intereses nav konfliktā vai nevarētu būt konfliktā ar pieteikuma iesniedzēja interesēm.

7. Dalībvalstis var arī nodrošināt, ka bezmaksas juridisko palīdzību un pārstāvību piešķir:

- a) tikai tiem, kam trūkst pietiekamu līdzekļu; un/vai
- b) tikai ar pakalpojumiem, ko sniedz juridiskie konsultanti vai citi padomdevēji, kas ir īpaši paredzēti valsts tiesību aktos, lai sniegtu palīdzību pieteikuma iesniedzējiem un tos pārstāvētu.

8. Dalībvalstis arī var:

- a) noteikt finansiālus ierobežojumus un/vai termiņus bezmaksas juridiskās palīdzības un pārstāvības sniegšanai, ar noteikumu, ka tādi ierobežojumi patvaļīgi neierobežo juridiskās palīdzības un pārstāvības pieejamību;
- b) paredzēt, ka attiecībā uz maksām un citiem izdevumiem, attieksme pret pieteikuma iesniedzējiem nav labvēlīgāka par attieksmi, ko parasti piemēro to valstspiederīgajiem jautājumos saistībā ar juridisko palīdzību.

9. Dalībvalstis var pieprasīt, lai tām pilnīgi vai daļēji atmaksā jebkurus piešķirtos izdevumus, ja un kad pieteikuma iesniedzēja finansiālais stāvoklis ir ievērojami uzlabojies vai ja lēmums piešķirt šādus izdevumus ir ticis pieņemts, pamatojoties uz pieteikuma iesniedzēja sniegtu nepatiesu informāciju.

10. Procedūras par juridiskās palīdzības un pārstāvības pieejamību nosaka valsts tiesību aktos.

10. pants

Aizturēšanas apstākļi

1. Pieteikuma iesniedzēju aizturēšanu parasti īsteno īpašās aizturēšanas iestādēs. Ja kāda dalībvalsts nevar nodrošināt izmitināšanu īpašā aizturēšanas iestādē un ir spiesta izmantot izmitināšanu cietumā, aizturēto pieteikuma iesniedzēju izmitina atsevišķi no parastiem ieslodzītajiem, un piemēro šajā direktīvā paredzētos aizturēšanas apstākļus.

Parasti aizturētus pieteikuma iesniedzējus izmitina atsevišķi no citiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kas nav iesnieguši starptautiskās aizsardzības pieteikumu.

Ja pieteikuma iesniedzējus nevar turēt apcietinājumā atsevišķi no citiem trešo valstu valstspiederīgajiem, attiecīgā dalībvalstis nodrošina, ka tiek piemēroti šajā direktīvā paredzētie aizturēšanas apstākļi.

2. Aizturētiem pieteikuma iesniedzējiem ir iespējas uzturēties svaigā gaisā.

3. Dalībvalstis nodrošina personām, kas pārstāv ANO Augsto komisāru bēgļu lietās (UNHCR), iespēju sazināties ar pieteikuma iesniedzējiem un viņus apciemot apstākļos, kuros tiek ievērots privātums. Minētā iespēja attiecas arī uz organizāciju, kas attiecīgās dalībvalsts teritorijā darbojas UNHCR vārdā saskaņā ar vienošanos ar minēto dalībvalsti.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka ģimenes locekļiem, juridiskajiem konsultantiem vai padomdevējiem un personām, kas pārstāv attiecīgās nevalstiskās organizācijas, kuras atzīst attiecīgā dalībvalsts, ir iespēja sazināties ar pieteikuma iesniedzējiem un viņus apciemot apstākļos, kuros tiek ievērots privātums. Piekļuves ierobežojumus aizturēšanas iestādei var noteikt tikai tad, ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem tie ir objektīvi nepieciešami drošības, sabiedriskās kārtības vai aizturēšanas iestāžu administratīvās pārvaldības dēļ, ar noteikumu, ka piekļuve tādējādi netiek stipri ierobežota vai padarīta neiespējama.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka aizturētiem pieteikuma iesniedzējiem sistemātiski tiek sniegta informācija, kurā tiek izskaidroti noteikumi, kas tiek piemēroti aizturēšanas iestādē, un izklāstītas viņu tiesības un pienākumi viņiem saprotamā valodā vai valodā, kuru ir pamats uzskatīt par viņiem saprotamu. Pienācīgi pamatotos gadījumos un uz saprātīgu laikposmu, kas ir cik iespējams īss, dalībvalstis var atkāpties no šā pienākuma gadījumā, ja pieteikuma iesniedzējs tiek aizturēts robežpostenī vai tranzīta zonā. Šo atkāpi nepiemēro Direktīvas 2013/32/ES 43. pantā minētajos gadījumos.

11. pants

Mazāk aizsargātu personu un pieteikuma iesniedzēju ar īpašām uzņemšanas vajadzībām aizturēšana

1. Valsts iestādes vērš primāras rūpes uz aizturētu pieteikuma iesniedzēju, kuri ir mazāk aizsargātas personas, veselību, tostarp garīgo veselību.

Ja mazāk aizsargātas personas tiek aizturētas, dalībvalstis nodrošina regulāru pārraudzību un atbilstošu atbalstu, ņemot vērā šādu personu konkrēto situāciju, tostarp viņu veselību.

2. Nepilngadīgo aizturēšanu izmanto tikai kā pēdējo līdzekli un pēc tam, kad ir noskaidrots, ka citus, mazākus piespiedu līdzekļus nav iespējams efektīvi piemērot. Šāda aizturēšana notiek uz visīsāko laiku, un ir jāveic visi pasākumi, lai aizturētos nepilngadīgos atbrīvotu un izvietotu nepilngadīgiem piemērotās izmitināšanas vietās.

Dalībvalstis vērš primāras rūpes uz nepilngadīgā interesēm, kā paredzēts 23. panta 2. punktā.

Ja nepilngadīgos aiztur, viņiem ir iespēja iesaistīties brīvā laika pavadīšanas pasākumos, tostarp rotaļās un atpūtas pasākumos, kas atbilst viņu vecumam.

3. Nepilngadīgos bez pavadības aiztur tikai ārkārtas apstākļos. Tiek darīts viss iespējams, lai aizturētu nepilngadīgo bez pavadības atbrīvotu pēc iespējas drīzāk.

Nepilngadīgos bez pavadības nekad neizmitina cietumos.

Parasti nepilngadīgajiem bez pavadības nodrošina izmitināšanu iestādēs, kurās ir personāls un aprīkojums, lai ņemtu vērā viņu vecuma vajadzības.

Ja tiek aizturēti nepilngadīgie bez pavadības, dalībvalstis nodrošina, ka tos izmitina atsevišķi no pieaugušajiem.

4. Aizturētām ģimenēm nodrošina izmitināšanu atsevišķi, kas nodrošina pienācīgu privātumu.

5. Ja tiek aizturētas pieteikuma iesniedzējas sievietes, dalībvalstis nodrošina, ka viņas izmitina atsevišķi no pieteikuma iesniedzējiem vīriešiem, ja vien viņi nav ģimenes locekļi un ja visas attiecīgās personas tam piekrīt.

Izņēmumus no pirmās daļas var attiecināt arī uz kopīgu telpu izmantošanu, kas paredzētas atpūtas vai sociāliem pasākumiem, tostarp maltītēm.

6. Pienācīgi pamatotos gadījumos un uz atbilstīgu laikposmu, kas ir cik iespējams īss, dalībvalstis var atkāpties no 2. punkta trešās daļas, 4. punkta un 5. punkta pirmās daļas, ja pieteikuma iesniedzējs tiek aizturēts robežpostenī vai tranzīta zonā, izņemot gadījumus, kas minēti Direktīvas 2013/32/ES 43. pantā.

12. pants

Ģimenes

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai pēc iespējas saglabātu to teritorijā esošās ģimenes vienotību, ja attiecīgā dalībvalsts apgādā pieteikuma iesniedzēju ar mājokli. Šādus pasākumus īsteno ar pieteikuma iesniedzēja piekrišanu.

13. pants

Medicīniskā pārbaude

Dalībvalstis var pieprasīt veikt pieteikuma iesniedzēju medicīnisko pārbaudi, pamatojot to ar sabiedrības veselības interesēm.

14. pants

Nepilngadīgo skološana un izglītošana

1. Dalībvalstis garantē pieteikuma iesniedzēju nepilngadīgajiem bērniem vai nepilngadīgiem pieteikuma iesniedzējiem izglītības iespējas, ievērojot līdzīgus nosacījumus kā saviem valstspiederīgajiem, kamēr viņi vai viņu vecāki faktiski nav izraidīti. Šādu izglītību var nodrošināt izmitināšanas centros.

Attiecīgā dalībvalsts var paredzēt, ka šādas izglītības iespēja jāattiecinā tikai uz valsts izglītības sistēmu.

Dalībvalstis neliedz iespēju iegūt vidējo izglītību tikai tā iemesla dēļ, ka nepilngadīgais kļuvis pilngadīgs.

2. Iespēju izglītoties neatliek ilgāk par trim mēnešiem pēc datuma, kad nepilngadīgais iesniedzis starptautiskās aizsardzības pieteikumu vai tas ir iesniegts viņa vārdā.

Nepilngadīgajiem nodrošina sagatavošanas nodarbības, tostarp valodas nodarbības, ja tas ir vajadzīgs, lai veicinātu viņu piekļuvi izglītības sistēmai un piedalīšanos tajā, kā noteikts 1. punktā.

3. Ja 1. punktā noteiktās izglītības iespējas nav iespējams nodrošināt nepilngadīgā īpašās situācijas dēļ, attiecīgā dalībvalsts

piedāvā citas izglītības iespējas saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem un praksi.

15. pants

Nodarbinātība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējiem tiek ļauts iesaistīties darba tirgū ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc dienas, kad ticis iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums, ja kompetentā iestāde nav pieņēmusi pirmās instances lēmumu un šī novēlošanās nav notikusi pieteikuma iesniedzēja vainas dēļ.

2. Dalībvalstis lemj par nosacījumiem, ar kādiem dod atļauju pretendentiem iesaistīties darba tirgū, saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem, vienlaikus nodrošinot, ka pieteikuma iesniedzējiem tiek efektīvi ļauts iesaistīties darba tirgū.

Sakarā ar darba tirgus politiku dalībvalstis var dot priekšroku Savienības pilsoņiem un to valstu valstspiederīgajiem, kuras ir Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu puses, un attiecīgajā valstī likumīgi dzīvojošiem trešo valstu valstspiederīgajiem.

3. Ja parasti procesā negatīva lēmuma pārsūdzībai ir atliekošais efekts, atļauju iesaistīties darba tirgū pārsūdzības procedūru laikā neatceļ, kamēr ir paziņots negatīvs pārsūdzības lēmums.

16. pants

Profesionālās apmācības

Dalībvalstis var dot pieteikuma iesniedzējiem iespējas uz profesionālo apmācību neatkarīgi no tā, vai viņiem ir atļauts iesaistīties darba tirgū.

Profesionālo apmācību iespējas, kas saistītas ar darba līgumu, atkarīgas no apjoma, kādā pieteikuma iesniedzējam atļauts iesaistīties darba tirgū saskaņā ar 15. pantu.

17. pants

Vispārīgie uzņēmšanas materiālie nosacījumi un veselības aprūpe

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējiem, sagatavojot starptautiskās aizsardzības pieteikumus, ir pieejami materiālie uzņēmšanas nosacījumi.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmšanas materiālie nosacījumi sniedz pieteikuma iesniedzējiem atbilstošu dzīves līmeni, kas nodrošina viņu uzturēšanos un aizsargā viņu fizisko un garīgo veselību.

Dalībvalstis nodrošina, ka mazāk aizsargātām personām saskaņā ar 21. pantu, kā arī attiecībā uz minēto personu situāciju, kuras ir aizturētas, ir nodrošināts nepieciešamais dzīves līmenis īpašajā situācijā.

3. Dalībvalstis var nodrošināt visus vai daļu no uzņemšanas materiālajiem nosacījumiem un veselības aprūpi ar noteikumu, ka pieteikuma iesniedzējiem pašiem nav pietiekamu līdzekļu, lai nodrošinātu savam veselības stāvoklim atbilstošu dzīves līmeni un savu uzturēšanos.

4. Dalībvalstis var prasīt pieteikuma iesniedzējiem apmaksāt vai daļēji apmaksāt šajā direktīvā noteikto materiālo uzņemšanas nosacījumu un veselības aprūpes izmaksas saskaņā ar 3. punkta noteikumiem, ja pieteikuma iesniedzējiem ir pietiekami līdzekļi, piemēram, ja viņi zināmu laiku ir strādājuši.

Ja atklājas, ka pieteikuma iesniedzējam laikā, kad tika nodrošinātas minētās pamatvajadzības, ir bijuši pietiekami līdzekļi, lai apmaksātu uzņemšanas materiālo nosacījumu un veselības aprūpes izmaksas, dalībvalstis var prasīt, lai pieteikuma iesniedzējs tās atmaksā.

5. Ja dalībvalstis nodrošina materiālos uzņemšanas nosacījumus finansiālu pabalstu vai talonu veidā, to apmēru nosaka, pamatojoties uz līmeni(-ņiem), kuru(-us) attiecīgā dalībvalsts izveidojusi vai nu ar tiesību aktu vai praksē, lai nodrošinātu pienācīgu dzīves līmeni valstspiederīgajiem. Šajā sakarā dalībvalstis pret pieteikuma iesniedzējiem var paredzēt mazāk labvēlīgu attieksmi nekā pret valstspiederīgajiem, jo īpaši, ja materiālais atbalsts daļēji tiek sniegts natūrā vai ja ar minēto(-ajiem) līmeni(-ņiem), ko piemēro valstspiederīgajiem, cenšas nodrošināt augstāku dzīves standartu par to, kas šajā direktīvā paredzēts pieteikuma iesniedzējiem.

18. pants

Uzņemšanas materiālo nosacījumu veidi

1. Ja mājokli nodrošina natūrā, tam jābūt vienā no turpmāk minētajiem veidiem vai to kombinācijām:

- a) telpas, ko izmanto pieteikuma iesniedzēju izmitināšanai, izskatot starptautiskās aizsardzības pieteikumus, kas sagatavoti pie robežas vai tranzīta zonās;
- b) izmitināšanas centri, kas garantē atbilstošu dzīves līmeni;
- c) privātmājas, dzīvokļi, viesnīcas vai citas telpas, kas pielāgotas pieteikuma iesniedzēju izmitināšanai.

2. Neskarot nekādus īpašos aizturēšanas apstākļus, kas paredzēti 10. un 11. pantā, saistībā ar šā panta 1. punkta a),

b) un c) apakšpunktā minēto mājokli dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) pieteikuma iesniedzējiem tiek garantēta ģimenes dzīves aizsardzība;
- b) pieteikuma iesniedzējiem ir iespēja sazināties ar radniekiem, juridiskajiem konsultantiem vai padomdevējiem, kā arī ar personām, kas pārstāv UNHCR un citas attiecīgas valstu, starptautiskas un nevalstiskas organizācijas un struktūras;
- c) ģimenes locekļiem, juridiskajiem konsultantiem vai padomdevējiem un personām, kas pārstāv UNHCR un attiecīgā dalībvalstī atzītām attiecīgām nevalstiskām organizācijām atļauj apmeklējumus, lai sniegtu palīdzību pieteikuma iesniedzējiem. Šādus apmeklējumus var ierobežot vienīgi, ņemot vērā telpu un pieteikuma iesniedzēju drošības apsvērumus.

3. Dalībvalstis ņem vērā ar dzimumu un vecumu saistītus īpašus apsvērumus un mazāk aizsargātu personu situāciju attiecībā uz pieteikuma iesniedzējiem 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajās telpās un izmitināšanas centros.

4. Dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai novērstu vardarbību un uz dzimuma pamata veiktu vardarbību, tostarp seksuālus uzbrukumus un uzbrukumus 1. punkta a) un b) apakšpunktā noteiktajās telpās un izmitināšanas centros.

5. Dalībvalstis parasti nodrošina, lai atkarīgi pieauguši pieteikuma iesniedzēji ar īpašām uzņemšanas vajadzībām tiktu izmitināti kopā ar pieaugušiem tuviem radniekiem, kuri jau atrodas tajā pašā dalībvalstī un kuri ir par viņiem atbildīgi saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem vai praksi.

6. Dalībvalstis nodrošina, lai pieteikuma iesniedzējus pārvieto no viena mājokļa uz citu vienīgi nepieciešamības gadījumā. Dalībvalstis nodrošina pieteikuma iesniedzējiem iespēju paziņot saviem juridiskajiem konsultantiem vai padomdevējiem par šādu pārvietošanu un viņu jauno adresi.

7. Izmitināšanas centru darbinieki ir atbilstoši apmācīti un attiecībā uz informāciju, ko viņi iegūst darba gaitā, ievēro konfidencialitātes noteikumus, kas paredzēti valsts tiesību aktos.

8. Dalībvalstis var iesaistīt pieteikuma iesniedzējus centra materiālo resursu un nemateriālo dzīves aspektu pārvaldīšanā ar iemītniekus pārstāvošas padomdevējas valdes vai padomes starpniecību.

9. Pienācīgi pamatotos gadījumos dalībvalstis izņēmuma kārtā var noteikt izmaiņas uzņēmšanas materiālajos nosacījumos, kas atšķiras no šajā pantā paredzētajiem, uz saprātīgu laikposmu, kas ir iespējami īss, ja:

- a) saskaņā ar 22. pantu nepieciešams pieteikuma iesniedzēja īpašo vajadzību novērtējums;
- b) parasti pieejamās izvietojšanas iespējas uz laiku ir izsmeltas.

Šādi atšķirīgi nosacījumi jebkurā gadījumā nodrošina pamatvajadzības.

19. pants

Veselības aprūpe

1. Dalībvalstis nodrošina, lai pieteikuma iesniedzēji saņemtu nepieciešamo veselības aprūpi, kas ietver vismaz neatliekamo medicīnisko palīdzību, kā arī slimību un nopietnu garīgu traucējumu primāro ārstēšanu.

2. Dalībvalstis sniedz nepieciešamo medicīnisko vai citu palīdzību pieteikuma iesniedzējiem ar īpašām uzņemšanas vajadzībām, tostarp vajadzības gadījumā atbilstošu garīgās veselības aprūpi.

III NODAĻA

UZŅEMŠANAS MATERIĀLO NOSACĪJUMU PASLIKTINĀŠANA VAI ATTEIKŠANA

20. pants

Uzņemšanas materiālo nosacījumu pasliktināšana vai atteikšana

1. Dalībvalstis var pasliktināt vai – ārkārtas un pienācīgi pamatotos gadījumos – atteikt uzņemšanas materiālos nosacījumus, ja pieteikuma iesniedzējs:

- a) atstāj dzīvesvietu, ko viņam noteikusi kompetentā iestāde, par to nepaziņojot šādai iestādei vai, ja tas ir prasīts, bez atļaujas; vai
- b) nepilda pienākumus par deklarēšanu vai informācijas sniegšanu vai saprātīgā termiņā, kas noteikts attiecīgās valsts tiesību aktos, neierodas uz personīgām intervijām attiecībā uz patvēruma procedūru; vai
- c) ir iesniedzis turpmāku pieteikumu, kā definēts Direktīvas 2013/32/ES 2. panta q) punktā.

Saistībā ar a) un b) gadījumu, kad pieteikuma iesniedzējs atrasts vai pats brīvprātīgi piesakās kompetentajai iestādei, pieņem attiecīgi pamatotu lēmumu par dažu vai visu atteikto vai pasliktināto uzņemšanas materiālo nosacījumu atjaunošanu, ņemot vērā pazušanas iemeslus.

2. Dalībvalstis var arī pasliktināt uzņemšanas materiālos nosacījumus, ja tās var konstatēt, ka pieteikuma iesniedzējs bez pamatota iemesla nav iesniedzis starptautiskās aizsardzības pieteikumu praktiski iespējami īsākajā laikā pēc ierašanās attiecīgajā dalībvalstī.

3. Dalībvalstis var pasliktināt vai atteikt uzņemšanas materiālos nosacījumus, ja pieteikuma iesniedzējs ir slēpis finansiālus līdzekļus un tādēļ nelikumīgi saņēmis pabalstu saistībā ar uzņemšanas materiālajiem nosacījumiem.

4. Dalībvalstis var noteikt sankcijas par nopietniem izmitināšanas centru noteikumu pārkāpumiem, kā arī par vardarbību uzvedību.

5. Lēmumus par uzņemšanas materiālo nosacījumu pasliktināšanu vai atteikšanu vai šā panta 1., 2., 3. un 4. punktā noteiktajām sankcijām pieņem individuāli, objektīvi un taisnīgi, paskaidrojot iemeslus. Lēmumu pamatā ir attiecīgās personas īpašā situācija, jo sevišķi attiecībā uz 21. pantā noteiktajām personām, ņemot vērā proporcionalitātes principu. Dalībvalstis jebkurā gadījumā nodrošina medicīnisko palīdzību saskaņā ar 19. pantu un nodrošina cilvēka cienīgu dzīves līmeni visiem pieteikuma iesniedzējiem.

6. Dalībvalstis nodrošina, lai uzņemšanas materiālos nosacījumus nepasliktina vai neatteic līdz lēmuma pieņemšanai saskaņā ar 5. punktu.

IV NODAĻA

NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ MAZĀK AIZSARGĀTĀM PERSONĀM

21. pants

Vispārīgs princips

Dalībvalstis savos valsts tiesību aktos, ar kuriem īsteno šo direktīvu, ņem vērā šādu mazāk aizsargātu personu īpašās vajadzības – nepilngadīgie, nepilngadīgie bez pavadības, invalīdi, veci cilvēki, grūtnieces, vientuļi vecāki ar mazgadīgiem bērniem, cilvēku tirdzniecības upuri, personas ar nopietnām slimībām, personas ar garīgiem traucējumiem un personas, kas pārcietušas spīdzināšanu, izvarošanu vai cita veida nopietnu psiholoģisku, fizisku vai seksuālu vardarbību, piemēram, sieviešu dzimumorgānu kropļošanu.

22. pants

Mazāk aizsargātu personu īpašo uzņemšanas vajadzību izvērtējums

1. Lai efektīvi īstenotu 21. pantu, dalībvalstis izvērtē, vai pieteikuma iesniedzējs ir pieteikuma iesniedzējs ar īpašām uzņemšanas vajadzībām. Dalībvalstis norāda arī šādu vajadzību raksturu.

Minēto izvērtējumu uzsāk saprātīgā laikposmā pēc starptautiskās aizsardzības pieteikuma sagatavošanas, un to var iekļaut pastāvošajās valsts procedūrās. Dalībvalstis nodrošina, ka minētās īpašās uzņemšanas vajadzības saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem risina arī tad, ja par tām kļūst zināms patvēruma procedūras vēlākā posmā.

Dalībvalstis nodrošina, ka atbalstā, ko sniedz pieteikuma iesniedzējiem ar īpašām uzņemšanas vajadzībām saskaņā ar šo direktīvu, viņu īpašās uzņemšanas vajadzības tiek ņemtas vērā visu laiku, kamēr ilgst patvēruma procedūra, un nodrošina viņu situācijas atbilstošu pārraudzību.

2. Izvērtējumam, kas minēts 1. punktā, nav jānotiek administratīvas procedūras veidā.

3. Tikai mazāk aizsargātas personas saskaņā ar 21. pantu var uzskatīt par personām ar īpašām uzņemšanas vajadzībām, un tādēļ tās var saņemt īpašu atbalstu, kas paredzēts šajā direktīvā.

4. Šā panta 1. punkta paredzētais izvērtējums neskar starptautiskās aizsardzības vajadzību izvērtēšanu saskaņā ar Direktīvu 2011/95/ES.

23. pants

Nepilngadīgie

1. Īstenojot šīs direktīvas noteikumus attiecībā uz nepilngadīgajiem, dalībvalstis pirmām kārtām ņem vērā bērna intereses. Dalībvalstis nodrošina dzīves līmeni, kas vajadzīgs nepilngadīgā fiziskajai, garīgajai, morālajai un sociālajai attīstībai.

2. Izvērtējot bērna intereses, dalībvalstis īpaši ņem vērā šādus faktorus:

- ģimenes atkalapvienošanās iespēji;
- nepilngadīgā labklājību un sociālo attīstību, īpaši ņemot vērā nepilngadīgā izcelsmi;
- drošuma un drošības apsvērumus, jo īpaši, ja iespējams, ka nepilngadīgais ir cilvēku tirdzniecības upuris;
- nepilngadīgā viedokli atbilstoši viņa vecumam un briedumam.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka nepilngadīgajiem 18. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajās telpās un izmitināšanas centros ir iespēja iesaistīties brīvā laika pavadīšanas pasākumos, tostarp viņu vecumam atbilstošās rotaļās un atpūtas pasākumos, un pasākumos svaigā gaisā.

4. Dalībvalstis nodrošina iespēju saņemt rehabilitācijas pakalpojumus nepilngadīgajiem, kas cietuši no jebkāda veida ļaunprātīgas izmantošanas, nevērības, eksploatācijas, spīdzināšanas vai cietsirdīgas, necilvēcīgas un pazemojošas izturēšanās vai kas cietuši bruņotos konfliktos, un nodrošina, ka nepieciešamības gadījumā ir paredzēta atbilstoša garīgās veselības aprūpe un kvalificēta konsultācija.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzēju nepilngadīgos bērnus vai nepilngadīgos pieteikuma iesniedzējus izmitina kopā ar vecākiem, viņu neprecētajiem nepilngadīgajiem brāļiem vai māsām vai pieaugušu personu, kura par viņiem ir atbildīga saskaņā ar tiesību aktu vai attiecīgās dalībvalsts praksi ar noteikumu, ka tas ir attiecīgā nepilngadīgā interesēs.

24. pants

Nepilngadīgie bez pavadības

1. Dalībvalstis pēc iespējas ātrāk veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka pārstāvis pārstāv nepilngadīgo bez pavadības un palīdz viņam, lai tas varētu baudīt šajā direktīvā paredzētās tiesības un izpildīt tajā noteiktos pienākumus. Nepilngadīgo bez pavadības nekavējoties informē par attiecīgā pārstāvja iecelšanu. Pārstāvis veic savus pienākumus saskaņā ar bērna interešu principu, kā noteikts 23. panta 2. punktā, un viņam šajā sakarā ir nepieciešamās zināšanas. Lai nodrošinātu 23. panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto nepilngadīgā labklājību un sociālo attīstību, personu, kura veic pārstāvja pienākumus, nomaina tikai vajadzības gadījumā. Organizācijas vai personas, kuru intereses ir konfliktā vai varētu būt konfliktā ar nepilngadīgā bez pavadības interesēm, nav tiesīgas kļūt par pārstāvjiem.

Atbilstošas iestādes pastāvīgi veic situācijas novērtējumu, tostarp nepilngadīgā bez pavadības pārstāvībai nepieciešamo līdzekļu pieejamību.

2. Nepilngadīgos bez pavadības, kas sagatavo starptautiskās aizsardzības pieteikumu, no brīža, kad viņi uzņemti teritorijā, līdz brīdim, kad viņiem jāatstāj dalībvalsts teritorija, kurā sagatavots starptautiskās aizsardzības pieteikums vai kur to izskata, izmitina:

- kopā ar pieaugušiem radniekiem;

b) kopā ar audžuģimeni;

c) izmitināšanas centros, kur ir īpaši apstākļi nepilngadīgajiem;

d) citās izmitināšanas vietās, kas piemērotas nepilngadīgajiem.

Dalībvalstis var ievietot nepilngadīgos bez pavadības, kas sasnieguši 16 vai vairāk gadu, pieaugušo pieteikuma iesniedzēju izmitināšanas centros, ja tas ir viņu interesēs, kā paredzēts 23. panta 2. punktā.

Vienu vecāku bērnus pēc iespējas atstāj kopā, ņemot vērā attiecīgā bērna intereses un sevišķi viņa vecumu un brieduma pakāpi. Nepilngadīgo bez pavadības dzīvesvietas maiņas ierobežo līdz minimumam.

3. Dalībvalstis pēc starptautiskās aizsardzības pieteikuma sagatavošanas pēc iespējas ātrāk sāk meklēt nepilngadīgā bez pavadības ģimenes locekļus, ja nepieciešams, ar starptautisko vai citu attiecīgu organizāciju palīdzību, vienlaikus aizsargājot viņa intereses. Ja ir apdraudēta nepilngadīgā vai arī viņa tuvu radnieku dzīvība vai veselība, sevišķi, ja viņi palikuši izcelsmes zemē, jā rūpējas, lai informāciju par šādām personām savāktu, apstrādātu un pārsūtītu kā konfidenciālu, lai izvairītos no apdraudējuma viņu drošībai.

4. Darbinieki, kas strādā ar nepilngadīgajiem bez pavadības, ir atbilstoši apmācīti un arī turpmāk tiek apmācīti attiecībā uz viņu vajadzībām un attiecībā uz informāciju, ko viņi iegūst darba gaitā, ievēro konfidencialitātes noteikumus, kas paredzēti valsts tiesību aktos.

25. pants

Spīdzināšanas un vardarbības upuri

1. Dalībvalstis nodrošina, lai personām, kas pārcietušas spīdzināšanu, izvarošanu vai citu nopietnu vardarbību, sniedz nepieciešamo veselības traucējumu ārstēšanu, kas radušies šādu darbību dēļ, jo īpaši piekļuvi piemērotai medicīniskai un psiholoģiskai ārstēšanai vai aprūpei.

2. Darbinieki, kas strādā ar spīdzināšanas, izvarošanas un cita veida nopietnas vardarbības upuriem, ir un arī turpmāk tiek atbilstoši apmācīti par viņu vajadzībām un attiecībā uz informāciju, ko viņi iegūst darba gaitā, ievēro konfidencialitātes noteikumus, kas paredzēti valsts tiesību aktos.

V NODAĻA

PĀRSŪDZĒŠANA

26. pants

Pārsūdzēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka lēmumus par pabalstu piešķiršanu, atņemšanu vai samazināšanu saskaņā ar šo direktīvu vai lēmumus, kas pieņemti saskaņā ar 7. pantu, kuri individuāli ietekmē pieteikuma iesniedzējus, var pārsūdzēt saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktos noteikto procedūru. Vismaz pēdējā instancē nodrošina pārsūdzības iespēju vai lietas pārskatīšanu faktiski un juridiski tiesas iestādē.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētajos pārsūdzības vai pārskatīšanas gadījumos tiesas iestādē pēc pieprasījuma ir pieejama bezmaksas juridiskā palīdzība un pārstāvība tiktāl, ciktāl tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu tiesu efektīvu pieejamību. Tas ietver vismaz nepieciešamo procesuālo dokumentu sagatavošanu un piedalīšanos uzklaušīšanā tiesu iestādēs pieteikuma iesniedzēja vārdā.

Bezmaksas juridisko palīdzību un pārstāvību nodrošina atbilstīgi kvalificētas personas, kā tas ir pieļauts vai atļauts saskaņā ar valsts tiesību aktiem, un kuru intereses nav konfliktā ar pieteikuma iesniedzēja interesēm vai šāds interešu konflikts nav potenciāli iespējams.

3. Dalībvalstis var arī paredzēt, ka bezmaksas juridisko palīdzību un pārstāvību piešķir:

a) tikai tiem, kam trūkst pietiekamu līdzekļu; un/vai

b) tikai ar pakalpojumiem, ko sniedz juridiskie konsultanti vai padomdevēji, kas ir īpaši paredzēti valsts tiesību aktos, lai sniegtu palīdzību pieteikuma iesniedzējiem un tos pārstāvētu.

Dalībvalstis var paredzēt, ka bezmaksas juridiskā palīdzība un pārstāvība nav pieejama, ja kompetentā iestāde uzskata, ka pārsūdzībā vai pārskatīšanā nav reālu izredžu gūt panākumus. Šādā gadījumā dalībvalstis nodrošina, ka juridiskā palīdzība un pārstāvība nav patvaļīgi ierobežota un ka pieteikuma iesniedzējam netiek kavēta efektīva piekļuve tiesai.

4. Dalībvalstis arī var:

a) noteikt finansiālus ierobežojumus un/vai termiņus bezmaksas juridiskās palīdzības un pārstāvības sniegšanai, ar noteikumu, ka tādi ierobežojumi patvaļīgi neierobežo juridiskās palīdzības un pārstāvības pieejamību;

- b) paredzēt, ka attiecībā uz maksām un citiem izdevumiem attieksme pret pieteikuma iesniedzējiem nav labvēlīgāka par attieksmi, ko parasti piemēro to valstspiederīgajiem jautājumos saistībā ar juridisko palīdzību.

5. Dalībvalstis var prasīt, lai tām pilnīgi vai daļēji atlīdzina jebkurus piešķirtos izdevumus, ja un kad pieteikuma iesniedzēja finansiālais stāvoklis ir ievērojami uzlabojies vai ja lēmums piešķirt šādus izdevumus ir pieņemts, pamatojoties uz pieteikuma iesniedzēja sniegtu nepatiesu informāciju.

6. Procedūras par juridiskās palīdzības un pārstāvības pieejamību nosaka attiecīgās valsts tiesību aktos.

VI NODAĻA

DARBĪBAS UZŅEMŠANAS SISTĒMAS EFEKTIVITĀTES UZLABOŠANAI

27. pants

Kompetentās iestādes

Katra dalībvalsts paziņo Komisijai par tām iestādēm, kuras ir atbildīgas par pienākumu izpildi, kas izriet no šīs direktīvas. Dalībvalstis informē Komisiju par jebkādam izmaiņām attiecībā uz šādām iestādēm.

28. pants

Vadība, pārraudzība un kontroles sistēma

1. Dalībvalstis, ņemot vērā to konstitucionālo iekārtu, ievieš attiecīgus mehānismus, lai nodrošinātu, ka ir noteikta pienācīga uzņemšanas nosacījumu līmeņa vadība, pārraudzība un kontrole.

2. Dalībvalstis vēlākais līdz 2016. gada 20. jūlijam I pielikumā izklāstītajā veidlapā iesniedz Komisijai attiecīgo informāciju.

29. pants

Darbinieki un līdzekļi

1. Dalībvalstis veic atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu, ka iestādes un citas organizācijas, kas īsteno šo direktīvu, saņemtu nepieciešamās pamatapmācības attiecībā uz abu dzimumu pieteikumu iesniedzēju vajadzībām.

2. Dalībvalstis piešķir nepieciešamos līdzekļus attiecībā uz valsts tiesību aktiem, ar ko īsteno šo direktīvu.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

30. pants

Ziņojumi

Komisija vēlākais līdz 2017. gada 20. jūlijam ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu un ierosina nepieciešamos grozījumus.

Dalībvalstis līdz 2016. gada 20. jūlijam nosūta Komisijai visu nepieciešamo informāciju ziņojuma sagatavošanai.

Pēc pirmā ziņojuma iesniegšanas vismaz reizi piecos gados Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu.

31. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs vēlākais līdz 2015. gada 20. jūlijam stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu 1. līdz 12., 14. līdz 28. un 30. panta un I pielikuma prasības. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto pasākumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Tās iekļauj arī norādi, ka atsauces uz direktīvu, ko atceļ ar šo direktīvu, spēkā esošajos normatīvajos un administratīvajos aktos uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce un kā formulējama minētā norāde.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

32. pants

Atcelšana

Direktīvu 2003/9/EK attiecībā uz dalībvalstīm, kam tā ir saistoša, atceļ no 2015. gada 21. jūlija, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz II pielikuma B daļā noteikto termiņu direktīvas transponēšanai valsts tiesību aktos.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu III pielikumā.

33. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šīs direktīvas 13. un 29. pantu piemēro no 2015. gada 21. jūlija.

34. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

Briselē, 2013. gada 26. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. SHATTER

I PIELIKUMS

Ziņošanas veidlapa informācijai, kas dalībvalstīm jāiesniedz atbilstoši 28. panta 2. punkta prasībām.

Pēc 28. panta 2. punktā minētā datuma dalībvalstu iesniedzamo informāciju atkārtoti iesniedz Komisijai, ja ir ieviestas būtiskas izmaiņas valsts tiesību aktos vai praksē, kuru dēļ sniegtā informācija ir novecojusi.

1. Pamatojoties uz 2. panta k) punktu un 22. pantu, lūdzu, izskaidrojiet dažādos posmos to personu identifikācijā, kurām ir īpašas uzņemšanas vajadzības, tostarp brīdi, kurā identifikācija tiek sākta, un tās sekas attiecībā uz šādu vajadzību risināšanu, jo īpaši attiecībā uz nepilngadīgajiem bez pavadības, personām, kas cietušas no spīdzināšanas, izvarošanas vai cita veida nopietnas psiholoģiskas, fiziskas vai seksuālas vardarbības, un cilvēku tirdzniecības upuriem.
2. Sniedziet pilnīgu informāciju par 6. pantā paredzēto dokumentu veidu, nosaukumu un formātu.
3. Atsaucoties uz 15. pantu, lūdzu, norādiet, kādā apjomā uz pieteikuma iesniedzēju piekļuvi darba tirgum ir noteikti jebkādi īpaši nosacījumi, un aprakstiet sīkāk šādus ierobežojumus.
4. Atsaucoties uz 2. panta g) punktu, lūdzu, aprakstiet, kā tiek nodrošināti uzņemšanas materiālie nosacījumi (t. i., kuri uzņemšanas materiālie nosacījumi tiek nodrošināti natūrā, naudas izteiksmē, talonos vai minēto elementu kombinācijā), un norādiet pieteikuma iesniedzējiem izsniegtās dienasnaudas apmēru.
5. Attiecīgā gadījumā atsaucoties uz 17. panta 5. punktu, lūdzu, izskaidrojiet atsaucē punktu(-us), ko izmanto valsts tiesību aktos vai praksē nolūkā noteikt pieteikuma iesniedzējiem sniedzamās finanšu palīdzības apmēru. Ja attieksme pret pieteikuma iesniedzējiem ir mazāk labvēlīga nekā pret valstspiederīgajiem, paskaidrojiet tā iemeslus.

II PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltā direktīva

(minēta 32. pantā)

Padomes Direktīva 2003/9/EK

(OV L 31, 6.2.2003., 18. lpp.)

B DAĻA

Termiņš direktīvas transponēšanai valsts tiesību aktos

(minēts 32. pantā)

Direktīva	Termiņš transponēšanai
2003/9/EK	2005. gada 6. februāris

III PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Direktīva 2003/9/EK	Šī direktīva
1. pants	1. pants
2. panta ievaddaļa	2. panta ievaddaļa
2. panta a) punkts	—
2. panta b) punkts	—
—	2. panta a) punkts
2. panta c) punkts	2. panta b) punkts
2. panta d) punkta ievaddaļa	2. panta c) punkta ievaddaļa
2. panta d) punkta i) apakšpunkts	2. panta c) punkta pirmais ievilkums
2. panta d) punkta ii) apakšpunkts	2. panta c) punkta otrais ievilkums
—	2. panta c) punkta trešais ievilkums
2. panta e), f) un g) punkts	—
—	2. panta d) punkts
2. panta h) punkts	2. panta e) punkts
2. panta i) punkts	2. panta f) punkts
2. panta j) punkts	2. panta g) punkts
2. panta k) punkts	2. panta h) punkts
2. panta l) punkts	2. panta i) punkts
—	2. panta j) punkts
—	2. panta k) punkts
3. pants	3. pants
4. pants	4. pants
5. pants	5. pants
6. panta 1. līdz 5. punkts	6. panta 1. līdz 5. punkts
—	6. panta 6. punkts
7. panta 1. un 2. punkts	7. panta 1. un 2. punkts
7. pants 3. punkts	—
7. panta 4. līdz 6. punkts	7. panta 3. līdz 5. punkts

Direktīva 2003/9/EK	Šī direktīva
—	8. pants
—	9. pants
—	10. pants
—	11. pants
8. pants	12. pants
9. pants	13. pants
10. panta 1. punkts	14. panta 1. punkts
10. panta 2. punkts	14. panta 2. punkta pirmā daļa
—	14. panta 2. punkta otrā daļa
10. panta 3. punkts	14. panta 3. punkts
11. panta 1. punkts	—
—	15. panta 1. punkts
11. panta 2. punkts	15. panta 2. punkts
11. panta 3. punkts	15. panta 3. punkts
11. panta 4. punkts	—
12. pants	16. pants
13. panta 1. līdz 4. punkts	17. panta 1. līdz 4. punkts
13. panta 5. punkts	—
—	17. panta 5. punkts
14. panta 1. punkts	18. panta 1. punkts
14. panta 2. punkta pirmās daļas ievaddaļa, a) un b) apakšpunkts	18. panta 2. punkta ievaddaļa, a) un b) apakšpunkts
14. panta 7. punkts	18. panta 2. punkta c) apakšpunkts
—	18. panta 3. punkts
14. panta 2. punkta otrā daļa	18. panta 4. punkts
14. panta 3. punkts	—
—	18. panta 5. punkts

Direktīva 2003/9/EK	Šī direktīva
14. panta 4. punkts	18. panta 6. punkts
14. panta 5. punkts	18. panta 7. punkts
14. panta 6. punkts	18. panta 8. punkts
14. panta 8. punkta pirmās daļas ievaddaļa, pirmais ievilkums	18. panta 9. punkta pirmās daļas ievaddaļa, a) apakšpunkts
14. panta 8. punkta pirmās daļas otrais ievilkums	—
14. panta 8. punkta pirmās daļas trešais ievilkums	18. panta 9. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts
14. panta 8. punkta pirmās daļas ceturtais ievilkums	—
14. panta 8. punkta otrā daļa	18. panta 9. punkta otrā daļa
15. pants	19. pants
16. panta 1. punkta ievaddaļa	20. panta 1. punkta ievaddaļa
16. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmās daļas pirmais, otrais un trešais ievilkums	20. panta 1. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunkts
16. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrā daļa	20. panta 1. punkta otrā daļa
16. panta 1. punkta b) apakšpunkts	—
16. panta 2. punkts	—
—	20. panta 2. un 3. punkts
16. panta 3. līdz 5. punkts	20. panta 4. līdz 6. punkts
17. panta 1. punkts	21. pants
17. panta 2. punkts	—
—	22. pants
18. panta 1. punkts	23. panta 1. punkts
—	23. panta 2. un 3. punkts
18. panta 2. punkts	23. panta 4. punkts
—	23. panta 5. punkts
19. pants	24. pants
20. pants	25. panta 1. punkts
—	25. panta 2. punkts
21. panta 1. punkts	26. panta 1. punkts

Direktīva 2003/9/EK	Šī direktīva
—	26. panta 2. līdz 5. punkts
21. panta 2. punkts	26. panta 6. punkts
22. pants	—
—	27. pants
23. pants	28. panta 1. punkts
—	28. panta 2. punkts
24. pants	29. pants
25. pants	30. pants
26. pants	31. pants
—	32. pants
27. pants	33. panta pirmā daļa
—	33. panta otrā daļa
28. pants	34. pants
—	I pielikums
—	II pielikums
—	III pielikums

Abonementa cenas 2013. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 420 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 910 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV